

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, dr. Lukács László György,
Tordai Bence, dr. Vinnai Győző*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	17099
Napirend előtti felszólalások:	
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd).....	17099
Bodó Sándor innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	17101
Schmuck Erzsébet (LMP).....	17103
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	17104
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	17106
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	17107
Korózs Lajos (MSZP).....	17109
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17111
Dr. Brenner Koloman (Jobbik).....	17113
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	17114
Dr. Aradszki András (KDNP).....	17116
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	17118
Halász János (Fidesz).....	17119
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	17121
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről a Szingapúri Köztársaság közötti Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	17123
A területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17123
A Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	17124
A Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról szóló határozati javaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17124
Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17124
Az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	17125
A gyermekek és nők védelmének fontosságáról, valamint az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozás elutasításáról című politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat zárószavazása.....	17125
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról szóló határozathozatal.....	17126
Gelencsér Attila jegyző.....	17126
A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17127
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője.....	17127
Felszólalók:	
Dr. Zsigmond Barna Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17131

Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17134
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17138
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17140
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	17143
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	17146
Kocsis-Cake Olivio , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	17148
Volner János (független)	17149
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17153
Nacsa Lőrinc (KDNP)	17153
Dr. Szakács László (MSZP)	17154
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17155
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	17158
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	17159
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	17163
Dr. Zsigmond Barna Pál (Fidesz)	17163
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	17164
Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)	17168
Vargha Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17169

Az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról szóló törvényjavaslat

általános vitája a lezárásig	17169
Böröcz László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	17170

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17171
Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17172
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	17173
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	17175

A földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló törvény-

javaslat általános vitája a lezárásig	17176
Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előterjesztője	17176

Felszólalók:

Font Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17182
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17186
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17190
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17192
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	17196
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	17200
Dr. Apáti István (független)	17204
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	17209
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	17213
Schmuck Erzsébet (LMP)	17217
Dr. Apáti István (független)	17218
Czerván György (Fidesz)	17223
Magyar Zoltán (Jobbik)	17227
Dr. Nagy István agrárminiszter előterjesztői válasza	17228

Az agráriumban létrehozandó krízisbiztosítási rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig

Dr. Nagy István agrárminiszter, a napirendi pont előterjesztője	17234
--	-------

Felszólalók:

Czerván György , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17237
Magyar Zoltán , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17240
Földi László , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17242
Dr. Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17243
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	17245
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	17247
Czerván György (Fidesz)	17251
Dr. Simicskó István (KDNP)	17252

Schmuck Erzsébet (LMP).....	17253
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	17254
Dr. Vadai Ágnes (DK)	17254
Dr. Nagy István agrárminiszter előterjesztői válasza.....	17255

Egyes jogállási tárgyú és egyéb honvédelmi kérdésekkel foglalkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17256
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17257

Felszólalók:

Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17261
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17262
Dr. Simicskó István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17266
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17270
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik)	17274
Dr. Vadai Ágnes (DK)	17274
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	17279
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17280

Egyes törvényeknek a polgárok biztonságát erősítő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	17283
---	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17283
---	-------

Felszólalók:

Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17289
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17290
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17294
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17296
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	17301
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	17306
Dr. Vadai Ágnes (DK)	17309
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	17309
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	17310
Dr. Vadai Ágnes (DK)	17310
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	17311
Dr. Vadai Ágnes (DK)	17311
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	17312
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17312

Egyes törvényeknek a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzésére vonatkozó európai uniós jogi szabályozás módosításával összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17316
--	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	17316
---	-------

Felszólalók:

Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	17317
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	17318
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17320
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	17321
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	17322
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	17323
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	17324

Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	17325
--	-------

Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	17325
---	-------

Felszólalók:

Nagy Csaba , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	17327
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	17329
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	17332
Sebián-Petrovics László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	17335
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről	17337

<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	17340
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> (MSZP).....	17341
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik)	17342
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	17345
<i>Nagy Csaba</i> (Fidesz)	17346
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik)	17346
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	17347
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	17348
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	17352
Napirend utáni felszólalások:	
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP)	17352
<i>Dr. Steinmetz Ádám</i> (Jobbik)	17354
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (Jobbik)	17356
<i>Tordai Bence</i> (Párbeszéd).....	17357
Az ülésnap bezárása	17360

Az ülésen jelen voltak:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, FARKAS SÁNDOR államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, SCHANDA TAMÁS JÁNOS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER gazdasági és külügyminiszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
20. ülésnapja
2020. május 5-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Gelencsér Attila és
dr. Lukács László György)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket, és köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Lukács László György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Napirend előtti felszólalásokkal kezdünk. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Kocsis-Cake Olivio képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Két, a Fidesz számára kellemetlen, de a magyar embereket nagyon érintő és nagyon fontos témával szeretnék foglalkozni: az egyik az egészségügy kérdése, a másik pedig a munkavállalók vagy a munkahelyüket elvesztett emberek kérdése itt a járványhelyzetben.

Régóta mondjuk, hogy önálló egészségügyi minisztériumra lenne szükség. Ez most a járványhelyzet alatt kiemelten fontos lenne. A helyzet azóta annyiban rosszabb, hogy nemcsak új minisztériumra lenne szükség, hanem új miniszterre is szükség van. Egyszerűen elfogadhatatlan, hogy Kásler Miklós tevékenysége annyiban merül ki, hogy bejön ide egy-két kérdésre, és aztán távozik. Csak mert kötelező. (Dr. Rétvári Bence: Mit kellene csináljon?) Helyette a külügyminiszter számol be rendszeresen arról, hogy mi folyik az országban a járvány elleni védekezésben. Elfogadhatatlan, hogy egy járványügyi helyzetben nem az egészségügyi miniszter számol be, hanem a külügyminiszter számol be a védekezésről.

De amikor itt van miniszter úr, abban sincs köszönet. Tegnap Bangóné Borbély Ildikó feltett egy kérdést, amiben egy család történetét mondta el, ahol az egészségügy leállása miatt - feltehetően az egészségügy leállása miatt - halt meg egy 32 éves kétgyermekes anya, és ezt a miniszter úr csak azzal kommentálta, hogy igaz történetekkel szórakoztatja a parlamentet. Értem, hogy miért nincs itt a miniszter gyakrabban, de nem ez a megoldás.

Nyilván nem egy rossz mondat miatt van a baj. A felkészülési időszakot is számos kritika érte a miniszter kapcsán. A kórházi kiürítések is borzasztó rosszul sikerültek, a kórházigazgatók kirúgása is számos kritikát vonzott, illetve most itt az újraindítás kapcsán is számos problémával kell számolni. A kormánynak

azonnal lépnie kell, sürgősen lépnie kell, új miniszterre van szükség.

Csak hogy a fideszesek is megértsék: Kásler Miklós alkalmatlan miniszternek. És amint van rá lehetőség, és a járvány engedi, nem akadályozza érdemben a védekezést, új egészségügyi minisztériumot kell fölállítani, mert ehhez hasonló járványok megismétlődhetnek, és akkor szükség van új, önálló egészségügyi miniszterre, illetve minisztériumra.

A másik téma, amit szeretnék idehozni, ez a munkavállalók támogatása. Önök úgy keretezték, keretezik ezt a témát, hogy segély vagy munka, de ez egy nagyon hamis keretezés. Mert mi nem azt mondjuk, hogy csak segélyt. Mi azt mondjuk, hogy segítséget is kell adni a munkavállalóknak, illetve azoknak, akik elvesztették az állást.

Hallgatom önöket, hallgatom, ahogy védik a kormányzati politikát, ezt az embertelen politikát, és az jut eszembe, hogy amikor az embernek ég a háza, akkor általában nem az a kifizetődő stratégia, hogy hagyja azt leégni, és aztán majd újraépíti, hanem megpróbálja minél előbb eloltani a tüzet annak érdekében, hogy kevesebbet kelljen újraépíteni.

Önök alacsony kamatú hitelekkel jönnek, mire azt mondjuk mi, hogy ilyen is kell, aki tud, éljen vele. De a magánszemélyek esetében ennek nincs értelme, a kisvállalkozók pedig egy ilyen bizonytalan helyzetben nem fognak hitelt fölvenni, hiszen azon fognak izgulni, hogy mikor tudják ezt visszafizetni.

Önök új munkahelyek teremtéséről beszélnek. Itt a miniszterelnök úr múlt héten azt mondta, hogy három hónap múlva mindenkinek lesz munkája. De közben a miniszterelnök úr arról beszél, hogy szeptemberben, ősszel lehet a járvány második hulláma. Közben önök augusztus 15-éig betiltották az összes nagy rendezvényt, nem lehet rendezvényeket tartani. Kíváncsi vagyok, hogy a turizmusban, a vendéglátásban ezek után hogyan lesz minden embernek újra munkája.

Éppen ezért szükség van az álláskeresői járadék meghosszabbítására, legalább kilenc hónapra, és megemelésére, annak érdekében, hogy akik addig nem találnak munkát, kapjanak rendes alapjövedelmet, ellátást.

Rádásul felhívnám a figyelmüket, hogy az álláskeresői járadék nem segély. Az álláskeresői járadék egyfajta kvázi biztosítás, a munkavállalók azért fizetik, azért fizették azt a baromi sok járulékot (Dr. Rétvári Bence: Ó, ó, ó!), mert arra számítottak, hogy ha őket valami baj éri, akkor utána érdemi segítséget kapnak. Tehát ezt ne segélynek írják le!

De beszéljünk akkor az alapjövedelemlről, a Párbeszéd javaslatáról. Önök sokszor szeretnek nemzetről beszélni. (Németh Szilárd István: Ül le!) Persze általában akkor beszélnek nemzetéről, amikor ezt buncósbotként tudják használni. Aki magukkal nem ért egyet, azt ki tudják tagadni a nemzetből. De a nemzet elsősorban sorsközösséget jelent. (Dr. Rétvári Bence: És nem Soros-közösséget, jól mondod!) Egy ilyen nehéz helyzetben az a kérdés, hogy képesek vagyunk-e

sorsközösséget vállalni azokkal, akik nem jutnak hozzá az állaskeresési járadékhoz, vagy akik nem találnak munkát. Éppen ezért az alapjövedelmet is be kell vezetni minél előbb. Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására Bodó Sándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Képviselő Úr! Szomorú hallani, hogy ilyen nehéz időszakban önmagunk most is a politikai csatározás a legfontosabb. Gondoljon csak bele, előző éjszaka is az egészségügyben hány és hány dolgozó tette a dolgát, a tegnapi napon, a mai napon is a foglalkoztatási osztályokon hány és hány ember teszi a dolgát, hogy munkahelyeket tudjunk megmenteni. Gondoljon bele a vállalkozások helyzetébe, a munkavállalók helyzetébe. Ön pedig itt határozottan politikai felhangokat puffogat.

Az egészségügy nyilvánvalóan nagyon nehéz napokat él át a világon szinte minden országban. Én azért mindenképpen fontosnak érzem, hogy megköszönjem azt az áldozatos munkát, amit tesznek most már hetek óta.

Sikerült lelassítani Magyarországon a járványt, tudunk foglalkozni komoly gazdasági intézkedésekkel, és számunkra nyilvánvalóan nem a politikai csatározások a legfontosabbak, hanem a védekezés mellett a gazdaság újraindítása. Ebben a helyzetben látunk kell, hogy a magyar gazdaság sokkal inkább jobb helyzetben van, mint a 2008-as válságot megelőzően, és mindenkit mentse meg attól a gondolattól, hogy valahogy úgy járjon el, mint ahogy önök, párttársai jártak el azokban az időkben.

Nekünk konkrét terveink, konkrét intézkedéseink vannak, és úgy látom, hogy ennek egyre nagyobb az ismertsége, és valamilyen szinten látható, hogy a munkaadók is alkalmazkodni tudnak ehhez.

Aki elveszíti az állását, teljesen egyértelmű, az a legfontosabb, hogy mihamarabb állást találjon, és komoly, határozott, megfontolt politikai szándék az, hogy amennyi munkahelyet a vírus tönkretesz, annyit tudjunk biztosítani.

A magyar ellátórendszerrel néhány gondolatot. Tehát aki elveszíti az állását Magyarországon, az három hónapon keresztül munkanélküli-segélyt kap. Mire ennek lejár az ideje, nyilván kapni fog egy ajánlatot. Nem lesz olyan ember Magyarországon, aki, miután kifut alóla ez a három hónap, ne kapna munkahelyi ajánlatot. Nyilván az lenne a legszerencsésebb, ha ezt a versenyszférából kapná, illetve másodsorban a magyar államtól fogja ezt megkapni.

Annak érdekében, hogy ezt tudjuk teljesíteni, a kormányzat jelentős átcsoportosításokat hajtott végre a költségvetésben, és ez nyilván az intézkedések fedezete. Egész konkrétan a GDP mintegy 20 százalékát

kellett megmozgatni annak érdekében, hogy a védekezés hatékony legyen.

Néhány konkrét intézkedés. Minden magánszemély és minden vállalkozás hiteleinek tőke- és kamatfizetési kötelezettségét az év végéig felfüggesztettük. Haladékat adtunk a katasztrófákra, a kilakoltatásokat és a lefoglalásokat felfüggesztettük, az adóvéghajtásokat szintén.

Továbbra is fönntartjuk, mert fontos, a családvédelmi intézkedéseink sorát. Ezeket biztosítani fogjuk nyilván a következő időszakban is. Ennek része például a védőnők, egészségügyi szakdolgozók 20 százalékos béremelése.

(9.10)

A gazdaságvédelmi akciótervnek - amit ön előszeretettel elhallgat -, ahogy említettem, nyilvánvalóan az első és legfontosabb része a munkahelyek megőrzése. Ehhez állami támogatást biztosítunk két nagy fejezetben belül, egyrészt a kutatás-fejlesztés, innováció területén dolgozók részére, hiszen ez nagyon fontos ágazat, és a gazdasági élénkülésnek, a gazdaság megindulásának ez alapja kell hogy legyen a következő időszakban. Természetesen gondolunk azokra is, akik a munkahelyeken dolgoznak, ezért munkahelyvédelmi bértámogatást is indítottunk. Ennek hatékonyságát - annak érdekében, hogy minél több személy részére, minél több vállalkozás számára hozzáférhető legyen - kibővítettük.

A következő lépésünk, hogy nyilvánvalóan újra kell indítanunk a gazdaságot a munkahelyteremtést követően, segítenünk kell a vállalkozásoknak.

A negyedik pont pedig az, hogy teljesen egyértelmű, hogy a vállalkozásokat is segítenünk kell. Hitelgarancia-, tőkeprogramok indulnak. Ebben a helyzetben a kedvező kamatozású vállalati hitelekre is egyre többen számot tartanak, igénylik majd azt.

Ötödször pedig, ami szintén nagyon-nagyon fontos, hogy megvédjük a családokat, megvédjük a nyugdíjasokat, visszavezetjük a 13. havi nyugdíjat, amit önök, illetve az önök szövetségesei elvettek az emberektől. Ebben a helyzetben, én azt gondolom, politikai kalandorság olyan lözungokat puffogatni, amit ön is tett, számonkérni azt, hogy ki hol végzi éppen a munkáját annak érdekében, hogy a magyar emberek biztonsága minél hatékonyabb legyen, illetve a munkahelyek is minél nagyobb létszámban tudjanak megmaradni, az eltűnt munkahelyek helyett pedig újak jöjjenek létre. A védekezéshez mi aktív intézkedésekkel, aktív munkával járulunk hozzá. Úgy látom, ebben a munkában önökre nem számíthatunk; csak az elcelődés az, amit itt a parlamentben hallunk önöktől. Nagyon sajnálom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett

Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egyre inkább kiderül, hogy a kormánytöbbség ezt a járványidőszakot teljes mértékben felhasználja arra, hogy több, a kormány számára kellemetlen ügyet gyorsan lezárjon vagy sülyesztőbe küldjön. Ilyen volt múlt héten a klímavészhelyzet kihirdetésére vonatkozó ellenzéki javaslat kiherélése - bocsánat, de ennél nem tudok jobb szót arra, ami történt -, vagy az isztambuli egyezmény ratifikálásának a hirtelen benyújtott elutasítása, amiről ma szavazunk. A mai napig nem tudtam megfejtetni, hogy mi a baja ezzel a kormánynak. Az elmúlt parlamenti ciklusban is mi, ellenzéki parlamenti képviselők többször kezdeményeztük az isztambuli egyezmény ratifikálását, nem sok sikerrel. Akkori számítások szerint mintegy 8 milliárd forintra lett volna szükség arra, hogy a ratifikálásból adódó kötelezettségeket teljesíteni tudjunk, ami igazán nem sok, ha meggondoljuk, hogy az egyezményben foglaltak megvalósítása mennyivel jobb helyzetbe hozta volna a magyar családokat és nőket, és elősegítette volna, hogy csökkenjen a családon belüli erőszak. Most a migrációra való hivatkozással akarják elutasítani. Egyszerűen szegény és mellébeszélés! Kérem a kormánytöbbséget, fontolja meg, és ne szavazza meg ma az egyezmény ratifikálásának az elutasítását.

Tisztelt Ház! A hozzászólásom további részében két olyan LMP-javaslatról kívánok beszélni, amelyek jelentős mértékben enyhítenék az egyre inkább kiteljesedő gazdasági és szociális válságot. Az egyik javaslat munkahelyeket teremtene, míg a másik a kormány által gyakorlatilag megszüntetésre ítélt munkahelyeket tartaná életben. Több tízezer embernek lehetne munkahelyet teremteni egy komplex épületenergetikai program megvalósításával, másrészt pedig több tízezer munkahelyet lehetne megőrizni azzal, ha a kormány hajlandó lenne végre elismerni és támogatni a civil szervezetek tevékenységét.

Először az épületenergetikai programról. Ez a program sokszoros előnnyel járna mindenki számára. Szinte azonnal sok ezer új munkahelyet teremtene. Azt is kell hogy mondjam, a miniszterelnök úrnak kevésbé kellene hogy fájjon a feje a megígért munkahelyek miatt. Valódi rezsicsökkentést jelentene, kevesebbet kellene a családoknak kifizetniük télen a fűtésre, nyáron a hűtésre, így a számlájuk akár 50-60 százalékkal is alacsonyabb lehetne. Ez különösen fontos egy olyan időszakban, amikor az emberek a járvány miatt otthon dolgoznak, amikor egész nap fűtenek. Szigeteléssel, fűtés-korszerűsítéssel összességében kevesebb energiára lenne szükség, ráadásul egy ilyen program klímavédelmet is jelent, hiszen a széndioxid-kibocsátás 16 százaléka az otthonaink fűtése és hűtése miatt kerül a légkörbe. Sajnos ma még mintegy 3,5 millió lakás nem felel meg a korszerű műszaki és hőtechnikai követelményeknek. Ebből 2,5 millió családi ház, amelyekre napelemeket is lehetne és kellene

is telepíteni. Az LMP-nek ez a javaslata sokszoros hasznot hozna, munkahelyeket teremtene, valódi rezsicsökkentést jelentene, télen nem fűtenénk az utcát, csökkenne az összenergia-felhasználás, és környezetvédelmi szempontból is érdemi lépést tennénk. *(Németh Szilárd István: És eljönne a világbéke!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánynak nemcsak a munkahelyteremtésre, de a munkahelyek megőrzésére is nagyobb figyelemmel kellene lennie. 2018-ban több mint 160 ezren dolgoztak a civil szférában, a GDP-hez való hozzájárulásuk 5 százalék volt. A kormány először megígérte, hogy a civil szervezetek is kaphatnak bérkiegészítést, hogy ne kelljen az utcára tenni a civil szférákban dolgozókat. De mire megjelent a rendelet, mi történt? A civil szférát teljesen kihagyták ebből. Persze értjük mi, hogy a kormány általában nem szereti a civil szervezeteket, de be kellene már végre látni, hogy egyrészt civilség nélkül nincs demokrácia, másrészt pedig az állami feladatok átvállalásával költséghatékony módon oldanak meg olyan feladatokat, amelyekre a kormány nem képes. Most például a járvány időszakában rengeteg szociális feladatot, például az idősgondozás területén átvállaltak. Megérdemlik, hogy a kormány a civil szférában alkalmazottak esetében is nyújtson bérkiegészítést. Én szeretném ezt nagyon-nagyon vastagon aláhúzni.

Bízom benne, hogy a kormány az LMP-nek mindkét javaslatát elfogadja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A képviselő asszony felszólalására reagálva, először az isztambuli egyezményről ejtett néhány szót. Ebben a Házban évek óta vitatkozunk az isztambuli egyezmény ratifikációjáról, annak a lehetséges kimeneteléről. Követjük a nemzetközi példákat, hogy az Unió tagállamai közül vagy akár az Európa Tanács tagállamai közül kik ratifikálták, kik nem, és miért nem.

Azt is leszögezhetjük, amit sokszor elmondtunk, hogy mindazokat az előnyös részeit az egyezménynek, hiszen ez egy jó szándékú kezdeményezésnek tűnt, amely a nők és a fiatalok védelmével foglalkozik, beemeltük a magyar jogrendbe. 2013-ban életbe lépett a magyar Btk., amely Európa egyik legszigorúbb büntető törvénykönyve. Sajnos sem az akkor itt ülő LMP, MSZP, DK és egyéb törmelékek, de még a Jobbik sem szavazta meg ezt a fajta szigorítást, amely a törvény teljes szigorával fellép az ilyen típusú cselekmények ellen. Éppenséggel ellentmondást látunk abban, hogy önök egyrészt ellenzik a büntető törvénykönyv szigorítását, ragaszkodnak ahhoz, hogy civil szervezetek érzékenyítsék a bíróságokat, hogy minél enyhébb büntetéseket szabjanak ki, majd utána itt álszent módon megjelennek a parlamentben, mint

ahogy tegnap Gurmai Zita, és szóvá teszik, hogy bizonyos kapcsolati erőszakban gyakorlatilag csak felfüggesztett szabadságvesztés került kiszabásra. A törvényi háttere megvolt a kellő fellépésnek. Ha letöltendő szabadságvesztést szabtak volna ki, talán az elkövető elgondolkodott volna azon, ha ki is szabadul később, hogy akar-e még egyszer oda visszakerülni, ahol kellő megtorlást kap egy ilyen súlyú cselekmény után.

Jelenleg is egy családjogi munkacsoport dolgozik az Igazságügyi Minisztérium keretében mintegy ötven szervezet behívásával azon, hogy hogyan lehet még jobban tökéletesíteni a rendszert, még nagyobb védelmet biztosítani, még jobban koordinálni az igazságügyi szervek, a gyámhatóság és egyéb szervezetek munkáját. Jelenleg is a Ház előtt van, pontosan tegnap volt a büntetőeljárás törvénykönyvnek egy olyan vitája, amely a kapcsolattartást szabályozza már az új módosításoknak megfelelően, hogy még jobban ki tudjuk zárni azt, hogy erőszaktevők gyakorlatilag visszaszabaduljanak egy kapcsolati rendszeren keresztül, és bűncselekményeket tudjanak elkövetni. Úgyhogy azt állítani, hogy a kormányzat nem tesz semmit, ez nem valós.

Az Igazságügyi Minisztérium megjelentetett egy megfelelőségi táblázatot is, ahol felsoroltuk az isztambuli egyezmény valamennyi rendelkezését. Látható, hogy mindazok a rendelkezések, amelyek nem a társadalmi nem elismerésére, a menedékkérelem megadására vonatkoznak ennek örvén, azokat mind teljesítettük, sőt szigorúbb szabályokat hoztunk részben, mint amelyek ott előírásra kerültek; gyakorlatilag mondhatjuk azt, hogy jogilag megfeleltünk ennek a feladatnak.

(9.20)

Ennek örvén behozni azt a fajta erőltetett társadalmi-ideológiát, amely a hagyományos nemi szerepek megkérdőjelezésével, oktatásba való bevonásával szét akarja zilálni társadalmunknak az alapjait, ebben nem leszünk partnerek, és nem véletlen, hogy a parlament nyilatkozatot fogad el ennek az ügynek a kapcsán, hogy véglegesen pontot tegyünk ennek a végére.

De képviselő asszony említett néhány más ügyet is a civil szervezetek kapcsán. Magyarországon mintegy 60 ezer civil szervezet működik, teljesen kötöttségtől mentesen. Például a bírósági eljárásokat is lényegesen egyszerűsítettük, pontosan a mi kormányzatunk idején, amelyek egy bürokratizált és teljesen gúzsba kötött formában engedték csak a korábbi nyilvántartásba vételeket és a változások átvezetését. Civil szervezetekkel az államnak állami feladatok ellátására vannak szerződésai, ezeket a mai napig finanszírozzuk. Képviselő asszony például a sportot nem sorolja a civil szférába, de éppen a sport területén születtek most is olyan rendelkezések, amelyek a sport túlélését biztosítják arra az időszakra, ameddig a válsághelyzet fennáll.

A szociális területen akár idesorolhatjuk az egyházi szervezetek szerepvállalását is, hiszen ők sem az államrezon részei, és a civil szervezetekkel is ugyanígy megvan a kapcsolattartás akár az áldozatsegítés területén is, ami az Igazságügyi Minisztériumhoz tartozik. Ezeknek a finanszírozása gyakorlatilag a mai napig biztosított, és semmiféle elvonásban nem részesültek, nem úgy, mint az önök szövetségesek, az ózdi polgármesterek, Janiczak úrnak az óvónői, akiknek a bérét 25 százalékkal csökkentették. Tehát először tisztázzák a saját soraikban, hogy hogy állnak hozzá a bértkiegészítések és a pénzügyi ellátás témájához, és utána éljenek kritikával a kormányzat felé.

Azt a felvetést pedig végképp nem értettem, amikor a járványhelyzet kapcsán a fűtési költségekről beszélt. Most május eleje van, és gyakorlatilag azt mondhatjuk, hogy a fűtési szezon véget ért, és remélhetőleg a járványhelyzet lefutása is, mire beköszönt a téli időszak és ez aktuális lehet, megszűnik. De körülbelül ennyire reális a többi felvetés is.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjából napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, ön a szó.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kövér Lászlótól a hétvégén ismét, sokadjára megtudtuk, hogy a magyar ellenzék, tehát az ellenzék pártjai és legalább két és fél millió szavazójuk - idézem: - nem a magyar nemzet része.

Ez nem újdonság. A dolog akkor vált komollyá, amikor a Miniszterelnökséget vezető miniszter világgossá tette, hogy a kormány hivatalos álláspontja még ennél is radikálisabb, mondván, a házelnök úr finoman fogalmazott. Ugyan nem értjük, hogyan veszi magának bárki a bátorságot, hogy ilyet kijelentsen, de megértettük a kormány álláspontját. Az önök kiindulási alapja tehát az, hogy mi, két és fél millió ellenzéki szavazó nem vagyunk a magyar nemzet része, tehát nemzetidegenek vagyunk. Éppen ezért eljött az idő, hogy akkor tisztázzuk, ez mit is jelent a gyakorlatban, úgyhogy van jó pár kérdésem, amikre választ szeretnék kapni.

1. Hogyan kívánják azonosítani az ország területén élő minimum 2,5 millió nemzetidegent? Meg kívánják őket valahogy jelölni, számmal vagy esetleg szimbólummal?

2. Milyen állami állásokat és mennyit tölthetnek be az azonosított nemzetidegenek? Lehetnek ők országgyűlési képviselők, önkormányzati képviselők, polgármesterek, orvosok, bírók vagy tanárok?

3. A nemzetidegenek korlátozott egészségügyi ellátást kapnak majd? Hátrébb sorolódnak esetleg városlistákon, vagy föl sem kerülhetnek rájuk?

4. A nemzetidegenek hány százaléka járhat majd egyetemre, főiskolára?

5. Mivel járványhelyzet van, és meg kell védeni az önök által magyaroknak tartottakat a nemzetidege-nektől, az olyanoktól, mint én, és amennyiben nekünk nem jár értékes teszt, akkor bennünket tömegesen el-különítenek majd?

6. A nemzetidegenek rokonaira is vonatkoznak majd ezek a korlátozások?

7. Tervezik-e a kitelepítésünket és hova?

8. Mi lesz a kitelepítéskor az ingatlanainkkal és az ingóságainkkal? Az az önök által magyaroknak tar-tottaké lesz?

9. Terveznek-e az ügyben magyar nemzeti kon-zultációt, és a magyar emberek döntéseire hivatkozva elveszik-e az olyan nemzetidegenek, mint én, szemé-lyi igazolványát, lakcímkártyáját, útlevelét (*Németh Szilárd István: Ez orvos eset!*), választójogát és végső soron állampolgárságát?

10. Készülünk-e arra, hogy ez az egész „az ellen-zék nem része a magyar nemzetnek” folyamat végén kiűznek bennünket az országból úgy, ahogy azt az önök hívótagozata követeli?

És aztán szeretném azt is megkérdezni önöktől, hogy ezek után, ha mi nem vagyunk a magyar nemzet részei, nyilván másodrendű állampolgárok vagyunk, hiszen ezt hallgatjuk önöktől, és leginkább most már hivatalos kormányzati álláspontként, akkor miért is fizessünk adót. Vagy ugyanaz az elv, mint az uniós for-rásoknál, hogy add ide a pénzt, de hallgass?

Ugye, rémes kérdések? Ugye, szörnyűek és ismer-ősek? Pedig amiket önök állítanak, azok idevezetnek. Úgyhogy kapjanak már észbe, kapjanak már a fejük-höz! Önök nap mint nap azt mondják ellenzéki honfi-társainkról és sok más honfitársunkról, hogy ők nem magyarok. Tényleg ezt az utat akarják járni? Szeret-ném önöknek mondani, képviselőtársaim, hogy a fizi-kai kirekesztés az ilyen verbális kirekesztéssel kezdő-dött a náci Németországban, a legsötétebb kommu-nista időkben, a Balkánon és Ruandában is. Önök olyan útra tévedtek, ami fizikai kirekesztéshez vezet-het. Elképesztő és felháborító!

Úgyhogy ha önök azt állítják, hogy mi nem va-gyunk a magyar nemzet részei, akkor legyenek szíve-sek tisztességesen válaszolni ezekre a kérdésekre. Ha pedig mi a magyar nemzet részei vagyunk, akkor cá-folják meg mind a házelnököt, mind pedig a Minisz-terelnökséget vezető minisztert. Köszönöm. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Orbán Balázs államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség ál-lamtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Asszony! A XX. század ikonikus református püspöke, Ravasz László ekképpen írt, amikor arra kereste a választ, hogy mi a magyar: „A magyarság örül önmagának, kedve telik önmagában, szereti azt, ami magyar.” A nehézség, amivel Ravasz

szembesült, hasonló ahhoz a problémához, amivel újabban mi magunk is szembenézőnk. Ravasz is rá-jött, hogy a magyarokat nem lehet pusztán nyelvi, faji, történelmi, demográfiai vagy ideológiai alapon meg-határozni. Tehát arra jutott, hogy magyar az, aki ma-gában a magyarságot mint értéket képes felfedezni. Döbbenetes belegondolni, hogy mennyire befogadó definíció és magatartás ez: a magyarságnak kedve telik önmagában.

Éppen ezért elgondolkodtató, hogy önök miért használják oly sokszor pejoratív értelemben a „ma-gyar” jelzőt. Átolvasva az elmúlt harminc évből jó né-hány baloldali beszédet, publicisztikát - akár az ön fő-nökének is -, azt láthatjuk, hogy önöknél a magyarság fogalmához jellemzően olyan jelzők társulnak, mint provinciális, mucsai, elmaradott. Széles körben elter-jedt kifejezés szintén az önök részéről az úgynevezett magyar mentalitás, amellyel, ha jól értem, valamiféle retrográdságot kívánnak kifejezni. Nem tűnik úgy, hogy örömeiket lelnék a saját magyarságukban (*Dr. Vadai Ágnes: Válaszoljon a kérdésekre, államtitkár úr!*), inkább felzárkózás címszó alatt feladnák azt. Önöknek igazából mindegy is, hogy az aktuális min-taadó kultúrnép szovjetorosz vagy nyugat-európai-e. Az önök pártja által propagált európai egyesült álla-mok eszméje sem szól egyébről, mint hogy hagyjuk már ezt a szerencsétlen nemzetet és államát, oldód-junk fel az európai népek tengerében, legyen Buda-pest olyan, mint Brüsszel, a magyarok legyenek olya-nok, mint a belgák; hangsúlyosan nem flamandok vagy vallonok: belgák.

Természetesen nem azt akarom mondani, hogy tudatosan el kell tagadni minden negatívumot, ami a magyarsággal kapcsolatos. Ravasz László egyébként ezzel kapcsolatban is gyönyörűen fogalmaz: ki volna olyan balgata, hogy az édesanyját azért szeretné, mert szép, bájos, előkelő? Az édesanyánkat azért szer-tjük, mert az anyánk, és nem változtat a szeretetün-kön, hacsak nem fokozza az a tény, hogy esetleg csú-nya, beteg, elhagyatott, szegény.

Ady munkáiból, akinek sorait ön a felszólalása cí-mében is írta, épp a Ravasz-féle elvek tükröződnek vissza. Ő valóban szegénynek és betegnek látta a szá-zadforduló Magyarországot, de mégsem meghaladni, hanem éppen hogy megélni akarta a magyarságát. Ady sohasem vallotta volna magáénak a „merjünk ki-csik lenni” mentalitást, ami annyira jellemzi az önök pártját. Ezért felesleges is képviselő asszonynak eb-ben a szerepben tetszelegnie, mert a valóság ledobja magáról ezt a szerepet. Csakúgy, ahogy ledobta magá-ról ezt a szerepet akkor, amikor az önök miniszterelnöke 2004-ben a határon túli magyarok ellen kampá-nyolt, a nemzetére lövetett, és ledobta magáról tegnap is, amikor Gyurcsány Ferenc előadta a nemzettel kap-csolatos ködös elképzeléseit.

A volt miniszterelnök azzal vádolta a mostani kormánypartokat, hogy csak azokat a magyarokat képviselik, akik közvetlen kárvallottjai a Párizs kör-nyéki békének. Szeretném tisztázni önnel, talán egy-szer és mindenkorra, hogy minden magyar ember

közvetlen kárvallottja Trianonnak. Azok is, akik magyarként idegen fennhatóság alá kerültek, és azok is, akik az anyaországban maradtak. Egyfelől azért, mert a történelmi Magyarország feldarabolásával egy olyan politikai, gazdasági, kulturális egység bomlott fel, amelynek keretei között minden adott volt a gyarapodáshoz. Minden magyar ember, éljen a határon innen vagy túl, a trianoni békeszerződés következtében ettől esett el. Vesztese továbbá egyébként az egész kelet-közép-európai régió is, mert egy olyan államalakulat szűnt meg, amely geopolitikai értelemben talán alkalmas lett volna arra, hogy ereje folytán másképpen alakítsa a XX. századot, és nem válunk a nagyhatalmak ütközőzónájává.

(9.30)

Magyarán szólva, talán elkerülhető lett volna a német és a szovjet megszállás, a holokauszt, a deportálások, a padlássöpprés és a gulág, és az önök elvárásai és szellemi elődei sem bitorolhatták volna a hatalmat negyvenvalahány éven át Magyarországon.

S végül hadd emeljem ki: Trianon tragédiájának egyik legnagyobb vesztese a magyar liberalizmus, amely sikeres politikai rendszert volt képes működtetni a dualizmus korában, de már az utókor szemében nem kis részben a '18-as összeomlás egyik legnagyobb felelőse. Az a folyamat, amelynek során a liberalizmus mára ilyen mértékben erodálódott Magyarországon, Trianonnal vette kezdetét, és ennek a kudarcra az ön mai, viszonylag erősen nivótlan felszólalásában jól példázható. *(Dr. Vadai Ágnes: Fáj az igazság, ugye? Fáj, igaz? Válaszoljon a kérdésemre!)*

Ez nem jelenti azt, hogy ne lehetne begyógyítani ezeket a sebeket, de ez önökön is múlik. Ha nem viseltetnének ilyen heves ellenérzésekkel a másként gondolkodók, a határon túli magyarság iránt, talán ez a stigma is lekerülne önökről. Sajnos az ilyen felszólalások, mint a tegnapi és a mai nem segítik ezt az ügyet. Tanulják meg örömeiket lelteni saját magyarságukban! Mi itt leszünk a túlparton, és várni fogjuk önöket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjából Korózs Lajos képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Szép jó reggelt kívánok önöknek! Kedves Képviselőtársaim! Tegnap az azonnali kérdések órájában történt itt egy s más, történt egy dolog, amely mellett nem lehet szó nélkül elmenni. Azt gondolom, Kásler Miklósnak távoznia kell a miniszteri posztjáról, és most nagyon finoman fogalmaztam. Pestiesen szólva azt is mondhatnám persze - de én vigyázok a Ház tekintélyére -, hogy húzzon el, mert az kritikán aluli,

amit megengedett magának tegnap Kásler Miklós miniszter úr. Azt mondta két ember halálára, hogy ez egy szórakoztató előadás volt itt képviselőtársam részéről. *(Németh Szilárd István: Hazudsz! A jegyzőkönyvnek: hazudik!)*

Szeretném felidézni képviselőtársam azon mondatát, amikor azt mondta: csak nem gondolja, miniszter úr, hogy egy 41 éves édesapa, aki az egészségügy első áldozata volt, szórakozásból halt meg, és csak nem gondolja azt, hogy egy 32 éves édesanya, akit több mint 120 kilométeren keresztül utaztattak, és hátrahagyott két árvát, egy négy hónapos csecsemőt és egy hétéves kislányt, az szórakoztató lenne.

Annak idején Kásler Miklós miniszter úr többször mondta, hogy az ima segít. Értem én, csak tudják, ezzel az imával nem igazán lehetett megmenteni egyik embert sem, mindketten távoztak az élők sorából. Az a fiatalember, aki az egészségügyi programjuk, átalakítási programjuk első áldozata volt, ő a koronavírust még legyőzte volna, csak tudják, a kórházi fertőzést nem tudta legyőzni, amiben most már évről évre - a statisztikák megmutatják - többen halnak meg, mint autóbalesetben. Kásler Miklós elszólása igazából beismerése annak a politikának, amit az ő vezetésével az egészségügy irányításában képviselnek. Elismerte - elismerte! -, hogy az EMMI áldozata ez a két ember.

Képviselőtársaim! Immáron 25 éve vagyok az Országgyűlés tagja, többször voltam bizottsági elnök. Az utóbbi négy-öt évben annyi, de annyi panaszos levelet kaptam, annyi, de annyi történetet kellett hogy meghallgassak, családi tragédiákat, hogy reggelig tudnám folytatni! Kezdem a 2012-ben átalakított rokkantsági rendszerrel és annak áldozataival, és tudnám folytatni most az ágyazámleépítés kapcsán, amelyet a miniszter úr elrendelt. Itt szeretném megjegyezni azt, hogy a miniszter úr tegnap bevallotta, hogy - pontosan idézem: - ő semmiért nem felelős, tulajdonképpen az ellátó intézmény és az ellátó orvos felelőssége. Én azt gondolom, hogy ez legyen intő jel minden intézményvezetőnek, minden orvosnak és ápolónak az egészségügyben és természetesen a szociális ágazatban dolgozóknak. Én azt gondolom, azoknak volt igaza, akik inkább ellenálltak ezeknek az intézkedéseknek, amelyeket Kásler Miklós meghozott.

Képviselőtársaim! Mondják meg nekem, milyen jogi norma a levelezés? Semmilyen. A jogi norma a tárcarendelet, a kormányrendelet és a törvény. Az, hogy a miniszter úr levelezik, az egyszerűen elfogadhatatlan, még a magyar államigazgatásban is.

Ahogy említettem, számtalan történetet tudnék idézni, ilyen történet volt a múlt hét keddi bizottsági ülés, ahol a fideszes többség leszavazta az indítványunkat, amelyben öt pontban foglaltuk össze, hogy mit szeretnénk tenni annak érdekében, hogy egyrészt az egészségügyi válság kezelésében segítséget nyújtsunk a kormánynak: javasoltuk, hogy teszteljenek le minden egészségügyi és szociális dolgozót; javasoltuk, hogy a munkavállalók megélhetése kapcsán kilenc hónapra emeljék fel azt a támogatási formát,

amely nem segély, hanem egy társadalombiztosítási ellátási támogatás; javasoltuk a családok biztonsága érdekében a családi pótlék, a gyés és a gyed megemelését; javasoltuk a nyugdíjak esetében a 6,5 százalékos emelést; és javasoltuk a kis- és közepes vállalatok megsegítését. De most hatodiknak *(Az elnök csenget.)* azt javaslom: mindenki írja alá az MSZP petícióját, hogy Káslernak mennie kell. Káslernak mennie kell! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! Ahogy önök a tegnapi napon és utána, a felszólalás után idéztek Kásler Miklóstól, és ahogy ma ön is idézett, pontosabban csak utalt rá, hogy nehegy az idézetet közvetlenül el kelljen mondani, és kiderüljön, hogy amire az egész felszólalását felépítette, az valótlan, az egy valótlanúságokra épülő hecckampány, tisztelt képviselő úr, megpróbálnak valamibe belekapaszkodni, ami nem úgy hangzott el, mint ahogy arra önök itt ma is meg tegnap is utaltak. Ne gondolja, hogy azzal, hogyha kiforgatja másnak a szavait, tisztelt képviselő úr, hosszú távon politikai tőkére tehet szert! *(Dr. Gyüre Csaba közbeszól.)*

Ha vannak olyan emberek a magyar egészségügyben, akik tényleg megtapasztalták, mit jelent élet és halál határán lévő embereknek segítséget adni, az orvostudomány legmodernebb eszközeit bevetni azért, hogy a családok ne veszítsék el a szüleiket, a testvéreiket és a gyermekeiket, az pontosan Kásler Miklós, aki évtizedekig irányította az Országos Onkológiai Intézetet, aki ennek a munkájának az elismeréseként több nemzetközi tudományos társaságnak vezetője tagja, mint ahányat ön fel tud sorolni, tisztelt képviselő úr, Angliától egészen Európa más országaiban, Franciaországon át több más országban és európai intézményekben is tudományos testületi tag. Lehet, hogy Korózs Lajos nem tudja elismerni azt, amit ő megtett, de hatvan nemzetközi orvosi tudományos társaság el tudta ismerni az elmúlt évtizedekben, és nagyra értékelte a munkáját. Úgyhogy úgy gondolom, hogy amikor ilyen könnyelmű megjegyzéseket tesz, akkor előbb talán gondolja végig, hogy azoknak a mondatoknak van-e súlya, amelyeket ön megtesz, vagy azoknak a tudományos társaságoknak, amelyek őt a tagjai vagy a vezetői közé emelték.

Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországon szerencsére csökken a kórházi fertőzéseknek a száma, az elterjedése, nem véletlenül, azért, mert egyrészt külön több milliárd forintos programot indítottunk, amelyben szinte minden kórház támogatást kaphatott arra, hogy különböző fertőtlenítőpontokat alakítson ki a kórház területén belül, a belépési pontoknál és a

kórház területén belül is; ha jár kórházakban majd a járvány után - tegye meg, kérem -, akkor ezt láthatja. Illetőleg olyan helyi, regionális és országos szintű, a fertőzést megelőző, úgynevezett infekciókontroll-tesztületek jöttek létre, amelyek helyi, regionális és országos cselekvési terveket fogalmaztak meg, pontosan azért, hogy csökkentsék a kórházi fertőzéseknek a számát.

Ami, tisztelt képviselő úr, az ön által említett keddi bizottsági ülést és az önök javaslatait illeti, a keddi bizottsági ülésen hat órán keresztül, időkeret nélkül válaszoltunk az ellenzék minden kérdésére. Önök azt állítják nemzetközi fórumokon, és még a CNN-ben is bemondatták körülbelül öt-hat héttel ez előtt, hogy a magyar parlament nem is ülésezik igazából. Nem tudom, hol van máshol olyan parlament, ahol nem rajzolt szavazólapokon zajlik a parlamenti képviselőknek a munkája, amit valahogy lefényképeznek a mobiltelefonjukkal, és beküldenek, hanem személyesen, a kormány és az operatív törzs képviselőitől olyan hosszan kérdeztek a Népjelölti bizottság tagjai, amilyen hosszan csak akartak, és arra még ön is azt mondta, hogy milyen hosszú és terjedelmes választ adtak a kormány képviselői.

(9.40)

Ami az orvosok és ápolók megbecsültségét illeti, tisztelt képviselő úr, ön is itt orvosokról beszélt. Hogy volt ezzel ön 2018. december 15-én itt a parlamentben, amikor szavazott? Amikor arról lehetett dönteni... *(Korózs Lajos a teremből távozáskor: Nem vagyok rá kíváncsi... - Dr. Völner Pál: Szégyelled! - Az elnök csenget.)* Ön azt mondja, hogy nem kíváncsi arra, amikor saját képviselői döntésével szeretném szembesíteni. Ön ugyanazt teszi, tisztelt Korózs képviselő úr *(Az elnök újból csenget.)*, amit Szabó Timea szokott, amikor a választ megkapják a felvetésükre, akkor egész egyszerűen kivonulnak a teremből. *(Burány Sándor közbeszólása.)*

Önök mondják azt, hogy nem ülésezik a parlament, és nincs a párbeszédnek lehetősége, majd utána kivonulnak. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Szégyelli. Azért ment ki.)* A többieknek elmondom, hátha ők nem emlékeznek rá. 2008. december 15-én az orvosok és ápolók fizetéscsökkentésére itt a parlamentben igent mondott Burány Sándor, Vadai Ágnes, Oláh Lajos, Gyurcsány Ferenc, Arató Gergely, Molnár Zsolt, Molnár Gyula, Mesterházy Attila, Hiller István és az iménti felszólalás elmondója, Korózs Lajos is.

Aki itt nagyobb megbecsültséget követelt az orvosoknak és az ápolóknak, az pár évvel ezelőtt a szavazatával járult hozzá ahhoz, hogy az orvosok és ápolók bérét Magyarországon csökkentsék *(Halász János: Szégyen!)*, együtt Gy. Németh Erzsébettel, Lendvai Ildikóval, Molnár Csabával, Ujhelyi Istvánnal. Ők voltak azok, akik elhatározták, hogy minden betegnek, ha orvoshoz megy, fizetni kell vizitdíjat. Ők voltak azok, akik elhatározták, hogy minden betegnek,

aki kórházi ágyon fekszik - így aki most feküdne koronavírusosként is kórházi ágyon -, kórházi napidíjat kellene fizetnie. És ők beszélnek arról, hogy az egészségügyben mit kellene csinálni.

A magyar emberek ezt már látták. Először egy országos népszavazással söpörték el ezeket az intézkedéseket, utána pedig három egymást követő választáson mondták el a véleményüket a szocialisták politikájáról (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) és a mi politikánkról is, és így nyertünk ilyen nagy többséget itt a parlamentben. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A Jobbik képviselőcsoportjából napirend előtti felszólásra jelentkezett Brenner Koloman képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. BRENNER KOLOMAN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Miért harcolunk?” - ez a címe a napirend előtti hozzászólásomnak, és arra az ismert történetre utalok, amelyet - több hasonló sztorihoz hasonló módon - Churchillnek tulajdonítanak, amikor a második világháború alatt át akartak a költségvetésből a hadügyre csoportosítani minden olyan, az emberek számára fontos költséget, mint a kultúra vagy az oktatás, és Churchill erre azt válaszolta: na de akkor miért harcolunk?

Ugyanez jutott eszembe akkor, amikor látom azt, hogy a magyar egyetemi világtól elvonnak önök 25 milliárdot az úgynevezett közteherviselés jogcímén, vagy amikor a kisteleplülésektől vonják el azokat a bevételeket, amelyek nap mint nap az ott élő embereknek nyújtának segítséget, ha volna az önkormányzatoknak forrása segítséget nyújtani.

Hát, miért is harcolnak önök, tisztelt fideszes képviselőtársaim, hogyha úgy gondolják, hogy két plakátokkal megint tele kell rakni az országot arról a teljesen elégtelen gazdasági tervről, amely semmilyen támogatást nem nyújt azoknak, akik ezekben az időkben elveszítették a munkájukat; és sokan vannak, és még többen lesznek. És ne higgyék el azt a statisztikai adatot, amit a KSH most mond, mert lesz ez még több is sajnos, az önök hibájából, és ehelyett önök teleplakátolják milliárdokért az országot. Ott van a rogáni propagandaminisztériumban 100 milliárd forint, meg több; a közmédiában uszítanak az ellenzéki képviselőkkel szemben, szintén a magyar polgárok adójából. És ehelyett önök elvonnak az önkormányzatoktól, az egyetemektől. Hát, gratulálok! Ha önök ezért harcolnak, ez egy értékválasztás. Persze, jól ismerjük a Fidesz értékválasztását, úgy hívják az önök értékeit, hogy Mészáros Lőrinc, Tiborcz István és Borkai keresztény családapa, jachtos. Ezek az önök értékválasztásai; ez egy valódi értékválasztás, amely egy krízisidőszakban látszódik talán a legjobban.

A Jobbik számára mint nemzeti néppárt számára az oktatás és az egyetemek világa nemzetstratégiai

ágazat, kiemelten támogatandó, még krízishelyzetben is, hiszen pont most esett vissza komoly nagyságrendben az egyetemekre jelentkezők létszáma, tehát éppen hogy több segítségre szorulóknak az egyetemek, nem hogy tőlük vonnak el ebben a krízishelyzetben pénzeiket. Ráadásul közel harminc vidéki kar kerül a jelentkezési létszám e visszaesése miatt kritikus helyzetbe. Ez is az önök tudás- és értelmiségellenes politikájának a gyümölcse. Ehhez és az értékválasztásukhoz is gratulálhatnak maguknak!

Ma van a matematikaérettségi napja. Innen is sok erőt és kitartást kívánunk minden érettségizőnek, akik 84 ezren most rendkívüli időben, rendkívüli bizonytalanság közepette élik át azt a stresszt, amire semmi szükség nem lett volna, ha önök hosszú hetekkel korábban megfogadják a Jobbik javaslatát arról, hogy jegymegajánlással lehessen megszerezni ezt az érettségi eredményt. És bizonyos vagyok benne, hogy egy jó szaktanár, aki hosszú évek óta ismeri az érintett tanulókat, bizony olyan jegyet ajánlott volna meg, amit ennek a 84 ezer, most éppen érettségiző fiatalnak bizony jó szívvel el lehetett volna fogadnia, és máris több tízezer kontaktszituációtól lehetett volna az érintetteket megkímélni.

De mi történik még ebben a kritikus időszakban, amióta átálltunk a digitális oktatásra? Különböző felmérések és becslések vannak arról, hogy a magyar tanulók egyötöde vagy egyharmada gyakorlatilag nem részesül digitális oktatásban, mert hiányoznak az alapvető feltételei, az internet, néha még az áram is, hogy a gyermekszegénységről már szó se essen.

Ehelyett tehát önök mit csinálnak, szintén az értékválasztás jegyében? Bevezetik a NAT-ot. Hát, gratulálok, és nem azért mondom ezt, mert bármilyen problémája lenne a Jobbiknak Wass Alberttel, mert a maga szociális környezetében nyilvánvalóan tanítani kell a szövegeit, de most nem erre volna szükség, hanem levonni a konzekvenciákat a most felgyülemelő, nagyon értékes tapasztalatokból, és végre nekilátni annak, amit tíz éve nem tesznek meg: a XXI. század kihívásaihoz hozzáigazítani a magyar oktatás helyzetét.

A Jobbik mint nemzeti néppárt számára az oktatás a hadügy, mi ezért dolgozunk. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik és a Párbeszéd padsoraiból. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Úgy van!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a választ a kormány nevében Sziijártó Péter miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyha az elmúlt tíz esztendőben bármiben is önökre hallgatunk volna, akkor ma semmi esélyünk nem lenne arra, hogy a világjárvány nyomán előálló új világgazdasági versenybe eséllyel nevezünk be.

Amit az elmúlt tíz évben önök szorgalmaztak, annak mi mind pont az ellenkezőjét tettük, az eredmény pedig világos. Meg kell nézni, hogyan nézett ki Magyarország 2010-ben - lehet, hogy ez önöknek jobban tetszik; szövetségeseik alakították ki azt a helyzetet, hogy hogyan nézett ki Magyarország 2010-ben. (Dr. Brenner Koloman közbeszól.) Elnök úr, szeretném jelezni, hogy én képviselő úr felszólalását higgadt nyugalommal követtem végig, egyszer sem kiabáltam közbe; csak a jegyzőkönyv kedvéért jelzem, hogy képviselő úr erre sajnos nem alkalmas, de ezt majd a pártja eldönti, hogy ez egy alkalmassági kritérium-e vagy sem. (Dr. Brenner Koloman közbeszól.) 2019 végére azonban elértünk oda, hogy Magyarország mutatta fel az Európai Unió leggyorsabb gazdasági növekedési ütemét. Még egyszer mondom: 2010-ben Magyarország a probléma része volt az Európai Unióban; Magyarországon 12,5 százalékos volt a munkanélküliség; Magyarországon 1,8 millió adófizetővel akarták működtetni az országot, 1,8 millió adófizető jelentette az úgynevezett közteherviselést.

Ehhez képest 2019 végére, 2020-ra 5 százalékos gazdasági növekedéssel az első helyen állunk az Európai Unióban. 4,5 millió embernek van munkája. Magyarország, annak dacára, hogy lakosságszám tekintetében csak a 92. a világon, ehhez képest a 34. legnagyobb exportteljesítményt tudjuk előállítani. Egyike vagyunk azon 35 országnak a világon, amely több mint 100 milliárd eurónyit exportál évente.

Képviselő Úr! Képviselőtársaim! Önök szerint, hogyha a magyar oktatási rendszer valóban rossz lenne, hogyha a magyar általános és középiskolákban és egyetemeken valóban olyan rossz lenne a színvonal, mint amit önök mondanak, akkor a magyar emberek elő tudnák állítani azt a teljesítményt, amit most előállítanak? Hogyha önök szerint ilyen rossz lenne Magyarországon az iskolai képzés, ha Magyarországon rossz mérnököket képeznének, ha Magyarországon rossz közgazdászokat képeznének, ha Magyarországon rossz munkásokat képeznének a középfokú oktatási intézményekben, akkor önök szerint a világ legnagyobb, legerősebb, legfejlettebb technológiával rendelkező vállalatai idejőnnének Magyarországra?

(9.50)

Önök szerint, ha a magyar emberek képzése olyan színvonalú lenne, mint ahogyan azt önök beállítják, akkor az elmúlt öt évben folyamatosan meg tudtuk volna dönteni a beruházási rekordot? Önök szerint a világ legerősebb vállalatai elmennek olyan helyekre, ahol szakképzetlen a munkaerő, ahol nincs elég mérnök, meg ahol nem elég felkészült az ország? Képviselő úr, önök a valósággal hadakoznak.

Persze, vannak olyan kérdések, amelyekben néha egyet szoktunk érteni, bár némiképpen szokatlan módon múltkor már azon is vitatkozni kellett önökkel, hogy a határon túli magyaroknak az egészségügyi védekezéshez szükséges eszközöket küldünk, de még

mindig vannak bizonyos kérdések... (Dr. Brenner Koloman: *Velünk?*) Igen, önökkel, így van, önökkel, nézék vissza a jegyzőkönyveket, ahogyan kritizálták ezt a döntésünket. De még vannak kérdések, amelyekben néha egyet szoktunk érteni. De arra tisztelettel szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy ön a valósággal hadakozik.

Ön a tegnapi napon megkezdődött érettségi kapcsán is kritikát fogalmazott meg. Tisztelt képviselő úr, a diákok világossá tették a saját szándékukat is, hiszen nem volt kötelező érettségizni. Mégis a 98-99 százaléka a diákoknak megjelent az érettségin, és letette az érettségi vizsgát, a mai nap is leteszi, és mint ahogy tegnap is - reméljük, minél többen sikerrel vették az akadályt -, bízunk benne, ez a mai napon is így lesz. Államtitkár úr tegnap világossá tette itt az Országgyűlésben, hogy minden létező intézkedést meghoztunk annak érdekében, hogy a diákok és tanáraik a lehető legnagyobb biztonságban legyenek ezekben a napokban. Nagyobb panaszról, nagyobb fennakadásról nem jött hír, annak dacára, hogy valóban rendkívüli körülmények közepette kell megtartani az érettségit. Ezért a panaszkodás és a kritizálás helyett szerintem itt a helye és ideje annak van, hogy mindazon tanároknak, mindazon iskolai dolgozóknak kifejezzük a köszönetünket, akiknek a munkája nyomán tegnap, ma és az elkövetkezendő napokban a magyar diákok érettségit tudnak tenni. Jár nekik a köszönet, és jár nekik a nagyrabecsülés. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

Tisztelt Képviselő Úr! Végezetül pedig csak azt szeretném elmondani, hogy a gazdaságvédelmi akciótervet is ön kritizálta, de az ebben meghirdetett lehetőségekre jelentkező vállalatok száma pont az ellenkezőjét bizonyítja annak, amit ön itt állított. (Taps a kormánypartok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjából Aradszki András képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A koronavírus-járvány elleni közös küzdelmünk elsődleges célja az emberi élet megmentése. Ennek érdekében megtörtént az egészségügyi rendszer felkészítése arra az esetre is, ha a járvány tömegessé válna. Biztos vagyok abban, hogy összefogással és az elengedhetetlen hősies szakmai munkával, tudással korlátok közé fogjuk szorítani a vírus kiterjedését.

Sajnos, azt is tapasztalunk kell, hogy a magyar gazdaság szereplőit, köztük elsősorban a mikro-, kis- és középvállalkozásokat állította nehéz helyzet elé a gazdaság visszaesése. A munka keresztény felfogás szerint az emberi méltóság megőrzésének egyik alapvető feltétele, bármilyen alkotó munkáról legyen szó. Erre a szemléletre alapozva Magyarország kereszténydemokrata kormányzata és annak parlamenti

többsége az elmúlt tíz év alatt politikájának központi elemévé tette a mikro- és középvállalkozásokat.

A mögöttünk levő évtizedben ezek a vállalkozások szívós munkával, találékonyssággal, rugalmassággal és megfelelő tudással felvértezve megerősödtek. A hozzáadott érték több mint felét termelték meg, és a magyar munkavállalók több mint kétharmadát foglalkoztatták, 2009-hez képest 155 ezer embernek segítettek elhelyezkedni a munkaerőpiacon. Termelékenységük javulása jelentősen meghaladta a nagyvállalatokét, sőt minden méretkategóriában megelőzték a V4-ek és az uniós tagállamok átlagos növekedési ütemét is. A koronavírus-járvány folyamányaként ezek az értékek kerültek közvetlen veszélybe.

Ebben a helyzetben a kormány sem marad tétlen, gazdaságvédelmi akcióttervet hirdetett, amely a következőkre koncentrál: a munkahelyek megtartására, a pénzügyi források, a likviditás biztosítására és a fejlesztést biztosító beruházások segítésére. Ennek részeként, a teljesség igénye nélkül a következő intézkedésekre kerül sor: a kkv-szektor hitelezésére az összesen 1500 milliárd forintnyi olcsó és stabil forrás nagyon alacsony kamatozású hitelkonstrukción keresztül áll rendelkezésre.

Van lehetőség általános bértámogatásra is, amit mostanáig több mint félezer vállalkozás és mintegy 5 ezer munkavállaló kérvényezett. Fontos szerep jutott ebben a szakmai szervezeteknek, a kamaráknak, ugyanis kérésüknek megfelelően az általános bértámogatás lehetőségét még szélesebb kör számára megnyitotta a kormány, a feltételeken pedig érdemben könnyített, hogy minél többen élhessenek vele. A túlélés és a biztonságosabb jövő megalapozása céljából az ITM társadalmi vitára bocsátotta a mikro-, kis- és középvállalkozások hatékonyságnövelő, munkahelymegtartó programját, amelyben első körben pályázati úton 50 milliárd forint támogatási keret áll rendelkezésre.

Számos más adócsökkentés segíti a munkahelyek megtartását, továbbá a gazdaság újraindítását, a jövő megalapozását. Gondolok itt arra a tervre, amelynek értelmében a beruházások ösztönzése érdekében a beruházásra fordítani kívánt nyereség akár teljes társaságiadó-mentességben részesülhet. Siker az is és a jó szakmai előkészítést dicséri, hogy az Európai Bizottság mintegy 870 milliárd forintos magyar állami támogatást - hangsúlyozom, magyar állami támogatás és nem európai uniós forrás -, tehát ilyen támogatási programot hagyott jóvá, összhangban az európai uniós szabályokkal, amely akár 5 ezer cégnek is segítséget nyújthat.

Tisztelt Ház! Csupán szemezgettem azok közül a hiteles hírek közül, amelyek az utóbbi napokban láttak napvilágot a kkv-k, a vállalkozók és a munkavállalók támogatása és a munkahelyek megőrzése kapcsán. Aki tehát azt állítja, hogy a kormány ez ügyben nem tesz semmit, nem ismeri vagy tudatosan eltorzítja a valóságot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr iménti napirend előtti felszólalására a választ Szijjártó Péter miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Brenner képviselő úr felszólalása kapcsán már említettem önöknek, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv azon pontjai, amelyek a Magyarországon munkahelyeket létrehozó, illetve a magyarországi munkahelyeket megvédő vállalatok beruházásait támogatják, kifejezetten kedveltnek és népszerűnek bizonyultak a vállalatok körében.

Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy az európai uniós szabályok nyomán előállt az a lehetőség, hogy 800 ezer euróig, mindenfajta részletesebb európai uniós vizsgálat nélkül tudjuk költségvetési forrásból támogatni azokat a vállalatokat, akik vállalják, hogy a munkahelyek megvédése, illetve újak létrehozása érdekében beruházásokat hajtanak végre. A beruházástámogatási összeg a beruházott összeg felét érheti el.

Tisztelettel tájékoztatom önöket arról, hogy a mai nap reggeléig 167 vállalat jelezte, hogy élni kíván ezzel a beruházástámogatási lehetőséggel. Ezek a vállalatok összesen 84,4 milliárd forintnyi új beruházást jelentettek be. Tehát csak szeretném jelezni, hogy miközben a világiárvánnyal dacolunk, miközben a világból érkező gazdasági hírek csak negatívak, kizárólag negatív percepciót építenek, addig 167, Magyarországon működő vállalat 84,4 milliárd forintnyi beruházást jelentett be. A jogszabályok értelmében az ehhez nyújtható költségvetési támogatás összesen 40,5 milliárd forint, és ez a 167 vállalat összesen 33 960 munkahely megvédését vállalta.

(10.00)

Még nagyobb öröm az, hogy ezen 167 vállalatból 136 magyar. Tehát ennyit arról a vádról, hogy a gazdaságvédelmi akcióterv intézkedései kizárólag a multinacionális vállalatoknak kedveznének. 136 magyar vállalat összesen 16 758 munkahely megvédését vállalja. Rajtuk kívül tíz német, hat amerikai és sok más nemzetiségű vállalat jelentkezett erre a támogatási lehetőségre. A vállalatok közül 28 az építőiparban, 24 a fémiparban, 21 pedig a járműiparban tevékenykedik.

Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy az idei esztendő első negyedében Magyarországon végrehajtott beruházások kétharmada az autóiparhoz kötődik. Amikor tehát arról beszélünk, hogy a magyar gazdaság esetében milyen kiszolgáltatottságot jelent az állítólagos egyoldalúság, magyarul, hogy sok az autóipari vállalat, látszik, hogy ez nem így van, Magyarország esetében legalábbis biztosan nem, mert mi már évek óta megkezdtük az átállást az új autóipari korszakra, amikor nem a hagyományos, kizárólag dizelmeghajtású autók gyártására,

tesztelésére, fejlesztésére koncentrálunk, hanem már az új korszakra, ahol az elektromobilitás és az önmagukat vezető autók jelentik a jövőt az autópálya számára. És jelenleg Magyarországon épülnek a világ legnagyobb elektromosakkumulátor-gyárai. A beruházók nemhogy valamifajta késést jeleztek volna, inkább felgyorsították a beruházásaik végrehajtását, segítve ezzel a magyar gazdaság újraindulását.

Ugyanakkor szeretném azt is jelezni, hogy mivel a magyar gazdaság a világ tíz legnyitottabb gazdasága közé tartozik, és mivel a magyar export a GDP 86,5 százalékát éri el, ezért különösen fontos, hogy a külpiacokon aktív vállalatainkat segítsük, ugyanis a magyar gazdaság összteljesítményét a külső dimenzió komolyan meghatározza. Magyarul, az exportteljesítmény és a külföldről érkező beruházások alapvetően determinálják a magyar gazdaság eredményességét.

Éppen ezért indítottuk el azokat a programokat, amelyek keretében az exportértékláncokban tevékenykedő magyar vállalatok számára 450 milliárd forintnyi hitellehetőséget nyitottunk meg, amelyek közül a kicsiknek és a közepeseknek az éven belüli forgóeszközhitelt 0,1 százalékon adjuk. Emellett pedig áthidaljuk azokat a nehézségeiket, amelyek abból fakadnak, hogy a világpiacok vagy nemzetközi piacok visszaesése miatt a fizetési határidők kitolódtak.

Tehát arról tudom biztosítani képviselő urat és képviselőtársaimat, hogy a gazdaságvédelmi akciótervvel segítséget nyújtunk a magyar vállalatoknak ahhoz, hogy megőrizzék, megvédjék a munkahelyeket és újakat tudjanak létrehozni még a jelenlegi körülmények közepette is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportjából Halász János képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

HALÁSZ JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hamarosan nyolc hete, hogy a kormány veszélyhelyzetet hirdetett a koronavírus-járvány miatt. Emlékezhetünk rá, hogy az első megbetegedést március 4-én regisztrálták, amikor két, Budapesten tanuló iráni diáknál mutatták ki a vírust. A kormány már egy héttel később, nagyon gyorsan és átgondoltan kihirdette a veszélyhelyzetet. Ez egy időben meghozott fontos intézkedés volt. Hozzájárult ahhoz, hogy ne az Európában és az Egyesült Államokban látott többes mértékben, hanem jóval lassabban, kezelhetőbben nőjön a fertőzöttek száma.

Ma már elmondhatjuk, hogy a magyar intézkedések hatásosak voltak, sikerült visszaszorítani, mederben tartani a vírust. Kórházaink, orvosaink, ápolóink felkészültek, a védekezéshez szükséges eszközök rendelkezésre állnak. A járvány elleni első csatát megnyertük, és a védekezés tegnap új szakaszba lépett. Köszönet mindenkinek, aki részt vesz a védekezés embert próbáló munkájában.

Tisztelt Ház! A kormány az elmúlt hetekben is számos további intézkedést hozott a magyar emberek egészségének, valamint a magyar családok, a gazdaság és a munkahelyek védelme érdekében. A kormány létrehozta a járvány elleni védekezés alapját, valamint a gazdaságvédelmet, a gazdaság újraindítását szolgáló alapot. Munkahelyvédelmi bértámogatási programot indítottunk, legalább annyi új munkahelyet kell teremtenünk, mint amennyi a koronavírus-járvány következtében megszűnik.

De ez nem tetszik mindenkinek. Elképesztő, hogy az ellenzék minden intézkedés ellen tiltakozik, és nem akar része lenni a megoldásnak. Ezzel újra csak azt bizonyítják, hogy továbbra sem a vírus, hanem a kormány ellen akarnak küzdeni. Pedig most össze kell fognunk, mert minél erősebb az összefogás, annál jobbak lesznek az eredmények. Örömmel látjuk, hogy nagyon sok önkormányzat minden erejével azon van, hogy a kormány döntéseivel összhangban helyben is segítse a vírus elleni küzdelmet. Köszönjük a helyben védekezők munkáját.

Fontos is ez a felelősségteljes hozzáállás, hisz az önkormányzatok intézményfenntartók is, sok időseket ellátó intézményt önkormányzatok működtetnek, ahol különösen óvni kell az ott lakókat. Sok jó példát ismerünk ezen a téren. Például Debrecenben a város polgármestere, Papp László már a veszélyhelyzet kihirdetése előtt is szigorú intézkedéseket hozott a városban található időotthonok védelmében. Az önkormányzat az időotthonok fenntartójaként felelősséggel járt el. A város polgármestere nem mástól várta a megoldást, hanem tette a dolgát. Sok más település polgármestere is hasonlóan cselekedett.

Ezért különösen furcsa, hogy a Fővárosi Önkormányzat és annak vezetője, Karácsony Gergely miért nem nőtt fel a feladathoz. Persze, korábban is hibát hibára halmozott. A járvány kellős közepén ritkította a BKV-járatokat, így tömegek alakultak ki, ami a vírus terjedését segíti. És nem akarta ingyenessé tenni a parkolást sem. Azt a kormány lépte meg országosan.

Ugyanígy az időotthonok ügyében is hibázott, hiszen a Fővárosi Önkormányzat fenntartásában működő Pesti úti időotthon az ország legnagyobb gócpontja lett. Az otthonban mostanáig sajnos közel 40 gondozott hunyt el, és több mint 300-an fertőzöttek meg. Országosan tekintve ebből az intézményből kerül ki az elhalálozott betegek több mint 10 százaléka. Karácsony Gergely még egyetlen alkalommal sem látogatott el az intézménybe, az ott történtekért pedig mindenki mást felelőssé tesz, csak önmagát nem. Pedig egy időotthon fenntartójának törvényi feladatai vannak veszélyhelyzetben és azon kívül is: biztosítani kell a személyes orvosi jelenlétet és a tisztaságot, a megfelelő higiénés körülményeket.

Ezzel szemben az eddigi vizsgálatokból az látszik, hogy legalább egy héttel nem volt jelen orvos a gondozottak mellett. Mindeközben úgy tudni, hogy már március közepén voltak megbetegedések ebben az időotthonban. És azt olvassuk, hogy a budapesti

kormányhivatal már öt alkalommal tartott szűrőpróbaszerű ellenőrzést az idősotthonban, amely megerősítette, hogy továbbra sincs folyamatos orvosi ellátás. Nem volt orvos az intézményben. Ellátás nélkül hagyták járvány idején a rájuk bízott időseket. Karácsony Gergely mindezek ellenére legutóbb a Népjóléti bizottságban váltig állította, hogy volt folyamatos orvosi jelenlét, vagyis Karácsony már megint nem mondott igazat, válaszok helyett megint csak hátrította a felelősséget. A folyamatos orvosi ellátás hiánya különösen aggályos a gócponttá vált intézményben, ahol sajnos jelenleg is nagy számban vannak fertőzöttek.

Tisztelt Ház! A számonkérésnek nem most van itt az ideje, de a járvány elmúltával teljeskörűen ki kell vizsgálni ezt az ügyet. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Mozgás.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott napirend előtti felszólalására a kormány részéről Rétvári Bence államtitkár úr válaszol, és mielőtt megadnám a szót államtitkár úrnak, tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy beáramlásukat lehetőleg úgy tegyék meg, hogy az államtitkár úr válasza mindenki számára érthetően elhangozhassék. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A képviselő úr is azt említette, hogy nagyon fontos, hogy az országok felkészüljenek, és szervezeten nézzenek szembe a koronavírus-járvánnyal. Ennek egyik fontos fokmérője az, hogy azok számára, akik a legsúlyosabb, legkritikusabb egészségügyi állapotba kerülnek, mennyire állnak rendelkezésre lélegeztetőgépek.

Itt Magyarország mindent megtett az elmúlt hetekben, hogy minél több lélegeztetőgép legyen Magyarországon, és ha megnézzük, hogy a nemzetközi kimutatások szerint is mennyi lélegeztetőgép jut százezer lakosra, akkor azt láthatjuk, hogy nagyon sok, nálunk jobb anyagi helyzettel rendelkező országot sikerült megelőznünk, hiszen lassan elérjük azt a szintet, hogy több mint 30 lélegeztetőgép jut Magyarországon százezer lakosra. Ez azt jelenti, hogy Izraellel és Németországgal vagyunk egy szinten ebben a kérdésben, és megelőzzük Ausztriát, Észtországot, Szlovákiát, megelőzzük Norvégiát, Svájcot, Nagy-Britanniát, Olaszországot, Franciaországot, Romániát, Svédországot vagy Belgiumot, hiszen ezekben az országokban mind-mind kevesebb a százezer lakosra jutó lélegeztetőgépek száma, mint Magyarországon.

(10.10)

De szintén fontos kimutatás az, amely az eddigi védekezés eredményességét is mutatja, hogy egymillió lakosra mennyi koronavírusban elhunyt ember jut. Ebben Magyarország szintén az Unió talán legjobb

harmadában is szerepel, de biztos az első felében, hiszen nálunk egymillió lakosra körülbelül 35 koronavírusban elhunyt személy jut. Ennél több jut Norvégiában, Romániában, Finnországban, Észtországban, Törökországban, Szlovéniában, Ausztriában, Németországban, Dániában, Portugáliában, Kanadában, Luxemburgban, Svájcban, az USA-ban - ha az USA-t nézem, ott is egy szinte négy-ötszörös szorzóról beszélhetünk - , Írországon, Svédországban, Hollandiában, Franciaországban, Angliában, Olaszországban, Spanyolországban, és Belgiumban is jóval súlyosabb a helyzet, ha az egymillió lakosra vetítem a halottak számát, mint Magyarországon. Ezekhez az országokhoz képest is szerencsére - köszönhetően az egészségügyi dolgozóknak, köszönhetően a rendvédelmi szerveknek, köszönhetően mindenkinek, aki a saját életét is átalakította, és kevesebbet találkozott másokkal - sikerült úgy elaposítani a járványgörbét, hogy Magyarország eredményesebben védekezett ezekhez az országokhoz képest, hiszen lakosságárányosan ezeknél az országoknál - itt jó pár fejlett országról beszélhetünk - Magyarországon alacsonyabb az egymillió lakosra jutó halottak száma. Sőt, még a DK politikusa, akivel Szabó Tímea készített interjút, Falus Ferenc is azt mondta, hogy tulajdonképpen sok környező országhoz képest inkább alacsonyabbnak mondható a magyar halottak száma; ezt még ő is elismerte.

Képviselő úr beszélt a Pesti úti idősek otthonáról. A magyar költségvetés 6 milliárd forintot biztosít a fővárosi idősotthonoknak a szabályos és biztonságos üzemeltetésére. Ennek ellenére 17 100 maszkot és 8400 pár gumikesztyűt az államnak kellett kivinnie a központi raktárból ebbe az intézménybe, hogy biztosítani tudjuk az idős embereknek az egészségét.

Elmondhatjuk, hogy az elhunytaknak közel a fele ebből az intézményből származik, ha az összes intézményi elhunytat nézem, az összes, idősotthonban elhunyt személyt nézem, a fele ebből az egyetlen idősotthonból származik, és 74 százaléka, tehát négy halottból három a Karácsony Gergely vezette Fővárosi Önkormányzat idősotthonaiból került a kórházba, vagy hunyt el utána.

Azt mondhatjuk tehát, hogy míg 55 ezer idősotthoni férőhely van és ebből 3800 fővárosi fenntartású, tehát 7 százalék az idősotthoni férőhelyek aránya, addig 74 százalék az idősotthonban elhunytak közül a fővárosi intézményben elhunytak aránya. 7 százalék és 74 százalék - ebből is látszódik, hogy bár gyakran vádolják a fővárosi politikusok vagy ellenzéki politikusok a kormányt azzal, hogy nem valós az az aggodalom, ami a Pesti úttal kapcsolatos, ez igenis valós. Ez nem politika, hanem matematika, ha a kapacitás 7 százalékában jelenik meg a halottak 74 százaléka.

A vizsgálatok kimutatták, hogy március 12-étől nem volt jelen szerződéses főállású orvos az intézményben. Március 20-án meg is szűnt az orvos jogviszonya. 31-én már voltak lázas betegek. Április 6-án az idősotthon vezetője írásban jelezte, hogy nincs orvos, és segítséget kért.

Április 9-én ezért már 126 beteg volt, hiszen nem volt orvos az intézményben szabályszerűen akkor, amikor terjedt a járvány. Április 10-én a tiszti főorvos kötelezte a fenntartót a megfelelő orvosi ellátásra. A honvédségnek kellett később fertőtleníteni. Április 26-án az is kiderült, hogy korábban rühesség is volt az intézményben.

Ebből látszódik, hogy a nem megfelelő intézményfenntartás nagyon súlyos következményekkel járhat a járvány idején. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, foglalják el helyüket. Most megkérem a Terembiztos Szolgálat munkatársait, hogy ellenőrizzék le a patkó szavazógépeit. *(Megtörténik. - Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most 10 óra 17 perc van, a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, hogy foglalják el helyüket.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megkezdjük a szavazási eljárást, a szavazógépek működőképesség-ellenőrzése érdekében jelenlét-ellenőrzést tartunk. Kérem, nyomják meg szavazógépük valamelyik gombját! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van: 168; távol van: 31.)* Köszönöm szépen.

Kérdezem képviselőtársaimat: mindenkinek működik a gépe? *(Jelzésre:)* Bodó Sándor államtitkár úrnak nem működik a gépe. Szerintem még át van állítva. A technikai személyzet számára kérdem, Bodó Sándor... *(Jelzésre:)* Rendben van. Most működnie kell.

Ismételten kérem akkor képviselőtársaimat, nyomják meg újra a jelenlét-ellenőrzés céljából a szavazógépük gombját most! *(Jelenlét-ellenőrzés. - Jelen van: 166; távol van: 33.)* Bodó államtitkár úr, rendben? *(Bodó Sándor bólint.)* Köszönöm szépen. Mindenkinek rendben? *(Jelzésre:)* Köszönöm.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik **az egyrésről az Európai Unió és tagállamai, másrésről a Szingapúri Köztársaság közötti Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/10092. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10092. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 164 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(10.20)

Most soron következik **a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításáról** szóló T/9928. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról

történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9928/5., összegző jelentését pedig T/9928/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9928/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 135 igen szavazattal, 14 nem ellenében és 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9928/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 137 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Nemzeti Fejlesztés 2030 - Országos Fejlesztési és Területfejlesztési Konceptióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról** szóló H/9929. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9929. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 136 igen szavazattal, 9 nem ellenében és 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **a Közép-Duna Menti Kiemelt Térség területi lehatárolásáról** szóló H/9930. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/9930/6. számon, összegző jelentését pedig H/9930/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9930/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 137 igen szavazattal, 8 nem ellenében és 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9930/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 8 nem ellenében és 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény módosításáról** szóló T/9931. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát

T/9931/5. számon, összegző jelentését pedig T/9931/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9931/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9931/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról** szóló T/9919. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9919/5. számon, összegző jelentését pedig T/9919/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9919/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 169 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9919/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 168 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ház! Most soron következik **„A gyermekek és nők védelmének fontosságáról, valamint az Isztambuli Egyezményhez való csatlakozás elutasításáról”** című, P/10393. számú politikai nyilatkozatra vonatkozó javaslat zárószavazása. *(Az ellenzék soraiban több képviselő feláll, és egy-egy idézetet tartalmazó táblát tart maga elé. - Bangóné Borbély Ildikó: „Erkölszi és mentális értelemben pedig nem minősíthető nőnek az, aki nem teljesíti a női princípiumot” - Bósz Anett: „Vetkőzz, Ági!” - Dr. Gurmai Zita: „Ki vigyáz a gyerekekre?” - Kunhalmi Ágnes: „Mit pofázol bele, kislányom?” - Szabó Tímea: „Szeretnénk, ha lányaink az önmegvalósítás legmagasabb minőségének azt tartanák, ha unokákat szülhetnének nekünk” - Dr. Szél Bernadett: „Nőiügyekkel nem foglalkozom!” - Dr. Vadai Ágnes: „Attól, hogy ön szép, abból még nem következik, hogy okos” - Felzúdulás, közbeszólások a kormánypárti oldalon.)*

Tisztelettel jelzem azon képviselőtársaink számára, akik előre be nem jelentett szemléltetést alkalmaznak a Háznak, hogy a távközlési rendszerünk ezt rögzíteni fogja, és ennek alapján egészen biztosan eljárás fog következni, és figyelmeztetem önöket ennek a súlyosságára, az országgyűlési törvény és a házbálya idevonatkozó rendelkezésének megszegésére. *(Tordai Bence telefonjával fotózza a táblát tartó képviselőket.)* Külön megkérem Tordai Bence urat, aki az Országgyűlés jegyzője, hogy jegyzőhöz méltóan próbáljon viselkedni. *(Zaj, közbeszólások mindkét oldalon. - Tordai Bence visszatér az ülés helyére.)* Köszönöm.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a politikai nyilatkozat elfogadásához az országgyűlési képviselők több mint felének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a P/10393. számú politikai nyilatkozat benyújtott szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a politikai nyilatkozatot 115 igen szavazattal, 35 nem¹ ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. (V. 8.) OGY határozat módosításáról** szóló határozathozatal. Az alelnöki jogkörben előterjesztett S/10414. számú javaslatot a honlapon valamennyien megismerhették.

Most felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az alelnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 5/2018. országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: Az Országgyűlés a Honvédelmi és rendészeti bizottságba Ágh Péter, Fidesz, helyett Hubay Györgyöt, Fidesz, a bizottság alelnökévé; a Honvédelmi és rendészeti bizottságba Hubay György, Fidesz, helyett Bartos Mónikát, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja.

(10.30)

2. Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Bartos Mónika, Fidesz, helyett Ágh Pétert, Fidesz, a bizottság tagjává megválasztja.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba. Budapest, 2020. május 5.

¹ Pócs János (Fidesz) tévesen szavazott.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/10414. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a személyi javaslatot 163 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! A határozathozatalok végére értünk, most kétperces technikai szünetet rendelék el. Kérem, hogy a termet a korábban kiadott főigazgatói tájékoztatónak megfelelő rendben hagyják el, így biztosítva minden képviselőtársunk egészségének a védelmét. Köszönöm szépen. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Felkérem a vitában részt vevő képviselőket, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselő tartózkodjon az ülésteremben. Ennek elősegítése érdekében magam is és az engem követő ülésvezető elnökök is jelezni fogják minden felszólalónak a szó megadásakor az őt követő két felszólaló nevét.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10217. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót SziJJártó Péter külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, miniszter úr, ön a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Már ma is többször elhangzott itt a mostani napirendi pontot megelőző viták során, hogy Magyarország egy olyan exportorientált ország, amelynek általános gazdasági teljesítményét alapvetően meghatározzák a külső dimenziókban elért sikerek, így minél erőteljesebbek és minél sikeresebbek tudunk lenni az exportpiacokon, annál jobb teljesítményt tud nyújtani a magyar gazdaság.

A magyar gazdaság tekintetében az export a GDP 86,5 százalékát éri el. Ez az Európai Unióban is egy éllovas pozícióba helyez minket. Azok az országok, ahol még magasabb ez az arány, ott a gazdaság mérete kisebb, mint a magyar.

Magyarország azon 35 országot felvonultató, globális elitklub tagja, amelynek tagjai egyenként 100 milliárd euró fölötti exportteljesítményt tudnak nyújtani esztendőről esztendőre. Mi a 34. helyen állunk, a tavalyi esztendőben 105 milliárd eurónyi kivitt realizáltak magyar vállalatok. Ezt a teljesítményt annak

dacára értük el, hogy Magyarország lakossága a világon csak a 92. legnagyobb, így tehát 58 hellyel rangsorolódunk előbbre az exportteljesítmény alapján, mint ha az egy népességarányos lista volna. Ezért köszönet, nagyrabecsülés és tisztelet jár valamennyi, Magyarországon termelési és szolgáltatási tevékenységet folytató vállalatnak, és természetesen nagyrabecsülés, köszönet és tisztelet jár valamennyi magyar embernek, mérnöknek, munkásnak, tanárnak, aki ehhez a teljesítményhez hozzájárult.

A magyar gazdaság a világ tíz legnyitottabb gazdasága közé tartozik, ennél fogva a nemzetközi gazdasági folyamatok alapvetően befolyásolják a magyar gazdaság működésének környezetét is. Ugyanakkor jó hír, hogy az elmúlt öt esztendőben minden évben, évről évre megdöntöttük a nemzetgazdasági történelmi exportrekordot, ez pedig nem jöhetett volna létre a magyar emberek áldozatos, szorgalmas és szakértő munkája nélkül. Ezek az adatok pedig azt mutatják, tisztelt képviselőtársaim, hogy a magyar gazdaság versenyképes, világszinten és világviszonylatban is versenyképes.

Ugyanakkor azt láthatjuk, hogy a világvjárvány nemcsak egészségügyi, hanem gazdasági kérdés is, a világgazdaság szinte minden aspektusából elmondhatjuk azt, hogy a világvjárvány után semmi sem lesz ugyanolyan, mint volt előtte, egy teljesen új verseny indul, új szabályokkal, új szereplőkkel, új pályákon, új játékevezetők sípszavára, és ebbe az új versenybe kell most nekünk beneveznünk. S amikor ebbe az új versenybe benevezünk, akkor nem lehet más a célunk, mint az, hogy továbbra is Magyarországé legyen Közép-Európa legvonzóbb beruházási környezete, és hogy a miénk legyen a leggyorsabb és a leghatékonyabb exportfinanszírozási rendszer.

Magyarul: a célunk az kell legyen, hogy a világvjárvány után a magyar gazdaság még erősebb legyen, és még jobb pozícióban legyen, mint a világvjárvány előtt. Ehhez pedig arra van szükség, hogy a gazdaság külső dimenzióit megerősítsük, az exportpiacokra termelő vállalatokat segítsük, megerősítsük a jelenlétüket a külpiacokon, és újabb külpiaci lehetőségekhez segítsük őket.

(10.40)

Szerencsére, amikor benevezünk ebbe az új versenybe, akkor azt jó alapokkal tehetjük. Az elmúlt tíz esztendőben a magyar emberek és a magyar gazdaság teljesítménye feljogosít minket a jó reményekre, tekintettel arra, hogy Magyarország az elmúlt tíz esztendőben sorra döntötte a rekordokat a foglalkoztatás, a munkában álló emberek száma, az export, a beruházások tekintetében, és eljutottunk oda, hogy a rendszerváltoztatás óta még soha nem dolgoztak egyszerre annyian Magyarországon, mint a világvjárvány kitörése előtt. Csak összehasonlításképpen, 2010-ben még 3 millió 700 ezer alatt volt a munkában álló emberek száma Magyarországon, közülük összesen 1,8 millió

fizetett adót, míg 2019 végén már 4,5 millióan dolgoztak, és mindenki hozzájárult a közös terhek viseléséhez és az ország működtetéséhez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindennek megfelelően az Eximbank több új hitel-, garancia- és biztosítási terméket vezetett be annak érdekében, hogy a világválság utáni időszakban a magyar vállalatok a lehető legelőnyösebb pozícióban startolhassanak el a nemzetközi piacokon. Először is 450 milliárd forintos keretösszeggel kedvezményes hitelkonstrukciót indítunk az exportértékláncokban szerepet vállaló magyar vállalkozások számára. Hatéves futamidővel, beruházásra és forgóeszközre is lehet igényelni ezeket a hiteleket, amelyek kamata 0,1, illetve 1,7 százalékos között változik.

Itt megint szeretném aláhúzni azt, hogy kis- és közép-vállalkozások esetében az egy éven belüli forgóeszközhitel kamata 0,1 százalékos. Már 75 vállalat jelentkezett erre a hitelprogramra néhány nap alatt, és ez a lehetőség természetesen minden magyar vállalat és vállalkozás számára rendelkezésre áll. Mint ahogyan szintén minden magyar vállalat előtt nyitottak a lehetőségek a biztosítási és garanciaprogramokra, amelynek keretében a kis- és közepes, valamint nagyobb vállalatok kereskedelmi bankoknál fenntartott hitelei mögé tesszük be a garanciát annak érdekében, hogy ezért újabb forrásokat ne kelljen lekötöniük a vállalkozásoknak, tehát ne rontsák a likviditásukat, illetőleg külpiacon történő értékesítés esetén 365 napig vállaljuk a késedelmes, illetve csúsztatott fizetés esetén az áthidaló segítség nyújtását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezzel összefüggésben most egy olyan törvényjavaslat van itt önök előtt, amellyel egyértelműen azt célozzuk meg, hogy a magyar exportfinanszírozási rendszer legyen a leggyorsabb és a leghatékonyabb itt Közép-Európában hosszú távon is.

Tavaly elfogadtuk a nemzeti exportstratégiát, és ezzel a nemzeti exportstratégiával van összefüggésben, illetve annak a gyakorlati lebontása és végrehajtása részben az a törvényjavaslat, amely most itt fekszik az Országgyűlés asztalán. Ezzel a törvényjavaslattal tovább csökkentjük a magyar vállalkozások adminisztrációs terheit. Ugyanis a nemzetközi gyakorlattal összhangban az Eximbank mind garanciát, mind pedig kezességet tud nyújtani, ha ezt a törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadja. Mégpedig állami készfizető kezesség mellett tudjuk ezt tenni, így a vállalkozásokat terhelő adminisztrációs költségek és terhek csökkenni fognak, a vállalt kezesség esetén elegendő a kezesség jogosultjának megkötni a biztosítéki szerződéseket, amelyek az Eximbank mint kezes teljesítése esetén a törvény alapján az Eximbankra átszállnak.

A másik fontos célja ennek a törvényjavaslatnak az, hogy fel tudjuk gyorsítani az exportörök, a külpiacon termelő vállalkozások finanszírozáshoz jutását. Ez főleg most fontos, amikor a világválság jelentette nehézségek közepette vállalatok likviditási kihívásokkal szembesülnek, és most igaz az a magyar mondás,

mely szerint aki gyorsan ad, az kétszer ad, tehát a hitelszerződések megkötésének a sebességét is jelentős mértékben növeljük.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat nyomán az Eximbank hiteleit a vállalkozások számára konkrétan elérhetővé tevő kereskedelmi bankok hitelkorlátját is megnöveljük, ezzel pedig újabb vállalatok számára tesszük lehetővé a hiteltermékekhez való hozzájutást. Ugyanis a kereskedelmi bankok esetében az úgynevezett nagy kockázat vállalására vonatkozó szabályozás miatt jelenleg számos kereskedelmi bank elérte azt a határt, ameddig hitelt nyújthat, így új hitelek nyújtására nincsen lehetőségük, sőt közvetítőként az Eximbank hiteltermékeit sem tudják kihelyezni, ezért ebben a törvényjavaslatban most azt terjesztjük önök elé, hogy növeljük meg ezeket a limiteket, ezeket az összegeket annak érdekében, hogy az eximbanki hiteltermékeket a kereskedelmi bankok minél szélesebb körben ki tudják ajánlani, ennek következtében pedig minél több magyar vállalkozás ezeket a hiteleket fel tudja venni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat értelmében az Eximbank tőkealapokba történő befektetési képessége is jelentősen bővülni fog. Ugyanis ezen törvényjavaslat lehetővé tenné, hogy az Eximbank a bel- és külföldi kockázati és magántőkealapok mellett ingatlanalapok alapításához vagy az ahhoz történő csatlakozáshoz kapcsolódóan is jegyezhesse befektetési jegyet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Eximbank az ingatlanalapokba történő tőkebefektetéssel finanszírozni tudja a hazai ingatlanfejlesztéssel foglalkozó társaságokat azáltal, hogy ezen alapok tőkéjéből akár a határainkon kívüli területeken is tudnak vásárolni ipari, idegenforgalmi, irodai és egyéb célú ingatlanokat, ezek fejlesztésében és üzemeltetésében részt tudnak venni, összefüggésben, illetve összhangban a kifejtési politikában meghatározott célokkal.

A Magyarországon már sikeres ingatlanportfóliót kiépített és diverzifikált ingatlanportfóliókat üzemeltető társaságok - magyar vállalatok tehát, húzom alá - kiléphetnek a nemzetközi ingatlanpiacon, ami lehetővé teszi számukra az itthon megszerzett piaci tudás és tapasztalat hasznosítását, valamint az innovatív magyar építőipari termékek és szolgáltatások exportját, hiszen ezek a magyar építőanyagok, illetve technológiák beépülhetnek, illetve felhasználásra kerülhetnek a fejlesztendő, üzemeltetésre átvett külföldi ingatlanokba.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ingatlanalapokra minden országban szigorú szabályozások vonatkoznak, ugyanakkor a megfelelő jogi garanciák is természetesen rendelkezésre állnak a befektetések megtérülésére vonatkozóan. Ugye, egy ingatlanalap a méretéből adódóan, sok elemből álló, általában jól strukturált ingatlanportfóliót képes felvásárolni, aztán üzemeltetni és hasznosítani, ezért a diverzifikációból fakadóan, megfelelő szakértői felügyelet mellett az ilyen típusú befektetések viszonylag alacsony kockázatú befektetésnek számítanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat általános célja tehát az, hogy a magyar vállalatok nemzetközi piacokon történő versenyképességét megerősítsük, ott sikerekhez segítsük a magyar vállalatokat, ezt pedig másként nem lehet elérni, mint azzal, hogy ezeket a magyar cégeket újabb finanszírozási forrásokhoz juttatjuk. Ha körülnézünk, szerte a világban államok, kormányok pontosan ugyanezt teszik, a külpiacokon aktív vállalataik számára újabb finanszírozási forrásokat nyitnak meg, mi sem maradhatunk le ebben a versenyben.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül van egy technikai jellegű javaslat is ebben a törvényjavaslatban, a helyzet ugyanis az, hogy 2020. január 1-jétől hatályba lépett a kormányzati igazgatásról szóló törvénynek az új változata, ezért szükséges a külszolgálati törvénynek is a technikai jellegű módosítása.

(10.50)

Ugyanis a kormányzati igazgatásról szóló törvény az idei esztendő elejétől évente 3 munkanapnyi pluszszabadságot, pótszabadságot biztosít minden 50. életévét betöltött tisztviselő számára, ugyanakkor a jelenlegi törvényi környezetben a külszolgálatot teljesítő tisztviselők esetében ezt az újdonsült szabályt nem tudjuk alkalmazni. Annak érdekében, hogy koherens legyen a szabályozás, tehát ugyanaz vonatkozzon a külszolgálatot betöltő tisztviselőkre, mint az itthon dolgozókra ebben a tekintetben, ezt a szabályt módosítani kell.

Emellett pedig az Európai Uniónál vagy más nemzetközi szervezeteknél dolgozó nemzeti szakértők esetében is pontosítjuk az idevonatkozó szabályokat.

Végezetül pedig szintén az idei esztendő elejétől lépett hatályba a társadalombiztosítási és nyugellátásról szóló törvénynek az új verziója, ahol egy bizonyos örökbefogadói díj került bevezetésre, és ezt a jogintézményt most a külszolgálati törvényben is meg kell jeleníteni. Így ezekre a technikai módosításokra, illetve ezeknek a parlament elé terjesztésére is felhasználtuk az Eximbank működésének módosításáról szóló törvényt, amelyhez pedig kérem tisztelt képviselőtársaim támogatását, egyúttal pedig köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Zsigmond Barna Pál képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő, a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII.

törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat két fontos részből tevődik össze, amelyekről vezérszónoki felszólalásomban szeretnék röviden én is néhány gondolatot elmondani.

A Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság, az Eximbank, és a Magyar Exporthitel Biztosító Zártkörűen Működő Részvénytársaság, a Mehib, célja, hogy a magyar exportőrök számára hatékony finanszírozási és biztosítási konstrukciókat szolgáltatson.

Az Eximbank és a Mehib küldetése, hogy gazdaságpolitikai ösztönző eszközként támogassa a hazai exportáló vállalkozásokat, elősegítve a munkahelyek megőrzését, a foglalkoztatás növekedését és a magyar exportkapacitások bővülését.

Az állami tulajdonban lévő, a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányítása alatt álló Eximbank és Mehib látják el Magyarországon az exporthitel-ügynökségi feladatokat. Az Eximbank és a Mehib feladata továbbá, hogy az exportcélú befektetések és beruházások bővülését is elősegítse. Így a vállalkozások partnerként érdekeltté tehetők abban, hogy fokozzák a már meglévő termelési kapacitásokat, bővíthessék a termékpalettaikat, valamint további exportpiacokat célozzanak meg.

Az Eximbank eddigi eredményeit tükrözi többek között a nemzetközi kötvénykibocsátási program felállítása. A sikeres kötvénykibocsátás eredményeként a stratégiai célokhoz szükséges állami háttér mellett teljes mértékben piaci források biztosítják a finanszírozási tevékenységhez szükséges stabil és kedvező forrásszerkezetet. Az Exim nem versenytársa a hazai kereskedelmi bankoknak, hanem stratégiai együttműködésre törekszik a pénzügyintézetekkel, amelyekkel kooperációban, refinanszírozási hitelkeretben nyújtják a kedvezményes kamatozású hiteleket az exportőr vállalkozásoknak.

Az Exim különösen olyan kockázatokat finanszíroz és biztosít, amelyeket a kereskedelmi bankok nem képesek vállalni. A magyar kormány külgazdasági stratégiája prioritásként kezeli a hazai exporttevékenység támogatását és az új exportpiacok felkutatását. Cél, hogy a magyar áruk és szolgáltatások exportjának ösztönzésével lehetővé váljon a Magyarországon működő vállalkozások számára, hogy minél teljesebb mértékben ki tudják aknázni az exportlehetőségeiket, növelve külpiacon versenyképességüket.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat első felében az Exim-törvény módosítása szerepel. A módosítás célja, ahogy miniszter úr is elmondta, hogy az Eximbank bel- és külföldi kockázati és magántőkealap mellett ingatlanalap alapításához vagy ahhoz történő csatlakozáshoz kapcsolódóan is jegyezhet befektetési jegyet és jegyet. Az Eximbank ingatlanalapokba történő tőkebefektetéssel finanszírozni tudja a hazai ingatlanfejlesztéssel foglalkozó társaságokat azáltal, hogy ezen alapok tőkéjéből akár a határainkon kívüli ingat-

lanok fejlesztésében, üzemeltetésében kapjanak szerepet, összhangban a kifektetési politikánkban meghatározott célokkal.

A Magyarországon már sikeres ingatlanportfóliót kiépített és üzemeltető társaságok így kiléphetnek a nemzetközi piacokra, ami lehetővé teszi számukra a megszerzett piaci tudás és tapasztalat hasznosítását, továbbá az innovatív hazai építőipari és egyéb termékek, szolgáltatások exportját.

Az ingatlanalapokra és azok kezelőire minden országban szigorú szabályozás vonatkozik a befektetői érdekek védelme érdekében, így a jogi garanciák rendelkezésre állnak a befektetés megtérülése vonatkozásában. Egy ingatlanalap megfelelő szakértői felügyelet mellett viszonylag alacsony kockázatú befektetésnek tekinthető. Az Exim-törvény módosításával lehetővé válik, hogy a nemzetközi gyakorlattal összhangban az Eximbank nemzeti garanciát, mind kezeséget nyújthasson külön jogszabályban meghatározott feltételek teljesülése esetén állami készfizető kezeség mellett, amely a vállalkozások számára az adminisztrációs terhek csökkentésével járhat.

Tisztelt Országgyűlés! A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény módosítása technikai jellegű, a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvény, valamint a kormányzati igazgatásról szóló törvény 2020 januárjában végbement módosításai teszik szükségessé a változtatásokat. Ezek értelmében a kormányzati igazgatásról szóló törvény módosítása évi 3 munkanap plusz pótszabadságot biztosít minden, 50. életévét betöltő tisztviselő számára, ugyanakkor a Kít. és a külszolgálati törvény sajátos kapcsolata miatt a külszolgálatukat töltő, 50 éven felüli tisztviselők számára jelenleg ezen rendelkezés nem alkalmazható. A módosítás célja, hogy a külképviseleteken tartós külszolgálatukat töltő, 50 éven felüli tisztviselők számára is biztosíthatóvá váljon ezen pótszabadság igénybevétele.

Rendezi a törvény a felkészülési állomány néhány munkajogi rendelkezését, valamint a munkáltatói jogok tekintetében is új részletszabályokat hoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvény előremutató rendelkezéseket tartalmaz, hiszen a nemzeti exportstratégia célkitűzései között szerepel, hogy 2030-ra közép-európai viszonylatban a leggyorsabb és leginkább a piaci igényekre szabott exportfinanszírozási rendszer jöjjön létre Magyarországon. Az Exim-törvény módosításával mind a vállalkozások, mind az Eximbank adminisztrációs terheinek csökkentésére nyílik lehetőség, ami felgyorsítja az exportörök finanszírozáshoz való hozzájutását. Emellett a törvényjavaslat elfogadásával lehetővé válik a külképviseleteken tartós külszolgálatukat töltő, 50 éven felüli tisztviselők pótszabadságának igénybevétele is.

Az elhangzottak ismeretében kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetőszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kihasználom a perceket, amíg miniszter úr még körülünkben van, és talán egyfajta reakcióra is ragadtatja majd magát.

Az Eximbank körüli - szerintem - leendő és kibontakozó vita kapcsán megint csak igyekszem először a közös pontokat megtalálni, talán azokat, amikben egyetértünk, és amiből majd ki lehet indulni a későbbiekben, akkor is, hogyha ezer vita lesz közöttünk ezen a területen.

Miniszter úr említette, hogy a világ tíz legnyitottabb gazdasága közé sorolja a magyart, a statisztikák is ezt teszik. Kissé udvarias, elegáns ez a megfogalmazás. Én a tíz leginkább kitett gazdaságok egyikének tartom a magyart, ami sajnálatos módon, bár makroszámok tekintetében sokszor impozáns eredményeket nyújt, de ha ezek mögé nézünk, és lemegyünk a mikroszintre egy kicsit, akkor látjuk azt az elképesztő kiszolgáltatottságot és azt a nagyon rossz hangulatot, ami a magyar gazdaság bizonyos szegmenseit jellemzi. Járványügyi időszakban pedig talán a gazdaságunk túldicsérésétől tartózkodnék annyiban, hogy ezekben a percekben is ezrek veszítik el a megélhetésüket, vagy éppen a kiesett bérüket nem pótolja semmilyen formában senki, akkor is, hogyha másfél hónap már eltelt a járványügyi védekezés időszaka óta.

Kicsit eltötymörögte Magyarország Kormánya álláspontom szerint ezt az időt, hiszen a munkabérek kipótlása tekintetében most május 1-jével indított egy olyan modellt, amely egyes piaci becslések szerint a kieső bérek 10-20 százalékát tudja majd valamilyen szinten kipótolni. Én remélem, hogy azért sikeresebb lesz ez a modell, de a Jobbik magyar munkahelyvédelmi alapja 80 százalékos konstrukciójától igen-igen távol áll az, amit Magyarország Kormánya letett az asztalra. Erről még sokat fogunk vitatkozni; nem ez fekszik előttünk az asztalon.

De mivel miniszter úr számos, a magyar gazdaságot érintő állítást tett, az általános vita keretein belül kénytelen vagyok ezekre megfelelő tiszteletadás mellett reagálni, példának okáért az exportteljesítményünk tekintetében.

Nagyon jó, hogy itt növekedés mutatható ki az utóbbi tíz évben. Ne legyünk ellendrukkerek, ami a magyar gazdaságnak jó, az a magyar polgároknak is jó - lehet, hiszen önmagában az exportteljesítmény számomra nem sokat mond.

(11.00)

Engem az érdekel, hogy az exportösszetétel tekintetében a magyar mikro-, kis-, közepes vagy akár nagyobb vállalkozások mekkora szeletet tudnak kihasználni. Értem én, hogy a Magyarországon működő

multik egy nagyon-nagyon kedvező klímát kaptak Magyarország Kormányától 2010 óta. Én tartozom azok közé, akik a 2010 előtti időszakot rendszeresen kritizálták, miszerint a Gyurcsány-Bajnai-kormányzatok túlkényeztették a multiszektor, és indokolatlan kedvezményeket adtak nekik, már-már önfeladó módon, csak az álláspontom annyiban kiegészítésre került, hogy 2010 óta még inkább bőkezű Magyarország azóta felsorolható összes kormánya a multiszegmenssel szemben. Most, amikor járványügyi védekezésről beszélünk, a közteherviselésből egész egyszerűen kihagyja a multiszektor, egy 30-40 milliárdos tételt jelenít meg, amit egyébként részben magyar vállalatok fizetnek, másrészt pedig a multiszegmens ezermilliárdos nagyságrendben visz ki adózatlanul profitot Magyarországról.

Tehát ha teljes képről beszélünk, ez is a teljes képhez hozzátartozik. Önmagában az exportteljesítmény növekedése üdvözítő, de amennyiben ezt Magyarországon működő és a magyar adófizetők forrásaiból kedvezményezett multik érik el, és ehhez akarunk további támogatásokat adni, akkor ez egy egészen más optikával lefolytatható vita, mint ha arról lenne szó, hogy sikeres magyar multik behálózák Közép-Európát, aztán majd az egész európai piacot, és mennyi magyar számára mennyi adóbefizetést és mennyi áldást biztosítanak. Jellemző módon Magyarország sokszor sok területen már-már gyarmati kitettségből az adódik, hogy a multicégek ittlétének a legnagyobb hozadéka talán az a kiszámítható bérszínvonal, amit biztosítanak még a magyar, megalázóan alacsony bérekhez képest is, de még az is, amit kifizetnek a multik bértömeg gyanánt, elégtelennek tekinthető, akár csak regionális összevetésben is. Ennek eredménye, hogy a visegrádi országok tekintetében az életszínvonal messze Magyarországon a legalacsonyabb, ha pedig a béreinket átszámoljuk euróra, akkor egy nagyon kiábrándító, a 28-ak tulajdonképpen sor végén kullogó eredményét kapjuk. Két-három ország van, amely vetekedni tud ezzel a nagyon rossz eredménnyel. Azt látjuk, hogy ez a teljes kép.

Amikor az Eximbank lehetőségeinek a szélesítéséről van szó, illetve a bankrendszer arra kondicionálásáról, hogy ezt a teljesítményt a továbbiakban támogathassa, akkor nézzük azt, aminek én örülök. Az egy éven belüli 0,1 százalékos kamatozású kedvezményes hitel elérhetővé tételének én örülök, sőt kapacitálom a kormányt arra, hogy bővítse. De akkor tudnék igazán örülni, hogyha ez valóban a magyar mikro-, kis- és középvállalkozói szegmens számára hozna áldásokat. Ha a jól diverzifikált portfólióval bíró multicégek számára, illetve azon ingatlanalapok tulajdonosai számára hoz ez kedvezményt, akik az utóbbi tíz évben gyaníthatóan kétes körülmények között gazdagodtak meg, akkor az örömet nem tudom kifejezni ebben a tekintetben.

Megint csak ez a problémám, hogy amikor megjelenik a javaslatban egy mondat, miszerint az Eximbank finanszírozni tudja a hazai ingatlanfejlesztéssel

foglalkozó társaságokat, akkor legyünk nagyon-nagyon jóindulatúak - majd a normál hozzászólásomban a komolyabb politikai érveket is odacsapom, csak most reagálnom kell az általános rendszerszemléletre, amit itt miniszter úr megosztott velünk -, akkor elindulhatnánk egy nagyon jó irányba. Például ha valóban magyar cégeket, a produktív szférába tartozókat támogatna Magyarország Kormánya, és egyébként a bankrendszer is számára tenne elérhetővé hiteleket, és ezek a cégek, mondjuk, a Kárpát-medencei gazdasági övezet szem előtt tartásával értelmes munkahelyteremtő befektetéseket foganatosítanak az elcsatolt országrészekben Trianon századik évfordulóján, ez egy gyönyörű szép szimbólum lenne, amiben meg tudnánk egyezni, és én ezt támogatni tudnám.

Van azonban egy másik vetülete a dolognak. Azok az ingatlanfejlesztő társaságok, amelyeket Magyarországon ismerünk, tisztelet a kivételnek, de többnyire nem teljesen tisztá körülmények között tettek szert elképesztő vagyona az utóbbi tíz évben. Mondom miniszter úrnak, hogy milyen területeken jelentek meg ezek a problémák csak az én életemben, és ez egy nagyon szűk keresztmetszet a magyar gazdaságot illetően. Óbudai lakosként azt kellett látnom, hogy helyesen változtatási tilalmat rendeltek el a Római-parton, tehát oda lakóparkot építeni elvileg nem lehetett. Aztán jött a helyi városvezetés, és jött egy valamifajta lobb, illetve kényszer, feloldották körülbelül egy hónapra ezt a változtatási tilalmat, és érdekes módon egy feltételezhetően kormányközeli ingatlanfejlesztő mégis engedélyt kapott arra, hogy egy lakóparkszerűséget odatelepítsen a partra. Ennek a munkálatainak az előkészítése megkezdődött, majd láss csodát, újra elrendelték a változtatási tilalmat, tehát más - megint csak amúgy helyesen - nem építhetett oda. Tehát ilyen érdekességekkel találkozunk mikroszinten.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy a devizahitelek kálváriájáról egész egyszerűen muszáj ebben a tárgykörben beszélnünk. Miniszter úr, az önök 2010 óta datálható kormányzása alatt több mint tízezer embert dobtak ki elhelyezés nélkül az otthonából, köztük gyerekeket, kiszolgáltatott idős embereket, betegeket, olyan családtagokat, akik nem kerülhettek volna ilyen méltatlan helyzetbe. Nyilván az én személyes benyomásaim is erősek, hiszen több tucat ilyen eseményen próbáltunk segíteni. Egyébként volt olyan ellenzéki képviselőtárs - itt is van a teremben -, akivel vállvetve küzdöttünk ezeken az eseményeken, és én erre büszke vagyok. A kormánypárti képviselőtársakat is szeretném ott látni mellettünk a csatasorban.

De azt is szeretném elmondani, hogy a bedőlt ingatlanok megszerzése során feltételezhető módon, és nincsenek közvetlen bizonyítékaim erről, de rendre jönnek vissza azok a történetek, hogy a kormányzat szűk ismeretségi körébe tartozó ingatlanfejlesztő cégek bizony komoly profitra tettek szert a bedőlt ingatlanok tömeges megszerzése által. Tehát kérem, fogadja el miniszter úr, hogy amikor bármilyen ingat-

lanportfólió-bővítés lehetővé tételéről beszélünk, akkor az emberben felmerülnek ezek a negatív gondolatok, és ennek fényében egy ilyen optika alatt kell hogy értékelje ezeket az eseményeket.

Azt is látjuk, hogy ha ez a támogatási tömeg a mikro-, kis- és közepes vállalkozói szektort valóban produktív módon támogatná, akkor nem lenne semmi gondunk, akkor az igen szavazatunk olyan erős lenne, hogy bizony ez a gomb itt kilazulna. De az látjuk megint az exportfinanszírozás tekintetében, hogy egy mennyiség versus minőség vitát kell lefolytatnunk. Önmagában lehet a mennyiséget a csatolt módszerekkel erősíteni, fejleszteni, de azt látjuk, hogy a minőségről nem beszél a javaslat, és nem beszélt az expoze során sem senki. Tehát azt kellene látnunk, hogy a kedvezményezett körben vagy az exportáló cégek körében, az ingatlanfejlesztő cégek körében milyen az összetétel. Államtitkár úr, ön nyilván itt lesz a vita végéig, tehát adott lesz a lehetőség, hogy mi lefolytassuk egymás között ezt a diskurzust, és én megnyugtatható vagyok. Ha választ kapok a kérdéseimre, akkor abszolút nyitott vagyok egy értelmes kommunikációra. Azt is látjuk, hogy ha a mikroszegmens hitelezéséről beszélünk, ez a 0,1 százalékos kamatozású megoldás egyébként lehetne jó is, tehát lehetne ezt úgy csinálni, hogy elfogadható legyen.

Viszont azt is látom, hogy az a győzelmi jelentés, amit a magyar gazdaságról hallottunk, egész egyszerűen így és ebben a formában nem állja meg a helyét. Én nagyon örülök annak, hogy 1,8 millió polgár helyett már 4,5 millió ember fizet adót, csak nézzük meg, hogy ez hogyan valósult meg, államtitkár úr. Például úgy, hogy a minimálbér, ami korábban adómentes volt, most adózik. Önök beleszámolják ebbe a statisztikába azt is, így lett az 1,8-ból 4,5, hogy korábban nem adózó, tehát kedvezményeket élvező honfitársaink most adóznak, önök megadóztatták őket. Ezt el kell ismerni, hogy ha erről a statisztikáról beszélnek.

Továbbá három további statisztikai trükkre kell még említést tennünk, ami korábban nem volt, most pedig igen. 2010 óta a regisztrált álláshelyek közé miket számolnak bele? A diákmunkásokat például, akiket korábban nem számoltak bele. Beleszámolják nagyon sok külföldön dolgozó honfitársunkat - aki nem számolta fel itt teljes mértékben a jogviszonyát - és a közfoglalkoztatottakat. Nem akarom lebecsülni, leszólni a közfoglalkoztatást, én magam normális keretek között nagyon-nagyon tudnám támogatni ezt a rendszert. De furcsa számomra az a statisztika, amely egyébként egy olyan diákmunkást is ugyanerre a sorra számol, aki hetente, mondjuk, 2-3 óra kiegészítő munkát vállal egy élelmiszerüzletben, amit nagyon jó, hogy tesz, támogassuk ebben, de államtitkár úrral egy soron szerepel ebben a költségvetésben. Úgy gondolom, itt legalábbis egy bontást látnunk kellene, és nem lehet önmagában a makroszámból kiindulni. Ugyanez a véleményem a GDP-adatokról, ugyanez a véleményem az exportadatokról. Tehát mindig a mélyben rejlik az igazság. Azt látom, hogy ebből a javaslatból,

illetve az indoklásából ez a bontás tökéletesen kimaradt. Még egyszer mondom, én látok benne támogatható elemeket, de amíg ezeket a homályokat nem tudjuk feloldani, addig bizony nagyon-nagyon nehéz a dolgunk.

Amit most elmondtam a vezérszónoki felszólásban, ez a jóhiszemű megközelítés volt, hiszen nagyon sötét árnyékokat látok ezen javaslat mögött, nagyon sötét lobbierőket és szándékokat. Magyarországon 2010 óta, amikor az „ingatlanfejlesztés” szó felkerül a horizontra, ott bizony Fidesz-közeli oligarchák százmilliárdos meggazdagodását kell nem feltételeznünk, hanem látnunk. Még egyszer mondom, ez az én mikrokörnyezetembe, Óbudára is beszűrődött ily módon. Nyilván minden képviselőtárs tudna hasonló történeteket mesélni. Az egyik legaljasabb, talán mondhatsz azt, hogy ilyen népi beidegződésé vált 2010 óta, az az, hogy persze, persze ők is lopnak, és vannak olyan oligarchák, akik felé hajlik a kéz, de az egyik beidegződés az, hogy ezek már megszédtek magukat - a helyzet az, hogy a mellékelt ábra nem ezt bizonyítja -, másrészt pedig mindenkinek meglennének az ilyen saját oligarchái.

(11.10)

Én olyan világban szeretnék élni, államtitkár úr és képviselőtársaim, ahol nincsenek ilyen kiválasztott személyek, ahol nincsenek szerencsés kedvezményezett jó barátok, ahol egy változtatási tilalom közepén az én lakhelyem mellett a Római-partot nem építheti be senki akkor, ha a közösség, a köz ügy döntött, hogy erre nincs és ne legyen lehetőség. Nem szeretem ezeket a trükkös megoldásokat. Utálok azt, amikor kedvezményezettek sokkal kisebb befektetett munkával és mások baja, mások nyomora árán vagyonokra tudnak szert tenni.

Egy olyan világról álmodom, ahol ez nem fordulhat elő. És nem akarom elengedni azt az álmodot, hogy egyszer a magyar parlamentben tudjuk létrehozni ezt a világot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy hallhattuk, az Eximbanknak is nagy szerepe van a mostani koronavírus okozta gazdasági válság újraindításában, és már különböző hitelprogramokkal, garanciaprogramokkal áll a magyar vállalkozások rendelkezésére. Azt gondolom, hogy abban a feladatban, amiből nagyon sokaknak ki kell venniük a részüket a gazdaság újraindításában, az Eximbank egy fontos szereplő.

Magyarország exportnagy hatalom, az elmúlt három évben, 2017-ben, 2018-ban és 2019-ben Magyarország éves szinten 100 milliárd eurót meghaladó exportra volt képes. A 100 milliárd eurót meghaladó éves szintű exportra összesen csupán 35 ország képes a világon, Magyarország ennek az elitklubnak a tagja. A tavalyi évben a magyar gazdaság rekordévet zárt, megdöntve és felülmúlva ezzel a 2018-as és 2017-es szintén rekordéveket. 2019-ben a Magyarországra érkezett beruházások összértéke elérte az 1705 milliárd forintot, ami abszolút rekordnak tekinthető. Az elmúlt években Magyarország már nemcsak a befektetők célállomása, célpontja lett, hanem a magyar vállalatok is képesek befektetni más országokban. Magyar tulajdonú társaságok tíz nagyberuházást hajtottak végre 2019-ben, ezek összértéke 126 milliárd forint.

A koronavírus-világjárvány következtében kibontakozott válság és gazdasági nehézségek természetesen Magyarországon is éreztetik a hatásukat, de mi az ellenzékkel szemben azt gondoljuk, hogy ilyenkor nem segélyeken kell tartani az embereket, hanem azért kell megtenni mindent, hogy ahány munkahelyet a vírus elvisz, legalább annyi új munkahelyet teremtsünk. Az ellenzék szerint ilyenkor le kell állítani a beruházásokat, leépíteni, megszorítani kell, hosszú időre a munkanélküliségre kell berendezkedni. Természetes, hogy most is ezt gondolják, hiszen ezt csinálták korábban, csak ehhez értenek. A Gyurcsány-Bajnai-kormányok 2007-ben és 2009-ben is több mint ezer kilométer vasútvonalat zártak be, 12,5 százalékra nőtt a munkanélküliség, 200 ezer embert elbocsátottak, megszorítottak, adót emeltek. Ez a válságkezelési különbség, tisztelt képviselőtársaim!

A válságok azt is megmutatták számunkra, hogy amennyire lehet, diverzifikálni kell a befektetéseket, az exporttevékenységeket és az export irányát. Természetesen az ellenzék ezt is hevesen szokta támadni, mert átaludták az elmúlt éveket, és nem vettek róla tudomást, hogy napjainkban a tőke és a technológia legalább annyira áramlik keletről nyugatra, mint nyugatról keletre, és Európa sajnos - ezen közösen majd dolgoznunk kell a jövőben - már csak mérsékelten erős szereplő a világban.

Szerencsére a magyar kormány nem alszik, hanem folyamatosan dolgozik, és felismerte ezt az új helyzetet, ezért komoly gazdasági kapcsolatokat épített ki többek között Közép-Azsiával, a délkelet-ázsiai térséggel és a Nyugat-Balkánnal. Köszönjük a külgazdasági tárca munkáját, az eddig elért rekorderedményeket. Szerintem most az a legfontosabb feladata a külgazdasági tárcának is, hogy a válság végét értével, a gazdaság újraindulásával a magyar vállalkozások gyors, hatékony helyzetben várják az újraindulást, és gyors külgazdasági sikereket tudjunk elérni, hiszen mint az exportnak kitett országgént nagy szerepe lesz a gazdaság újraindításában, a munkanélküliség felszámolásában és az eddig elért eredmények megőrzésében és újraindításában az exporttevékenységünknek. Az Eximbank ehhez nyújt megfelelő segítséget.

A KDNP frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Szakács László képviselő úr. Megvárom, amíg a képviselő úr fölteszi a mikrofont. Nyugodtan! Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Hallottunk itt ma nagyon sok mindent, hogy exportnagy hatalom vagyunk, meg hogy az állami megrendeléseket az ellenzék le akarja állítani - ha tudnánk, se akarnánk. Az egy másik kérdés természetesen, hogy ebben a helyzetben a költségvetés mire költ. Az mindig egy világos értékválasztás, és mi azt mondjuk, hogy az oktatás, az egészségügy és a vállalkozások az, amik most a legnagyobb olyan kihívással néznek szembe, amit soha senki nem látott még, nem is lehet ezeket felmérni. A mi álláspontunk természetesen az, hogy az ottani fejlesztéseket kell előtérbe helyezni, és rajtuk kell segíteni, nem pedig presztízs- vagy sportberuházásokra költeni. Mi legfeljebb ennyit mondunk, tisztelt képviselőtársam, ezekben a kérdésekben.

Amiben eltér a gondolkodásunk a válságkezelés tekintetében, az az, hogy önök - ahogyan jól láthattuk, és ahogy erről már beszéltünk - a cégeket kívánják eladósítani: ők vegyenek fel hitelt. Hitelt kínálnak, nem pedig költségvetési támogatást. Igaz, a költségvetés tekintetében pillanatnyilag nincs túl nagy egyetértés a kormány, a jegybank vagy éppen a Bankszövetség között abban, hogy mennyi lesz a költségvetési hiány, mennyire engedhető el a költségvetési hiány, és mekkora lesz a recesszió mértéke. Szerintem Magyarország ebben egészen biztosan élen jár, ahol a jegybank elnöke azt mondja, hogy 3 százalékos növekedés lesz, a pénzügyminiszter meg azt mondja, hogy 3 százalékos recesszió lesz. A kettő között 6 százalékos különbség van. Ebben egészen biztosan élen jár a magyar kormány. De ha jobbikos képviselőtársamhoz hasonlóan megpróbálunk jó szándékkal hozzáállni ehhez a kérdéshez, ebből legalább annyit le kell vonni tanulásként, hogy nem feltétlenül tudják önök sem, mint ahogy a világ nagyobb része sem tudja azt, hogy mivel állunk szemben, meddig tart, milyen mély gazdasági visszaesést fog ez hozni.

Lássuk azokat az intézkedéseket, amelyeket önök hoznak! Egyfelől hitelt nyújtanak a cégeknek. Mi erre mondjuk azt, hogy ők fizetik majd ki a csechet. A cégek fizetik ki a csechet és nem a költségvetés fizeti ki. Hitelt vetetnek föl a cégekkel, bármilyen kedvező kamattal is, de hitelt vetetnek föl a cégekkel, ezt kínálják nekik. Ez nálunk nyilvánvalóan egy különbség, hogy miért nem költségvetési támogatást kapnak, miért nem uniós támogatásokért verik az asztalt. Ez tényleg megérne egy ajtócsapkodást Brüsszellel, hogy miért nem kaphatnak a magyar cégek többet. Önök hitelt

kínálnak. Hát, ki fog most felvenni hitelt, amikor a cége éppen zuhanásban van? Vagy a megrendelőjét veszítette el, vagy a beszállítóját veszítette el, vagy mind a kettőt elveszítette. Nem tudja megtartani a munkavállalóit, de önök azt mondják, hogy vegyenek fel hitelt.

Miből fogják ők ezt visszafizetni? Én beszéltem nagyon sok cégtulajdonossal, bizonyára önök is beszéltek cégtulajdonosokkal, én nem láttam a kamara javaslatában sem ezeket, nem láttam az MGYOSZ javaslatában sem ezeket a hitelfelvételre történő ösztönzéseket a cégeknél. Hát, mire vennének most föl hitelt?! Honnan tudják ők, hogy három hónap múlva, hat hónap múlva, akár jövőre ilyenkor milyen lesz a gazdasági helyzet, és már a nyakukban van egy hitel, amit nekik el kell kezdeni visszafizetni.

Persze, fölvet ez egy kérdést. Igazság szerint önökkel kapcsolatban már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt. Ugye, azzal a szándékkal adják ezt a hitelt, hogy azt az adós vissza tudja fizetni. Nem azzal a szándékkal adják ezt a hitelt, hogy később azt nem tudja visszafizetni, és felszámolási, végrehajtási, egyéb eljárásokon keresztül kiválasztott cégeket megszerezzenek. Ugye, azzal a szándékkal adják, és ez egy megnyugtató válasz lehetne, hogy az adós azt vissza tudja fizetni. Ezzel a szándékkal adják ki ezeket a hiteleket.

Meghallgattuk a miniszter urat: gyorsabb, egyszerűbb hitelezés, gyorsabb, egyszerűbb exporttevékenység. Én azt gondolom, hogy a gyorsaság meg az egyszerűség alapvetően nem feltétlenül az exporttevékenység két ismérve. Az lehet a főzés ismérve, hogy gyors és egyszerű legyen, de egy export-import tevékenység megtervezését stratégiaalkotás kellene hogy megelőzze, értékelni kellene az elmúlt időszak eredményeit, azokat természetesen valamilyen szinten korrigálni kell a koronavírus-járvány okozta világgazdasági helyzettel, s erre megfelelő stratégiát alakítani ki.

(11.20)

Most mi azt látjuk, hogy valójában ez nem kezdeményezés, ez egy követés, önök követik - hogyan fogalmazott a miniszter úr? - az új játékszabályokat, nem alakítanak ki újakat, azokat a követeléseket, amelyeket önökkel szemben támasztanak a partnerek, egész egyszerűen teljesítik. Azt látjuk, hogy ezeknek az elvárásoknak megfelelni ebben a pillanatban egyszerűbb, mint stratégiát alkotni - gyorsabb is nyilvánvalóan -, mint a mi számunkra megfogalmazni azt, hogy milyen követelményeket, milyen feltételrendszerrel kívánunk támasztani azokkal szemben, akik velünk együtt akarnak működni. És legfőképpen bízom benne, hogy a gyorsaság majd nem megy annak a rovására, hogy az adósoknak, a partnereknek a tőkemegfelelését, a vagyoni viszonyait, a jövedelmezőségét megfelelően meg tudják majd nézni, a megtérülések, a kockázatelemzések ugyanúgy meglesznek,

mint ahogyan meg kell lenniük, tehát hogy ezek a metodikák működni fognak a jövőben is, mert ha ezek nem működnek, akkor ez egyszerű kapkodás, káosz.

Nyilvánvaló, hogy ha van kapkodás és van káosz, akkor vannak azok, akik ebben a zavarosban tudnak halászni, és igen, ebből láttunk egypárat. Igen, önök azok, akik egészen furcsán értelmezik azt a PPP-rendszert, amelyet önök egyébként elátkoznak, ahol a civil szféra, vagy ha úgy tetszik, akkor az üzleti szféra és az állami szféra partnerségben van. (Nacsa Lőrincnek:) Látom képviselőtársamnak az arckifejezését, akkor mindjárt kibontom önnek: a civil szféra vagy az üzleti szféra partnersége az állami szférával önöktől nem idegen... (Nacsa Lőrinc közbeszólására:) Üzleti szféra, nem állami szféra - így tessék érteni, tisztelt képviselőtársam, és akkor így könnyebb! Nem áll ez önöktől egyébként olyan messze. Nem olyan régen volt még az, nem kell elfelejteni, amikor Spéder Zoltán irányító befolyást szerzett a Magyar Postában, az egyik legnagyobb állami vállalatban, 50 millió forintért, ő jelölte a felügyelőbizottságnak a felét meg az igazgatótanácsnak a felét egy részvéncsomagnak a megvásárlásával, és a legjobb, amit a magyar állam el tudott érni a két vezető testületben egy állami cégben, az a patthelyzet volt. Aztán utána azt láttuk, hogy az akkori gazdasági miniszternek a javaslatára, aki Posta-kötvényt vett vagy aki Posta-betétet helyezett el, az tudtán kívül egyébként az FHB, tehát a Spéder Zoltán nevével fémjelzett banknak a kötvényét, betétjét sikerült hogy megvásárolja. Ez az önök PPP-rendszere, ahol megvannak azok a kiválasztottak, akik egyébként együttműködhetnek az állammal, busásan jól járnak ezen, degeszre keresik magukat; hát, aztán amikor valami elszámolási vita keletkezik, mint ahogyan az keletkezett Spéderrel is, akkor önök nyilván elmondják, hogy a kártyaasztaltól fel kell állni, a nyereményt persze el lehet vinni.

Ilyen volt a letelepedési kötvény, tisztelt képviselőtársam, ahol egész egyszerűen magyar állampolgárságot árultak offshore cégek, amelyek nem is akárhogy kerültek kiválasztásra, méghozzá Rogán Antal miniszter úrnak a javaslatára a parlament megbízta a Rogán Antal által vezetett Gazdasági bizottságot, hogy válassza ki azokat a cégeket, amelyek megfelelőek ahhoz, hogy magyar állampolgárságot közvetítsenek ki.

Itt is van egy ilyen: Gubicza Ágostonnak hívják. Gubicza Ágoston az, aki egyébként kockázati tőkebefektető alapban részt vehet az Eximbank mellett - ő a következő ebben a sorban. Tehát itt azért látszik, hogy nem feltétlenül alaptalan az, amikor azt mondjuk, hogy hát, bizony önökkel már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt. Spéder után, a letelepedési kötvényeket árusító offshore cégek után most itt Gubicza Ágostonnal találkozunk, aki benn maradt ebben a tőkealapban, amit egyébként egyszer már 16 milliárddal, aztán később pedig, most 40 milliárd forinttal feltőkésítettek, és ő jól jár, no, meg hát az a pártelit, amellyel ő jóban van, azok, akiket ő neki ki kell szolgálnia ahhoz, hogy jól járhasson.

Láttunk már ilyet - ezért említettem az elmúlt példákat -, és mi azt látjuk, hogy pontosan azért, mert ezt a modellt már láttuk, láttuk a Postánál, láttuk a letelepedési kötvényeknél, most látjuk az Eximbanknál is, mi úgy gondoljuk, hogy a hatékonyságra meg a gyorsaságra való hivatkozás ebben az esetben nem azt jelenti, hogy ez a magyar cégeknek jó lesz; ez azoknak a kiválasztottaknak lesz jó, akikre a kedves vezetőnek az ujjá rámutat, ők lesznek sikeresek - ez az önök ideje alatt így működik. Nem az lesz sikeres, aki sokat tanult, aki sikereken és kudarcokon keresztül megtanulta a szakmájának a csínját-bínját, hanem akire a kedves vezető ujjá rámutat, őt fogja majd finanszírozni Gubicza; a többieket is fogják önök finanszírozni, a kérdés az, hogy azzal a szándékkal fogják-e finanszírozni, hogy azt a pénzt az adós vissza tudja fizetni, vagy nem azzal a szándékkal finanszírozzák, mert annak más a neve.

Mi azt látjuk, hogy a pártelit érdekeit kiszolgáló olyan rendszer épül sajnos ezzel, amellyel a cégeket adósítják el, és - még egyszer mondom - a tapasztalatok okán mi azt látjuk, hogy ez egyelőre zavarosabbnak tűnik inkább, mint áttekinthetőnek. Mi bízunk a magyar kis- és középvállalkozásokban, bízunk azokban, akik a magyar munkavállalóknak a 60 százalékát foglalkoztatják, ők azok, akik a magyar gazdaságnak a gerincét adják, ezért órájuk végtelen módon kell vigyázni, nem csak a kiválasztottakra, mindőjükre kell vigyázni. És lassan eltelt két hónap a válsághelyzetnek a bevezetése, bejelentése óta, április 6-ára várták ezt a csomagot, ma május 5-e van, ma már tárgyalhatunk erről, egy hónapos késésben vagyunk, ami talán behozhatatlan. És kérem önöket, hogy újra gondolják azt át: ne a cégeket adósítsák el, hanem a költségvetési forrásokat használják arra, hogy ezekre a cégekre odafigyeljenek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy azzal a lehetőséggel, hogy Nacsa Lőrinc provokációjának felüljek - aki három percen keresztül egészen másról, és valami történelmi visszatekintésben olyasmiről beszélt, aminek semmi köze az előterjesztéshez -, most nem élek. Azt hallottam, hogy a KDNP támogatni fogja azt az előterjesztést, amelyet egyébként az ellenzék pártjai úgy látnak - úgy látom, hogy egymás után, de lényegében, legalábbis az eddigiek alapján úgy tűnik -, egyértelműen abba az irányba kell gondolkodnunk, hogy miközben van egy 1994-ben létrejött intézmény, az Eximbank, a hozzákapcsolódó Mehib, amely a biztosítási ügyeket intézi e hitelek mentén, ez a konstrukció egy szükséges, fontos intézménye a magyar gazdaságnak. A magyar vállalkozások számára, az exportot

bonyolító vállalkozások számára ez egy olyan szolgáltatás, ahol hogyha nagyobb kockázatok vannak, amelyeket egyébként a bankok nem hajlandóak finanszírozni, akkor itt lehetőség van az állam oldaláról, éppen azért, mert állami költségvetési forrásból, tehát egyébként azon vállalkozások adóiból, amelyek kaphatnak, jóval kevesebben természetesen, mint amennyien befizettek, de az állami költségvetés forrásából hitelhez juthatnak. Azonban ebben a konstrukcióban, amely itt az elmúlt időszakban is működött, és ahogy mondtam, 1994 óta működik, ebben olyan gyakorlatok alakultak ki, ami mindenképpen óvatossá teszi azokat, akiknek a véleményét kikérik, vagy akik elmondják erről a véleményüket.

És ez a gyakorlatban - hogy mindjárt, ugye, beverjük a kirakatot -, akkor, amikor az adófizetők pénzéből Andy Vajna cégét finanszírozzák, akkor ez nemhogy óvatossá tesz bennünket, hanem rögtön azt mondatja, hogy elfogadhatatlan az, amit önök csinálnak.

(11.30)

Ráadásul ennek semmi köze nincs ahhoz, ami a cég, az Export-Import Bank, az Eximbank alapító okiratában van, ama céljait ez nem szolgálja, és nincs köze ahhoz, hogy a vállalkozások exporttevékenységének megalapozása, bővülése érdekében a külgazdasági feltételrendszer javításáról beszéljenek. Tehát ilyen szempontból önök olyan módszert alkalmaztak, és olyan eljárást, olyan támogatásokat biztosítottak, amik biztos, hogy a nem támogatott kategóriába tarthatnak.

A múltból, hogyha még ilyen példát fel kell hoznom, akkor nem olyan régen, néhány hónappal ezelőtt önök a Türk Tanács 382 millió eurós támogatásáról vagy hitelkeretéről... *(Kocsis-Cake Olivio jelzésére:)* - dollár, köszönöm szépen, képviselőtársam, tehát dolláros hitelkeretéről is sikerült önöknek megállapodni. Majd bizonyára államtitkár úr segít nekünk abban, hogy ebből a hitelkeretből mennyit hívtak le, és mennyi valósult meg, ami segítette azt a körülbelül 4 milliárd dolláros forgalmat, ami az elmúlt időszakban kialakult, annak fejlődéséhez ez mennyire járul hozzá.

És mennyiben lenne érdekes az, hogy egyébként a magyar vállalkozásokat ebben az időszakban, amikor a gazdasági világválság miatt egyre nehezebb helyzetben vannak, mennyire tudnák segíteni. Azt gondolom, nem kell hogy csodálkozzanak azon, hogyha legalább egy mondatot megemlítek abból, hogy az, hogy a jelen időszakban a kormány érdemi gazdaságsegítő csomagot a vállalkozások számára és az emberek számára képtelen előállítani, és a totójázás, amit hónapok óta művelnek, a tönk szélére sodor cégeket, azt gondolom, elfogadhatatlan. Még arra is vetemedek egyébként, hogy felvetem vagy szóba hozom, hogy ennek egy része lehet, hogy még tudatos is, bár azt hiszem, hogy önöket is meglepetés érte az

elején, amikor a válságkezelés ügyében önöknek dönteni kellett, és lépésekre kellett volna hogy elszánják magukat. Ezt nem tették, így aztán most itt tartunk.

És akkor még egy kérdést, bocsánat, szeretnék feltenni. Önök nem olyan régen a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával aláírtak egy megállapodást, ez tavaly ősszel volt, ami az együttműködés és az általános keretek kapcsán biztosan fontos. Ámde, hogyha meghallgatjuk a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnökét ezekben a napokban is, akkor az ő részéről, az általa elmondottak alapján mintegy 18 ezer vállalkozás volt az, amelyek véleményt nyilvánítottak ki, és várják azt, hogy érdemi segítséget kapjanak az államtól azért, hogy életben tudjanak maradni. Akkor erről a programról biztos érdemes lenne önöknek beszámolni, hogy ebben hol tartanak, és mennyiben szolgálja majd ezt az Eximbankról szóló törvény, ha már ezt a hazai tevékenységre, a hazai vállalkozási működésre is ki akarják nyitni.

Az elmúlt idők tapasztalatai alapján, összefoglalva azt tudom önöknek mondani, hogy ha ezt arra akarják felhasználni, hogy az ingatlanpiac sikeres vállalkozói, akiket, mondjuk úgy, hogy akár név szerint fel lehet sorolni, hogy kinek hol sikerül ebben eredményesnek lenni - néhány száz, ezer lakással vagy pedig állami beruházásokkal, építményekkel -, akkor nem túl sokan vannak azok, akik kimaradnak, mert a sajtóból is jól ismerjük őket. Éppen ezért, ha önök most ennek a formáját készítik elő - vagy ezt nem is kérdezem, hanem állítom, hogy igen, önök ezt csinálják, ezt teszik meg -, és azokat a szabályokat, amelyeknek a módosítását, gondolom, a miniszterelnök megrendelte, és az Eximbank ennek megfelelően akár, ahogy itt képviselőtársam említette, a személyekig, a döntéshozó személyekig lekövethető módon ebben közreműködik, azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a támogatásához az ellenzék támogató szavazataira nem lesz szükség, és az én megítélésem szerint nem is adható. Már csak azért sem, mert ha egy korábbi ilyen módosításra visszatekintek, amit 2014-ben önök előterjesztettek, ami lehetővé tette azokat a támogatásokat és hitelszerződéseket, amelyeket az előbb itt példaként említettem, lásd Andy Vajna szerződése, ezek azt mutatják, hogy önök egy romlott rendszerben egyes szereplőként lehetőséget, illetve jogi felhatalmazást kapnak arra, hogy egyébként bűnös cselekményeket csináljanak. Ezt én elfogadhatatlannak tartom, és nagyon sajnálom azt, hogy tulajdonképpen államigazgatási, banki szakemberek ezekhez az elfogadhatatlan hitelekhez pénzért az arcukat adják. És valóban így van, hogy előbb-utóbb önöknek számot kell adni arról, hogy ezek a hitelek mennyire térülnek meg, mekkora kockázatok vannak ezekben, és azoknak az embereknek, akik ma sok millió forintos fizetésért a nevüket adják az ilyen hitelkonstrukciókhoz, illetve hitelszerződésekhöz, el kell számolni azzal, hogy ezt miért tették meg.

Ebből kifolyólag az, hogy önök 2014 után most egy olyan újabb felhatalmazást szeretnének, amelyben éppen az ingatlanpiac átalakulása és annak kockázatai

növekedése közben önök megteremtik annak lehetőségét, hogy ezekbe a vállalkozásokba az állam ilyen módon közvetlenül befektessen, ami hogyha versenysemleges lenne, akkor azt hiszem, hogy viselhető lenne, de az elmúlt időszak tapasztalatai alapján név szerint fel tudjuk sorolni, hogy önöknél kik lesznek azok, mint ahogy a Magyar Nemzeti Banknál is, az általa közvetlenül finanszírozott cégek listája kifejezetten köthető az előterjesztést benyújtó kormánypártokhoz, és ennek megfelelően csinálják ezt, ezért önöktől e tekintetben semmi jó nem várható. A finanszírozó társaságok nemzetközi versenyképességének javítását, exporttevékenységét kellene hogy szolgálják, de azt gondolom, hogy erre nemigen kerülhet sor.

A most benyújtott törvényjavaslat sem felel meg a nemzetközi sztenderdeknek. Egyébként konkrétan ellentétes a bank alapító okiratával, és ennek alapján a fenti javaslatot nem támogatjuk, és nem is szeretnénk, hogyha elfogadnánk, de ez elsősorban természetesen önöktől függ. Előbb-utóbb majd csak valóban önként, maguktól fognak beszámolni arról, hogy ezeknek a döntéseknek mi lett a következménye, pénzügyi értelemben mennyi kárt okoztak. Ha pedig nem önök akarnak erről elszámolni, vagy ezt nem teszik meg, akár a Költségvetési bizottság előtt, akkor majd a választások után lesznek kénytelenek ezzel elszámolni mindannyian. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az első szó a hálaé. Hálát kell adnunk Steindl Imrének, hogy nem szakadt ránk a plafon a miniszter úr expozéját követően. Azt gondolom, hogy ez egy csodálatos dolog, és ez mindannyiunk biztonságát mutatja; mert azt gondolom, hogy amikor ennek az előterjesztésnek a kapcsán miniszter úr mikro-, kis- és középvállalkozókról beszél, akkor azért megáll a kés a levegőben.

Ha elfogadják ezt a törvényt, akkor az Eximbank finanszírozni tud ingatlanfejlesztéseket, illetve az üzemeltetésben is szerepet kaphat, és igen, ne legyünk igazságtalanok, az Eximbank már eddig is kis- és mikrovállalkozások tömegét finanszírozta.

(11.40)

Menjünk sorban! Az Eximbank finanszírozta a kisvállalkozó Garancsi István Kopaszi-gáti ingatlanfejlesztését 16 milliárd forint értékben, de a mikrovállalkozó Andrew Vajnáknak is ő adott kölcsönt a TV2 megvásárlásához több mint 13 milliárd forint értékben. Ehhez képest persze az egészen mikrovállalkozó, Mészáros Lőrinc tulajdonában levő Opimus Group-hoz tartozó Vamsler SE Tűzhelygyárat is 933 millióval

segítette. Azt hiszem, ennek a banknak a kis- és mikroállalkozásokat támogató tevékenysége nagyjából ebbe az irányba kezdődött el, és ebbe az irányba is folytatódik.

De érdemes megnézni a nagy képet, hogy miről is szól az előttünk fekvő törvényjavaslat azon túl, hogy az Eximbank elindul az ingatlanfejlesztések, az ingatlanpiac irányába, mert azt gondolom, ezt érdemes ott kezdeni, ahol elkezdődött. Rogán Antalnak a belvárosi polgármesterként közismertté vált ingatlangazdálkodása kapcsán megtanultuk mindannyian, hogy a Fidesznek mennyire fontos az ingatlanpiac. Megtanulták, hogy ez egy jó biznisz, és megtanulták azt is, hogyan tudják különböző rendeletekkel, törvényekkel elősegíteni az ilyen típusú tevékenységet. Érdemes megnézni, hogy mi is történt azóta, mert, azt gondolom, egy szép egész képet fogunk kapni.

Kivették az önkormányzatok kezéből első körben az építési hatósági másodfokot, aztán az építési hatósági első fokot. Innentől kezdve az önkormányzatoknak - és október óta van ennek igazán jelentősége - a saját településük építési szabályaiba is csak alig-alig van beleszólásuk, például ezeknek a döntéseknek a következményeképpen nem lehet egy városképi eljárást lefolytatni. Ezen túlmenően pontosan látjuk és tapasztaljuk napról napra, percről percre, hogy nyakra-főre alkalmazzák a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházással átminősítést, és érdemes e törvény kapcsán megemlíteni, hogy a kormány 161/2020-as, április 29-ei rendelete - ez hat napja volt, képviselőtársaim - gyakorlatilag a XI. kerületben egy Tiborcz Istvánhoz köthető fejlesztést minősített kiemelt beruházással, és egy VIII. kerületi, szintén belvárosinak nevezhető területen tervezett fejlesztést. Ezzel mi is a baj? Az, hogy az ott élőknek ez érdeksérelmet okoz, viszont önök meghozták azokat a szabályokat, hogy ezek az érdeksérelmek jogorvoslat nélkül valósuljanak meg.

Önök a tőke pártjára álltak az itt élőkkel szemben; mert, hogy a VIII. kerületi beruházásnál maradjunk, érdemes megvizsgálni, mit is nehezít meg az ott élők. *(Nacsá Lőrinc: Pikó?)* Pikó András, igen, ő legalább képviseli az ott élőket, ellentétben a Fidesz-KDNP-vel. Tehát az ott élők levele alapján, és ez bizonyítható, mert ellenőriztük, a tervezett beruházás súlyosan sérteni fogja az ott élők magánélethez fűződő jogait az építési távolság közelsége miatt. Jelentősen fog csökkenni az ingatlanjaik értéke, de ez önöknek nem számít, mert hisz megtanultuk a Rogán Antaltól kezdődően a mai napig tartó folyamatban, hogy önök az ingatlanfejlesztők pártján állnak, ha kell, ha nem.

De úgy is megközelíthetjük ezt a törvényjavaslatot, ahogy a miniszter úr is fogalmazott az exorzéjában, hogy itt van a gazdasági mentőcsomag egy következő lépése. Igen, a haverok gazdasági mentőcsomagját látjuk itt. Már felsoroltam, hogy ki mindenkit finanszírozott eddig az Eximbank, és nagyjából úgy néz ki a kép, hogy a szabályokat szépen hozzáigazították az ingatlanfejlesztők érdekeihez, és most megkapják az utolsó problémás részt, ugye, a finanszírozási lábat

is felépítik emellé. Azt gondolom, bármilyen furcsa, semmi másról nem szól ez a törvény, amely előttünk fekszik. Azt gondolom, hogy ezért nem is leszek hosszú, mert ezekre a tényekre és folyamatokra sokszor, sok törvényjavaslat vitájában is felhívtam már a figyelmet. Azt gondolom, szégyen és gyalázat, hogy önöknek egy járványhelyzet kellős közepén még mindig csak a saját oligarcháik járnak az eszükbe.

Tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, ideje volna felébredni, és ideje volna a saját gazdasági hátterük helyett végre a társadalom többségét és a rászorulókat támogatni, illetve az ő problémáikkal foglalkozni. Ha ez lenne a fontos, nem feküdhetne előttünk ez a törvényjavaslat.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd képviselőcsoportjának vezérszónoka Kocsis-Cake Olivio képviselő úr. Parancsoljon képviselő úr, öné a szó.

KOCSIS-CAKE OLIVIO, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Én is megpróbálok rövid lenni, az ellenzéki képviselőtársaim lelőtték a legtöbb poént. Ez a kára, ha az ember utoljára jön. Előljáróban azt szeretném elmondani, hogy a külképviseletről, tartós külszolgálatról szóló törvény kapcsán beadott módosítások, a szabadság és a társadalombiztosítás kapcsán a technikai módosítások támogathatók. Ha csak ebből állna a törvényjavaslat, részünkről abszolút tudnánk ezt támogatni.

Az Eximbank fő portfóliója a külföldi piacokra termelő kis- és középvállalkozások segítése kellene hogy legyen. Teljesen egyetértek a miniszter úrral, nagyon fontos lenne, jó lenne, ha valóban ezt a támogatást a likviditási problémákkal jelenleg küzdő cégek, kis- és középvállalkozások tudnák igénybe venni, ők tudnák ezt használni. Nyilvánvalóan a járvány kapcsán ez kiemelten fontos lenne. Viszont az a tapasztalat, hogy nem csak ők, illetve többnyire nem ők kapják ezeket a hiteleket. Azt látjuk, hogy inkább kezd egy elitklubbá válni, ahol azok kapnak megfelelő hitelt és támogatást, akik jó kapcsolatban vannak a Fidesszel. Csárdi Antal képviselőtársam elmondta itt ezeket az eseteket.

A sorrenddel is van kicsi bajom, hiszen valóban egy járvány közepén vagyunk, ahol én nem találok megnyugtatót az, amit eddig a kormány tett a vállalkozók felé, hogy biztosítsa a további működésüket, biztosítsa azt, hogy legalább a munkaerőt meg tudja tartani. Miközben arról beszélnek, hogy majd teremtenek rengeteg munkát a következő három hónapban, én azt sem látott biztosítottak, hogy a jelenlegi munkakört meg tudják tartani.

Tehát kicsit korainak érzem ezt, hiszen olyan ingatlancégekről beszélünk, akik valószínűleg még a legjobb bőrben vannak jelenleg a válság kapcsán miközben azok a cégek, akik igazán veszélyben vannak,

nem kapnak elegendő támogatást. De rendben van, nyilvánvalóan előbb-utóbb is rájuk fér a támogatás.

Nekem lennének kérdéseim ezzel kapcsolatban. Ha már a járványhelyzetben jön be ez a javaslat, nagyon kíváncsi vagyok, hogy mik az elbírálás kritériumai; tehát aki hitelt kap, van-e valami feltétel, hogyan viszonyul a munkahelyteremtéshez, hogyan viszonyul az a cég a meglévő munkaerő megtartásához. Hiszen ha tényleg azért került ez a javaslat a Ház asztalára, hogy a járványhelyzetben segítsük ezeket a cégeket, akkor ez egy nagyon fontos szempont. Illetve még egy kérdésem lenne: tényleg kíváncsi vagyok, hogy kikkel egyeztették ezt, milyen cégek, milyen érdekvédelmi szervezetek, milyen kamarák jelezték, hogy ez a tipikus portfólió, ez az ingatlanportfólió, és ezt be kell emelni a hitelezési keretbe, erre szükség van, igény van erre a módosításra.

(11.50)

Tehát kik jelezték ezt önöknek, hogy erre szükség van? Erre őszintén kíváncsi vagyok. Nyilván abból is kiindulva, hogy nekem is félelmeim vannak azzal kapcsolatban, hogy kik fogják ezeket a hiteleket kapni. Tehát összességében sok kérdésem van, illetve legalább kettő. Vannak félelmeink ezzel kapcsolatban, de nem mondanék még egy határozott nemet vagy igent a törvényjavaslat támogatására; ha megnyugtató válaszokat kapnánk, akkor meg tudnánk fontolni akár a támogatást is. Úgyhogy kíváncsian várom a válaszokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség az első szólásra jelentkező független képviselői felszólalásra. Meg is adom a szót Volner János képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány fontos szempontra szeretném föl hívni a figyelmet. Az egyik egy gazdaságfilozófiai különbség az én álláspontom és a kormányé között. A kormány egyébként nem példátlan módon, sőt a világ szinte minden gazdaságára jellemző módon az export növekedését tartja célszerűnek és szem előtt valónak. Én azonban föl szeretném arra a szempontra is hívni a figyelmet, hogy adott esetben ha a különböző befektetések költség-arányos megtérülését nézzük, akkor célszerűbbnek látom azt, hogy a hazai piacon az export kiváltására alkalmas termékekre, szolgáltatásokra lenne érdemes koncentrálni a meglévő forrásokat, jelentősebb részben a jelenleginél, és kevésbé az exportra.

Konkrétan mire is gondolok? Arra, képviselőtársaim, hogy a hazai piacon garantáltan könnyebben meg tudjuk vívni másokkal szemben a versenyt, mint mondjuk, a külföldön meg tudjuk vívni. Tudom,

hogy kevésbé látványos sikereket termel a politikai világ számára az, hogyha a hazai piacon nyer egy vállalkozás, hiszen ezt természetesnek tekintjük, azonban mindenki fölkapja a fejét, ha egy vállalkozás a külföldi piacon nyer. Itt azonban nagyon fontos azt is hangsúlyozni, hogy Magyarországon most már a legtöbb ágazatban..., inkább azt mondom, hogy nem is azt érdemes megnézni, hogy melyik ágazatokban, a legtöbb ágazatban a külföldi cégek gazdasági jelenléte dominál, és ez piacvezető.

Konkrétan érdemes megnézni azt - mivel a kormány az ingatlanalapokra vonatkozó szabályozást terjesztett elénk az Eximbankon keresztül -, hogy Budapest belvárosában például hogyan alakulnak az ingatlanbefektetések. Most arról beszélünk, hogy majd magyar ingatlanbefektetők az Eximbank segítségével mennyt fognak külföldre befektetni. Én egyébként ezzel a céllal egyetértek. Abban banküzemtan szempontjából egyébként semmi kifogásolnivaló nincs, hogyha az Eximbank egyébként nyereséges, rentábilis, megtérülő vállalkozásokat finanszíroz. Ha ezt egy oligarcha teszi, ha ezt egy versenyben részt vevő, mindenféle pártkötődés nélkül működő vállalkozás teszi, a bank szempontjából teljesen mindegy, részére az a fontos, hogy ez a vállalkozás vagy ez a befektetés megtérüljön.

Itt azonban nagyon fontos azt látni, hogy miközben mi azon gondolkodunk, hogy külföldön ingatlanalapokat hogyan fejlesszünk, aközben egyébként Budapesten a külföldiek ingatlanbefektetései egyre dominánsabbak. Képviselőtársaim minden bizonnyal tudják, a turizmus 40 százaléka például Budapesten összpontosul, a turisztikai bevételeknek az idegenforgalmi adóból származó része jelentős részben az V. kerületen belül csapódik le, és az V. kerületen belül gyakorlatilag magyar szállodát szinte nem is találunk. Csupa-csupa külföldi tulajdonban levő szállodáról van szó. Van köztük egyébként olyan is - itt konkrétan a Four Seasons üzemeltetésében működő Gresham Palotára gondolok -, amelynek a privatizációjára például úgy került sor, hogy Magyarország egyik korábbi miniszterelnöke, a balliberális pártok korábbi szövetségese, Medgyessy Péter tanácsadó cége vett részt ennek a privatizációjában, meglehetősen ízléstelen körülmények között zajlott tehát le ez az egész.

És érdemes arra gondolni, hogy miközben mi külföldi befektetéseken gondolkodunk magyar pénzből, aközben a saját fővárosunkban külföldi cégek veszik el a magyar emberek elől a tőkejövedelem lehetőségét. A magyar gazdaságnak a kilábalásra akkor van lehetősége, tartósan, hosszú távon, fenntartható módon, ha mi nemcsak munkajövedelmet realizálunk, hanem tőkejövedelmet is realizálunk, minél magasabb arányban, különösen a saját hazánkon belül. És itt most miről van szó?

A magyar emberek elmehetnek, mondjuk, egy arab befektetőnek a magyarországi szállodájába dolgozni, ezért megkapják a munkabérüket, ezen kívül azonban igen keveset realizál ebből az országból, hiszen

a tőketulajdonos az itt keletkezett nyereséget természetes módon elviszi az országból, hazaviszi a saját hazájába jellemzően, máshol költi el.

Én tehát szeretném arra is fölhívni a figyelmet, hogy ugyanúgy, mint az ipari befektetéseknél, a különböző ingatlanbefektetéseknél is érdemes arra koncentrálni, hogy inkább a saját tulajdonú gazdaságon belül növeljük a magyar részarányt, sokkal költségkímélőbb módon, kisebb kockázatvállalással tehetjük ezt meg, mint egyébként a kifizetési politikában meghatározott irányelvek alapján az Eximbank különböző befektetési stratégiáival.

Nagyon fontos azt hangsúlyozni, hogy a magyar gazdaság különösen nyitott és sérülékeny, a magyar építőipari teljesítmény pedig az elmúlt évekhez képest emelkedett ugyan, de ha most megnézzük azt, hogy például a lakásépítési teljesítmény tekintetében a 2003-2004-hez képest hogy áll Magyarország, akkor bizony erősen alulteljesítünk jelenleg is. Én nem látom egyelőre azt az építőipari kapacitásnövekedést, ami a jelentős belföldi ingatlanberuházások növelését lehetővé tenné. Egyszerűen kapacitásoldalról szerintem szorongatva van az ország.

Nagyon fontos látni azonban azt, hogy amiről most tárgyaltunk, ezek a külpiacon történő ingatlanbefektetések. Én egyetértek a kormánynak azzal az indoklásával, hogy ezek alacsony kockázatú befektetések. Jellemzően kiszámítható módon működnek, többéves bérleti konstrukciók dominálnak ezen a piacon, a bérleti díjból kalkulálható előre egy biztos bevétel. Én azt sem tartom rossznak egyébként, ha az állam maga befektetőként száll be ezekbe a területekbe.

Nagyon fontos azonban azt látni, hogy az elmúlt években még a kormánypárton belül is nagyon ingatag volt ezen a téren a politika. Hadd mondjak önöknek, tisztelt képviselőtársaim, egy példát. Magyarországon az egyik ismert, és egyébként az egyik jelen lévő képviselőtársunkat, Böröcz képviselő urat is érintő ingatlanbefektetés volt a belvárosban megvalósuló Fashion Street beruházás, amit tudtommal a képviselő úr... *(Közbeszólásra:)*, a Fashion Streetről beszélek a belvárosban, amit tudtommal a képviselő úr alpolgármestersége idején gyakorlatilag megtámasztott az önkormányzat, és felbontotta a Deák Ferenc utca használatára vonatkozó szerződést az adott vállalkozóval, miközben egyébként egy másik fideszes politikus, Rogán Antal megkötötte azt, az ő vezetésével működő önkormányzat.

Ha tehát a befektetők a magyar ingatlanpiacon azt látják, hogy még egy párton belül is különböző harcok tépázzák meg a befektetés biztonságát és ennek a szerződésnek a tartós fennállását - én nem tudom megítélni, hogy ez jó szerződés volt-e, és nem szeretnék benne állást foglalni sem; lehet, hogy Böröcz képviselő úrnak volt igaza, én egyébként ezt valószínűsítem inkább -, ha azt látják, hogy ezek ötlet-szerűen működnek, és adott esetben egy-egy párton belüli belharc eredményeként radikálisan megváltozik egy ötven évre kötött bérleti szerződés tartalma, akkor ne csodálkozzunk azon, hogy az ingatlanpiacon

ezek a bizonytalanságok részint odavezetnek, hogy kevésbé szeretik a magyar ingatlanpiacot a befektetők, részint pedig odavezetnek, hogy a magasabb kockázatú befektetések közé sorolják, és a legkellemetlenebb hozadéka pedig az, hogy igyekezzenek politikai kapcsolatokat találni maguknak.

Nem szerettem volna külön kitérni rá, de ha már megtették a képviselőtársaim, itt van a Kopaszi-gátnál levő ingatlanbefektetés sorsa. Önmagában nem kétlem azt, hogy a banküzemtan szempontjából az Eximbank részéről ez egy megtérülő beruházás lesz. A bank szempontjából tehát megéri ezt a beruházást anyagilag is finanszírozni, azonban ennek a beruházásnak is olyanok a körülményei, amelyek túlmutatnak, mondjuk úgy, a jó ízlés határán.

Miről is van szó? Egy ismert kormánypárti üzletember megvesz egy elhagyott építési területet, amire vonatkozóan hirtelen megjelenik az építési szabályozás teljes körű változása, lehetővé válik egy elképesztő magasságú toronyház megépítése, és gyakorlatilag az érintett területen belül e mellett a lakópark mellett más lakóparki építkezésekkel együtt is nagyjából 30 ezer ember munka- és lakóhelye jelenik meg, új tömegközlekedési problémákat okozva egyébként Budapestnek.

(12.00)

Önmagában nekem nem azzal van a problémám, hogy egy befektetőbarát politikát folytat a kormány, de azzal már van problémám, amikor ez olyan módon valósul meg, hogy adott esetben egy befektetésre azért nyílik lehetőség - és egyik pillanatról a másikra, egy rendeleti módosítás következtében többszörösére nő önmagában a befektetett földterület értéke -, mert a politika ezt a változást a részére lehetővé teszi.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Én tehát képviselőtársaimat egyrészt egy nagyobb szintű, nagyobb fokú kiszámíthatóságra biztatnám, másrészt pedig arra, hogy ha már a befektetési politikáról van szó, nagyon kérem önöket, hogy koncentráljunk az eddigieknél jobban az import kiváltására alkalmas hazai termékekre, szolgáltatásokra, hazai ingatlanbefektetések preferálására a külföldiekkel szemben.

Megjegyzem egyébként utolsó és érdekes szempontként államtitkár úr részére, hogy érdemes lenne Magyarországnak azt átgondolnia, hogy csak olyan külföldi befektetőknak engedélyezi a magyarországi befektetés lehetőségét, amelynek az anyaországában a magyar befektetők is ugyanolyan hatékonyan, mindenféle adminisztratív és jogi korlát nélkül fektethetnek be adott esetben ingatlanokba. Ez nemegyszer pont aszimmetrikus helyzetben valósul meg, hiszen más országok, adott esetben a magyar befektetők külföldi befektetéseit a saját piacukon ellehetetlenítik

adminisztratív törvényi eszközökkel, Magyarországon viszont ez gond nélkül megvalósulhat számukra. Én ezt semmilyen szempontból nem tartom szerencsésnek. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most két-tóperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Leginkább államtitkár urat szeretném arra kapacitálni, hogy ne majd csak a vita legvégén mondjon egy zárszót, hiszen ez kevéssé elegáns módszer lenne, sokkal kevesebb lehetőségünk lenne reagálni itt, csak a közösségi médián keresztül. Úgy gondolom, hogy itt azért lefolytatható lenne egy korrekt szakmai vita. Nemcsak a tekintetben, ami elhangzott, hogy egyáltalán a szerencsés ingatlanfejlesztők számára milyen pályát tart befuttathatónak a kormány, hanem több ellenzéki vezérszónokiban elhangzott, hogy van ám egy másik lába a történetnek: ha ingatlanfejlesztésről beszélünk, nem lehet a lakhatási krízist, kataklizmát sem megkerülni. És azt látjuk, hogy bár most éppen kilakoltatások nem zajlanak Magyarországon, és én ezt egyébként üdvözlöm, ezt egy szerencsés vívmánynak tartom, amit a Jobbik a válság első napjától kezdve javasolt, nagyon jó, hogy keresztülment, de azért most honfitársaink tömege kerül az ingatlanában, a lakóhelyén olyan veszélyhelyzetbe, amiről ez a parlament nem beszél.

A kormánynak nincs ugyanis mondanivalója, üzenete azok számára, akiknél most kiesett esetleg az egyik munkabér, vagy csökkentett bért kapnak, mégis albérletet kell fizetniük; és egy átfogó lakhatási krízis közepette mintha a kormány most a piacra igyekezne bízni azt, hogy majd egy kicsit csökkenjenek az albérletárak, és lehet, hogy a fizetés is kevesebb, de majd ettől megnyugszanak az emberek. A helyzet az, hogy ezt az átfogó kataklizmát viszont kezelni kellene.

Látom azt, hogy ennyi energia kél arra, hogy gazdag ingatlanfejlesztőknek segítsenek, és még egyszer mondom, ha ez leszűrődik a mikroszegmenshez is, akkor szerintem van miről vitatkozni, ha nem, akkor nincs, de elvárnám a kormánytól azt, hogy nyilvánuljon meg magyar emberek széles tömegét érintő és hasonló ingatlanpiaci folyamatokat egyébként befolyásoló krízis kapcsán. Erre kapacitálnám tehát államtitkár urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sok mindenre lehetne reagálni, ellenzéki felszólalásokból egy ütötte

meg különösen a füleket Szakács képviselő úr felszólalásából, mégpedig a PPP-konstrukciók. *(Dr. Szakács László: Melyik?)* A PPP-konstrukciók, így magyarul mondva, *(Angol kiejtéssel:)* PPP lehetne angolul. Ugye, ez önök által nagyon kedvelt modell volt 2002 és 2010 között. Képviselő úr, 2019-ben - mert ön elmondta, hogy egy országon jól látszik, hogy a költségvetésben mire költ, mi a prioritás; önök oktatásra, egészségügyre költenének, jóval többet költünk oktatásra és egészségügyre, mint az önök által utolsó elfogadott költségvetés 2010-ben - ennek az országnak, az adófizető magyar állampolgároknak 130 milliárd forintjába került az, hogy önök káros szerződéseket kötöttek 2006-2007-ben. Még most, 2019-ben is 130 milliárd forintjába került a magyar adófizetőknek, és az eddigi években is végig. Börtönépítések, autópályaépítések, felsőoktatásikollégium-építések.

És miért találták ki önök a PPP-konstrukciót? Hogy közben ne kelljen hitelt felvenni. De mindez alatt mi történt? 50 százalékról 82 százalékra emelkedett az államadósság. Tehát hitelt is fölvettek, és még most is a magyar adófizetőknek kell fizetni az önök által a haveroknak juttatott káros szerződéseket.

Úgyhogy legyen szíves, ne minket vádoljon a PPP-konstrukciókkal, amikor még most, az ideai költségvetésben, a tavalyi költségvetésben is súlyos tízmilliárdok mennek el ezekre az önök által kötött káros szerződésekre, ahelyett, hogy egyébként közösen meghatározandó, fontos célokra mennének ezek a pénzek. Ez az önök felelőssége és az önök hibája, hogy ilyen káros szerződésekkel terhelték meg a magyar költségvetést hosszú éveken keresztül, csak azért, hogy a haverjaik felújíthassanak egy-két börtönt és egy-két kollégiumot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport, szintén kettőperces időkeretben.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Én más vonatkozásban beszéltem a PPP-konstrukcióról. *(Nacsa Lőrinc: Gondoltam, hogy nem erről!)*

Egyébként, ahogyan ön befejezte a hozzászólását, márpedig úgy, hogy az önök haverjai felújítsanak: nézzen körül egy kicsit az országban, ahol a földből nőnek ki Garancsik, Spéderek, Mészárosok. Néha elbuknak ilyen-olyan elszámolási vita miatt, de én pont Spéder Zoltán miatt hoztam ide például a PPP-konstrukciót, ahol 50 milliós forintért egy darab C osztályú részvényrel sikerült értékesíteni a Magyar Postának az összes irányítási jogát. Spéder Zoltán cégbirodalma volt, amelyik kijelölhette az igazgatótanács meg a felügyelőbizottság felét. A legjobb, amit az önök kormánya abban a pillanatban el tudott érni, az egy patthelyzet volt Magyarország egyik stratégiailag fontos, állami tulajdonban lévő, 30-35 ezer

embert foglalkoztató cégénél. Ez az önökre szabott PPP-program.

És ilyen volt még az, hogy magyar állampapírokat, államkötvényeket, no pláne magyar állampolgárságot, letelepedési engedélyt, schengeni beutazási engedélyt árultak olyan offshore cégek, amelyekről azt se tudta senki, hogy hova vannak bejegyezve, kihez vannak bekötve. És ebből nem keveset adtak el. És, tisztelt képviselőtársam, ha már erről beszélt, hogy ez mennyibe kerül a magyaroknak: azok a kötvények lejárnak. Már tavaly is elkezdtek lejárni. És, tudja, ez adósságlevél, és azt is a magyarok fogják visszafizetni. Nem azok a cégek, amelyeket önök meg az önök Gazdasági bizottsága megbízott, hanem bizony, a magyar adófizetők fogják majd visszafizetni, nem keveset, hanem sokat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A jegyzőkönyvvezetők kedvéért mondom, akik kiváló nemzetközi szaktekintélyek, hogy egyetértek Nacsa Lőrincsel a rendszer kritikája tekintetében a 2010 előtti gazdasági folyamatok jó részét illetően. Szerintem közös a diagnózisunk. Ezért adódik a kérdésem, hogy miért tetszettek folytatni ezt a módszertant. Lehet, hogy nem PPP-konstrukcióban, hanem máshogy, de ugyanazt a vegytiszta neoliberális hozzáállást látom.

És egyébként az ingatlanfejlesztők piacán is vannak a szerencsés, nagyon szűk körű, egyébként tényleg akár név szerint felsorolható kiválasztottak, akiket elér a kedvezménytömeg, és valamilyen úton-módon abban reménykedik az Orbán-kormány - és ezt teszi 2010 óta, szerintem helytelenül, és szakadék van közöttünk ebben a kérdésben -, hogy ezek a jótétemények a szerencsés kiválasztottak felé, felső középosztálytól fölfelé majd lecsorognak minden társadalmi csoporthoz, és adott esetben, ha adnak valakinek egy trafikot, egy dohányboltot, egy darab földet, majd a szűk családmagon kívül a széles família felé is lecsorognak ezek az áldások, és így vegytiszta neoliberális módon a kevesek kedvezményezésével lehet egy sikeres, elégedett társadalmat csinálni. Képviselőtársaim, nem lehet!

(12.10)

És amikor a 2010 előtti rendszerkritikájukat hallgatom, igen, nagyon sok mindenben egyetértek, csak azt látom, hogy ugyanezek a módszerek, módszertanok mennek tovább, és közben telnek az évtizedeink. Tehát most az állítólagos rendszerváltozás 30. évfordulóját tetszettek ünnepelni - nélkülünk -, de azért szeretném elmondani, hogy az összkép egyáltalán nem olyan kedvező, mint ahogy itt felfestik. Tehát

még egyszer mondom, egyetértünk a rendszerkritikában - csak miért nem változik semmi?

A helyzet az, hogy számtalan kérdést említett még miniszter úr is az expozéjában, amelyekre nem tudtam a megfelelő politikai választ megadni, viszont szeretném, és szükséges. Azt látjuk, hogy az említett másik láb tekintetében, ami a lakhatási vagy az ingatlanbizniszt, ingatlanpiacot érintő vadhajtásokat illeti, nem reagál kormánypárti képviselő. Értem én, hogy az a stratégia, hogy udvariasan végighallgatjuk vagy végigszenvedjük az ellenzéki képviselőket, nyilván az elmondottak ezt a skálát szélesíthetik, de azért egy parlamentnek, egyezünk meg abban, hogy mégsem ez lenne a dolga. Nagyon remélem, hogy amikor ez a mostani kormány majd ellenzékebe szorul, mert előbb-utóbb eljön ez a pillanat, akkor őt sem éri olyan méltánytalanság, hogy konkrét feltett szakmai kérdésekre nem kap konkrét szakmai választ, de a másik láb bizony hiányzik.

Van egy elképesztően elszabadult albérletpiacunk, a hazai ingatlanpiac vadhajtásai, amiről képviselőtársam már egypár szót mondott a belvárosi ingatlanok tekintetében. Magyarország Kormánya 2010 óta még egy tisztességes Airbnb-szabályozásig sem jutott el, amit azért tartok komoly problémának, mert számos honfitársunk napi szinten szembesül olyan irreális megélhetési költségekkel, amelyek korábbi korszakokban valamennyire bele voltak értve először egy férfiember fizetésébe, aztán a család bevételebe. A globalizáció egyik nagyon káros hatása az, hogy a lakhatás költségei gyakorlatilag externalizálódtak a korábbi fizetésekből, és a családokon ez úgy csapódik le, hogy valamilyen pótlólagos forrásból kell jellemzően finanszírozniuk ezeket.

Magyarországon az átlagbért összevetve, mondjuk, az albérletek átlagos budapesti vagy nagyvárosi költségeivel, azt látjuk, hogy tulajdonképpen még egy fizetésre szükség lenne ahhoz, hogy ezt ki tudják termelni. És ez pusztán piaci anomália, kereslet-kínálati viszonyok függvénye, mert amíg most a külföldi ingatlanpiaci befektetésekhez bátorító kezét nyújt ezzel a javaslattal a kormányzat, és szakmai legitím vita, hogy ezt milyen módon lehet, érdemes vagy célszerű megtenni, addig a belpiacon ugyanezekkel az anomáliákkal látszólag nem foglalkozik, hisz engedte elszabadulni az albérletárakat. Tőlem távol áll egyébként a berlini típusú tervezet, a hatósági befagyasztás, hiszen piacgazdaságban hívő közgazdász vagyok, de azt el kell mondanom, hogy a semmittevés a legrosszabb ebben a helyzetben.

A „Mi Várunk” program című koncepcióval a Jobbik azt tette le az asztalra, hogy állami háttérrel kellene bérlakások tömegét építeni. Ezen bérlakások tömegének megépítését követően pedig egy nagyon csökkentett albérleti díjjal, akár a mostani piaci albérleti díjak felén-harmadán kellene ezeket beköltöztetővé tenni. Hat-nyolc év sikeres együttélést, és ami nagyon fontos, a társadalmi együttélés szabályainak szigorú betartását követően pedig el kell kezdeni a beköltözőkkel arról tárgyalni, hogy bekerülési költségen

hogyan és milyen módon vásárolhatnák meg ezeket az ingatlanokat. Ily módon egy évtizeden belül a kínálati oldal szélesítésével tudnánk elérni azt a relatív és markáns árcsökkenést, árcsökkentést, amit most a kormányzat semmilyen eszközzel nem tud produkálni. Márpedig, ha azt szeretnénk, hogy magyar családok itthon boldoguljanak, gyermeket vállaljanak, és sikeresen, generációkon átívelő módon ezt az országot, ezt a hazát tudják gyarapítani, akkor nem tehetjük meg, hogy nem vesszük figyelembe ezeket az elképesztő folyamatokat.

Pont ez fáj nekem, hogy az indoklásban azt hallottuk ma, hogy ami előttünk fekszik, ez a gazdasági mentőcsomag egyik lépése. Én értem azt, hogy bizonyos cégek számára ez a csomag segítséget fog nyújtani, csak azt látom, hogy a másik láb, amely tipikus, egyszerű magyar emberek tipikus problémáiról szól, az egész egyszerűen nem készül el. Nemhogy törvényjavaslat nem lesz belőle, még csak nem is vitázik róla a parlament.

Azt látjuk, ha megnézzük, hogy a gazdasági mentőcsomag tekintetében miről kellene nekünk itt ma vitatkoznunk, például a multicégek tekintetében egy elbocsátási moratóriumról. Hiszen azt látjuk, hogy azok az autógyárak, amelyeket kedvezményez és nagyon komoly szinten ez a kormány, sorra bocsátják el az alkalmazottaikat kíméletlen módon, sokszor kegyetlen módon, és olyan cégekről beszélünk, akik más magyar emberek adóforintjaiból, de még a most elbocsátottak adóbefizetéseiből is kapják azokat a kedvezményeket, amelyek eredményeképpen kiemelkedő profitot tudnak produkálni Magyarországon.

Kellene tárgyalnunk ma itt a bankrendszer közteherhivatalos bevonásáról. Hiszen azt látjuk, hogy 30-40 milliárd forintnyi - nem akarok nagyon negatív jelzőt használni, de ilyen, a sajtónak eladható, de nem valós - közteherhivatalos tételekkel terhelik őket. De ha semmi mást nem csinál az ember, mint megfogja a hivatali gépét, beüti a Google-n azt, hogy bankolás költségei Magyarországon, az egyik első cikkben találni fog egy olyan diagramot, ahol azt látja, hogy alacsony jövedelműeknél bankolási költségek Egyesült Királyság: nulla százalék; közepes országok, Németország, Franciaország: a lista közepe, és Magyarországot ott találja, ahol toronymagasan, talán a legmagasabbak a régióban ezek a költségek, miközben van egy bankrendszerünk, amely az utolsó mért időszakban 600 milliárd fölötti eredményt produkál, rekordprofitot az egész térségben. Ehhez képest vállal most a járványügyi védekezésből 30, 40, 50 milliárdot, tehát tényleg egy eltörpülő tételt, miközben a pártok 50 százalékot. Állunk elébe, de akkor legyen közteherhivatalos!

Hogy miért sorolom ezt a kasszát, ha összeadnánk ennek a bevételi oldalát, akkor lenne forrás nemcsak a külföldi ingatlanbefektetések szerencsések általi támogatására, finanszírozására, hanem bizony a hazai, tehát a belső láb tekintetében is. Még egyszer mondom, a lakhatási kataklizmát nem szabad eltagadni, és ha erre a javaslatra ennyi energia volt, akkor

nagyon bízom abban, hogy a következő hetekben elénk kerülhet az a javaslat, amely mindenkinek a problémájával foglalkozik, nem pedig csak vegytisztán neoliberais módon igyekszik szerencséseket kedvezményezni.

Én még azt sem mondom, hogy ez minden esetben tisztességtelen, mert hiszek a piacban, és hiszek egy erős nemzetgazdaságban. Hozzám közel áll az a gondolat, hogy magyar befektetők akár külföldi pozíciószerezéssel hazánkban nemcsak a hírnevét, de egyébként a bevételeit is gyarapítsák, csak azt látom, hogy ez a javaslat szerencsés kevesek számára készült. Nem akarom őket még egyszer nevesíteni, és nem akarom a politikai bunkóbotot itt lóbálni, hiszen nem ez a célom, de azt látom, hogy ezzel a javaslattal nagyon széles tömegek nem fognak tudni élni. Ha a magyar mikro- és kisvállalkozások akár csak egy kicsit a szélébe a kedvezményes hitelnek bele tudnak kóstolni, én annak csak örülni fogok, de nem lehet eltagadni azt az elképesztő belpiaci, belföldi válságot, amit ez a javaslat viszont nem kezel. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A színházakban van egy hiedelem vagy legenda, amely talán Csehovtól származik, hogy ha a színpadra bevisznek egy puskát, akkor annak a harmadik felvonás végéig el kell sülni. Z. Kárpát Dániel hasonló helyzetbe hozott engem, hogy szólaljak meg a vita vége előtt, hogy beszélgethessünk.

Számtalan támogató hozzászólás érkezett, amit szeretnék megköszönni nemcsak a kormánypárti képviselőknek, hanem az ellenzéki képviselőknek is, de számtalan olyan része volt ezeknek a hozzászólásoknak, amelyeknek, úgy érzem, nincs szoros köze a mai törvényjavaslathoz, azokon túlmutat. Airbnb, albérlet, lakhatás, mind nagyon fontos dolgok, a költségvetési vita keretében is elhangozhatnának bizonyos ellenzéki hozzászólások az adózás rendjéről szóló vitában.

Itt most a törvényjavaslat, amely előttünk van, az Eximbankról és a Kit.-törvényről szól, de két gondolatot engedjenek meg, ami a kis- és középvállalkozásokról szól. Az Eximbank a mikro- és kisvállalkozásoktól a kis- és középvállalkozásokon keresztül a nagyvállalatokig és a kereskedelmi bankokig sikeresen áll rendelkezésre mind euró-, mind forintalapú hitellel, 0,1 százalékos kamattal. Azt gondolom, hogy ebben a járványhelyzetben, ebben a világjárványban és a nyomában járó gazdasági visszaesés időszakában segíteni fog ezeknek a vállalkozásoknak. Nem kötelező a hitelt felvenni, segíteni szeretnénk. Segíteni szeretnénk abban a vállalkozásoknak, hogy amennyiben exportlehetőségek megnyílnak... - és itt

egy filozófiai vita van köztünk, hogy ez kitettség vagy nyitottság, mi azt mondjuk, hogy ez egy nyitottság, egy adottság, amivel élni kell, és amit segítenünk el. Volner képviselő úr felvetése, hogy exportkiváltó, importkiváltó fejlesztések is legyenek, ez sem tartozik szorosan ehhez a törvényjavaslathoz, amivel szeretnénk segíteni. És igen, a befektetési politika keretében azt szeretnénk segíteni, hogy az Eximbank kilépjen az ingatlanpiacra, és segítse az ingatlanpiacon jelen lévőket a határon túli ingatlanbefektetésekbe és az ingatlanalapokba való belépéssel.

Arra biztatom képviselőtársamat, amit érintett az ingatlanfejlesztések kapcsán, hogy ha visszaélésről és korrupcióról tud, akkor kérem, forduljon a megfelelő bűnüldöző szervekhez, hiszen ez így helyes. Előre korrupcióval, visszaéléssel vádolni valakit, azt gondolom, nem helyes, és nem viszi előre a szakmai vitát.

(12.20)

Varju képviselő úr beszélt a 18 ezer kisvállalkozóról. Ha figyelmesen végigolvasta volna Varju képviselő úr Parragh László nyilatkozatát, akkor olvasta volna benne azt a mondatot is, hogy a 18 ezer vállalkozó, aki a Kereskedelmi és Iparkamarához fordult javaslatokkal, nemcsak elmondhatta a javaslatát, azt nemcsak meghallgatta a Kereskedelmi és Iparkamara, hanem továbbította, és a gazdaságvédelmi akciótervben az ő javaslataik nagy része helyet kapott és beépült ebbe. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Zsigmond Barna Pál képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. ZSIGMOND BARNÁ PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Én is szeretnék reagálni ellenzéki képviselőtársaink felszólalásaira, bár már többen nincsenek itt, úgyhogy így nehéz lesz, de mindenképpen el szeretném mondani a mi álláspontunkat.

Először is: ez egy jogszabály, ami két módosítást tartalmaz, az Exim-törvény módosítását és a külszolgálati törvény módosítását. Furcsa volt azt hallani, hogy a jogszabályról egyik ellenzéki képviselőtársunk sem beszélt, hanem elkalandoztak mindenféle ingatlanügyletekre, mindenféle neveket emlegettek, és olyan témák kerültek ide; az Országgyűlés falait is emlegette az LMP-s képviselőtársunk, és Steindl Imrét is, az építőket. Tehát mindenről hallhattunk, csak arról nem, amiről szól ez a jogszabály. Az első része csak arról szól, hogy az Exim befektetési jegyeket is jegyezhet kül- és belpiacokon. A másik jogszabályról senki nem beszélt, és ez sajnos jellemző, hogy az ellenzéket nem érdekli a külszolgálaton dolgozó sok száz, sok ezer magyar diplomata sorsa, hiszen ez a második módosítás arról szól, hogy az ötven év feletti

külszolgálaton lévők is kaphatnak három nap pótszabadságot. *(Kocsis-Cake Olivio közbeszól.)* Igen, reagálnék arra, hogy ön ezt szóba hozta, és akkor mondanám, hogy ön azzal hozta szóba, hogy azért beszéllek erről, mert lelőtték a poént - ez volt az ön szóhasználat, és ez jellemző, hogy önök ezt ilyen poénnak fogják fel, hiszen itt az Eximbank kapcsán ahelyett, hogy arról beszélne, hogy milyen sikeres a magyar gazdaság, milyen sikeres az elmúlt években az exportstratégiának köszönhetően, nem erről beszélnek, hanem mindenről beszélnek, ami az ellenzéki mantrát illeti, arról az öt vádról, amit folyamatosan mondanak, mondanak, mondanak, és nem a tényleges jogszabályról, nem az Eximbankról.

Ha fölmennek az Eximbank honlapjára, akkor lehet látni, hogy itt több ezer ügyletről van szó, több száz milliárd forint befektetésről van szó, befektetésről és kifizetésről van szó, magyarországi felhasználásról van szó, Kárpát-medencei felhasználásról van szó, és külpiacon felhasználásról van szó. Tehát sok mindennel foglalkozik, és hatékonyan és sikeresen foglalkozik az Eximbank, nemhiába döntött meg Magyarország minden rekordot, ami az exportot is illeti, illetve a magyar gazdaság növekedési üteme is szimbolizálja azt, hogy milyen mértékben fejlődött az elmúlt években a kormányzat teljesítményének köszönhetően a magyar gazdaság, illetve legfőképpen a magyar emberek munkája miatt.

Ha ezt elolvasták volna, akkor láthatták volna, hogy az Eximbank nem két-három embernek ad hitelt, hanem sok ezer magyar vállalkozásnak ad hitelt, akik hatékonyan tudtak ezzel a hitellel gazdálkodni, tudtak fejlődni, munkahelyeket tudtak teremteni és hozzájárultak a magyar emberek jobb megélhetéséhez.

S akkor reagálnék egyenként is néhány, ahogy önök mondták, poénra, hiszen az egész törvényjavaslat vitáját ilyen performansznak tekintették, és érdemi megszólalás alig volt, talán Volner képviselő úr fejtegetett egy nagyon érdekes gazdaságelméleti vitát, ami arról szólt, hogy milyen lépéseket kéne tenni a magyar belső gazdaság szerkezetátalakítása okán, milyen importtermékeket lehetne kiváltani. Azt gondolom, az elmúlt években erről is szólt a magyar gazdaságpolitika, hogy olyan magyar gazdasági szereplők kaptak munkahelyteremtő támogatásokat, akár az Eximbanktól, akár az államtól, akár piaci szereplőktől, amelynek következtében elő tudnak állítani olyan termékeket, amelyeket korábban be kellett hozni Magyarországra.

Ami a magyar ingatlanpiac szerkezetét illeti: azt gondolom, ha megnézzük az elmúlt 30 év változását, akkor a magyar tulajdon emelkedett az ingatlanszektorban is, ahogy a stratégiai ágazatokban is emelkedett, és ahhoz képest, hogy mi volt itt a '90-es évek elején vagy a 2000-es években, ma már jelentős a magyar tulajdonosok aránya akár az irodaházak tekintetében, akár az idegenforgalmi ingatlanok tekintetében, akár a belvárosi ingatlanok tekintetében, hiszen erről is hosszasan értekezett, és itt mindenféle egyedi

ügyletek is szóba kerültek sajnálatos módon, amelyeknek semmi közük nincs az előttünk fekvő jogszabályhoz.

Idekapcsolódik az, hogy a jobbkios képviselőtársunk itt liberális gazdaságpolitikával vádol bennünket. Szerintem az elmúlt évek magyar gazdaságpolitikája pont azt szolgálta, hogy a magyarországi tulajdon növekedjen a magyar gazdaságban, és ezt sikeresen hajtottuk végre akár a bankszektorra gondolunk, és legfőképpen persze az az eredmény - amit önök mostanában már kevesebbet mondanak a legújabb koalíciós partnerükre is tekintettel -, hogy 2010 előtt volt egy kormány, amelyik tönkretette Magyarországot, sereghajtók voltunk minden tekintetben, és éppen a 2010-ben hivatalba lépett Orbán-kormány tevékenységének köszönhetően tudtunk kilábalni ebből a válságból, és többek között egy olyan szerkezetátalakítás is létrejött a magyar gazdaságban, amelynek köszönhetően növekedett a magyar tulajdon aránya, visszavettünk közműveket, hiszen azokat is korábban privatizálták; lehet itt a MOL-ról beszélni, de lehet más stratégiai ágazatokról beszélni, például a bankszektor emlegetném még egyszer. Úgyhogy ennyit a mi liberális gazdaságpolitikánkról. Nekem erről egész más a véleményem, mint önnek. Korábban, 2010 előtt ezt a gazdaságot a külföldiek uralták, ma több jelentős magyar gazdasági szereplő is van a magyar gazdasági életben, és ez örömdetes.

Idéznék egy mondatot, nem tudom, hogy komolyan gondolta-e. Azt mondta: 30 évvel ezelőtt állítólagos rendszerváltás történt. Én gondolom, ez nem a Jobbik hivatalos álláspontja, hogy gyakorlatilag nem történt semmi 1990-ben. Mi azért büszkék vagyunk arra, hogy '89-90-ben lezártuk a kommunizmust (*Z. Kárpát Dániel: Nem zártuk le.*), és végül is egy új demokratikus államberendezkedés következett. Ez csak egy elszólás lehetett, följegyeztem... (*Z. Kárpát Dániel: Nem az volt.*) Akkor viszont érdeklődéssel hallgatnám azt, hogy a Jobbik ebben a kérdésben is valószínűleg megváltoztatta az álláspontját, ahogy a koalíciós partnerei tekintetében is változott jelentős mértékben az elmúlt években a Jobbik álláspontja.

MSZP-s képviselőtársunk nincs itt, ő azt mondta, hogy hitelt vetetünk fel a cégekkel. Könyörgöm, ilyen nincs ebben a jogszabályban, én elolvastam még egyszer. Senki nem akar felvetni hitelt a cégekkel, ez egy lehetőség a cégek számára. Azt is mondta, hogy nincs stratégia. Dehogy nincs! Itt van a magyar kül-gazdasági stratégia, a magyar exportstratégia, tehát igenis van stratégia, az elmúlt években ennek mentén dolgozott az Eximbank is, és ennek köszönhetően ért el történelmi sikereket. A PPP vonatkozásában Nacsa képviselőtársam már válaszolt és elmondta az álláspontunkat.

Varju László újpesti képviselőtársam sincs itt sajnós. Ő olyanokat mondott, hogy a kormány tudatosan nem tesz semmit. Kis türelmet kérnék, én fölolvassék néhány dolgot, amit tett a kormány a vírusvédelemmel kapcsolatosan: például az állam átvállalja a bérköltség egy részét rövidített munkavégzésnél;

450 milliárd forintnyi beruházástámogatás a munkahelyteremtésnél; kiemelt ágazatok támogatása: turizmus, egészségipar, élelmiszeripar, mezőgazdaság, építőipar, logisztika, közlekedés, film- és kreatívipar; a magyar vállalkozásoknak nyújtott kamat- és garanciatámogatott hitelek több mint 2000 milliárd forint értékben; visszahozzuk a 13. havi nyugdíjat; hiteltörlesztési, kilakoltatási, behajtási moratórium - jobbkios képviselőtársunknak mondom még egyszer: kilakoltatási, behajtási moratórium -; kamatplafon; járulékfizetés elengedése; bérleti szerződések védelme; 2 százalékkal csökken a szocho; idegenforgalmi adó felfüggesztése; 600 milliárd támogatás a turizmusnak; a SZÉP-kártya adója csökken; 2000 milliárdos tőkeprogram a vállalatoknak; a kata-járulékfizetés elengedése; az MNB 3000 milliárddal támogatja a gazdaságot. Erre mondja azt Varju képviselőtársam, hogy tudatosan nem csinálunk semmit - ugye, ez volt a szavajárása, illetve ilyen célzásokat tett jobbkios képviselőtársam is, hogy a magyar kormány intézkedései elégtelenek, és alig történt valami a gazdasági válság enyhítésére az elmúlt időszakban. Hát, ha ez alig; még folytathatnám a sort, csak nem akarok visszaélni itt az önök idejével, de még hosszasan lehetne folytatni azoknak az intézkedéseknek a felsorolását, amiket a kormány hozott. Úgyhogy sajnálatos módon Varju László így értelmezi, hogy tudatosan nem tesz semmit a magyar kormány ebben a nehéz helyzetben, bár ő azt is mondta, hogy tőlünk semmi jó nem várható. Sajnálom, hogy ilyen rossz véleménnyel van rólunk, remélem, hogy a véleménye meg fog változni, hogy ezeket fölsoroltam, és megismeri ezeket az intézkedéseket.

Úgyhogy összegezve: én sajnálom, hogy ez a jogszabály, amely ilyen értelemben technikai módosítása az Eximbankot -, illetve technikai módosítása a külszolgálati törvénynek, teljesen más irányba ment el, és kénytelen voltam én is reagálni ezekre a vádakra, hiszen itt egyrészt egy gazdasági intézkedésről van szó, másrészt pedig a külszolgálatban Magyarország érdekeit képviselő kormánytisztviselők támogatásáról a három nap pótszabadsággal, ami azt gondolom, a magyar emberek érdekét szolgálja.

Itt elhangzott olyan vád, hogy mi az ingatlanfejlesztők érdekeit képviseljük. Nem, tisztelt képviselőtársaim, mi nem az ingatlanfejlesztők és nem az export hitel-finanszírozók érdekeit képviseljük; mi a magyar emberek érdekeit képviseljük, és ez a jogszabály is a magyar emberek érdekét képviseli.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, Párbeszéd. Parancsoljon!

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csak muszáj vagyok reagálni Zsigmond Barna Pál felszólalására; tehát amit velem kapcsolatban elmondott, abból konkrétan nem volt semmi igaz. Tehát egyfelől én a felszólalásom elején tisztáztam, hogy ami a külképviseletekről és tartós külszolgálatról szóló törvény kapcsán van benne, azt mi tudjuk támogatni. Én nem tudom, hogy melyik mozi nézte, de egyébként megszokhattuk, amikor ön volt megbízva azzal, hogy Karácsony Gergelyt támadjon az önkormányzati kampányban, akkor is csak valótlanságokat tudott előadni itt a Házban. Nagyon kérem, hogy mellőzze ezeket a butaságokat, és jobban figyeljen arra, amit mondok.

Viszont örülök, hogy akkor alkalmam van újra államtitkár urat megkérdezni, hogy egyfelől kik voltak azok a cégek vagy érdekvédelmi szervezetek, kamarák - én nem tudom, kikkel egyeztettek erről -, akik kérték ezt a módosítást, hogyan merült fel ez a dolog, ezt jó lenne tudni. Illetve, ha nincs ilyen kritérium a pályázatban, nem tudom az Eximbank saját stratégiáját, akkor önök mire számítanak, hány magyar munkahely lehet, vagy mi a célkitűzés, hogy ennek a programnak, ennek a hitelnek, ennek a támogatásnak a segítségével hány magyar munkahely fog teremtődni itt a következő időszakban.

Mik a terveik, mire számítanak, mit szeretnének? Legalább akkor ezt jó lenne hallani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak... *(Jelzésre:)* Bocsánat, kétperces felszólalásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr, és elnézést kérek képviselőtársamtól. *(Z. Kárpát Dániel: Parancsolj, ne viccelj!)* Szeretnék reagálni Kocsis-Cake Olivio képviselőtársam irányába intézett szavaira. Én azért fenntartom azt, hogy ön azt mondta, hogy lelőtték a poént, gondolom, ezt nem tagadja, ezzel a felszólalással élt, és ezt a jegyzőkönyvben is talán meg lehet találni. Tehát kikérem magamnak, hogy butaságot mondtam. Ön így tekint a parlamenti vitára, hogy itt poénkodni lehet, és nemhiába, képviselőtársához hasonlóan performanszokat végeznek, hol kamerákkal mászkálnak, hol papírokkal mászkálnak. Tehát azt gondolom, hogy sajnálatos módon így tekintenek a tisztelt Háza, amelynek az építéséről is hallhattunk ebben a vitában egyébként, és az építőről is, úgyhogy kérem, hogy ne vádoljon engem butasággal.

Amit pedig Karácsony főpolgármester urat illeti, azt gondolom, hogy amit én a választási kampányban mondtam, amit a Fidesz vagy éppen Tarlós főpolgármester úr mondott - nevezetesen azt mondtuk, hogy Karácsony Gergely alkalmatlan a főváros vezetésére -, azóta sajnos bizonyította. Sajnos nekünk lett igazunk,

és valóban alkalmatlan. Láthattuk, hogy ahogy ő kezeli a válságot, az milyen drámához vezet.

A jóistennek hála, Magyarországnak olyan vezetése van, amelyik jól kezeli a válságot, és nem olyan típusú vezetők, mint Karácsony Gergely, akik a fővárosban hibát hibára halmoznak. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most következik felszólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem elnök úr türelmével nem visszaélni, és csak a legszükségesebb mértékben reagálni az elhangzottakra.

Először is köszönöm mind államtitkár úrnak, mind képviselőtársamnak, hogy azért becsatlakoztak ebbe a vitába, még ha néha világok választanak is el bennünket, és néha nettó marhaságokat emlegetnek képviselőtársaim. Például a Jobbik koalíciós partnereiről beszélnek, miközben az életben nem álltunk koalícióban senkivel *(Nacsá Lőrinc: Szövetség!)*, de ezt a saját lelkiismeretükre bízom. Egy olyan párt képviselőjétől, akinek egyébként a tevékenységét én a marosvásárhelyi pogrom tekintetében maximálisan tisztetem, és igyekszem megfogni azokat a pontokat, ahol a kölcsönös tisztelet kialakulhat, egy olyan párt képviselőjeként, amely a Liberális Internacionálétól a lisszaboni szerződésen át idejutott, ahol most van, kicsit több visszafogottságot várnék el. Hiszen, ha a szélrózsa minden irányában járt egy párt, akkor azt Fidesznek hívják, és ezt az utóbbi 30 év tekintetében joggal illethetjük.

Az állítólagos rendszerváltást ünnepelni okunk álláspontom szerint akkor lenne, ha széles tömegeknek lenne okuk ünnepelni. A helyzet az, hogy nincsen. Amikor miniszter úr kiengedte azt a bizonyos szellemet a palackból, az exozé során számtalan egyéb kérdésről egyfajta győzelmi jelentést tartott, akkor ne sértődjenek meg durcás kisgyermekként kormánypárti képviselőtársaim, hogy ellenzéki képviselők valóban az általános vita kereteit kihasználva sokkal szélesebb körben fognak reagálni ugyanezekre az elhangzott dolgokra. Amikor miniszter úr egyébként teljesen helyesen megjegyzi, hogy a magyar export tekintetében a GDP 86,5 százalékáról beszélünk, és hogy szerinte ez egy nyitott gazdaság jellemzője, amely lehetőségek tárházát jelenti, én el kell mondanom, hogy egy ilyen elképesztő mértékű kitettség - most derül ki a válság idején - bizony nagyon komoly veszélyeket rejt magában, amiket kezelni kell.

A győzelmi jelentéshez egy adatot hadd osszak meg önökkel! Ha a magyar béreket nem szigorúan forintban, hanem, mondjuk, a visegrádi országokéval összehasonlítva euróban vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy a magyar keresetek, a magyar átlagfizetés 2015-re kezdett csak ugyanannyi eurót érni, mint a 2008-as, 2009-es válság idején. Tehát az az óriási felfutás, amiről önök beszélnek, azért sem következhetett be

sajnos, mert 2015 óta pedig a forint árfolyama romlott olyan brutális, drámai mértékben, hogy a magyar fizetések tulajdonképpen, ha nem is mérhetetlenek a régióban, de kiugróan alacsony színvonalúak. (*Nacsa Lőrinc: És euróban fizetik a számláikat?*) Egészen elképesztő, és a győzelmi jelentést azok mondják, akiknek a miniszterelnöke elment Szaúd-Arábiába, és a működő tőkét két évvel próbálta becsábítani Magyarországra. Két évvel próbálta becsábítani, az egyik, hogy kellőképpen rugalmas a munka törvénykönyve, a másik pedig az, hogy kellőképpen alacsonyak a magyar bérek.

Nacsa képviselőtársam, bár nem gombnyomásra, de azért megütötte a fületem, hogy mit kiabált be, hadd reagáljak rá. Nem, nem euróban kapják a magyar emberek a fizetésüket (*Nacsa Lőrinc: Számlák.*), viszont ha Nacsa képviselőtársam vagy én bemegyünk a szupermarketbe, és veszünk, mondjuk, egy fűrt banánt, vagy vásárolunk egy csomag csomagolt salátát - és csak olyat találunk, mert nagyon sok hálózatban olyat találunk, ami nem Magyarországon került előállításra -, vagy képviselőtársam megveszi az iPhone-ját, amit most nyomogat (*Nacsa Lőrinc felmutatja a telefonját.*), akkor bizony a marha gyenge forintárfolyam miatt az iPhone, Samsung vagy bármilyen okostelefonjuk 30-40 ezer forinttal drágább, mint lenne normális forintárfolyam mellett.

Önök a gyenge forintárfolyamot is eltűrik a szegények egyfajta adójaként, hiszen minden importtermékre rárakódik a gyenge forintárfolyam következménye és hatása. Tehát egészen elképesztő, hogy egy olyan gazdaságról állítanak elő győzelmi jelentéseket, amelynek a kitétsége borzalmas. Hát, a gyenge forintárfolyam agyonvágja a magyar családok, az egyszerű emberek költségvetését, hiszen minden hónapban terheli őket indokolatlan költségekkel. Most végre a jegybank egyébként, amikor már nagyon nagyok látszott a baj, akkor szűk körben, de beavatkozott, és én ezt üdvözlöm.

Amikor neoliberalisnak - mert ennek neveztem a kormány gazdaságpolitikáját - nevezzük azt, amit önök csinálnak, akkor elmondtam, hogy miért, hát tessék odafigyelni: szűk, szerencsés társadalmi csoportoknak kedveznek, és arra számítanak, hogy ezek a kedvezmények majd lecsorognak az összes többihez. Ugyanez figyelhető meg a CSOK-nál, ahol a támogatási volumen kinél érhető el maximálisan és akár többmillió mértékben: annál, aki tud vásárolni egy lakóparki lakást, építeni egy családi házat. Attól pedig, aki, mondjuk, LPT-vel, annak az állami támogatásával gyűjtötte a CSOK önrészére valót, önök elvették az LTP állami támogatását. Cáfoljon meg, képviselőtársam, ha nincs így!

Önök beszántották ezt az állami támogatási lábat, azt mondták, hogy nem hatékony. Mit adtak helyette a magyar embereknek? (*Dr. Zsigmond Barna Pál: CSOK...!*) Semmit! Hát, a CSOK önrészét hogy lehet összetakarékoskodni, ha ahhoz eddig járt állami támogatás, amit az ember Fundamentában tartott, most meg nem? Nem érti akkor képviselőtársam a

CSOK működési mechanizmusát. A CSOK kedvezményes hiteltömeget és támogatási volument biztosíthat. A támogatási tömeget, adott esetben a 10 milliót kinek biztosítja? Annak a szerencsés, jómódú embernek, aki képes felépíteni egy önálló otthonát. Annak, aki nem, és mondjuk, alból szeretne kiszabadulni, vagy részletre megvásárolni az első otthonát, nem tesz elérhetővé ilyen támogatási volument, és a CSOK igénybe vevőinek köre is ezt mutatja, valamint az, hogy számos családot utasítottak el a közvetítő kereskedelmi bankok, mert nem kerestek, mondjuk, 350 ezer nettót havonta, és nem bizonyultak e tekintetben hitelképesnek, pedig a magyar átlagfizetésről szóló igazolást le tudták tenni.

Ezért mondtuk azt, hogy bérlakásprogramra lenne szükség, minden társadalmi csoport számára lehetőségekre lenne szükség. Még egyszer mondom, nagyon örülök, hogy exportvolumen tekintetében ilyen pörgést tudunk produkálni, de ma még egyetlen kormányzati potentát sem állt fel és mondta el, hogy a magyar mikro-, kis- és középvállalkozói szegmens ezen belül, egy bontás tekintetében milyen értéktöbbletet tud magáénak, mondjuk, a tíz évvel ezelőttihez képest, a termelési értékláncba milyen magas fokon tud becsatlakozni. Hiszen nekünk az lenne az érdekünk, hogy persze, működjenek itt multicégek, de adott esetben ne csak bedolgozók legyünk a sor mellett, hanem igen, nagyon helyesen elhangzott, mérnökök, fejlesztők legyenek ott ebben a termelési láncban, és minél magasabb szinten.

(12.40)

Tényleg, ne éljünk vissza az általános vita keretével, és kimondottan az Eximbank tekintetében beszéljünk azokról a lehetőségekről, amelyeket ez a javaslat most kinyit. Ne sértődjenek meg azon, hogy nem vagyunk minden esetben jóhiszeműek. Azért tíz év tapasztalat áll a hátunk mögött.

Én említettem egy konkrét példát a választókerületemből, és igen, államtitkár úr helyesen látja, ha én bármilyen, nemcsak korrupciógyanús cselekményről szerzek tudomást, hanem nettó korrupciós mechanizmusokról, tényekről, akkor nekem nem lehetőségem, hanem kötelezettségem van. De teljesen nyilvánvaló és evidens, hogy ezeket a praktikákat nem az óbudai járókelők előtt és nem egy óbudai egyszeri országgyűlési képviselő előtt játsszák, hanem bizony azon sötét szobákban és hivatalokban, ahol egyébként az elmúlt 30 évben is. Ennek szolt az én rendszerkritikám.

Az elmúlt 30 év tekintetében minden kormánynak megvoltak a szerencsés oligarchái, és egyszer sem működött ez a szisztéma teljesen átlátható módon. Amikor egy elrendelt változtatási tilalmat feloldanak annak érdekében, hogy valaki lakóparkot építhessen, majd újra elrendelik azt, nem hiszem, hogy az ellenzéki képviselő tevékenységén múlna a korrupciós mechanizmusok kivizsgálása. Olyan rendszert kellene építenünk, egyébként közösen,

ahol ez nem fordulhat elő. De a kormányzati felelősséget ne próbálják rám vagy akárki másra testálni ezekért. Nemcsak a történelmi ítélőszék előtt, hanem minden értelemben azok fognak felelni, akiknek a regnálása alatt elkövették. De én nagyon bízom benne, hogy ez az egész rendszer azért tisztulni fog és tisztulni tud a következő években.

A győzelmi jelentés tekintetében még két kijavítást kell eszközölnöm. Egyrészt többször elhangzott a GDP 19-20 százalékat illető gazdasági mentőcsomag, ami konkrétan nem igaz. Tehát az a kérés, hogy a számok hamisítását és torzítását fejezzék be. Egyrészt a GDP 19-20 százaléka még három év alatt sem igaz, mert önök három év elkülönített összegéről beszélnek, azt adják össze, és elnevezik a GDP ekkora részének. Másrészt a felvehető hiteleket is beleszámolták a támogatási volumenbe, ami talán nem annyira korrekt mutató. Ily módon, ha összeadjuk ezt az egészet, és kiszámoljuk azt, hogy a munkabérek kipótlása tekintetében egy átlagos magyar munkavállaló mit érhet el, akkor azt látjuk, hogy a kiesett munkabértömeg alig 10-20 százalékat képes feltételezhető módon kipótolni ez a rendszer.

Bizony azt is látnunk kell, hogy a magyar munkahelyvédelmi alap koncepciójától, amely 80 százalékot pótolna ki azoknak is, akiktől már egyébként elvették a munkahelyet vagy megszűnt a munkahelyük, ez nagyon távol áll. Nem üzen ez a kormány semmit, képviselőtársam, azoknak, akik már elvesztették a munkahelyüket. Pontosabban: Novák államtitkár asszony közölte, hogy mindenki tud munkahelyet találni, aki akar, és nyilván a közmunkát vagy a honvédségi pályát majd fel fogják ajánlani a korábbi mérnököknek vagy logisztikai szakembereknek. Nem ez a piacgazdaság, kérem szépen. A piacgazdaság egész máshogy működik, és én ahhoz ragaszkodnék, de ha már piacgazdaság, ahhoz szociális háló is járna.

A győzelmi jelentések és kilakoltatások kapcsán képviselőtársam felszólított, hogy örüljek annak, hogy kilakoltatási moratórium van. Én örülök ennek, nehogy azt higgye, hogy ellendrukker vagyok, egyáltalán nem, sőt az ötlet tőlünk eredt, megjelent a Jobbik központi lapján. Szerencsére megcsinálták. Vegyék át, rakják rá a saját logót, én megszavazok minden ilyesmit, hogyha az értelmes. De azért annyira ne legyenek büszkék! Több mint tízezer kilakoltatáshoz adták a nevüket önök Magyarországon 2010 óta. *(Dr. Zsigmond Barna Pál felé:)* Így történt, vagy nem így történt? Kilakoltattak ennyi embert, vagy sem, képviselőtársam? Kilakoltattak ennyi embert Magyarországon, és önök engedték az elhelyezés nélküli kilakoltatásokat.

Mi a képviselőtársaimmal voltunk ott személyesen több tucat ilyen eseményen, igyekeztünk a jogszerűség medrébe terelni őket a pusztá jelenléttel, és azzal, hogy lehetővé tettük a közösségi média közvetítését. Láss csodát, ezen események közül nagyon sokról kiderült, hogy teljes mértékben jogszerűtlen volt. Én arra kapacitálom önöket, hogy persze,

mondják el a létező eredményeket, de azért túl büszkék ne legyenek egy társadalmi, szociális katasztrófahelyzet közepén.

Hogy még egy ajánlást tegyek a túlzott büszkeség elkerülése végett, fogják már meg azt a problémát, hogy Magyarországon a végrehajtók letiltásai most, ebben a pillanatban is, amikor önök moratóriumot hirdettek, tízezrek életét lehetetlenítik el. Mert mi történt? Nagyon sokan nem kapnak fizetést, vagy csökkentett fizetést kapnak, viszont a végrehajtók 33, illetve 50 százalékos letiltásaira az önök moratóriuma nem vonatkozik. Tehát a kisebb bevétel mellé ugyanúgy párosul a végrehajtói tiltás, és még mondjuk, albérltet is kell fizetni. Számos család sorsát ez lehetetleníti el.

Egyébként az előterjesztő és az expozét tartó Szi-jártó miniszter úr abszolút nyitottnak mutatkozott a végrehajtói visszaélések kivizsgálása kapcsán. Nem tudom, mi történt az elmúlt hetekben, de nagyon jó-hiszeműen feltételezem, hogy az önök minisztériumában egy munkacsoport ezzel már foglalkozik. De mielőtt győzelmi jelentéseket tesznek le ide az asztalra, és, mondjuk, a moratóriumot dicsérik, szüntessék meg azt a gyakorlatot, hogy végrehajtók a legkisebb nyugdíjakat és a legalacsonyabb fizetéseket is tiltogathatják most is, engem nem érdekel, hogy milyen folyamatára végén. Nem fordulhat elő egy járványügyi válsághelyzet közepén ez. Letettük az ezt illető javaslatot az asztalra: a minimális megélhetéshez szükséges kiadások erejéig senkinek a jövedelmét ne lehessen letiltani végrehajtók által, se 33, se 50 százalékkal. Az afölötti részről önök vitatkozhatnak napestig, de ne engedjenek egy társadalmi és szociális kataklizma-helyzetet kibontakozni.

Ha ezeket a minimumlépéseket megteszik, akkor szerintem ezekről a győzelmi jelentésekről lehet korrekt és szakmai vitákat folytatni, addig nem. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik sorai-ból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Remélem, hogy most már a későbbi felszólalásoknál nem nyitjuk tovább az általános vita kereteit. Nem kívántam közbeszólni, de nagyon messzire mentünk. *(Z. Kárpát Dániel: Köszönöm.)*

Kettőperces felszólalásra megadom a szót Kocsis-Cake Olivio képviselő úrnak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

KOCSIS-CAKE OLIVIO (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Zsigmond Barna Pál képviselő úr torzítja a szavaimat és meghamisítja. Nem figyelt, és aztán pedig valótlanságokat állít. Tehát a külképviselőten dolgozó munkatársakat semmilyen összefüggésben nem említettem a poénnal. Vissza lehet nézni a jegyzőkönyvet. Ebben az összefüggésben nem beszéltem semmilyen poénról.

Amiről beszéltem poénról, amit Csárdi Antal képviselőtársam említett, az az, hogy igen, az Exim-

bank például Andy Vajná támogatja, amikor megvásárolta a TV2-t, egyébként pont Simicskától, amiből önök aztán Fidesz-propagandatévét csináltak. Ha ön szerint az rendben van, hogy az Eximbank erre jó, hogy önöknek tévét vásároljon, akkor valóban abban igaza van, ez nem egy olyan jó poén.

Egyébként meg Karácsony Gergely alkalmatlanságára visszatérve, amit ön a kampányban említett, csak egy fideszes idézetet tudok jönni: a választópolgárok eldöntötték, hogy mennyire volt igaz, amit ön mondott. Semennyire!

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Vargha Tamás államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen Zsigmond Barna képviselőtársamnak, hogy tételesen felolvasta, miket tett a magyar kormány a magyar emberekért a járványválság idején, és mivel segítette a magyar embereket és a vállalkozásokat. Nagyon messze kalandoztunk ettől a törvényjavaslattól. De én abban bízom, hogy ha a vitában elhangzott sok ide nem illő dolgot, a kilakoltatástól a végrehajtókön keresztül az importkiváltásig ezt a sok-sok mindent lehántjuk, akkor marad a törvényjavaslat pusztá szövege, és hogyha a képviselőtársaim, az ellenzéki képviselők is ezt figyelmesen elolvassák, akkor támogatni fogják tudni.

Csak egyetlen gondolat: Z. Kárpát képviselő úr ismét felvetette a multik-kisvállalkozók kérdését. Csak egyetlen számadat: 2012-ben 200, 2019-ben 1600 kis- és középvállalkozót támogatott az Eximbank, illetve az 1600-nak a 90 százaléka volt kis- és középvállalkozó. Úgyhogy nem vádolhatjuk az Eximbankot csak a multik támogatásával.

De azt gondolom, hogy a törvényjavaslatban lévő tények segítik az Eximbank piacra jutását, az ingatlanpiacra jutását, a kifizetési politika támogatását, és arra kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. *(Dr. Varga-Damm Andrea Z. Kárpát Daniellel konzultál.)* Képviselő asszony, nem zavarja? Köszönöm. A Kocsis Máté, Fidesz; Böröcz László, Fidesz; Vejkey Imre, KDNP; Harrach Péter, KDNP, képviselők által benyújtott előterjesztés T/10307. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.50)

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány egy nagyon hirtelen és váratlan helyzet elé állította a világ számos országát, így közöttük hazánkat is. Nyilvánvalóan az országok reagálási gyorsaságán múlott az, hogy hogyan tudunk elébe menni, hogyan tudjuk kezelni ezt a válságot. Magyarország és a magyar kormány viszonylag gyorsan reagált, már március 11-én vészhelyzetet hirdetett ki a kormány a magyar állampolgárok egészségének és életének megóvása érdekében. Március 30-án pedig az Országgyűlés felhatalmazta a kormányt, hogy rendkívüli intézkedéseket hozzon, ezáltal védve az emberek, az állampolgáraink egészségét, életét, és biztosítsa a gazdaságunk stabilitását. Az ezzel kapcsolatos gyors intézkedéseknek köszönhetően úgy tűnik a számokból, hogy Magyarország sikeresen védekezett eddig a koronavírus-járvány terjedésével szemben, és sikeresen védekezett az ezzel kapcsolatos problémák megelőzése érdekében.

Azonban nemcsak egészségügyi problémáról van szó, hanem nyilván gazdaságról is, hiszen a járványhelyzet okozott egy gazdasági krízist is nemcsak Magyarországon, hanem Európa számos államában. Ezért a kormány létrehozott egy járvány elleni védekezési alapot, amelybe különböző szereplőknek kellett befizetni hozzájárulást. Ilyenek voltak a bankok, ilyenek voltak a multinacionális kereskedelmi láncok, ilyenek voltak az önkormányzatok, és természetesen ilyenek voltak a pártok is, amit különösen fontosnak is tartunk, hiszen a pártok befizetése - ami egyébként több mint egymilliárd forinttal járul hozzá a járvány elleni védekezéshez - példamutatás is, hiszen a magyar emberek közbizalmát növeli a pártok, illetve a politika iránt.

Viszont meg kell említenünk azt is, hogy a jelenlegi jogszabályok engedélyezik azt, hogy a pártok támogassák a saját frakciójukat, azonban a jelenlegi jogszabályok alapján nincs arra lehetőség, hogy a frakciók, a parlamenti frakciók a saját pártjaikat támogassák egy ilyen rendkívüli helyzetben sem. Ezért pluszban - figyelembe véve azt, hogy a parlamenti pártok, a magyar országgyűlési pártok is aktív társadalmi szerepet vállalnak, hiszen például számos aktivistánk és a pártok aktivistái segítenek egyébként a járvány elleni küzdelemben, például az idősek ellátásában - képviselőtársaimmal úgy gondoltuk, hogy ezt a helyzetet ideiglenesen, de kezelni kellene.

Ezért az előterjesztésünk, a benyújtott törvényjavaslat lehetőséget adna arra, hogy az országgyűlési képviselőcsoportok kizárólag a megtakarításaik terhére támogatást nyújthassanak a saját pártjaik részére 2020. december 31-éig. Nyilván ez az időpont azért került bele, illetve hatályát vesztené a törvény

január 1-jével, hiszen az idei évben történt elvonás a pártok költségvetéséből, és remélhetőleg az idei évben lesz csak válsághelyzet, ezért a javaslat szerint december 31-ével ez a lehetősége megszűnne a pártoknak. A pártok frakcióvezetői dönthetnek majd arról, hogy a megtakarításaikkal támogatják, segítik-e a pártok működését és ezáltal nyilván a pártok társadalmi szerepvállalását is.

Szerintem ez egy korrekt javaslat, egy elfogadható javaslat. Arra szeretném kérni valamennyi képviselőtársamat, hogy támogassák az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván álláspontot ismertetni a vitában.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki fel szólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Immár több mint 50 napja hirdetett veszélyhelyzetet a magyar kormány. Az elmúlt 50 napban számos olyan intézkedés történt, amely egyrészt a járványgörbe ellaposítását, másrészt a járvány által sújtott gazdasági ágazatok, illetve az ott dolgozó személyek megsegítését célozta. Életünk teljes mértékben átalakult. A járványügyi védekezés pedig szinte minden tevékenységünket érinti. A kormány kinyilvánította, hogy az első számú cél a magyar emberek életének és egészségének a védelme, ezért kellett korlátozó intézkedéseket bevezetni. A magyar kormány mindenkor szem előtt tartotta a magyar emberek biztonságát, de egyúttal igyekszik meggátolni a magyar gazdaság zsugorodását, esetleges visszaesését pedig minimalizálni. Az Országgyűlés által 2020. március 30-án elfogadott, a koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvény a veszélyhelyzetre tekintettel hozott kormányrendelet hatályát a vészhelyzet megszűnéséig meghosszabbította, és felhatalmazta a kormányt, hogy a veszélyhelyzetben az állampolgárok élet-, egészség-, személyi, vagyoni és jogbiztonságának, valamint a nemzetgazdaság stabilitásának garantálása érdekében rendeletével egyes törvények alkotását felfüggeszthesse, a törvényi rendelkezésektől eltérhessen és egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhasson.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták kifejezetten helyeslendőnek tartják a kormány intézkedéseit, így azt is, hogy a kormány a koronavírus elleni védekezés kapcsán bevonta a pártokat is a közös teherviselésbe, és elvonta minden párt állami támogatásának a felét. A törvényjavaslat ennek kapcsán arra tesz javaslatot, hogy a parlament tegye lehetővé, hogy csak az idei évben a parlamenti frakciók kizárólag a megtakarítások terhére átcsoportosíthassanak forrást a pártjuknak. Ez konkrétan azt jelenti,

hogy semmilyen többlet költségvetési forrást a pártok nem vesznek igénybe, csak párton belül csoportosíthatják át a megtakarított pénzeiket. A javaslat lényegében tehát technikai módosítás. A javaslat megteremti annak a lehetőségét, hogy az országgyűlési képviselőcsoportok a működési feltételeiket biztosító kereteik meghatározott részéről lemondhassanak, és azt az országos listán mandátumot szerzett pártjuk részére támogatás formájában felajánlhassák. 2020. december 31-éig a támogatás egyedi döntés alapján támogatói okirattal nyújtható. A támogatásról az országgyűlési képviselőcsoport vezetője jogosult kizárólagosan dönteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták mindezek alapján támogatják az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásokról szóló T/10307. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy Csaba képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Dr. Vejkey Imre, Harrach Péter a KDNP részéről, Kocsis Máté és Böröcz László képviselőtársam a Fidesz részéről terjesztette be a tisztelt Ház elé a T/10307. számú, az országgyűlési képviselőcsoport által nyújtható támogatásról címet kapott törvényjavaslatot, amely lehetővé teszi, hogy a pártok az eddigi törvényi szabályozáson túl, a tagdíjak, az állami költségvetési támogatás, a különböző adományok, hozzájárulások, magánszemélyek hagyatékai, a párt gazdálkodó tevékenységéből származó eredményen túl a párt országgyűlési képviselőcsoportja által az országgyűlési képviselőcsoport működési feltételeit biztosító költségvetési kiadás előirányzat terhére nyújtott támogatást is elfogadhassanak, ha az országos listán mandátumot szereztek, és az országgyűlési képviselőcsoport vezetője erről döntést hoz.

Az elmúlt időszakban, április elején a magyar kormány Orbán Viktor miniszterelnök bejelentésének megfelelően létrehozott három védekezési alapot. Az egyik a járvány elleni védekezési alap, amely 663 milliárd forintos kerettel indult, amelybe átcsoportosításra került a pénzügyi szektortól, a bankoktól elvárt hozzájárulás, költségvetési átcsoportosításokat hajtottak végre a multinacionális láncokat terhelő kiskereskedelmi adó vonatkozásában, az önkormányzatoktól, a központi költségvetésbe irányított gépjárműadót ide csoportosították át, illetve az egészségügyi dolgozók és a védőnők korábban eldöntött béremelésének fedezetét is iderakták többek között, azzal együtt, hogy a pártok támogatásának 50 százalékát is ide csoportosították át.

Ezt az alapot egészíti ki egy másik alap, a Gazdaságvédelmi Alap, amely 1345 milliárd forinttal indult,

illetve az Európai Unióból érkező Járvány Elleni Támogatások Alapja, ahol áprilisig tulajdonképpen nulla forint szerepelt, mert az Uniótól egy fillért sem kaptunk a védekezésekre.

(13.00)

Nagyon fontosnak tartom - ha végignézzük Európát és a világot -, hogy minden ország maga keresi azt az utat, amelyben a vírusjárvány okozta helyzetet egészségügyi és gazdasági szempontból is kezelni tudja. S azt is nagyon fontosnak tartom és tartjuk, hogy mindenkinek ki kell vennie részét a járvány elleni védekezésből. Ez alól a politikai pártok sem lehetnek kivételek. Mindenkinek van felelőssége, és azt a véleményt osztjuk, hogy a koronavírus elleni védekezés kapcsán a pártoknak is be kell szállniuk a közös teherviselésbe. Ez a javaslat lehetővé teszi az ideai évben a frakciók számára, hogy a megtakarításait átcsoportosíthassák a pártjuk részére. S azt kell hogy mondjam, hogy ez a javaslat pontosan beillik abba a rendszerbe, amit mi gondolunk a jelenlegi helyzetben, hogy a legszélesebb összefogásra van szükség, és a koronavírus-járvány elleni intézkedések miatt a magyar társadalomban és a politikai életben ez az az út, ami megoldásra vezethet ebben a vészterhes időszakban.

A javaslatot támogatjuk és elfogadásra javasoljuk minden egyes politikai tényezőnek itt a parlamentben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslatot mindannyian ismerjük. Született egy politikai döntés a tekintetben - s ahogy képviselőtársam is elmondta, ez mindenkire vonatkozik -, hogy mindenkinek ki kell vennie részét a védekezésből. Ezzel tökéletesen egyetértünk, és ha megszorítások, elvonások jelentkeznek, azok kell hogy a pártokat is érintsék. Azzal is egyetértünk, hogy ez példamutató is, amit természetesen el kell fogadni. Ezzel kapcsolatban tehát igazából nincs ellenvéleményünk. Azzal is egyetértünk, hogy az tulajdonképpen egy technikai módosítás, ami most az Országgyűlés elé került. Én nem is kívánok kifogásokat emelni ennek kapcsán.

Ugyanakkor viszont arra a helyzetre, ami mára kialakult Magyarországon - itt is elhangzott néhány gondolat kormánypárti képviselőtársaim részéről a kormány válságkezelésével vagy a járványügyi helyzet kezelésével kapcsolatban -, muszáj reagálnom. Azt azért tegyük tisztába, hogy ez az elvonás - ahogy képviselőtársam is említette - valamivel több mint 1 mil-

liárd forintot jelent, egész pontosan 1,2 milliárd forintot. Ez tehát igazából egy nagyon kicsi rész, valóban egy szimbolikus, példamutató gesztus.

Tehát nem az a baj, hogy a pártokat ilyen módon megszorítások érték, hanem az a baj - amint említette képviselőtársam -, hogy az önkormányzatokat is nagyon komoly megszorításokkal sújtotta az Orbán-kormány. Tudjuk azt, hogy ebben a helyzetben az önkormányzatok a védekezés első számú bástyái. Azzal is tökéletesen egyetértünk, hogy most a legfontosabb feladat az egészség védelme, az emberi élet védelme, a védekezés hatékonyságának a növelése. Szerintem abban nem tudnak és nem is akarnak képviselőtársaim vitatkozni, hogy az önkormányzatoknak ebben milyen kiemelt és fontos szerepük van. S tudjuk azt is, Nagy Csaba képviselőtársam különösen pontosan tudja, mint egy vidéki aprófalvas választókerület képviselője, hogy mennyire nehéz helyzetben voltak már a járványhelyzet, a gazdasági válság előtt is az önkormányzatok. És azt is tudjuk, éppen egy önkormányzati szövetség felméréséből, hogy az önkormányzatokat érintő megszorítások miatt a kistelepülések kétharmada gyakorlatilag a bedőlés szélére került, és rengeteg önként vállalt és kötelező feladat ellátására sem lesznek képesek, konkrétan likviditási problémákkal küzdenek már az elvonás miatt. Tudjuk - bár most nem kívánom ezt a vitát kinyitni -, hogy a költségvetésben lennének olyan átcsoportosítható százmilliárdok, amelyek szükségtelessé tették volna az önkormányzatokat érintő megszorításokat.

Nagyon szomorú azt is látni, hogy a frissebb hírek alapján már az egyetemekre is kiterjesztenék az elvonásokat. Tudjuk azt, hogy több milliárd forintot készülnek elvonni az egyetemektől, például úgy tudom, a Pécsi Egyetemtől több mint 3,5 milliárdot kívánnak elvonni. Önök a munkahelyek megvédéséről és a gazdaság talpra állításáról, a gazdaság védelméről beszélnek. Azt gondolom, nem kell különösebben taglalnom, hogy egy ilyen elvonás egy vidéki egyetem esetében rengeteg munkahely megszűnését fogja maga után vonni, és ebben a formájában tulajdonképpen lehetetlenné válik, hogy tovább működjön az egyetem. Azt gondolom, hogy sokkal inkább ezekről a kérdésekről kellene beszélni, mint a pártok finanszírozásáról vagy a pártok helyzetéről.

Az is baj, képviselőtársaim, hogy azt látjuk, hogy a másik oldalon elindultak azok a kiadások, amiket nem lenne szabad a kormánynak most elindítani. Elindult egy plakátkampány, egy propagandakampány, amely ilyen módon próbálja óriásplakátokon keresztül meggyőzni az embereket, hogy önök, illetve a kormányuk hatékonyan kezeli ezt a járványügyi helyzetet. Azt gondolom, hogy ez a baj. Tehát a megszorításokkal, az elvonásokkal egyet lehet érteni, de az önkormányzatok és más, nagyon fontos közszolgáltatásokat nyújtó intézmények esetében viszont nem lehet egyetérteni. Az pedig baj, hogy az így begyűlt forrásokat sokmilliárdos propagandakampányra, pártkampányra, kormányzati kampányra

fordítják. Ez semmiképpen nem elfogadható, és ez baj.

Összességében azt gondolom tehát, képviselőtársaim, hogy ez valóban egy technikai módosítás, és nem hiszem, hogy éles vita lesz ennek kapcsán. Ugyanakkor az legyen világos - s bízom benne, hogy ebben egyetértés van -, hogy nem ez a fontos probléma, nem erről kéne beszélni, hanem arról, hogy milyen módon lehet megadni a segítséget az önkormányzatoknak, hogy ebben a rendkívül nehéz helyzetben el tudják látni a feladataikat.

S hogy milyen módon lehetne még forrásokat juttatni ehhez a Gazdaságvédelmi Alaphoz, arra pedig nagyon sok javaslatot benyújtottunk. Nem kívánom ezeket most felsorolni, mert nem ennek a javaslatnak a vitája folyik most. Ugyanakkor egy nagyságrendet szeretnék érzékeltetni. A munkahelyek megvédésére, tehát a bérkiegészítésre a kormány 200-300 milliárd forintot kíván elkölteni, ugyanakkor ott van előttünk a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésének a projektje, amely összességében közel ezermilliárd forintba fog kerülni.

Úgy gondoljuk, hogy ezeket az indokolhatatlan beruházásokat kéne azonnal leállítani, és ezeket a hatalmas összegeket átcsoportosítani a magyar munkahelyek megvédésére, és a már rendkívül nehéz helyzetbe került és a megélhetésüket elvesztett emberek és családok támogatására kellene fordítani. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Örülök, hogy az utolsó mondatokban visszatérünk a napirendhez. A kormány képviselője nincs jelen, így az általános vitát ezen a területen nem tudjuk ismét lefolytatni.

Tájékoztatom tisztelt képviselőtársaimat, hogy most kétperces, illetve normál képviselői felszólalásokra van lehetőség. Kérdezem, hogy kíván-e valaki élni ezzel a lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem, hogy az előterjesztők képviselőiben ki kíván válaszolni. *(Dr. Vejkey Imre jelentkezik.)* Vejkey Imre képviselő úr, parancsoljon, mint előterjesztő ön a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki körben Fidesz-, KDNP- és LMP-vezérszónoklat hangzott el. A törvényjavaslattal kapcsolatos hozzászólásokat én úgy értékeltem, hogy azok mind támogatók voltak. Ezt köszönöm, és remélem, hogy ez a plenáris ülésen is támogatást fog jelenteni. További szép napot kívánok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, tisztelt képviselő úr. Köszönöm az előterjesztőknek, köszönöm képviselőtársaimnak a napirenden való aktív közreműködést. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10312. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy István agrárminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló T/10312. számú törvényjavaslat legfőbb célja a tiszta, átlátható földtulajdoni struktúra kialakítása és az ennek egyik legnagyobb akadályát képező osztatlan közös földtulajdon hatékony felszámolása.

A törvényjavaslat elkészülte egy 2010 óta tartó folyamat újabb fontos állomása. A kormány 2010-től következetesen alapvető nemzetstratégiai fontosságú kérdésként tekint a hazai földügyi szabályozásra. Ennek jegyében került felállításra 2010. szeptember 1-jével az önálló Nemzeti Földalapkezelő Szervezet, amely azóta bővülő feladatkörei révén ma már Nemzeti Földügyi Központként szolgálja a magyar gazdaságtársadalom érdekeit.

(13.10)

A nemzeti földvagyonnal történő tudatos és eredményes gazdálkodás révén földművesek ezrei jutottak állami földhöz tulajdonosként vagy bérlőként. A fentiekkel párhuzamosan 2013-ban megalkotásra kerültek a földforgalmat alapjaiban újraszabályozó törvények, amelyek számos garanciális eszköz beiktatásával segítik elő a ténylegesen gazdálkodni kész és képes személyek, szervezetek földszerzését, a földnek elsősorban a helyben lakó földművelő gazdák tulajdonába és használatába kerülését, a bel- és külföldi spekulánsok kiszűrését.

Jelenleg is fennáll azonban még néhány olyan, a birtokpolitikát érintő akadály, amelyek a mezőgazdaság versenyképességének gátját jelentik, és több évtizede megoldatlan problémaként tornyosulnak az agrárkormányzat előtt. Ez a kijelentés a gazdák szempontjából azt jelenti, hogy egyes földterületek használata teljességgel ellehetetlenült. Sajnos, nem egy olyan példával tudok szolgálni, ahol jelenleg viszonylag kis alapterületű ingatlanon akár a több száz, szélsőséges esetben akár az ezer főt is meghaladhatja a tulajdonosok száma. Azok, akik a földből élnek, tudják, hogy ilyen, a rendszerváltás óta meglévő és megörökölt tulajdonosi struktúrával szinte lehetetlen a föld használatával vagy tulajdonával kapcsolatos rendelkezés. Meggyőződésem, hogy szakmapolitikai egység segíti azon elképzelésünket, hogy felszámoljuk ezt a

mindenki számára hátrányos jelenséget. A tiszta, átlátható földtulajdoni struktúra kialakítása tekintetében tehát nagy jelentőséggel bír a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon mint kényszerközösség megszüntetésére irányuló hatékony megoldás kidolgozása, amely a jelen törvényjavaslat tárgyát képezi.

Ahogy arra korábban utaltam, a 2019. év végi adatok szerint hazánkban mintegy 1 millió 60 ezer földrészlet áll osztatlan közös tulajdonban. A tulajdonostársaknak e tulajdoni formából való szabadulási szándékát jól tükrözi, hogy a részarányföld-kiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetését célzó projekt - közismert nevén az úgynevezett OKTM-projekt - keretében 2012. június 1-jéig nagyságrendileg 250 ezer darab, osztatlan közös tulajdon megszüntetése iránti kérelmet nyújtottak be az ingatlanügyi hatóságokhoz, amelyek 53 500 földrészletet érintettek. Ezek közül mintegy 43 ezer földrészlet kapcsán indultak el eddig a megosztási eljárások, ebből 35 ezer eljárás már le is zárult, amelyek eredményeként mintegy 170 ezer tulajdonos részére került kiadásra az önálló tulajdonú földrészlet. A projekt a 2012. június 1-jéig benyújtott kérelmek alapján, előre meghatározott ütemezés szerint zajlik, és a szükséges költségvetési forrás rendelkezésre állása esetén 2023. év végéig zárulhat le. Az OKTM-projekt önmagában hiánypótló eljárásrendként működik a mai napig, hiszen a rendszerváltás óta, bár köztudomású volt a probléma, de a magyar állam adós maradt ennek a rendezésével.

Fontos kiemelni, hogy a jelenleg is zajló OKTM-projekt az osztatlan közös tulajdonú ingatlanoknak kizárólag egy meghatározott körét, mégpedig a részaránykiadás útján keletkezett osztatlan közös tulajdonok felszámolását célozta meg, nem terjed ki tehát más jogcímenen keletkezett osztatlan közös tulajdonnal érintett ingatlanokra, azonban az itt szerzett tapasztalatok biztos támaszként szolgálnak a jelenleg tárgyalt törvény szakmai előkészítéséhez.

A jelenlegi OKTM-projekt nem foglalja magában az erdő művelési ágú területeket, ezért az erdők esetében az osztatlan közös tulajdon felszámolásának igénye még határozottabban jelent meg. A jelenlegi OKTM-projekt teljes egészében hatósági eljárás, amelyben érdekeltté tettük a gazdákat abban, hogy a végleges tulajdoni szerkezetet inkább egyezséggel alakítsák ki a néha további konfliktusokat okozó sorsolás helyett.

Összességében tehát elmondható, hogy a jelenlegi OKTM-projekt sok tekintetben elősegítette a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolását. Ezen eljárás hátránya ugyanakkor, hogy meglehetősen hosszadalmasnak bizonyul, és csak részben oldja meg az osztatlan közös földtulajdon problémáit, hiszen a megosztás lehetősége nem terjed ki az összes osztatlan közös tulajdonú földre, valamint a maradványingatlanok tekintetében továbbra is fennmarad a kényszerközösség, miközben egy zárt rendszer a kérelmezők szempontjából, hiszen új kérelmet

a törvényi határidő lejártát követően már nem lehet benyújtani.

Az OKTM-projekt hatálya alá nem tartozó ingatlanok tulajdonosai, illetve a 2012. június 1-jei határidőt elmulasztó részarányföld-tulajdonosok a földjeiken fennálló osztatlan közös tulajdon megszüntetése kapcsán jelenleg kizárólag a polgári jog általános szabályai alapján rendelkezésre álló lehetőségekkel élhetnek, ez azonban, lássuk be, egy nehézkes és nagyszámú érdekelt esetén szinte lehetetlen eljárás. Eszerint a tulajdonközösség megszüntetéséhez a felek egyhangú megállapodása szükséges, ennek hiányában a közös tulajdont a bíróság szüntetheti meg. Az ingatlan természetben történő megosztására a telekalakításra vonatkozó jogszabályi előírásokat kell megfelelően alkalmazni.

A fentiekből tehát egyértelműen következik, hogy az átlátható földtulajdoni struktúra kialakítása érdekében szükséges az osztatlan közös tulajdon felszámolására irányuló intézkedések folytatása, de a folytatáshoz elengedhetetlen az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás új alapokra helyezése. Engedjék meg, hogy röviden bemutassam, milyen új elemekkel segíti a törvényjavaslat az osztatlan közös földtulajdon hatékony megszüntetését!

Általánosságban véve elmondható, hogy a törvényjavaslat célja minden esetben a felek egyezségének a támogatása, a tulajdonrészek minél nagyobb számban történő önálló ingatlanra alakítása, valamint a tényleges földhasználók további tulajdonszerzésének ösztönzése és mindezek által jól hasznosítható birtoktestek kialakítása egy, a jelenlegi jelentősen rövidebb és egyszerűbb folyamat keretében. Szakmai körökben általánosságban elfogadott álláspont, hogy a tisztázott tulajdoni viszonyok révén kialakított ingatlan önmagában is nagyobb értéket képvisel. Akár azt is mondhatnám, hogy a gazdálkodók úgy jutnak nagyobb értékű termőföldre, hogy azon fizikailag semmi, de jogi értelemben nagyon is sok minden megváltozik.

Külön kihangsúlyoznám, hogy az új szabályok szerint megnyitjuk a lehetőséget valamennyi földtulajdonos számára, mert a javaslatunkban szereplő megoldási lehetőségek biztosítottak lesznek nemcsak a részaránykiadás útján keletkezett, hanem minden osztatlan közös tulajdonnal érintett földterületre vonatkozóan. Jelentős előrelépés továbbá, hogy az előterjesztést és az eljárást kiterjesztjük az erdőnek minősülő ingatlanokra is.

Az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének elsődleges formája továbbra is az ingatlan megosztása és ennek révén az egyes tulajdoni hányadok önálló ingatlanra alakítása. A megosztás alapját kizárólag a tulajdonostársak egyezsége jelenti, sorsolásra nem kerül sor. A törvényjavaslat figyelemmel van ugyanakkor arra is, hogy az ingatlan összes tulajdonosának egybehangzó megállapodását az esetek jelentős részében lehetetlenség létrehozni. Ennek oka egyrészt, hogy az ingatlan-nyilvántartásban nagy számban sze-

repelnek olyan tulajdonosok, akik személye vagy lakóhelye nem egyértelműen beazonosítható, vagy akik születési adataik alapján valószínűsíthetően elhaláloztak, azonban a hagyatéki eljárásra valamilyen okokból nem került sor. Jelentős továbbá a külföldi lakóhellyel rendelkező tulajdonostársaknak a száma is. Mindezekon felül számításba kell venni azokat a tulajdonostársakat is, akik nem tanúsítanak megfelelő törődést a tulajdonukat képező földekkel kapcsolatban, és ezzel a hozzáállással akadályozzák az egyhangú megállapodást. A vonatkozó hatályos jogszabályok ugyanakkor jelenleg is számos esetben teszik lehetővé a tulajdonjogot érintő vagy az egymást korlátozó többségi döntéshozatalt különféle tulajdonosi közösségek számára, például társasházak vagy jogi személyek tagjai esetében.

Ahogy említettem, megoldást kellett találnunk arra, hogy a nagyszámú és elérhetetlen tulajdonosi struktúra megléte ne akadályozza a termőföldnek a használatát.

(13.20)

A törvényjavaslat ezért úgy rendelkezik, hogy az egyezség létrejöttéhez elegendő a tulajdonostársak tulajdoni hányad szerint számított egyszerű többsége, azaz 50 százalék plusz egy fő. E rendelkezés mellé ugyanakkor a kisebbségbe kerülő tulajdonostársak érdekeinek védelmére is számos fontos előírás beépítésre kerül.

A megosztással kapcsolatos folyamat megkezdéséről minden tulajdonostársat igazoltan értesíteni kell, továbbá a kormányzati portálra is felkerülnek az érintett ingatlanok adatai. A megosztás során kizárólag rendeltetészerű, mező-, illetve erdőgazdasági művelésre alkalmas ingatlanok alakíthatók ki. Egyes tulajdonostársak, például házastársak kifejezetten erre irányuló akarata esetén lehetséges a megosztás során közös tulajdonú ingatlan létrehozása is, azonban akarata ellenére senki nem kerülhet közös tulajdonú ingatlanba.

A megosztási folyamat zavartalan lefolytatását szolgálja, hogy a törvényjavaslat 90 napos változtatási tilalmat vezet be, amely időtartam alatt az ingatlan tulajdoni lapján - a kisajátítást kivéve - semmilyen változtatás nem vezethető át, sem az ingatlan adataiban, sem az ingatlant érintő jogokban és tényekben. Ez az időtartam a tulajdonostársak kezdeményezésére a folyamatban lévő megosztás tényének ingatlan-nyilvántartási feljegyzésével indul.

Amennyiben a 90 napos időtartam eredménytelenül telik el, azt követően 30 napon belül újabb változtatási tilalom nem kezdeményezhető az esetleges visszaélések kizárása érdekében.

A jogi megoldás megújítása mellett egy XXI. sz. z. választ adtunk a felmerült informatikai kérdésekre. A tulajdonostársak egy kifejezetten erre a célra kifejlesztendő informatikai program, egy úgynevezett osztóprogram segítségével - az általuk szabadon választott ügyvéd közreműködésével - maguk készítik el

azt a térképvázlatot, amely a megállapodás szerinti megosztás térképi megjelenítését szolgálja. Ez az osztóprogram hozzáféréssel rendelkezik majd az ingatlan-nyilvántartás aktuális térképi és tulajdoni lapjához. A megosztás ingatlan-nyilvántartási átvezetéséhez tehát nincs szükség földmérő által készített és a hatóság által záradékolt változási vázrajzra, mert erre az osztóprogram segítségével készített térképvázlat önmagában is alkalmas lesz. Nagyon fontos állomás ez a megoldási mód, ugyanis ezzel az új technikai megoldással összességében több milliárd forintot spórolunk és takarítunk meg a magyar állam javára.

A birtokelaprózódás megakadályozása kiemelt célja az agrárkormányzatnak, ezért továbbra is elengedhetetlen az új ingatlanok tekintetében a területi minimum megállapítása. Ugyanilyen fontos cél, hogy a most taglalt új eljárásrend ne vezessen további kis méretű, használhatatlan birtokok kialakulásához. A jelenleg folyamatban lévő OKTM-eljárásokkal ellentétben így a törvényjavaslat alapján a területi minimumot el nem érő, azaz az önálló ingatlanná nem alakítható tulajdoni hányadok nem maradnak közös tulajdonban; azokat valamelyik tulajdonostárs köteles lesz magához váltani, és érték legalább az ingatlan értékbecslés szerinti értékének megfelelő ellenértéket kifizetni. A területi minimumot el nem érő tulajdoni hányadok jogosultjai így tehát valós kompenzációban részesülnek ahelyett, hogy életképtelen méretű vagy tulajdonosi szerkezetű területek kialakítására kerülhetne sor.

A törvényjavaslat érdemi birtokrendezésre is lehetőséget biztosít, egyrészt azért, hogy az egyezségben az eredeti tulajdoni hányadoktól eltérő megosztásban is meg lehet állapodni. Így a gyakorlatban a tulajdonostársak között földszerzésre is sor kerülhet. Emellett ugyanazon tulajdonostársak több, azonos, vagy egymással szomszédos település közigazgatási területéhez tartozó ingatlan megosztása során megállapodhatnak abban is, hogy az egyes tulajdonostársak több ingatlanban fennálló tulajdoni hányadai egy ingatlanban kerüljenek kijelölésre.

A törvényjavaslat az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére a megosztáson túl kínál egy második megoldási lehetőséget is. Erre azért van szükség, mert vannak olyan ingatlanok, amelyek esetében a megosztás szóba sem jöhet, mivel a földrészlet már önmagában sem éri el a törvényjavaslat szerinti területi minimumot. Ezen ingatlanok vonatkozásában az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére az egyetlen lehetőség az, ha az ingatlan teljes egészében az egyik tulajdonos tulajdonába kerül, legalább az ingatlan értékbecslés szerinti értékének megfelelő ellenértékért.

Amint látható, a törvényjavaslat több pontban is lehetőséget biztosít a tulajdonostársak közötti földtulajdonszerzésre az osztatlan közös tulajdon minél hatékonyabb felszámolása érdekében. A tulajdonszerzéshez ezekben az esetekben nem lesz szükség földműves minőségre. A visszaélések elkerülését szolgálja ugyanakkor az a rendelkezés, mely szerint tulajdonszerzési joga csak annak a tulajdonostársnak lesz, aki

az adott ingatlanban legalább három éve rendelkezik tulajdonrészszel, vagy aki a tulajdonrészét öröklés útján szerezte. Elővásárlási jogosultság e tulajdonszerzés során nem áll fenn, tehát harmadik személyek, akik az eredeti osztatlan közös tulajdonú földrészletben nem tulajdonostársak, a jogügyletbe nem léphetnek be.

A törvényjavaslat tartalmaz továbbá egy harmadik megoldási lehetőséget is az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére olyan ingatlanok esetében, amelyek térmértékük alapján ugyan alkalmasak lennének a megosztásra, de elsősorban a tulajdonosok nagy számára tekintettel még az egyszerű tulajdonosi többség kialakítása sem kivitelezhető. Ahol tehát sem a tulajdonosi egyezség, sem a tulajdonostárs általi pénzbeli megváltás nem lehetséges, az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének legvégső megoldása az lehet, ha ezek az ingatlanok a megosztás sikertelensége esetén valamely tulajdonostárs kezdeményezésére a magyar állam tulajdonába kerülnek. A tulajdonostársak tulajdonrészükért megfelelő pénzbeli ellentételezést kapnak, a magyar állam pedig gondoskodni tud az immáron kizárólagos állami tulajdonban lévő ingatlan megfelelő hasznosításáról.

A fentiek érdekében szükséges, hogy a magyar állam nevében eljáró Nemzeti Földügyi Központ „optimális birtokszerkezet kialakítása” közérdekű célból meghatározott esetekben kisajátítási joggal élhessen.

Sokan szembesültek már azzal a helyzettel, hogy a tulajdoni lapon szereplő tulajdonostársak közül többen elérhetetlenek vagy gyaníthatóan már nem is élnek, és hagyatéki eljárásban sem rendezték az ingatlan jogi sorsát. Ez a bizonytalan tulajdonosi helyzet nemcsak az osztatlan közös tulajdon megszüntetése, hanem az ingatlanok megfelelő hasznosítása során is bizony komoly nehézséget jelent. Mindezek okán a törvényjavaslat egy új eljárás bevezetésével kísérletet tesz a termőföldnek minősülő ingatlanok tekintetében tulajdonosként az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett azon személyek beazonosítására, akiknek az ingatlan-nyilvántartásban szereplő adatai hiányosak. Az eljárás keretében a törvényjavaslat az ingatlanügyi hatóság számára hivatalból történő kötelező adatfeltárást, adategyeztetést és annak sikeressége esetén adatkiigazítást ír elő. Ha a tulajdonost az adatfeltárási eljárások alapján sem lehet beazonosítani, abban az esetben az ingatlanügyi hatóság hivatalból megállapítja, hogy az ingatlan tulajdoni helyzete rendezetlen.

Fentiekhez hasonlóan kötelező adatfeltárást és adategyeztetést szükséges végezni abban az esetben is, ha az ingatlan-nyilvántartásban tulajdonosként bejegyzett személy születési évétől 120 évnél több telt el, és e személy halálának időpontjára vonatkozóan hiteles adat nem áll rendelkezésre. Ha az adatfeltárási eredményeképpen a tulajdonosként bejegyzett személy haláláról az ingatlanügyi hatóság hivatalos tudomást szerez, értesíti a jegyzőt a hagyatéki eljárás vagy a póthagyatéki eljárás megindítása céljából. Ha a bejegyzett személy halálának ténye semmilyen módon nem vált ismertté, abban az esetben az ingatlanügyi

hatóság hivatalból megállapítja, hogy az ingatlan tulajdoni helyzete rendezetlen.

A rendezetlen tulajdoni helyzetű ingatlanok mindkét esetben a törvény erejénél fogva az állam tulajdonába kerülnek. Ezzel az eljárással a törvényjavaslat megteremti a lehetőségét a földek hasznosítását akadályozó és az ingatlan-nyilvántartás teljességének elvét gyengítő bizonytalan tulajdonosi helyzetek rendezésére.

(13-30)

Mindezek alapján, kedves képviselőtársaim, úgy gondolom, hogy a törvényjavaslatban foglaltak megteremtik annak a lehetőségét, hogy az osztatlan közös tulajdonnal érintett mintegy 2,4 millió hektár föld jogi sorsát egységes elvek mentén, a jelenleginél sokkal olcsóbb és gyorsabb eljárások keretében, az állam minimális szerepvállalása mellett lehessen rendezni. Ugyanilyen fontos, hogy az osztatlan közös földtulajdonnal érintett mintegy három és fél millió honfitársunk számára is megnyugtató, méltányos és gyors megoldásokat kínáljunk az önálló földtulajdonok kialakítására.

Kérem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondott indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg, vitassa meg, majd azt követően fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, a Mezőgazdasági bizottság elnökének. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Abban bizonyára mindenki egyetért a jelenlévők közül, hogy egy nagy adósságot szeretne a kormány, az Agrárminisztérium megoldani, pótolni, amikor az osztatlan közös tulajdonok szétírására tesz javaslatot.

1993 vége felé, '94 elején még az Antall-Boross-kormány alatt, törvény felhatalmazása alapján indulhatott ez a folyamat, gyorsítva az akkori privatizáció lezajlását, majd ripsz-ropsz a Horn-kormány gyorsította és az elvártnál nagyobb területen hajtotta végre az osztatlan közösök rendszerének megalkotását. Az alaphelyzetet még fokozta persze a hagyatékolás, elhalálozás következtében az örökösöknek jutott osztatlan közösök rendszere is. Így került sor arra ma már ismertem, hogy mindösszesen 2,4 millió hektár és 3,5 millió tulajdonos valamilyen oknál fogva érintett az osztatlan közös földtulajdonok rendszerében.

A törvény mindvégig lehetőséget adott arra, hogy az érintettek kezdeményezzék az osztatlan közös megszüntetését, de ez egy rendkívül bürokratikus akadályt is jelentett egyben a számukra, és különösen akkor volt

nehéz, ha az osztatlan közös egyik tulajdonosa ellenállt az elképzelésnek, ráadásul kihasználta az adott időszak törvényi lehetőségeit fellebbezésre, alá nem írásra, fel nem leltetésre, okirat át nem vételére és minden egyéb olyan magatartásformára, amely ellehetetlenítette a szétírás szándékát erősítő tagok részéről ezt az akaratot.

A kormány megindította már 2010-11-ben, hogy kezdjük el, legalább mintaprogramok keretében egy-egy megye egy-egy járásában az osztatlan közös tulajdon megszüntetését. Röviden: ez az úgynevezett OKTM-program, amelyet miniszter úr is részletesen taglalt. Nagyon lényeges ennek az állapota, hiszen ez egy hatósági eljárás keretében zajlik. Itt minden létező jogszabály, amely a tulajdonhoz köthető elemeket használhatja, fellebbezés és minden egyéb, valamint egyáltalán a hatóság mozgásterét, a helyszín beazonosítása, a tulajdonosok egyetértése, egyet nem értése, kizorítása és a közös egyezség, és ha ez nincs, végső soron a sorsolás, mindez nagy nehézségeket jelentett. De ennek ellenére látszik, hogy olyan nagy a szándék az osztatlan közös szétírására, hogy még így is, ezen nehézkes körülmények között, amiben az OKTM működni kényszerült, több mint 170 ezer tulajdonos most már az napjainkig, akik valamilyen formában, de végigvitték ezt a nagyon nehézkes folyamatot, és tulajdonukhoz kimért, most már jegyzett, sarkokkal rendelkező tulajdonukhoz jutottak.

Igen, ez az OKTM-program nem terjed ki az erdőre. Ez nagyon nagy vita is volt házon belül általában, hogy az erdők művelése, amit egy egységes szervezetben szeretünk látni, okoz-e sérülést az erdők művelésében, ha az erdőkre vonatkoztatva is az osztatlan közös szétírása, tulajdonba juttatása megtörténhet. Az egyértelmű álláspont e törvény alapján is, hogy nem, az egységes erdőtörvény és minden egyéb törvény garantálja, hogy azzal, hogy a tulajdonos most már tudja, melyik rész az övé, azzal az erdők művelése, a természetvédelem nem károsulhat.

Említettem természetesen, hogy ennek az OKTM-programnak a sarkalatos hátránya, hogy hosszadalmas volt. Az aktuális törvények ilyenek, nagyon bonyolulttá teszik a szándék végrehajtását. Nem terjedt ki az összes ingatlanra, mint ahogy említettem, az erdőkre, nem rendezte tisztán, hogy a maradék ingatlanokkal mi történjen az osztatlan közösön belül. Most erre is javaslatot tesz az előterjesztés. Ezen túl kényszerközösségek is jöttek létre az OKTM-program keretében végül is.

Ezek a szétírás ellen ható tényezők ugyancsak hátráltatták az eddig működő programot, hiszen a program, a mostani benyújtott törvénytervezet is külön foglalkozik vele, hogy sok esetben a személy és lakcím nem beazonosítható egy tulajdoni lap esetében. Sok esetben a hagyatéki eljárás nincs befejezve, sok esetben külföldi a tulajdonos, sok esetben elhalálozott a bejegyzett tulajdonos, és vannak élő tulajdonosok, akik a részarányuk, a tulajdoni részük kicsinye miatt egyszerűen hanyagul állnak hozzá, nem érdekli őket, hogy a többség mit szeretne tenni, nem

vesz részt a folyamatokban. Ezzel a hanyag magatartásformával gátolta a többség, a gazdálkodásban érdekelt társakat, hogy a tulajdont írják szét, és mindenkinek egyértelmű legyen, hogy melyik az a földterület, amelyiken ő gazdálkodhat.

Nyugodtan elmondhatjuk, hogy a magyar mezőgazdaság fejlődésének egyik gátja most már, ez egészen bizonyos, ez a nagyarányú, az előbb már általam említett, 2,4 millió hektárban érintett osztatlan közösök rendszere. Gondoljuk el, hogy ilyen területre ki merne hosszabb távon beruházni, hitelt felvenni, és még sorolhatnám azokat a gazdaságfejlesztő lépéseket, amelyekről eltántorítja a tulajdonost maga az osztatlan közös tulajdoni rendszere.

Itt jön az a javaslat, amely azt mondja, hogy legyen elégséges az 50 százalék plusz 1 tulajdoni arány az osztatlan közös szétírásának elindításához; értesítsük ki az összes érintett tulajdonost. Legyen kényszerítő, inspiráló erő, hogy jó lesz részt venni ebben az egyezségben, egyezkedésben, mert az 50 százalék plusz 1 eldöntheti a folyamat teljes egészét és talán azt is, hogy melyik földrész kié lesz és hova kerülnek kijelölésre a maradék földrészek azoknak, akik nem vesznek részt a folyamatban, és majd esetleg nem a kedve szerinti földrészlet az, amelyet ő végül meg fog kapni.

Tehát inspiráló hatású a törvény arra, hogy akik eddig ódzkodtak ettől, hanyag magatartást tanúsítottak, azok legyenek szívesek, vegyenek részt, mert rosszabbul járhatnak, ha nem vesznek részt. Ez egyértelmű, hiszen a folyamat azt mondja, hogy lesz egy úgynevezett osztóprogram, amely a jelzett ingatlan teljes egészét megmutatja és gyakorlatilag a kezdeményező tulajdonostársak ügyvédi segítséggel, felügyelettel elkezdhetik a fizikai megosztását ennek a területnek. Itt jön életbe a 90 napos változásbejelentési tiltás és minden egyéb védő intézkedések természetesen. De a folyamat innentől kezdve az 50 százalék plusz 1 tulajdonosi birtoklók kezébe kerül, és nyilvánvaló, hogy e folyamatban érdemes a következőkben részt venni.

A törvénytervezet természetesen kitér arra is, hogy mi van azokkal, akiket ez továbbra sem érdekel, meg olyan kicsi a területük, hogy már nem szabadna azon mezőgazdasági művelést folytatni: szőlő-gyümölcs esetében a 3 ezer négyzetméter alatti szántóföld, rét-legelőnél az 1 hektár alatti területek. Ilyen esetben inspirálja őket a törvényjavaslat arra, hogy az osztandó területen belül a tulajdonosok egymás között éljenek az adásvételi, birtokátadási lehetőséggel, és esetleg így szabaduljon meg a nagyon kis tulajdoni résszel rendelkező ettől a területtől.

(13.40)

S ha ebben nincs egyezség, akkor jön az az elképzelés, hogy a tulajdonosok többsége, akik igenis művelni szeretnék a területet, és valószínűleg kezdeményezték a szétírást, magához válthatja a kisebb területeket, és nyilvánvaló, hogy egy értékbecslés útján

megállapított áron ezt ki kell fizetni az érintett kis földdel rendelkező tulajdonosnak.

És természetesen létezhetnek olyan extrém esetek, amikor semmilyen módon nem jutnak egyezségekre, nemcsak azért, mert olyan eleve elaprózott területről van szó, amit nem szabadna már továbbosztani - ekkor talán jó lenne, ha egy tulajdonoshoz kerülne a terület -, de bizony létezhet olyan, hogy sem a tulajdonosi egyezség, sem pedig a tulajdonostárs általi pénzbeli megváltás nem jutott dűlőre, nem jutottak dűlőre ezzel a technikával sem. Itt nincs mese, akkor az állam tulajdonába kell hogy kerüljön ez a terület az előbb említett megváltással, és majd az állam rendezzi annak a sorsát. Nyilvánvaló, hogy fel fogja ajánlani a település környezetében élő gazdálkodóknak, hiszen a legfőbb cél, hogy ne maradjon megműveletlen terület. Ne maradjon olyan bizonytalan terület, amelyről tudjuk, hogy a tulajdonosa nem igényel földalapú támogatást, de azért valakik használják, mert tudják arról a területről, hogy az a tulajdonos egyébként ezzel a területtel nem foglalkozik, tehát akkor én ezt is használhatom, és rendezetlen és nem feltárt használói viszonyok alakulnak ki ilyen területen. Ez nem lehet célja senkinek sem. Nyilvánvaló, hogy ezt is rendezni fogja ez a törvénytervezet.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát dr. Vinnai Győző váltja fel.)

Izgalmas terület, hogy az osztandó földterületen belül megengedi-e a törvénytervezet, hogy egymással megegyezve, az addigi tulajdoni arányokat módosítsák. Azaz valaki elad, más meg vesz tőle; ez házon belül, az osztandó területen belül történik. De itt jönnek azok a korlátozó intézkedések, amire miniszter úr is utalt, hogy ilyen házon belüli tulajdonrész-módosulás csak akkor történhet meg, ha már legalább három éve ott tulajdonnal rendelkezik a tulajdoni többséget szerezni szándékozó.

És itt van egy felmentés, hogy nem kell földművesnek lennie annak, aki esetleg úgy dönt, hogy öröklés vagy bármi útján ő szerzett tulajdont, de elindul a nagyobb tulajdon szerzése felé. Nem kérdéses, hogy ezzel a felmentéssel az osztatlan közös megszüntetését segítő akaratot szándékozik bevezetni a törvény előterjesztője.

Azt gondolom, hogy az eddigi osztatlan közös földtulajdonok szétírására tett kísérletek közül a jelen tudásunk szerint ez az egyik leghatékonyabb módszer, amely a sok-sok tulajdonost érintő törvény figyelembevételével egyáltalán felvetésre, bevezetésre kerülhet. Bízom benne, hogy ennek az esetleges módosításokkal csiszolt változata, majd életbe lépése után beigazolódik a sok-sok jelentkezőn keresztül, hogy igen, ezt a programot érdemes volt megindítani és ez a félelmetesen nagy szám - 3,5 millió érintett tulajdonos, 2,4 millió hektár - rohamtempóban, nagy számban csökkenni fog.

„...királyok Királya és uraknak Ura...” Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Képviselőtársaim! Talán nem árulok el nagy titkot, hogy nem volt egyszerű végül is ezt a jogszabályt olyan formában feldolgozni, hogy ez a lehető legtöbb érintett számára megfelelő legyen a végkimenetelt figyelembe véve. De ezen nem is lehet csodálkozni, hiszen valóban egy roppant összetett problémakörrel van szó, amelynek megoldása valóban már roppant időszerű lenne.

Végigbogarásztam csak egy gyorskereséssel: 2010 óta, mióta a Jobbik az Országgyűlésben követeli ennek a problémakörnek a felszámolását, mintegy 70 felszólalás, indítvány hangzott el vagy itt a parlamentben, vagy a Mezőgazdasági bizottság ülésén, amit mi kezdeményeztünk annak irányában, hogy ez a helyzet oldódjon.

De elolvasva a jogszabályt, azért azt meg kell jegyeznem, hogy erre a törvényre ennyit várni kár volt, azért itt jó néhány olyan paragrafus szerepel, amely szerintünk nem a legtisztább megoldást szorgalmazza. Sőt, sok tekintetben inkább a '67-es tagosítási törvényre hasonlít, amikor a térszabó bekényszerített állampolgároknak aztán önként le kellett mondaniuk a tulajdonjogukról. Azt írtam fel ide elsőre magamnak, hogy ez így az ellentmondásoknak a törvénye, és ezt azért is mondom, mert mindjárt az első sor úgy kezdődik, hogy az Országgyűlés elkötelezett a magyar földművesek agrárpiacon versenyképességének javítása érdekében, s a többi, s a többi, és számtalanszor halljuk ezt a mondatot itt a magyar parlamentben. Majd kivételt tesznek ezen jogszabállyal a földforgalmi törvény alól, és a földművesekre nem vonatkozik, legalábbis a földművessé válás nem feltétel itt a tulajdonszerzés tekintetében. Úgyhogy nem értem, miért hagyták bent mindjárt az első sorban ezt a remek megfogalmazást.

És aztán optimális méretű birtokméret kialakításáról beszélnek mint célról. Ebben is jó lenne már őszintén beszélünk. Jó néhány agrártörvénynél felmerül ez a megfogalmazás - mégis, önöknek mi jár a fejében, amikor erre gondolnak? Mert ha azt nevezik optimálisnak, hogy 300 hektár birtokmaximummal rendelkezhet Magyarországon egy természetes személy, akkor például miért teszünk most megint csak kivételt ezen törvénnyel? És nem számít bele az így szerzett, az osztatlan közös tulajdon megszüntetése során szerzett földtulajdon nem számít bele ebbe a birtokmaximumba, ami szerintem elfogadhatatlan, és bőven lehetett volna időt adni arra, hogy ha fennáll az

az adott helyzet, hogy az osztatlan közös megszüntetése során valaki ezen 300 hektár fölé emeli a földtulajdonát, akkor egy bizonyos türelmi időszakon belül - mondjuk, a következő évig - meg tudjon szabadulni akkora földterülettől, hogy az ismét beleférjen a 300 hektárba.

Ez, azt hiszem, komoly visszaélésekre adhat okot, de hát erről sajnos már más törvények kapcsán is beszélhetünk, hiszen az ezt megalapozó vagy ennek egy részágát kezelni próbáló termelészövetkezeti földterületeket felszámoló törvény kapcsán is hasonló dilemmákkal találkoztunk, és ott sem kaptam arra érdemi választ, hogy erre miért is van szükség.

Más tekintetben viszont a jogszabály egyáltalán nem volt elég bátor. Mondjuk, az örökléshez nem mertek hozzányúlni, pedig már a polgári törvénykönyv nagy módosítása kapcsán is itt egy - akkor számomra úgy tűnt - érdemi és őszinte vita alakult ki az azal kapcsolatban, hogy a birtokaprózódás végső soron akkor akadályozható meg fenntartható módon, ha az öröklés szabályaiba is valamilyen módon belenyúlunk.

Szintén aggasztó a jogorvoslat hiánya, miközben végső esetben, amikor a magyar állam kénytelen beavatkozni és tulajdonba veszi a területet, abban ez esetben világosan leírják, hogy a felek a kártalanítással összefüggő jogvitájuk esetén bírósághoz fordulhatnak. Viszont amíg a magyar állam nem lép be ebbe a történetbe, addig ez a lehetőség nincs meg. Mindezt úgy is lehet értelmezni, hogy ha a magyar állammal szemben pereskednek, az nem baj, hiszen majd a magyar adófizetők úgymint finanszírozzák, ha esetleg a magyar állam elveszíti ezt a pert. Ellenben ha az önök kedveltjei, kinézettjei, egyértelműen ezen jogszabályok alapján a meglévő nagygazdák érdeke sérülne vagy az ő érdekeik kerülnének veszélybe egy-egy bírósági döntés kapcsán, ezt megakadályozandó erre nem is lesz mód a többi tulajdonosnak, tehát itt a jogorvoslat iránya nagyon szembetűnő.

Olvastam valahol ezt a példát, de ide akarom hozni, mert szerintem jól szemlélteti, hogy azok számára is világos legyen, akik esetleg nem ezen a területen mozognak, hogy mire gondolok.

(13.50)

Ha, teszem azt, azt mondja majd a kormány valamelyik nap, hogy teljesen tarthatatlan, hogy a magyar emberek mondjuk, Budapesten bérházakban, 15-20 négyzetméteres, egy szoba-konyhás lakásokban élnek, és ez a mai világban már nem elfogadható, ezért őket kilakoltatják, de persze a szomszédos luxusapartman majd kártalanítja őket, hiszen neki pont jó lesz bővíteni az ingatlanát egy pluszhelyiséggel; és ezt majd valamiféle pozitív köntösben próbálnak itt eladni. Tehát szerintem ez ezt az érzetet kelti sokakban, akik találkoznak majd a gyakorlatban a törvény végrehajtásával, mert tény, hogy elborzasztó szám, hogy három és fél millió tulajdonosról beszélhetünk, akit érint ez a több mint egymillió hektár, de azért azt

ne állítsuk, hogy itt mindenki ezek közül meg akart szabadulni ettől a helyzettől.

És tudom, hogy jogosak azok a példák, amelyek itt rendre felmerülnek, hogy a föld használhatatlanságát súrolja sok esetben az a rengeteg és elérhetetlen tulajdonos, aki fennáll egy-egy terület kapcsán, de azért nem ez a nagy általánosság. Tehát jó néhány esetben, sőt az esetek többségében ez egy jól kialakult, meglévő művelési rendben normálisan zajló folyamat, ahol a tulajdonosok elégedettek voltak azzal a helyzettel, ami jelenleg van, tehát hogy évről évre megkapták a nekik járó bérleti díjat, és ezzel számolhattak minden évben, és köszönik szépen, ők nem feltétlenül akarnak ebben a folyamatban részt venni. (Dr. Nagy István közbeszólására:) Akkor kötelező lesz számukra; ha úgy dönt az adott földterület, az 50 plusz 1 százalék, hogy igenis kötelező olyanoknak is belevágni ebbe, vagy olyanokat is belevonni ebbe, akik ezt nem szerették volna.

A végrehajtási rendelet hiánya is aggasztó már. Javítson ki, miniszter úr, ha tévedek, de nem jellemző, hogy időre megérkezzenek ezek a végrehajtási rendeletek, néha hónapokat vagy akár évet is csúsznak. Ez az agrártárcához tartozó jogszabályok esetében is előfordult a közelmúltban. Ezt azért is hozom ide, mert a kisördög majd a részletekben bújik meg. Tehát így szárazon ez a törvény nagyon-nagyon sok nyitott kérdést tartalmaz, amelynek egy részére most az előterjesztésben utalt, és pontot is tett rá, tehát ennek örülök, de még mindig rengeteg nyitott kérdés van.

Úgyhogy remélem, hogy a végrehajtási rendelet időben megérkezik, és tisztába teszi ezeket az ügyeket. Például, hogy mást ne említsek, a földár-meghatározás. Jó lenne, ha legalább házon belül megegyeznének valamiben. Az elmúlt kettő évben talán ez a harmadik vagy negyedik földár-meghatározási módszer, amivel találkozhatunk. Volt itt már a helyben megszokott földárhoz való viszonyítás; volt az hektárra, aranykoronára vetítve; aztán volt itt a húsz év haszontermelési mértéke a földnek, ugye, azt tekintették földárnak, hogy ez a szám mekkora, ami már önmagában egy kicsit abszurd, vicces és tényleg Nobel-díjat érdemelne az a közgazdász, aki ezt képes húsz évre előre megmondani, hogy mit fognak azon a földön termelni, milyen piaci viszonyok mellett, milyen támogatás mellett, milyen adópolitika mellett, milyen időjárás mellett, hogy mást ne mondjak. Tehát az sem volt nyilván egy fenntartható dolog. Hogy aztán abból a gyakorlatban meg mi lett, az már a bíróságokra tartozó törvény vitájában lesz majd érdekes. De most eljutottunk oda, hogy majd a szakértők fogják ezt megállapítani. Kíváncsian várom, hogy ilyen határidők mellett és ekkora földmennyiségnél hol lesznek azok a szakértők. Remélem, hogy nem lesz igazunk, és ez gördülékenyen fog menni, de tartok tőle, hogy nem így van.

Ahogy a földhivatalok terheltsége is értelemszerűen azért növekedni fog. Jelenleg is már komoly problémák vannak, és nem állnak szerintem úgy jelenleg

ezek az intézmények, hogy ezt mindenféle állami segítség nélkül, gond nélkül megoldanák, még ha az osztó-programot mint segítséget említeni is tetszett.

Néhány gyakorlati dolgot gyorsan még hadd említsek meg! A 4. §-nál, „A bejelentést vissza kell utasítani, ha” résznél felsorolják azokat, amelyek egyébként teljes joggal alkalmatlanná teszik azt, hogy az osztatlan közös földtulajdon megszüntetését véghezlessen vinni, de azért nagyon életszerű helyzet az, amikor valaki egy osztatlan közös 30 hektárban a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkezik, de mondjuk, van 80 tulajdonos, és közülük egyetlenegy darab tulajdonos néhány száz négyzetméternyi tulajdoni hányaddal csupán csak, de köztartozást halmozott fel, és ezáltal végrehajtási jog került erre a földterületre, és ezzel a néhány száz négyzetméterre megműsíti a sok tisztességes tulajdonos jogának a gyakorlását. Tehát itt is azért valamiféle arányosságot szerettem merhetek volna belevinni a jogszabályba, mert ez így évekre vagy akár örökre ellehetetleníti azt, hogy ezen földterület megfelelően kiméretésre kerülhessen.

Láthatjuk, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetését 15 ezer forint igazgatási szolgáltatási díj ellenében lehet elindítani. Ezt sem értem, hiszen korábban voltak itt olyan ígéretek, hogy ez egy teljesen ingyenes folyamat lehet, pláne, ha az állam már köztartozáson is jól járhat ezzel a történettel.

Kicsit furcsa, de ezt csak úgy zárójelben jegyzem meg, hogy egyezségnek hívják azt, amikor 51 százalék valamit akar, 49 meg nem. Szerintem - a magyar nyelvet ismerve - találhattak volna egy kevésbé félrevezető fogalmat is.

Amit még mindenképpen meg akartam említeni, az a fiatal gazdák támogatása ezen jogszabály kapcsán, mert igenis lehetőség lett volna rá. Itt egyetlenegy esetben emlékeznek meg róluk, amikor az osztatlan közös tulajdon megszüntetésénél az ingatlan teljes területe nem éri el a minimumot. Ugye, ez művelési ág függvénye, de most csak beszéljünk mondjuk, az egy hektárról. Én úgy gondolom, hogy ezt az apró csontot odadobni nagyon sovány, miközben nemcsak Magyarországon, hanem az egész Európai Unióban arról beszélünk, hogy az agrár-generációváltás az egyik legnagyobb kihívása az ágazatnak - és ezzel teljes mértékben egyetértek -, és hogy sokkal nagyobb segítséget kellene juttatnunk a fiatal gazdáknak akár támogatás, akár birtokpolitika tekintetében. Tehát én arra bátorítanám magunkat, hogy ne csak ezen nagyon kivételes és nagyon keveset érő helyzetben biztosítsunk számukra lehetőséget, hanem akár a normál rendezés során is kapjanak a fiatal gazdálkodók lehetőséget arra, hogy előnyhöz jussanak az osztatlan-közös-kimérések során.

Az állami szerepvállalásnál: én azt gondolom, hogy az 51 százalék tulajdoni hányad helyett lehetnek volna picit a kicsikkel szemben megengedőbbek is, és mondjuk, egy kétharmados arányt fel lehetett volna állítani. Értem én, hogy az növelte volna azon esetek számát, amikor nem születik végső soron egymás kö-

zött megegyezés, és a magyar államnak be kell avatkoznia, de erre bőven lett volna forrás, hiszen ha más nem, akkor azt a 270 milliárd forintos összeget hadd említsem meg, amely befolyt az állami földek privatizációja során, meg amely be fog folyni ezen jogszabály végrehajtását követően is a magyar államnak. Tehát lett volna szerintem arra lehetőség és forrás, hogy az állam ilyen végső esetben beavatkozzon, előbb beavatkozzon, és aztán tényleg tisztességes birtokpolitikai irányelvek mentén, a régi fideszes ígéreteknek megfelelően akár a helyben élő családi gazdálkodók megsegítésére, akár a pályakezdő fiatal gazdálkodók elindítására tudott volna ezekből a területekből programokat elindítani.

Tehát azt tudom mondani, hogy módosító indítványaink lesznek, ami ezt a jogszabályt igyekszik finomítani. Őszintén mondom, hogy nagyon-nagyon örülnék annak, ha a teljes parlament, de legalább a Jobbik-frakció is tudná támogatni ezt a jogszabályt, de ennek még vannak feltételei. A feltételek egy részét már elmondtam, más részét majd Steinmetz Ádám képviselőtársam fogja említeni, illetve gondolom, az ellenzék többi hozzászólója is fog még olyan részleteket kiemelni, amelyek ezen jogszabályt elfogadhatóbbá és szélesebb körben támogatandóvá tudnák tenni. Remélem, hogy az egy-két konkrétumra pedig érdemi választ is tudok kapni. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

(14.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Földi László képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! A földtulajdonlás területén sok olyan speciális eset, kivételt erősítő szabály, egyedi gyakorlat és formabontó megoldás létezik, hogy jogszabályalkotó legyen a talpán, aki mindegyiket az azonos érték és érdek védőernyője alá tudja terelni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Hiszem, hogy az előttünk lévő törvényjavaslat az 1 millió 60 ezer osztatlan közös tulajdonú földrészlet sorsának rendezésével képes megfelelni ennek a kihívásnak, és történelmi igazságtételt hajt végre. A törvényjavaslat elfogadásával, bevezetésével meggyőződésem, hogy még inkább versenyképesebb lesz a magyar agrárgazdaság. Ahhoz, hogy a versenyképességet még inkább tudjuk növelni, alapvető feltétel a tiszta, átlátható földtulajdoni struktúra kialakítása valamennyi állami és magántulajdonú föld tekintetében. Azt nagyon jól tudjuk, hogy most az osztatlan közös

tulajdonban álló földek egyik hatalmas gátját adják a versenyképesség fejlesztésének.

Erre tekintettel fontos, hogy a jogalkotó minden olyan osztatlan közös földtulajdon megszüntetésére lehetőséget kínáljon, amelynek létrejöttében az állam, a szabályozás szerepet játszott. Meggyőződésem, hogy a kormány és az Agrárminisztérium elkötelezett a magyar földművesek agrárpiaci versenyképességének javítása, gazdasági pozícióinak megerősítése mellett, és támogatja az optimális méretű, stabil, átlátható tulajdoni viszonyokkal rendelkező birtokszerkezeten alapuló hazai agrárium kialakulását.

Mint ahogy miniszter úr is expozéjában említette, több mint egymillió darab ingatlant terhel az osztatlan közös tulajdon, majdnem két és fél millió hektárról beszélünk, és mintegy három és fél millió tulajdonosról beszélünk. A törvényjavaslat az osztatlan közös tulajdonban álló mezőgazdasági és erdőgazdasági célú földek elmúlt évtizedekben kialakult tulajdonviszonyainak olyan rendezését teszi lehetővé, amely által gazdaságosan művelhető, adminisztratív terhek nélkül használatba vagy tulajdonba vehető birtoktestek alakulhatnak ki.

Az ingatlan-nyilvántartásban nagy számban szerepelnek olyan tulajdonosok, akiknek személye nem egyértelmű, nem beazonosítható, vagy akik már sajnos nincsenek az élők sorában. Ez a bizonytalan tulajdonosi helyzet földek esetében nemcsak az osztatlan közös tulajdon megszüntetése, hanem az ingatlanok megfelelő hasznosítása során is nehézségeket jelent.

Mindezek okán a törvényjavaslat egy új eljárást vezet be a bizonytalan személyek beazonosítása érdekében, végső soron pedig a rendezetlen tulajdoni helyzetű ingatlanok állami tulajdonba kerülésével hárítja el a bizonytalan tulajdonosi helyzetből eredő problémákat. A most előtűnk lévő törvényjavaslat alapján tehát az osztatlan közös tulajdonnal érintett földek jogi sorsát egységes elvek mentén, a jelenleginél sokkal olcsóbb és gyorsabb eljárások keretében, az állam minimális szerepvállalása mellett lehet majd rendezni. Az indítvány létező igényt elégíti ki, hiszen miniszter úr is említette, hogy már a '12. júniusi határidőig nem kevesebb mint 250 ezren nyújtottak be kérelmet a gazdák.

A törvényjavaslat kiemelkedően fontos értéknek tartom, hogy az elaprózott, jogilag is, műveléstechnológiai szempontból is kezelhetetlen birtokszerkezet rendezése az új törvény elfogadása után főszabályként az esetek többségében már nem a hivatalok malmainak őrölési sebességén, hanem a kérelmezők megegyezésének gyorsaságán, rosszabb és kisebb számú esetben pedig a sorsolásban testet öltő szerencsén múlik majd.

Fontos, hogy a javaslat a tényleges földhasználók további tulajdonszerzését is ösztönzi. Az indítvány értékrendű erénye az is, hogy racionális, sok osztatlan közös földtulajdon esetében ugyanis a lehetetlenséggel határos vagy éppen azon túlnyúló feladat lenne megtalálni a felkutathatatlan, urambocsá!, hagyatéki eljárás nélkül elhalálozott tulajdonosokat.

Ugyanakkor több fontos előírás életbe léptetésével gondoskodik a kisebbségbe kerülő tulajdonostársak érdekeinek védelméről is. Azt is szeretném megemlíteni és kiemelni, hogy a törvényjavaslat jogi hatálya az eddigi úgynevezett OKTM-projekt komoly hiányosságát orvosolva az erdő művelési ágú területeket is magában foglalja. Éppen itt volt az ideje, hogy ezek sorsát is megnyugtatóan tudjuk rendezni. Mindezek mellett tisztelettel javasolom a tisztelt Háznak a törvénytervezet megvitatását és annak elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Varga László képviselő úr következik. Parancsoljon, öné a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Számtalanszor elhangzik agrárpolitikával kapcsolatos, illetve a magyar föld jövőjével kapcsolatos előterjesztések kapcsán, hogy mennyire szakpolitikai kérdéseket tárgyalunk. Nyilván nagyon sokszor ezek szűken vett szakpolitikai kérdések, amelyekről ilyenkor beszélünk. Ebben nyilván éri kritika az ellenzéki pártokat a kormánypárti képviselők részéről. Azt gondolom, hogy nem egy ilyen előterjesztést tárgyalunk most, ami kizárólag szakpolitikai kérdés.

Elhangzottak a számok: 2,4 millió hektár, 3,5 millió érintett. Azt gondolom, hogy amikor egy ilyen előterjesztést tárgyalunk, nemcsak szorosan vett agrárgazdálkodók kapcsán megfogalmazott versenyképességi szempontokat kell megbeszelnünk, nemcsak arról kell beszélünk, hogy a földművesek számára egy-egy ilyen előterjesztés mit jelent. Nagyon fontos kérdés ez is. Nyilván minden olyan előterjesztést, amely a magyar agrárium versenyképességét támogatja, meg fogunk szavazni, ha nincs egyébként olyan salátatörvényekbe beágyazva, ami ezt lehetetlenné teszi számunkra.

Egy szó, mint száz, szakpolitikai ügyekben, a magyar föld versenyképességének érdekében, az agrárium versenyképességének érdekében, a magyar vidék megtartóképségének erősítése érdekében lehet közös gondolkodás, azonban akkor, amikor egy ilyen volumenű előterjesztést tárgyalunk, az érintettek számának figyelembevétele is mutatja, hogy ez nemcsak egy kizárólag agrár-szakpolitikai kérdés. Ebből kifolyólag nem is lehet kizárólag így megközelíteni.

Azt látom én is, hogy rendkívül összetett a javaslat, és ahhoz képest, hogy tíz éve kormányoznak, és tíz éve nagyon sokszor nagyon sokféle kérdésre válaszolva elmondták, hogy jön majd nemsokára az osztatlan közös kapcsán javaslat, nagyon sokan várták ezt, szakértők, érintettek, tulajdonosok, ahhoz képest az első benyomás, amit nyilván szakértőktől kap az ember, akikkel tudott konzultálni, és szűk körű érintettek egyelőre, azért valóban, mondjuk úgy, hogy

csalódást keltő. Magyar Zoltán egyébként erősen fogalmazott akkor, amikor azt mondta, hogy kellett-e erre akkor így, ebben a formában tíz évet várni. Én ezt még így nem tudom, talán nyitott annyira miniszter úr, hogy meg fogja fontolni a módosító indítványokat, és tudunk ezen még alakítani. De első körben mindképpen nagyon komoly és egyébként alkotmányossági kérdéseket is felvető aggályok azok, amelyeket szakértők megfogalmaznak. Ennek kapcsán pedig, hogy ez a sok millió ember adott esetben milyen egyéb csalódásának fog hangot adni akkor, amikor egy ilyen rendszer a gyakorlatban fog működni, az meg egy másik kérdés. Erre nyilván hónapok, évek múlva is fogunk válaszokat kapni.

(Dr. Lukács László Györgyöt a jegyzői székben Tordai Bence váltja fel.)

A magyar Alaptörvény, amelyet az önök többsége, kétharmada fogadott el 2010 után, nagyon világosan fogalmaz: mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdonhoz való jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható. Azt állítom, és szakértők véleménye is ez az első körös megvizsgálása során a törvénynek, hogy ez a sajátos hibrid rendszer, amit a tervezet bevezetni javasol, tulajdonképpen részben a kisajátítás, részben a privatizálás elemeit is magába ötvözve egy olyan rendszert hoz létre, amely ezeknek a jogintézményeknek a garanciáit viszont nem tartalmazza.

(14.10)

Ez egy nagyon komoly probléma, és azt meg kell vizsgálni, hogy a társadalmi igény önmagában indokolja-e egyébként ezt a fajta megoldást és ezt a fajta alkotmányjogilag is kérdéses megoldást.

Utaltak itt az előttem szólók erre az egyszerű többségre. A tervezet szerint tehát a tulajdonostársaknak a tulajdoni hányad szerinti egyszerű többsége is elegendő ahhoz, hogy ebben a hibrid, új rendszerben elinduljon az osztatlan közösnek a kiírása, megosztása. Nyilván az, hogy egyhangú döntés kell ehhez, láttuk, hogy mit eredményezett, tehát próbálok ebben igazságos lenni, nyilván nem azt gondolom, hogy feltétlen az a megoldás. Elképzelhető, hogy itt eset és eset között is van különbség. Miniszter úr beszélt arról, hogy van olyan helyzet, hogy százas nagyságrendű tulajdonos van. Nyilván ezekben az esetekben, mondjuk, egy nagyobb számhoz igazítva - 80 százalékhöz, 90 százalékhöz - nagyobb kihívás megoldani a problémát, de azért nagyon sok olyan eset van, amikor jóval kisebb számú tulajdonosról beszélünk, ebben az esetben szerintem megvizsgálendő az, hogy mondjuk, növeljük ezt az egyszerű többséges döntési arányt, illetve a kezdeményezésnél ezt az arányt.

Azért egy társasház működésének arányához képest - most fura hasonlat, de mondjuk, legalább az ahhoz hasonló törvényi minimumokat próbáljuk már megkövetelni egy ennyire alapvető tulajdonviszonyokat újraosztó, újraszabályozó kérdésben. Tehát én azt gondolom, hogy ez az egyszerű többség rengeteg vitás helyzetet fog eredményezni, és a kisebbségben maradóknak az alapvető jogait nem látjuk biztosítottaknak a tervezetben, nem látjuk biztosítottaknak az ő védelmüket érdemben ebben a szituációban.

Erről az előttem szóló képviselőtársak is beszéltek már, csakúgy, mint arról - és ez is összefügg az eddig elmondottakkal -, hogy hátrányosan különbözteti meg az előterjesztés azokat a tulajdonostársakat, akik egyébként változatlanul fenn kívánják tartani ezt a közös tulajdont, mert mondjuk, adott esetben a bérleti díjjal elégedettek voltak, vagy egyéb okból, és itt a 90 napot is szóba hozta több képviselőtársam. Gyakorlatilag, ha folyamatosan kezdeményezi, mondjuk, esetleg egy potenciálisan kisebbségben maradó tulajdonostárs, hogy ezt az osztatlan közöst szüntessék meg, akkor ezáltal 90 napokra folyamatosan ellehetetleníti adott esetben a tulajdonjog gyakorlását bizonyos tekintetben a többi tulajdonostárs szempontjából. Tehát ha közös tulajdonban kívánják használni, és adott esetben még többségben is vannak, hogy őket milyen módon védi ez a tervezet, ez szintén egy kérdés számomra.

Az igazgatási szolgáltatási díjról szó volt. Itt szerintem azért azt meg kell nézni, hogy pontosan kinek, miért, mi után kell fizetni, és pontosításra is szoríthatnak bizonyos pontok, csakúgy, mint az, hogy föld ingatlanértékét mi alapján kell meghatározni. Azt én is osztom, hogy ahány törvény, lassan annyiféle metodika van erre, és itt újra egy szakértői értébecslésről van szó. Nehezen látom be, hogy ez a gyakorlathoz miért áll közelebb. Nyilván lehetnek most olyan dömpingszerű eljárások is mennyiségre, amik nagyon nehezzé teszik majd ezeknek az elkészültét.

Ki kell térjek arra, hogy azért adminisztratív terheket is jelent jócskán sok minden ebben az előterjesztésben. Fontos volna, hogy a nyilvántartó hatóság hivatalból vezesse át a közös tulajdon megszüntetése folytán bekövetkezett összes adatváltozást, ezt én fontosnak tartom az asztalra tenni. Nyilván erre ki lehet térni majd az ellenzéki képviselők által megfogalmazott módosító indítványokban.

Itt az osztóprogramról is szó volt. Értem, hogy ez egy modern, innovatív dolog akar lenni, meg azt is, hogy megtakarítást jelenthet, de az, hogy kizárólag az ebben a tevékenységben részt vevő, tehát ezt az eljárást indító tulajdonostársak vesznek részt, mondjuk, ennek a használatában, ez sok gyakorlati problémát okozhat; mondok például egyet: a földhasználók azért mégiscsak ismerik a föld kapcsán meglévő, a természetben meglévő gyakorlati kérdéseket, problémákat, tehát érdemes volna őket is bevonni adott esetben ebbe az eljárásba valamilyen módon, én úgy gondolom.

Van olyan kérdés, amit nem rendez vagy nem úgy rendez a javaslat, ahogy azt lehetne. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége nagyon fontos érték kellene hogy legyen. Az ebbe vetett bizalom nem töretlen néhány gyakorlati probléma miatt, mondjuk, a valóság és az ingatlan-nyilvántartás eltérése okán nem töretlen ez a hiedelem, illetve ez a közbizalom. Ennek kapcsán a közhitelességet megkérdőjelező állapotok megszüntetése fontos lenne az eljárás során. Ezt kifejezetten tiltja, nehezíti az előterjesztés, illetve a tervezet maga. A későbbi viták elkerülése érdekében nyilván ez is fontos lehetne. Szerintem ezt mindenképpen vegyék figyelembe.

A rendeletek megalkotására térnék még egy kicsit ki a végén, amivel két probléma van. Az egyik, hogy nagyon sok esetben nem születnek meg időben, vagy nem születnek meg. Ez a gyakorlat, amit látunk a végrehajtási rendeletek kapcsán. Most ezt nem kifejezetten ennek a tárcának mondom, hanem úgy általában.

Ez mindig egy kérdőjel, illetve az is kérdőjel egy ellenzéki képviselő számára, ha túl széles ez a rendeletalkotási jogkör, és olyan részletszabályokat is meghatározhatnak ezekben a végrehajtási rendeletekben, ami egyébként jó lenne, ha ismertek lennének akkor, amikor magát a törvényjavaslatot tárgyaljuk, mert adott esetben ez az ellenzéki frakciók szavazási magatartását is meghatározhatja. A fennálló osztatlan közös tulajdonnak az ingatlan megosztásával és egyetlen tulajdonostárs általi megváltása útján történő megszüntetésének részletes szabályait tartalmazza majd tulajdonképpen ez a végrehajtási rendelet. Így nagyon nehéz érdemi döntést hozni az előterjesztésről, hogy ez ma nem ismert. Tehát arra szeretnék utalni ezáltal, hogy jó volna, ha ennek az előterjesztésnek a Ház előtti tárgyalási menetében ezeket megismerhetnénk.

Nem szaporítom a szót, nagyon sok megállapítást tehettem volna még, amit egyébként megtettek előttem más képviselőtársaim. Szeretnék abban a helyzetben lenni, hogy azt javasoljam a frakciónak, hogy támogassuk ezt az előterjesztést, de van vele alkotmányossági probléma, én ezt látom, illetve sok gyakorlati probléma is lehet az előterjesztéssel.

Ha lehet ezt módosító indítványokkal olyanná formálni, akkor nyilván ez a vélemény alakulhat, de jómagam azt tudom mondani, hogy az elvvel egyetértek, ezt a problémát meg kell oldani, meg kellett volna már régen oldani, ez a magyar vidék versenyképessége szempontjából is fontos, több millió tulajdonos szempontjából fontos, a földhasználók szempontjából is fontos.

Hozzák abba a helyzetbe az ellenzéket - ezt kérem miniszter úrtól -, hogy egy olyan előterjesztésnek legyünk majd a végszavazásán néhány hét múlva itt a Házban, amely mindenki szempontjából támogatható. Azt szeretném mondani, hogy ez a normaszöveg, ami ma előttünk van, ez még így nem ilyen. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Vadai Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szerintem nagyon sokan várták az osztatlan közös földtulajdonnal kapcsolatos törvényjavaslatot, mert valóban, a rendszerváltás utáni időszak egyik torzszülöttjével állunk itt szemben, ami sok tekintetben okoz versenyképességi problémát, okoz személyes konfliktusokat is, tegyük hozzá, tehát emberi viszonyok romlottak meg az osztatlan közös tulajdon miatt, és lássuk be, hogy nekünk is immár, nem is tudom, hány éves problémát okoz, hiszen mindig próbálkoztam vele az Országgyűlés, hogy valamiféle formátumot találjon ennek a megoldására.

Előljáróban, amikor elolvastam a törvényjavaslat... - és előrebocsátom mindazoknak, akiknek 1-esel kezdődik a személyi száma, és jobban értenek az agrárgazdasághoz, hogy majd két törvény múlva jön a hibrid hadviselés, amihez én jobban értek, mint ehhez. De valamennyi azért rám is ragadt, nyilván olyan vidékről érkezem - ez az Alföld, a karcagi rész -, ahol az osztatlan közös tulajdon problémát okozott és sokak számára okoz ma is.

(14.20)

Én, ahogy elolvastam, alapvetően találtam ebben a törvényjavaslatban izgalmas javaslatokat, új megközelítéseket. Szerintem vannak benne nagyon előremutató elképzelések, egy nagyon jó vitaindító alap, de tudjuk, hogy a részletek a fontosak. Itt több képviselőtársam is említette már, hogy a végrehajtási rendeletek - és erre majd később szeretnék kitérni - különösen lényegesek, hiszen az utóbbi időben azt találtuk az agráriummal kapcsolatos törvényjavaslatok esetében, hogy igazából a lényeg mindig ezekben a végrehajtási rendeletekben lett meghatározva, egy picikét később, és úgy szavaztunk magáról a törvényjavaslatról - ami, majdnem azt mondanám, hogy szinte természetes -, hogy még csak halvány elképzelés sem volt arról, hogy mi lesz a végrehajtási rendeletben. A jogalkotás szempontjából persze logikus, hogy először van törvény, aztán a különböző végrehajtási rendelet, ebben nincs is vita közöttünk, csak én azt gondolom, hogy miután ez sok esetben a törvénynek az általunk gondolt elképzelését megváltoztatja, ezért jó lenne, ha legközelebb a tárca előzetesen pár mondatot mondana arról, hogy miként képzeleli a végrehajtási rendeletet, és milyen ütemezésben.

Az idő tekintetében a legjobb példa, mondjuk, az öntözéses törvény. Ebben az ügyben már több írásbeli kérdést is benyújtottam, hogy az öntözéses törvényt elfogadta az Országgyűlés, de a végrehajtási rendeletek, ugye, az volt a mondás, hogy valamikor tavasszal érkeznek. Már most így nagyon tavasznak érzem, jó idő is van kint, de március is tavasz, meg

április is tavasz, most meg május is tavasz, és lehet, hogy a végén, mire odaérünk, június lesz.

Nekem van sok apró problémám, amit írásbeli kérdésben fogok benyújtani, mert szerintem ez a kommunikációnak egy nagyon jó módja az agrártárcával. Ilyen - csak felsorolásszerűen - a tulajdonosi kör beazonosítása az osztatlan közös tulajdon esetén, a tulajdonosi kör kiértékelése, az osztóprogram használata, a jogok tulajdoni lapon történő átvezetése, az új tulajdonon kialakítandó út, a bírósági letétben elhelyezett vételár, a kisajátítással kapcsolatos méret- és tulajdonosi korlát, vagy éppen az ingatlanügyi hatóság adatbázisának más állami adatbázissal való kapcsolata. Ezek az ilyen kisebb dolgok, amikről szerintem érdemes beszélgetni.

Azt szeretném előrebocsátani, hogy a legnagyobb jóindulattal sem fogok beadni módosító javaslatot, mert a legutóbb roppant nagyot csalódtam. Volt egy ügy, amiben tulajdonképpen az látszódtott, hogy megállapodás van közöttünk a kiemelt jelentőségű agrárgazdaságok tekintetében, amelyek nyilván például veszélyhelyzet esetén akár védetté nyilvánítandók lehetnének, ahova, mondjuk, a honvédség vagy bármelyik más állami szerv képviselői kimehetnének segíteni, hogy biztosítsák a folyamatos működést, és legnagyobb sajnálatomra a Mezőgazdasági bizottság ülésén az általam benyújtott módosító indítványt leszavazták, és ebben a tárca is támogatta a bizottságot.

Én azt elfogadom, ha a tárca álláspontja szerint nem jól fogalmaztam meg a felvetést, de hogy aztán nem volt arra igény... *(Font Sándor: A tárca nem támogatta ezt a javaslatot! - Az elnök csenget.)* Igen, a tárca nem támogatta ezt a javaslatot. Ez azért esett rosszul, mert a miniszter úr viszont pozitívan nyilatkozott erről a javaslatomról, és azt gondolom, hogy fontos lett volna, mert akár a Mezőgazdasági bizottság - amelynek én nem vagyok a tagja, és azért nem vagyok a tagja, mert nem jutott a Demokratikus Koalíciónak hely, ezt azért mondom, mert minden egyes alkalommal a fejemre olvassák ezt -, másrészt az agrártárca arra illetékes szakapparátusa, nyilván egy közös párbeszéddel, érteve a mi itteni politikai vagy szakmai párbeszédünket, kialakíthatta volna az álláspontját. Úgyhogy én hiszek abban, hogy a miniszterben van e tekintetben jó szándék, de láthatóan az apparátusában nem volt, úgyhogy szerintem módosító javaslat beadása egy nagyon szép gesztus, csak nem vezet sehová, merthogy az elmúlt időszakban nem tapasztaltuk azt, hogy még azokban az ügyekben is előrejutottunk volna, ahol egyezség van közöttünk.

Engedjék meg, hogy pár paragrafust külön kiemeljek a törvényjavaslatból. Az első a 12. §, ez lényegében a bekebelezés dolgáról szól. Azt mondja, hogy a területi minimumot el nem érő és önálló ingatlanra nem alakítható tulajdoni hányadoknak a többi tulajdonostárs általi megváltására van lehetőség, és a megváltásra kerülő ingatlanrészért ellentételezésül a szerző tulajdonostárs köteles legalább az ingatlan-értékbecslés útján megállapított értékének megfelelő el-

lenértéket fizetni. Itt van az első biankó kérése a tárcának az értékbecslési szakvéleményről szóló rendelet kapcsán, merthogy azt nem láttuk, nem tudjuk, az mit tartalmaz, és ahogy említettem, az öntözéses gazdálkodási törvény esetében is ugyanez volt a példa.

Azt például érdemes lenne már itt szóban tisztázni, hogy az értékbecslési szakvéleményben megállapított értéknek megfelelő összeg a maximumérték vagy a minimumérték, vagy az milyen érték, köztes érték, hogy ez mit jelent; vagy hogy pontosan ki fogja kiállítani ezt a szakvéleményt, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott személyek vagy gazdálkodási szervezetek. Azt fontos lenne tudni, hogy mikor kerülnek kialakításra ezek a rendeletek, hiszen anélkül a törvény béna kacska, merthogy nem lehet továbblépni az osztatlan közös földtulajdon felosztása tekintetében. Ezt az értékbecslést, amit elkészítenek, minden tulajdonostársnak el kell majd küldeni, és bárki adhat-e rá ajánlatot? És ami nagyon fontos: megtámadható-e az értékbecslési szakvélemény?

Az is fontos kérdés, hogy ki tehet majd ajánlatot ezekre a bekebelezendő területekre. Bárki, akinek tulajdona lesz a kialakított földterületen, mérettől függetlenül, vagy a bekebelezendő terület melletti tulajdonostársak, vagy csak eleve méretkorlát feletti tulajdonnal rendelkező tulajdonosok? Tehát hogy ki lesz az, akinek ebben lehetősége lesz?

A 13. § a földbérleti szerződéssel foglalkozik, ami azt mondja ki, hogy a megosztás nem szünteti meg a közös tulajdonban álló földeken fennálló földhasználati szerződésen alapuló földhasználatot. Ez egyébként egy nagyon jó gondolat, azt mondanám, csak azért fölvet egy pár kérdést. Hogy mi van akkor, ha a bérlő akarja, de az új tulajdonos nem akarja? Mi van akkor, ha senki nem akarja? Tehát akkor erre mi a megoldás? Én nem találtam meg a törvényben, hogy hogyan oldható fel és meg ez a probléma. Ráadásul szeretném mondani, hogy ehhez és az értékbecsléshez is szorosan kapcsolódik, amit a többi képviselőtársam már említett, hogy itt a magántulajdon mint kiemelten védendő érték azért sok tekintetben, nyilván azért, mert egy speciális tulajdonjogi helyzetről van szó, érdeksérelmet fog szenvedni egy-egy magyar állampolgárnál.

Éppen ezért szerintem nagyon óvatosnak kell lenni akkor, amikor azokat a szabályokat alkotja meg a tárca, amelyek egy ilyen súlyú magántulajdoni sérelem mellett akár az értékbecslést, a földhasználati szerződésen alapuló földhasználatot, vagy éppen a következő paragrafus tekintetében - ugye, ez a 16. § - a tulajdonba vétel kérdését rendezik. Ez a 16. § azt mutatja meg, hogy ha több tulajdonostárs is igényt formál a földrészletre, akkor milyen sorrend alapján lehet megszerezni a tulajdont. Első helyre a földet legnagyobb mértékben használó tulajdonostársat helyezi, figyelemmel arra az általános, önként támogatott földbirtok-politikai célkitűzésre, hogy a föld elsősorban az azt használó személy tulajdonába kerüljön. Ha ez nincsen, akkor a legnagyobb tulajdoni há-

nyaddal rendelkezők közül kell kiválasztani, egyenlőség esetén pedig a fiatalok tulajdonszerzését teszi lehetővé.

Én el tudok képzelni minden ilyenfajta sorrendet. Hozzáteszem, szerintem ebből lehet diszkriminációs probléma, mert akkor, hogy mi a fiatal... - még nincs beírva, hogy férfi; remélem, nem is fogják beírni (*Dr. Fazekas Sándor: Nagyon vicces!*), tehát lehetséges legyen, hogy bármilyen fiatal gazda szerezzon -, de ez egy nagyon súlyos tulajdonkorlátozó intézkedés. Ugyanis nem dönthetek saját magam, hogy kinek akarom eladni, hiszen a törvény megmondja, hogy kinek kell és milyen sorrendben.

Szeretném felvetni azt az egy kérdést - ez szerintem egy fontos dolog -, hogy mi van akkor, ha valaki ezeknél sokkal jobb ajánlatot tesz a földre. Mi van akkor? Van-e nekem jogom akkor azt választani, vagy mindenképpen ezt kell folytatnom, tehát ezen sorrend alapján kell mennem, és akkor ki kompenzálja a veszteségemet? Ezek azért fontos kérdések, mert ahogy miniszter úr az expozéjában és egyébként, azt hiszem, a kormány.hu-n megjelent cikkben is elmondta, itt azért nagyon sok embert érint ez a dolog, és óhatatlan, egyetértek azokkal, akik azt mondják, hogy nem lehet mindenkinek az igényét e tekintetben, az osztatlan közös földtulajdon megosztása tekintetében kielégíteni, de azért törekedni kellene rá, hogy minél többen nyertesek legyenek.

(14.30)

A tulajdonszerzés közös szabályai kapcsán szeretném azt fölvetni és érdeklődni, azt hiszem, talán volt már olyan képviselőtársam, aki ezt említette, ez a földszerzési maximum kérdése. Én őszintén szólva, tényleg... - tehát igen gyakran beszélgetünk most már itt így viszonylag szűk körben agrártémában, nagyjából szerintem mindenki be tudja lőni, hogy amikor agrártéma van, akkor ki fog beszélni az adott frakcióból. Szerintem a földszerzési maximum ügye minden egyes törvényjavaslatnál előkerült, és azért került elő minden egyes törvényjavaslatnál, amit az agrártárca benyújtott, mert mindig egy újabb kivétel volt. Szerintem ezekben a kérdésekben kell valami egységes álláspontot kialakítani, mert most már lassan több lesz a kivétel ezekben az ügyekben, mint az általános elfogadott szabály.

Én azt szeretném végül fölvetni, amikor volt a „Földet a gazdagoknak!”, bocsánat, a „Földet a gazdáknak!” program, akkor az MFB-nek volt egy földvásárlási hitelprogramja az 1765/2015-ös kormányhatározat alapján. Ez nagyjából egy 250 milliárd forintos hitelprogram volt, amit sokan igénybe vettek annak érdekében, hogy földet tudjanak szerezni. Érdeklődni szeretnék, és ez nyilván nem a törvényhez tartozik, de van-e arra terv, hogy hasonló hitelprogram készüljön. (*Dr. Nagy István: Igen.*) Már csak azért, mert szerintem a kisebbeknek, ha jól értik a képviselő hölgyek és urak, a kevésbé tehetőseknek pont egy ilyen hitelprogram tudna lehetőséget adni annak érdekében,

hogy mondjuk, egyszer győzedelmesen jöjjenek ki egy-egy ilyen tranzakcióból, mert mégiscsak ez lenne a cél.

Én azt szeretném javasolni a tárcának, hogy fontolja meg azokat a felvetéseket, amelyeket ellenzéki képviselőtársaim és jómagam itt most tettünk - szakértők segítségével dolgoztuk ki ezeket a felvetéseket -, mert ezeknek a megfogadása vagy legalább részbeni elfogadása, beintegrálása a törvényjavaslatba szerintem nagyban segítené azt, hogy ezt a mindannyiunk számára fontos és megoldandó kérdést ennek a törvényjavaslatnak ebben a változtatott formájában, tehát azokkal a javaslatokkal kiegészítve, amiket mi tettünk, meg tudjuk szavazni.

Egyébiránt, hogyha ez marad a törvényjavaslat szövege, akkor a legnagyobb sajnálatomra ezt a törvényjavaslatot támogatni nem fogjuk tudni. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Szeretném a felszólalásom legelején tisztázni, hogy az osztatlan közös tulajdont a termőföldek és az erdők esetében az LMP nem tartja fenntartható tulajdoni formának, éppen ezért üdvözljük a kormány kezdeményezését ennek a tulajdonformának a felszámolására.

Továbbra is az a meggyőződésünk, hogy a magyar termőföldnek magyar kis- és középbirtokosok tulajdonában kell lenni. A képzett, a család megélhetését a termőföldre alapozó családi gazdaságok azok, melyek a termőföldet fenntarthatóan kezelik. Őket nem kell arról majd meggyőzni, hogy a talajainkat védeni, gyarapítani szükséges, hogy olyan állapotban kell a tájat, a termőtalajt, az ökológiát tartani, alakítani, ami biztosítani tudja, hogy hosszú távon is eredményesen lehessen a termőföldön gazdálkodni.

Egy családi gazdaság abban érdekelt, hogy az örökösök, a gazdálkodás folytatói is legalább olyan jó körülmények között biztosíthassák a megélhetésüket a földből, mint ahogyan az jelenleg lehetséges. A jövő generációk szempontjait figyelembe vevő gazdálkodó a tájat, a talajt lehetősége és tudása szerint gazdágítani és építeni fogja. Ezt szerettem volna ilyen felvezetésképpen elmondani.

Ezek a fenntarthatósági szempontok, mi is tudjuk, látjuk, hogy az osztatlan közös tulajdonú termőföldek esetében nem biztosíthatóak, sőt féltő, hogy egyesek a rendezetlen helyzetet kihasználva a termőföldet inkább rövid távú érdekeik szerint kizsarolják vagy lerontják. Tehát ebben a kérdésben az LMP-nek, Magyarország zöldpártjának a célja egybeesik a kormány céljával: az osztatlan közös tulajdont a termőföldek és erdők esetében a családon belüli osztatlan közös tulajdon kivételével fel kell számolni.

A jelenlegi általános vita során már szeretnénk felvázolni azokat a jobbitó szándékú javaslatokat, melyek véleményünk szerint a törvénytervezet erre a célra valóban alkalmasabbá tehetik. A törvénytervezethez mi fogunk módosító javaslatokat benyújtani, mi örök optimisták vagyunk e tekintetben, és ezt tesszük annak érdekében, hogy egy ilyen jelentőségű nemzeti ügy a lehető legjobban kerüljön végrehajtásra, és a fenntarthatóság és igazságosság a lehető legteljesebb mértékben érvényesüljön.

Kérem, engedjék meg, hogy ha nem is paragrafusonként, de legalább témánként végigvegyem, hogy hol tartjuk szükségesnek a törvénytervezetben a módosításokat. Legelső sorban azt kell kiemelnem, hogy a feladatban a földhivataloknak rendkívül fontos szerepe van. A földhivatali apparátust fel kell arra készíteni, hogy ezt a rendkívül jelentős, rengeteg adminisztrációval járó feladatot képesek legyenek jól és gördülékenyen lebonyolítani. A földhivatalok szerepét ráadásul tovább kell erősíteni a folyamatban, mert bizonyos esetekben véleményünk szerint csak az államapparátus aktív közreműködése biztosíthatja, hogy minden folyamat gördülékenyen és igazságosan folyjon le.

Ezért kérjük a kormányt, hogy már az idei költségvetésben kezdjen többletforrást rendelni a földhivatalok szakapparátusának a fejlesztésére, hogy ha a törvény hatályba lép, akkor már felkészülten várhassák a felmerülő bejelentéseket. Fontos, hogy amennyiben a költségvetés állapota miatt ez még idén nem lehetséges, és csak a jövő évi költségvetésben lesz erre mód, akkor mi azt gondoljuk, hogy érdemesebb lenne inkább a törvénytervezet hatálybalépését egy kicsit kitolni, legalább egy fél évvel.

Már ez többször elhangzott, a mi számunkra sem világos, hogy ez a 90 napos határidő a megosztás átvezetése iránti kérelem benyújtására elegendő-e. Adott esetben a folyamat nagyon sok tulajdonost, köztük a magyar államot képviselő Nemzeti Földügyi Központot, illetve bizonytalan, beazonosíthatatlan tulajdonosokat is érinthet. A folyamat bonyolultsága miatt úgy véljük, hogy legalább kétszer ennyi időnek, 180 napnak rendelkezésre kellene állnia ehhez a folyamathoz.

Mivel úgy véljük, és ebben a kormányval valószínűleg egyetértünk, hogy az osztatlan közös tulajdon megszüntetése tulajdonképpen közérdek, ezért javasoljuk azt is, hogy az amúgy is jelképes 15 ezer forintos igazgatási szolgáltatási díj helyett az eljárás legyen ingyenes, amennyiben lehetőség van rá, tehát gyakorlatilag a költségvetés teljes mértékben biztosítsa az ehhez szükséges forrásokat. Ez talán egy apró könnyítés lenne a folyamat sikeréhez.

Sokkal fajsúlyosabb kérdés, hogy kinek a feladata a tulajdonostársak értesítése. A törvénytervezet szerint ezt a kezdeményező tulajdonostársnak kellene megtennie, ugyanakkor az ismeretlen vagy bizonytalan kilétű tulajdonostársak felderítése a földhivatalok feladata lenne.

A földhivatal rendelkezik a szükséges adatokkal a tulajdonostársak felderítéséhez, lehetősége van rá gyakorlatilag, hogy a lakcímnnyilvántartó, esetleg a cégjegyzék adatai alapján felderítse vagy pontosítsa a tulajdonosok kilétét. Ezért mi úgy véljük, hogy az értesítést az eljárás megindításáról a többi ügyfél részére egységesen a földhivataloknak kellene megtenniük. Ez biztosíthatja azt is, hogy minden érintett megfelelő és kielégítő tájékoztatást kapjon az egész eljárásról.

A tervezet szerint nemcsak akkor kell kézbesítettnek tekinteni az értesítést, ha azt a címzett nem kereste, hanem akkor is, ha az „elköltözött” jelzéssel érkezik vissza. Ezt mi nem tartjuk elfogadhatónak. Igazságtalan eljárás az olyanokkal szemben, akiknek a címe amúgy a lakcímnnyilvántartásból felderíthető lenne. Éppen ezért ilyen esetekben a rendelkezésre álló egyéb adatok alapján a földhivatalnak meg kellene kísérelnie felderíteni a tulajdonostárs lakcímét.

A megfelelő garanciák biztosítása miatt törvényben kellene előírni, hogy ilyen esetben a földhivatal a lakcímnnyilvántartó adatai alapján meg kell hogy ismétlje a kézbesítést az ismert új lakcímre. Tehát arról beszélek, amikor valaki egy új helyre költözött. Ezt fontosnak tartanánk.

(14.40)

Egy másik kérdés: a törvénytervezet elfogadásával az ország szókincse is, hisszük, hogy alakulni fog, mégpedig ennek a bekebelezésnek törvényi jelentést, tartalmat adunk. Kérjük azt, hogy tegyünk meg mindent annak érdekében, hogy ehhez a szóhoz ne az igazságtalan eltulajdonítás, kismemmisz jelentéstartalom társuljon. Az osztatlan közös tulajdoni részesedési arányok többek között örökléssel is tovább aprózódtak a tulajdonszerzés óta, rengeteg esetben valószínűsíthető, hogy az eredetileg tulajdonhoz jutóknak mára elhunyt gyermekei, esetleg unokái közösen örökölték a tulajdoni részesedést, és az rendkívül elaprózódott. Az elaprózódott tulajdoni részesedés mértéke egyénenként sok esetben nem éri el a minimálisan kialakítható területméretet, így azok bekebelezésre kerülhetnek.

A törvénytervezet nem veszi figyelembe a családi kötelekeket, kizárólag a legmagasabb ajánlattevő számára ad lehetőséget a bekebelezésre. Véleményünk szerint ez igazságtalan azokkal szemben, akik családon belül nem feltétlenül a legmagasabb áron szeretnék az elaprózott részesedéseket egyben tartani és önálló területet kialakítani. Úgy gondoljuk, meg kell találni a módját, hogy a tulajdonrészek családon belül maradhassanak akkor is, ha a családtagok, közeli hozzátartozók, közös egyenes ági rokonnal rendelkező örökösök között egyezség alakul ki, de a családon belül nem a legmagasabb kínálati ár alapján döntenek, hogy ki bekebelezze be a többiek tulajdonrészét. Az egyetlen tulajdonostárs tulajdonba vétele esetén is szerepet kell adni a családon belüli kötelekeknek.

Fontos pontosítás, hogy erre akkor kell hogy sor kerüljön, ha az ingatlan mérete nem éri el a területi minimum kétszeresét, hiszen ahhoz, hogy két önálló földrészlet kialakítható legyen, az eredeti ingatlan legalább kétszer akkora kell lennie, mint a területi minimum. A 16. § szerint a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostárs kebelezheti be a többi tulajdonrészre. Ez a szabály igazságtalan azokkal a családokkal szemben, ahol örökléssel vagy egyéb jogcímen elaprózott tulajdoni részesedések alakultak ki, de összességében a család lenne a legnagyobb tulajdoni hányaddal rendelkező. Ezért fontosnak tartanánk azt, hogy a családok védelme érdekében ennek az esetnek legyen törvényi szabályozása is.

Az osztatlan közös tulajdon kisajátítás útján történő megszüntetésének a lehetőségét pontosabban szükséges törvénybe foglalni. A tervezetben leírt esetek kezelik azt a helyzetet, amikor a tulajdonostársak magas száma vagy egyéb okok miatt ütközik rendkívüli nehézségbe ez a folyamat. Azonban fontosnak tartjuk, hogy a leírt esetek között ne és, hanem vagy-lagos kapcsolat legyen, tehát ha már legalább három alkalommal kezdeményezték a megosztást, de valamiért nem járt sikerrel, vagy már eltelt két év a törvény hatálybalépése során, és a tulajdonostársak magas száma ezt indokolja.

Még néhány dolog. Fontos, hogy az állami kisajátítás lehetőségét további környezet- és természetvédelmi célok megvalósítása céljából is kezdeményezni lehessen. A kisajátításokkal kapcsolatban nagyon fontos, hogy a NFK-knak ne legyen mérlegelési joga. Amennyiben más módon az osztatlan közös tulajdon nem szüntethető meg, vagy azt természet- vagy környezetvédelmi érdek megalapozza, akkor a kisajátítást a központi költségvetés osztatlan közös földtulajdonok kisajátítás útján történő megszüntetését szolgáló előirányzatának terhére a kezdeményezéstől számított 90. napon meg kell kezdeni. Véleményünk szerint ne mérlegeljen a Nemzeti Földügyi Központ.

Végül még beszélnem kell a nem beazonosítható tulajdonok állami tulajdonba kerüléséről. Az LMP több szempontból is rendkívül elhibázottnak tartja a tervezetben leírt módszert. Nem vitatjuk, hogy valamit kezdeni kell a beazonosíthatatlan tulajdonostársak tulajdoni hányadával, azonban az állami tulajdonba vétel elhibázott megoldás lenne. Sokkal célszerűbbnek tartjuk, ha a beazonosíthatatlan tulajdonos, tulajdonosok tulajdonrészét a földhivatal a leírtak szerint feljegyezné a tulajdoni lapra. Ezeket a tulajdonrészeket az egyezség során olyannak kéne tekinteni, mint akik elfogadják az egyezséget, ezzel beszámítanak a minimum 50 százalékos arányba.

A kialakult egyezség szerint ezeket a tulajdonrészeket a legmagasabb összeget kínáló tulajdonostárs kebelezheti be. A bekebelezés ellenértékét a bekebelező bíróság letétbe helyezné. Amennyiben az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének bejegyzését követő ötödik év végéig sem sikerül a korábbi tulajdonost beazonosítani, akkor a bírósági letétbe helyezett

összeg az állam tulajdonába kerül, és termőföldvédelmi célokat valósítana meg.

Ez a módszer segítené az egyezségek létrejöttét. Az állam aktív szerepvállalása nélkül lebonyolítható lenne az egyezség kialakítása ezekben az esetekben. Azt gondolom, egyetértünk azzal, hogy ez mindenki számára nagy könnyebbséget jelentene. Az igazságosság értelmében, ha öt éven belül mégis fény derül a jogos tulajdonos kilétére, akkor hozzájuthatna a bírósági letétbe helyezett összeghez. Ha mégsem kerül elő a jogos tulajdonos, akkor sem következik be jogalap nélküli gazdagodás. Az ellenérték az állami költségvetés részeként termőföldvédelmi célokat szolgálna. Ez a szabályozás esetleg későbbi pereket is megelőzhetne.

Miniszter úr, nagyon bízom benne, hogy az elmondottakkal ön is egyetért, ugyanis a javaslatunk a célszerűséget, az igazságosságot, a fenntarthatóságot szolgálják. Mint ahogy említettem, fogunk javaslatokat benyújtani a törvényhez, és még az a rossz hírem van, hogy még lesznek további javaslatunk a törvényhez. Azt rendes felszólalás keretében fogom elmondani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyan lett volna még a képviselő asszonynak egy egész perce, de bizonyára annál többet szeretne majd elmondani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség az elsőként szólásra jelentkező független képviselő felszólalására. Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint az osztatlan közös tulajdoni forma a magyar mezőgazdaság koronavírus, rendkívül súlyos károkat okoz már régóta a magyar agráriumnak. Indokolt és szükséges az ezen tulajdoni formával szembeni határozott fellépés, amely persze nem jelent mindenekfeletti és korlátok nélküli intézkedési jogkört.

Először is Font Sándor bizottsági elnök úr szavaihoz csatlakoznék vagy rá reagálnék. A jelenlegi osztatlan közös táblákon belüli adásvételek vagy táblák közötti cserék esetében is lehetne jelentősen könnyíteni a tulajdonosok helyzetén. Állítom azt, tisztelt miniszter úr, hogy önök nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy már ennek a törvénynek, amiről mi itt most vitázunk, a hatálybalépése előtt elősegítsék, serkentsék ennek a borzasztóan átkos tulajdoni formának a megszüntetését, amely túlzás nélkül nevezhető a régi idők átkának, és bizony nem túl szeretettel emlékezünk azokra, akik ezt kitalálták annak idején, és ránk szabadították.

Gondolok itt arra - amit korábban is elmondtam már, és kénytelen vagyok most is megismételni a Mi

Hazánk Mozgalom álláspontjaként -, hogy ha hajlandóak lennének megfontolni, hogy a földtörvényben végigvezetünk olyan módosításokat, amelyek lényegileg azt kellene hogy tartalmazzák, hogy ha osztatlan közös tulajdonú területeken belül tulajdonostársak egymás közötti adásvételügyletére kerül sor, vagy adott településen belül vagy települések között - mint ami megfogalmazás ebben a törvényben is szerepel - cserére kerül sor, akkor se kifüggeszteni, se jóváhagyni ne kelljen ezeket az ügyleteket.

Most az a helyzet, tisztelt miniszter úr, hogy csak és kizárólag akkor nem kell az ilyen szerződést kifüggeszteni és jóváhagyni, ha az adott ügylet az osztatlan közös tulajdont megszünteti, magyarul: valaki egyben felvásárol egy táblát - ez a tipikus spekulációgyanús vagy spekulánsgyanús magatartás -, vagy valaki a sokadik tranzakció vagy több tranzakció végére érve az utolsó ilyen tranzakciót alkalmazza, és ennek révén szűnik meg. Tehát egy folyamat részeként szűnik meg az osztatlan közös, tehát egy nagy szerződéssel, vagy sok kicsi szerződés közül az utolsó esetén nem kell kifüggeszteni, most ide nem érve a közeli hozzátartozók egymás közötti jogügyleteit.

(14.50)

Eppen ezért nagy tisztelettel azt javasoljuk a Mi Hazánk Mozgalom nevében, hogy fontolják meg ezen törvény hatályba léptetése előtt - ami jelen pillanatban 2021. január 1-je - ezeknek a módosításoknak az átnevezését. Nevezhetjük ezeket szükséges előzetes intézkedéseknek is, hiszen ezáltal serkentենék a természetes kiválasztódás folyamatát, serkentենék azt a folyamatot, hogy vita nélkül, időcsúszások és időhúzások nélkül egymás között szerződjenek az emberek. Ezáltal rengeteg konfliktust megelőzünk. Ugyanis amiről itt beszélünk - talán nem hangzott még el így a vita során, valószínűleg majd még időt kell kérni, mert nem fogok beleférni a 15 percbe -, tisztelt képviselőtársak, ezek nagyon súlyos érzelmi kérdések is. Akinek van termőföldtulajdona, erdőtulajdona, az jól tudja, ha műveli különösen, de ha csak úgy gondol rá vissza, hogy a dédszüleitől, a nagyszüleitől, a szüleitől örökölt akár egy kisebb térmértéket is, és bizonyos előszereteti érték - ami piaci áron nem feltétlenül jeleníthető meg - kötődik hozzá, érzelmek fűződnek hozzá és akarata ellenére kerül ki a tulajdonából vagy használatából, az bizony nagyon súlyos érzelmi probléma, és nagyon súlyos egyéb kérdéseket is fölvet.

Tehát én javaslom ezeknek az előzetes intézkedéseknek a meghozatalát. De egyébként sem értem - több földhivatali vezetővel is beszéltem -, tisztelt kollégák, milyen logika van abban, hogy amikor valaki egyszerre megvásárol - mert akkor van esély arra, hogy a magyar föld „illetéktelenek” vagy spekulánsok kezébe kerül, ha valaki egyszerre vesz sokat -, akkor nem kell kifüggeszteni, nem kell jóváhagyni. Amikor pedig, mondjuk, egy 13 hektáros táblából valaki fél hektárt vesz úgy, hogy már régen benne van tulajdonostársként, akkor meg ki kell függeszteni.

Nem akarom a gyorsírók idegrendszerét tönkretenni vagy próbára tenni, de még egyszer fölvezolom önöknek, hogy milyen stációkat kell bejárni ahhoz, hogy Magyarországon akár egy táblán belüli tulajdonostárs, aki garantáltan nem spekuláns... - ha más nem, a helyi földbizottságok is ellenőrizhetik, vagy ha úgy tetszik biztosíthatják afelől a többieket, hogy nem valamifajta spekuláns bevásárlás vagy felvásárlás van folyamatban. A következő módon játszódik le az esetek nagy többségében az osztatlan közös tulajdonokon belül egy ilyen ügylet: ügyvédi iroda, polgármesteri hivatal hirdetőtáblája, a 60 napos kifüggesztés után megyei földhivatal, megyei agrárkamara, helyi földbizottság, megyei agrárkamara, megyei földhivatal, ismét az ügyvédi iroda, a föld fekvése szerinti körzeti földhivatal. Ez egy örület, ez egy örület, tisztelt hölgyeim, uraim! Ember és ügyvéd legyen a talpán, aki ezt így, ilyenformán le tudja követni!

Azt is felvetném, felvettem már bizottsági üléseken is, tekintettel arra, hogy a hirdetmények elektronikusan is elérhetők a hirdetmeny.magyarorszag.hu oldalon, indokolt lenne megfontolni a 60 napnak 30 napra történő csökkentését. Ugyanis amint az előbb elmondtam, a 60 napos kifüggesztéssel együtt átlagban a legjobb esetben hat hónapos procedúrát jelent, de ez akár a nyolc-tíz hónapba is belefuthat, a hírek szerint Pest megyében időnként akár az egy-másfél évbe is, amíg valakinek a tulajdonjogát bejegyzik. Vonatkozik ez azokra az esetekre is, amikor osztatlan közös tulajdonokon belül kerül sor ilyen ügyletekre.

Na de, hogy gyorsan rátérjek szorosabb értelemben az előttünk fekvő törvényjavaslatra is, valóban fölvet gyakorlati kérdéseket. Én próbálok most gyakorlati problémákra rávilágítani. Rögtön kezdjük is a 4. § (2) bekezdésével! Elvileg nem lehet akkor az osztatlan közös tulajdon megszüntetését megkezdeni, el kell utasítani az ilyen jellegű kérelmet, ha adásvételi szerződés van folyamatban az adott területen belül. Honnan fogják ezt feltétlenül tudni a tulajdonostársak, és honnan fogja tudni ezt az illetékes földhivatal? Ugyanis jelen pillanatban, ha kötünk egy adásvételi szerződést földtulajdon vonatkozásában, akár tulajdonostársak adott táblán belül, ami most borzasztóan megnehezített, akkor a földhivatalnak nem kötelessége hivatalból bejegyezni, hogy itt adásvétel van folyamatban, csak akkor, ha a vevő - mert általában az ő érdeke - ezt kifejezetten a szerződés szövegében egy külön szerződéses pontban kiköti, és kifizeti a 6600 forintos eljárási illetéket. Akkor körülbelül a hirdetőtáblára való kifüggesztést követő két héten, 15 napon belül bejegyzik, erről születik egy végzés, és akkor valóban az örült procedúra végéig ott szerepel, hogy adásvételi szerződés van folyamatban az adott tulajdoni hányad vonatkozásában. Ezt csak az esetek elenyésző hányadában alkalmazzák a szerződő felek.

Egyébként sok szempontból így van, mert a végrehajtási jog kivételével semmit nem lehet bejegyezni. Magyarán mondva, a vevőt nem tudja kijátszani az esetlegesen család eladó. Nagyon-nagyon minimális

mértékben, szerintem 1 százalékos mértékben alkalmazták ezt. Itt egy gyakorlati problémával már találkozunk. Magyarán mondva, megkezdődhet az osztatlan közös tulajdon megszüntetése, hogy adásvételi szerződés vagy esetleg csereügylet van folyamatban, nincs feljegyezve a tulajdoni lapra, ilyen módon főleg nagyszámú tulajdonosok esetén nem lehet tudni, a legnagyobb körültekintés és a legnagyobb jó szándék mellett sem fogják tudni, hogy amit megkezdtek, az rögtön egy törvényi kizáró okba ütközik.

Egyetlen megoldást tartok kivitelezhetőnek. Valószínűleg most az összes földhivatali dolgozó haragját ki fogom vívni és mindenkit magamra fogok haragítani, aki ilyen területen dolgozik, de egy megoldás van, tisztelt képviselőtársak, hogy valamennyi adásvételi ügyletnél kötelező legyen bejegyezni az adásvételi folyamatban létének a tényét. Ezt azonban megfontolandónak tartom abból a szempontból, hogy ha valami, akkor ez örült terhet fog a földhivatali munkatársakra zúdítani. Nem könnyű kérdés, de ha ezt benne hagyják, akkor más megoldást én nem nagyon látok, mert honnan tudják, hogy adásvétel van folyamatban, holott tényleg meg kellene szüntetni az osztatlan közös tulajdont is.

Aztán itt van az eltérő művelési ág problémája. A 8. § (2) bekezdésére gondolok. Erről önmagában többször 15 percet lehetne beszélni. Miről van szó? Nagyon gyakori, hogy a földhivatali ingatlan-nyilvántartásban szereplő művelési ághoz képest a valóság már merőben más. Magyarán mondva, legelő művelési ágban szerepel az adott terület a földhivatalnál, de azt részben vagy egészen már szántóként használják, vagy szántóként szerepel, de gyakorlatilag már legelővé „silányított” a terület, mert felhagytak egészben vagy részben a művelésével. Szinte az összes többi művelési ág vonatkozásában elképzelhető ez, tehát lehet, hogy mondjuk, éppen erdősült. De a személyes tapasztalataim szerint a leggyakoribb a legelő és szántó kombinációban a valóságtól való eltérés. Jelen állás szerint itt nemcsak az akadályozza a most hatályos törvények szerint az osztatlan közös megszüntetését, hogy egybehangzó akarat kell és ez nagyszámú tulajdonosnál ritkán van meg, hanem azért is, mert inkább elsunnyogják - elnézést a kifejezésért - a tulajdonostársak, mert félnek attól a földvédelmi bírságtól, amely az aranykorona-érték kétezerszeresét is kiteheti. Ez önmagában elég riasztó ahhoz, hogy akkor inkább ne szüntessék meg az osztatlan közöst.

És van egy másik fontos körülmény: az eltérő művelési ág miatt, ha mondjuk legelőként van nyilvántartva, de a valóságban már szántó, aki úgy gondolja a helyben kialakult szokás szerint, ami sehol nincs leírva, csak legfeljebb egy egymás közti szóbeli alku eredménye, a szántós gazda attól fél, hogy ha így fogják megszüntetni az osztatlan közös tulajdont, akkor az ő területe lecsökken. Láttam olyan gyakorlati példát, ahol egy 50 hektáros táblában, amely teljes egészében legelőként volt nyilvántartva, a legelő 3-as osztályú tulajdonosok az eszmei hányadú 9 hektárjukhoz képest több mint 11 hektárt kaptak volna, míg

azok, akiknek 8 hektár legelőtulajdonuk volt papíron, de valójában már szántóterületük volt, lecsökkent volna 5 vagy 5,5 hektárra. Ilyen belső arányokban senki nem fogja bevállalni, és nem is vállalja be jelenleg az osztatlan közös megszüntetését.

Én értem a jó szándékot és merem feltételezni, hogy a kockázatvállalás vagy a kockázatviselés nem arra vonatkozik, hogy majd miután az eszmei vagy az elvi megosztás megtörténik a törvény alapján, akkor a végén csak megbírságozzák az aranykorona-érték kétezerszeresére a gazdát, és nem is kell tartani a területcsökkenés kockázatától. Ha ez a helyes szövegértelmezés, akkor én annak nagyon örülök, de nagyon nagy tisztelettel és végtelen jó szándékkal ajánlom a figyelmükbe, hogy egyértelműsítsük ezt a szabályt. Ugyanis ha ezeket a feszültségeket, ellentmondásokat és félelmeket vagy ha úgy tetszik, gátakat, gátlásokat nem oldjuk fel, akkor borítékolom, hogy nagyon sok helyen hozzá sem fognak kezdeni az osztatlan közös tulajdon megszüntetéséhez, mert úgy vannak vele, hogy inkább menjen így minden tovább, mint hogy a művelésiág-változás miatti bírságot bevállalják.

A szövegben egyértelműnek tűnik, az én értelmezésem szerint legalábbis, de jó lenne ezt kibogozni, hogy mindenki az eredeti eszmei hányadából indulhat ki. Tehát a területcsökkenés kockázatát nem érzem túl nagyra ezek alapján. De az nagyon nem egyértelmű, hogy az elvi megosztás és mondjuk, a tényleges földmérési művelet elvégzése, magyarul, a karók levevése között vagy után nem kaphat-e egy horrorisztikus mértékű bírságot a gazda.

(15.00)

E tekintetben a Mi Hazánk Mozgalom azt javasolja, hogy egyfajta moratóriumot lenne érdemes meghirdetni, magyarul egy bizonyos határidőn belül megtörtént osztatlanközöstulajdon-megszüntetések esetén mentesüljön a földvédelmi bírság megfizetése alól a gazdaközösség. Ez egyébként önmagában is serkentőleg fog hatni a közös gondolkodásra, hiszen a tulajdonosközösség egyetemlegesen viseli a bírságnak a kockázatát is, és hogyha a bírságot kiszabják, ami sok esetben csak szerencse kérdése, hogy az adott földhivatal ezen területen dolgozó ügyintézője az ellenőrzési tervbe mikor teszi be az adott települést, ez ilyen értelemben egy orosz rulett, és azért az aranykorona-érték kétezerszerese bizony finoman szólva is rendkívül fájdalmas tud lenni.

Szerintem amelyik területen ilyen bírságot kiszabnak, ott garantáltan elfelejthetjük az osztatlan közös tulajdon megszüntetését, nem beszélve a művelésiág-változás költségeiről, hiszen az az én szerény számításaim szerint, ha most fognánk hozzá egy ilyen akcióhoz, akkor az körülbelül a földmérési költségnek megfelelő, tehát egy dupla földmérési költséget fizet ki a gyakorlatban az, akinek még a művelésiág-változás átvezetését is ki kell fizetnie.

Valóban elhangzott itt az a mondat, hogy az ördög a részletekben lakozik. Az értébecslés határideje. Ha valamin, akkor a pénzen jól össze tudnak venni az emberek, jól össze tudnak venni a gazdák, az értébecslésnek a határidejét, határnapját sem látjuk egyelőre. Azt tudnám javasolni nagy tisztelettel, hogy a 90 napos, valóban részben talán szűknek tűnő határidőt egy kicsit tegyük rugalmasabbá, tehát kialakíthatnánk akár egy 60+60 napos vagy 90+90 napos szabályt. Magyarán mondva, a 90 napos, a jelenlegi 90 napos határidő egy alkalommal hosszabbítható legyen bizonyos időtartammal, hogy egyfajta úgymond hótágulást biztosítsunk ebben a rendszerben.

És nem kezdek bele a következő mondatomba, mert az végképp messzire vezetne, úgyhogy én most itt leviszem a hangsúlyt, és megköszönöm a felszólalás lehetőségét, de biztos, hogy fogok még gombot nyomni, mert bőven van még mondanivalóm. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Kérdezem, kíván-e valaki két percben felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor a rendes felszólalásokra térünk át.

Elsőnek Steinmetz Ádám képviselő úrnak a Jobbik-képviselőcsoportból adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Általam igen tisztelt Miniszter Úr! Köszönjük szépen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesnek, hogy benyújtotta ezt a törvényjavaslatot, amely az osztatlan közös földtulajdon felszámolására, csökkentésére irányul. Nagyon régóta vártuk már ezt a javaslatot, és nagyon köszönöm az agrártárának, a miniszter úrnak és az itt ülő kollégáknak, akik elég sokat dolgoztak ezzel. Szokták mondani, hogy a jó munkához idő kell, de a biztos az, hogy a miniszter úr a két évvel ezelőtti miniszterjelölti meghallgatásán már azt ígérte, hogy ez még ebben a ciklusban a tisztelt Ház elé kerül, és örülök, hogy ön az olyan politikusok közé tartozik, akik be is tartják az ígéretüket. És köszönöm a többi képviselőtársamnak is, akik egy ilyen horderejű ügyben a mai napon felszólaltak, hiszen tudjuk, hogy ez több millió hektár földterületet és lényegében minden harmadik honfitársunkat érinti Magyarországon, úgyhogy kellő körültekintéssel és kellő szakmaisággal kell a kérdéshez közelíteni, én magam is megpróbálok itt most a tőlem telhető legjobb módon észrevételeket, javaslatokat, kritikát megfogalmazni, illetőleg kérdéseket feltenni.

Mindjárt bemelegítő kérdésként szeretném tudni - és ezt nem egy költői kérdésnek szánom -, hogy miért Semjén Zsolt nyújtja be jellemzően az agrártémájú törvényjavaslatokat *(Dr. Nagy István: Mindet ő nyújtja be!)*, amikor azokat benyújthatná akár a miniszter úr is, vagy más olyan, aki az agráriumnak vagy a bizottságnak, a Mezőgazdasági bizottságnak tagja.

Magyar Zoltán képviselőtársam ugyan ma nem mondta el, de jellemzően azzal szokta kezdeni, hogy mi az, ami kimarad egy ilyen törvényjavaslatból - most én is ezt szeretném megkérdezni. Az örökös jog-szabályozást, a Ptk. módosítását nem látom ebben a törvénycsomagban, holott tudjuk, hogy az osztatlan közös földtulajdon keletkezése sok esetben az örökös elhunytával az örökösök, több örökös hagyatékából származik, és így, ilyen módon aprózódnak is ezek a földterületek. Számos nyugat-európai példával alátámasztva várjuk tehát, hogy esetleg az agrártárca erre is nyújtson be javaslatokat a jövőre vonatkozóan.

Akkor belemenve a törvényjavaslatba, mindjárt a 6. § (5) bekezdéséhez szeretnék egy kérdést fűzni, amely úgy szól: „Az egyezés eredményeként kialakítandó új ingatlanoknak a rendeltetészerű mező- és erdőgazdasági művelésre alkalmasnak kell lenniük.” Tisztelettel kérdezem, hogy mitől lesz alkalmas egy földterület a rendeltetészerű gazdálkodásra.

Van-e erről kormányrendelet, vagy lesz-e? Mi ennek a definíciója? Fontos lenne ezt tudni. Egyetértek azzal, hogy alkalmassá kell tenni, hiszen gondoljunk csak arra, hogy egy legelőnél, mondjuk, egy 10 méter széles, 1 kilométer hosszú csíkon legeltetést megvalósítani igen nehéz. A kérdésem az, hogy majd az osztóprogram erre is figyelemmel lesz-e, fel van-e készülve a technikai háttérrel, a megfelelő informatikai felkészültséggel ennek a szoftvernek a kidolgozója, figyelemmel lesznek-e erre.

Ami egy fontos kérdés - és tényleg nem akarom ismételni képviselőtársaimat, mert nagyon sok minden észrevétele, amit én magam is szóvá tettem volna, most nem fogok megtenni, viszont az megkérdőjelezendő -, hogy miért egy hektár az a legkisebb területméret, amelyet ez a törvény szabályoz, illetve amelyet kiosztásra alkalmassá tesz. Miért nem kevesebb ez? Hiszen korábban, ha jól emlékszem, 0,3 hektár volt az, amit ki lehetett mérteni, ehhez az állam még pénzbeli hozzájárulást is adott, tehát ingyenesen lehetett kimérteni, illetőleg a területalapú támogatások beadásánál ezt a területméretet már az Európai Unió is támogatja, tehát várom a magyarázatot. Én meggyőződhetek természetesen az egy hektárról is, csak nem értem, hogy miért megyünk szembe a korábbi elveinkkel, illetőleg az európai uniós elvekkel e tekintetben.

Továbbmegyek: a „bekebelezés” mint megfogalmazás vagy mint terminus technicus ebben a jogszabályban egyrészt elég idegenül hangzik és egyben visszataszítóan is. Amikor én ezt olvastam, akkor - biztos emlékeznek képviselőtársaim - a kisgömböc jutott eszembe a magyar népmesékből, aki megy előre, és egyszerűen mindent bekebelez, ami az útjába kerül. A magyar vidéken több ilyen kisgömböcszerű földtulajdonos él, és a helyieket azért ez igencsak aggasztja. Úgyhogy érdemesnek találnám a „bekebelezés” helyett esetleg a „hozzácsatolás” szót használni.

De igazából ez nem csupán játék a szavakkal, és ami itt a lényegét érinti, az a gyakorlat: ez a bekebelezés a törvény szerint az én olvasatomban a kisajátításnak az egyik fajtája. Amikor én még jogot tanultam az egyetemen, akkor a kisajátítást teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehetett megtenni, ami most is fenn fog állni, ezzel tisztában vagyok, ezt látom, de a kisajátítás feltétele még a kivételesség és a közérdek is. Kivételességről nem beszélhetünk, hiszen ez mostantól, illetőleg január 1-jétől, ha életbe lép ez a jogszabály, gyakorlat lesz. Ott van a közérdek kérdése is. Engem könnyű meggyőzni arról, hogy közérdek fűződik ehhez, hogy a mezőgazdaság, az agrárium versenyképessége fűződik ehhez az osztatlan közös-felszámolóhoz, de azért nem biztos, hogy három és fél millió ember így gondolja, különösen azok, akik mondjuk, a családi örökség, a birtok vagy egy élet munkájának, egy térszben ledolgozott élet munkájának eredményeképp birtokolják, tulajdonolják ezeket a területeket. Ők már eladták volna egyébként évtizedekkel ezelőtt is, vagy akár az elmúlt években, hogyha ezt szerették volna. Nem biztos, hogy célszerű, hogy most tulajdonostársak, magánszemélyek olyan helyzetbe hozzák őket, hogy kénytelenek lesznek eladni majd nekik, amikor eddig ezt nem tették.

Úgyhogy *summa summarum*, igazából én azt javasolnám megfontolásra, érdemesebb lenne, hogy azt az egy hektárt, vagy amiben közösen megegyezünk, azt a minimális területméretet nem elérő tulajdoni hányadnak a megvásárlását az állam tegye meg, az állam azt vásárolja meg, tisztelt képviselőtársaim, abból a pénzből egyébként, ami most az állami földek eladásából származik.

(15.10)

Nem államadósságra kellene költeni, hanem többek között ezeknek az apró töredékbirtokoknak a megvásárlására. Ez könnyebben átmenne Mari néni meg Laci bácsi torkán is, nem lenne ebből vizsály helyben. És én azt gondolom, hogy az itteni, az előtünk fekvő törvényben lefektetett alapelvek alapján utána az állam pedig az osztatlan közösben lévő tulajdonostársaknak, helyi gazdáknak, földhasználóknak továbbadhatná ezeket a területeket.

Magyar Zoltán képviselőtársam említette, úgyhogy csak röviden hozom szóba én is a földszerzési és a birtokméret-korlátozás feloldását. Ez a törvény most egy újabb kikaput teremt meg a 300 hektáros, egyébként teljesen objektív, jól körülhatárolható tulajdonmaximum megváltoztatásában, illetőleg az 1200, illetve az 1800 hektáros birtokmaximumtól is el lehet majd ezzel térni. Ne tegyük, én azt kérem.

Ez egy jó szabályozás, egy jól nyomon követhető szabályozás. Nem látom értelmét folyamatosan felhívítani, és folyamatosan erodálni ezt az egyébként korábban jól működő rendszert. De tisztelettel kérem miniszter urat, és múltkor is feltettem a kérdést, csak nem kaptam választ: önöknek van olyan rendszerük, ami egy gombnyomásra meg tudja állapítani,

hogy mondjuk, a 330 hektárból mennyi került az adott tulajdonoshoz ajándékozással, örökléssel, adásvétellel, és mennyi az osztatlan közös megszüntetéséből? Mert ha ez így van, akkor én azt gondolom, hogy meg lehet lépni ezt. Egy kicsit kaotikussá teszi a rendszert. Továbbra sem értek vele egyet, de nyugtasson meg arról, hogy ezt nyomon lehet követni majd a jövőben.

Még egy fontos gondolat: érdemes lenne megfontolni azt is, hogy az örökléssel szerzett azon területek, amelyek nem érik el az 1 hektárt, mert mondjuk, egy életszerű példával élve, az örökgyógy három gyermekére száll át a földtulajdon, de összességében ez meghaladja az 1 hektárt, érdemes lenne ebben az esetben egy észszerű határidőt szabva nyilatkozatni az örökösöket, hogy rendezzék egymás között a tulajdonviszonyt, akár ajándékozással, akár adásvétellel, és ily módon kialakulhat az a korábbi helyzet, hogy a több mint 1 hektár terület megmaradjon a család birtokában, a család tulajdonában, és ne kelljen, mondjuk, bekebelezéssel ezt a három darabot más osztatlan közösben lévő tulajdonostársnak átadni. Úgyhogy én nagyon kérem, hogy ezt is fontoljuk meg, mert ugyan van itt hatálybalépésre határidő, de sokan nem fogják tudni ennek a törvénynek a részleteit. Tehát úgy gondolom, lehet, hogy hivatalból kellene felhívni erre a figyelmet.

És ha már a hivatalnál tartunk, javaslom az eljárások gyorsítását, ingyenessé tételét. Korábban is az állami földkimérés ingyenes volt. Erre, úgy tudom, van is keret a költségvetésben, illetőleg lesz is a földeladásokból.

Kérem azt, hogy a kormányhivatal földhivatalai vigyenek aktívabb szerepet, vállaljanak aktívabb szerepet az eljárás során. Mire gondolok? A kiértécsítésre, a tulajdonosok felkutatására, hiszen ők rendelkeznek olyan adatokkal, illetőleg olyan kapcsolatban vannak a Belügyminisztérium lakcímnnyilvántartójával, hogy már le tudják egyszerűsíteni a kiértécsítés folyamatát is. Én megértem, hogy a földhivatalos kollégáknak van elég gondjuk-bajuk, de ha már csinálunk valamit, képviselőtársaim, akkor azt csináljuk jól, és ez mégiscsak könnyítené az osztatlan közös földtulajdonnak a megosztását és az 1/1-gyé válását.

Úgyhogy én nagy tisztelettel kérem miniszter urat, hogy a felmerült kérdésekre válaszoljon. Nagyon örülök annak, hogy legutóbb Magyar Zoltán képviselőtársam két beadott módosító javaslatát a Mezőgazdasági bizottságban mind a kormány, mind a fideszes többség támogatta. Két éve vagyok képviselő, ez korábban még nem fordult elő. Úgyhogy bízom benne, hogy ez nem egy egyszeri és megismételhetetlen pillanat volt az életemben. Be fogunk adni módosító javaslatokat, ezt teljesen szakmai alapon és jó szándékkal tesszük, és nagyon kérem, hogy ezt vitassák meg, és fogadjunk el egy olyan törvényt, ami, ha már tényleg három és fél millió embert érint, egy megfelelő társadalmi-szakmai alátámasztottsággal rendelkezzen, tehát be lehessen csatornázni azokat a kérdéseket, javaslatokat, amik ma is elhangzottak.

Úgyhogy én ehhez kérem a partnerségüket. Zárószóként pedig nagyon köszönöm, hogy végre idekerült ez a törvény, és nagyon bízom benne, hogy ez megoldja a régóta fennálló osztatlan közös tulajdon problémáját. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki, szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Fidesz képviselőcsoportjából Fazekas Sándor képviselő úr, volt miniszterünk. Parancsoljon!

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársak! Tisztelt Miniszter Úr! Kifejezetten hasznosnak és időszerűnek tartom azt, hogy ez a törvényjavaslat most a tisztelt Ház előtt van. Nagy feladat előtt állunk, és én látom azt, hogy mind a kormánypárti, mind az ellenzéki hozzászólók ezzel tisztában vannak. Emberek millióit, a magyar földet érinti ez a kérdés, a termőföldet, annak jövőjét, annak állapotát érinti az osztatlan közös sorsa.

Tisztelt Országgyűlés! Régi gond ez, és az Európai Unióban tulajdonképpen egy egyedülálló probléma, a rendszerváltáshoz kapcsolódik. Pár nappal ez előtt ünnepeltük a 30 éves évfordulót, az akkori Országgyűlés megalakulását. Az a rendszerváltó Országgyűlés, az akkori kormány kereste a megoldást arra, hogy miképpen lehet igazságot szolgáltatni az embereknek, kárpótolni őket, kárpótolni a 40 évért, tulajdonaik elvesztéséért, a tsz-be kényszerítésért, illetve elismerni azt, hogy az ott végzett munkát miképpen lehet honorálni, miközben más kárpótlási, kártalanítási folyamatok is beindultak. Így alakították ki a részaránytulajdon esetében ezt az osztatlan közös megoldást, és nyilván jó szándékú volt ez a kezdeményezés, de senki se gondolta azt, hogy ez évtizedekre komoly gondot jelent majd a mezőgazdaság számára. Tulajdoni szempontból sem egyszerű helyzeteket eredményez, a föld művelése szempontjából, a földek állagának a megóvása szempontjából pedig igen komplikált helyzeteket köszönhetünk ennek az intézménynek.

Azért azt hozzá kell tenni, hogy a magyar gazdaságszervelet, a magyar mezőgazdaság annyira, amennyire tudott, alkalmazkodott ehhez a helyzethez, hiszen ha kimegyünk a határba, látjuk, hogy művelik a földeket, nem látszik az, hogy mondjuk, egy osztatlan közös elhanyagoltabb lenne, mint a mellette lévő saját tulajdonú tábla. Tehát mind a használatnál, a hasznosbérletnél, mind az agrártámogatásoknál sikerült áthidaló megoldásokat találni, de ezek nem végleges megoldások természetesen.

Tehát a gond megmaradt, és 2010 után a nemzeti ügyek kormánya megkezdte ennek az osztatlan közös tulajdonnak a megszüntetését. Az akkori megoldás, ami most is hatályban van tulajdonképpen, egy hosszabb távon működőképes modell, de talán eljött az idő arra, és a gazdaságszervelet is van olyan anyagi helyzetben, hogy most egy gyorsabb megoldás legyen.

Vannak arra eltérő, elrettentő példák, hogy milyen helyzetekkel állunk szemben: 300 tulajdonos van, mondjuk, 100 hektáron, 3 tulajdonos van 1 hektáron, vagy 303 tulajdonos van 10 hektáron. Tehát van a Balaton mellett olyan domboldal, amire annak idején különböző tulajdonosjelöltek rámentek. Most van 300 tulajdonos, és nem is tudják művelni, semmiben sem tudnak megállapodni; kimérni sem lehet, hasznosítani sem lehet. A terület egy dzsungellé változott. Tehát vannak sajnos ilyenek is.

Sok tulajdonos időközben eltűnt, meghalt, elköltözött. Ez komoly gond azok számára, akik a földjükön szeretnének gazdálkodni. Ezért is időszerű ez a javaslat. Most a tulajdonosok jelentős része vagy az ő közvetlen leszármazottaik még élnek, és így személyes kapcsolatteremtés lehetséges azok között, akik gazdálkodni akarnak, és azok között a tulajdonosok között, akik esetleg megválnak már, eladják az ingatlanrészüket vagy az aranykoronájukat.

(15.20)

Ezt azért is tartottam fontosnak elmondani, mert Varga László képviselő úr, aki egyébként nagyon figyelemre méltó gondolatokat fogalmazott meg - és szerintem ez mindenkire érvényes, akik hozzászólta -, mondta, hogy tíz évet kellett várni ebben az esetben. Én azt mondom, hogy a tíz év nem telt el munka nélkül, hiszen most is zajlik az osztatlan közös tulajdonok megszüntetésére egy országos program. Csak zárójelben jegyzem meg: annak idején az MSZP nem foglalkozott ezzel a gonddal, más korábbi kormányoknak is meghaladta a teherbíró képességét.

Itt talán érdemes egy nagyon rövid történeti áttekintésbe bocsátkoznunk, hiszen ez a program tulajdonképpen a 2010 utáni, tehát a kormányváltás utáni időszak egyik legfontosabb beavatkozása volt Magyarországon a földtulajdonviszonyokba. Tudjuk, hogy volt a „Földet a gazdáknak!” program hasznosbérleti része, volt földértékesítés, de ezzel párhuzamosan zajlik ma is ez a földszétmérési eljárás. A részarány a földkiadás során létrejött osztatlan közösré terjed ki, tehát kisebb körre. Itt európai uniós egyezkedések és egyeztetések is voltak egyébként. Az volt a filozófiája ennek a programnak 2012-ig - tehát elég régen kellett beadni hozzá az igényeket -, hogy ahol kérték ebben a kategóriában, ott az állam kiméri a földet. Nagyon tanulságos lesz, hogy a körülbelüli kétszázmillió hektárból, amit érint ez a mostani folyamatban lévő program, mindössze egymillió hektárra kérték az érintettek a kimérést. Tehát van egy olyan rész, aki vagy érdektelen, vagy jó neki a mostani állapot. Nem kérte. Holott az állam a kimérési költségeket és magát az egész eljárást is magára vállalta.

Most ennél az egymillió hektárnál is - a számok nagyságrendiek - mintegy 30 százaléknál a Nemzeti Földalap adta be kimérésre az igényt, mert az volt a feladatszabás, hogy ahol az államnak bármilyen kis része van, ott segítsük, hogy az osztatlan közös megszünjön, és ezáltal a földvárományosok, tulajdonosok

tényleges kimért területhez jussanak. Sokan még vissza is léptek, hiszen zárójelben azért tegyük oda, hogy van, akinek jó az osztatlan közös. Jó annak, akinek így is megfelelő a haszonbérleti díj, jó annak, aki műveli a más földjét, mondjuk, olyanokét, akikről nincs tudomása, eltűnt, nem fellelhető, elhunyt. Üdvös az, hogy 120 évnél most lesz egy határ arra, hogy vélelmezni, majd valószínűsíteni lehet, hogy az a honfitársunk már nincs az élők sorában. Most már nagyon sok olyan elhunyt tulajdonostárs van, akinek úgymond gazdátlan a területe, mások művelik, vagy esetleg nem művelik.

Itt már elhangzott, de nem lehet elégszer hangsúlyozni, hogy mintegy 35 ezer eljárás már lezárult ennél a mintegy egymillió hektárnál, és 170 ezer tulajdonos részére kiadásra került a föld. Ez egy rendkívül nagy szám, és hozzátartozik, hogy ezeknek a tulajdonosoknak ez nagyon jelentős, hiszen ténylegesen földműveléssel foglalkozik, azért is szorgalmazta, hogy legyen meg az ő saját területe, hogy azon most már önállóan tudjon gazdálkodni, és ne kelljen alkalmazkodni a többiekhez. Ez akkor is egy komoly eredmény, ha - ahogy említettem - jó pár helyen a tulajdonosok visszaléptek.

Mindenképpen fontos az, hogy továbbra is a jogszabálytervezet garantálja, hogy aki szeretné megszüntetni a tulajdonát, annak legyen meg ez a lehetősége. Ez nem egy kényszer, hanem lehetőség.

Az, hogy mennyire részletes ez a jogszabály... Sajnos Vadai Ágnes képviselőtársunk nincs jelen, aki nagyon fontos és hasznos kérdéseket tett fel. Szerintem ezek a szabályozást érintik lényegében, és megválaszolhatók a tárca részéről. De azért azzal tisztában kell lennünk, hogy egy jogszabály, egy törvény nem lehet túlságosan részletes. A végrehajtási rendeletek nem véletlenül vannak.

Van egy parlamenti szabályozási szint és alatta van egy rendeleti szabályozási szint, ahol a részletkérdésekre ki kell térni. Az egyik a kormány feladata, a rendeletalkotás a minisztériumok feladata, de a törvényről, a fő vonalokról kell nekünk döntenünk. Ráadásul, mivel nagyon bonyolult élethelyzetekről, nagyon bonyolult tulajdoni viszonyokról van szó, nem lepődnek meg azon, ha menet közben majd még változtatni kellene a gyakorlati tapasztalatokra figyelemmel. Szerintem ez egyébként minden ilyen bonyolult esetben így hasznos.

Jó néhány felvetés volt talán olyan, amire szeretnék reagálni, és a 2010-2018 közötti időszakot érinti, például hogy a földforgalmi törvény bonyolult, nehéz eljárás, s a többi. Én azért nem mondanám, hogy örültség, tisztelt Apáti István képviselő úr! *(Dr. Apáti István: Nem ezt mondtam!)* Pontosan ki van ott számolva abban a földforgalmi törvényben minden egyes eljárás. Egy évig tartott a társadalmi vitája, és én is itt voltam a teremben, amikor a Jobbik kifogásolta, hogy nem védik meg a magyar spekulánsoktól a földet kellő eréllyel a földforgalmi törvény és a kapcsolódó jogszabályok. Tisztelt képviselő úr, ezek az összetett eljárásrendek pontosan azért vannak, hogy minden egyes

lépcsőfoknak megvan a maga garanciális és nyilvánosságot biztosító eleme. Nyilván nem könnyű rajta végighaladni, de azért meg lehet szüntetni az osztatlan közöst ma is, lehet földet eladni, lehet földet cserélni is.

Lehet gyorsítani az eljárásokat, és ez a javaslat abból a szempontból hasznos, hogy egy külön eljárásrendet állít most be a Ptk.-hoz és a földtörvény jelenlegi szabályrendszeréhez képest, de minden esetben néznünk kell azt, hogy miként tudjuk a spekulációnak gátját vetni. Azt sem tartom kizártnak, hogy abból, amit ön elmondott kifogásként, bizonyos elemek hasznosíthatók akár a földforgalmi törvény időszzerű revidálásánál, hiszen az adott élethezethez képest a világ változik, a földforgalmi törvény elfogadása óta is telt el idő.

Ezeket nyilván ki lehet értékelni, és a tárca egyébként terjesztett már elő olyan javaslatokat, amelyek a földforgalmi törvényt érintik. De az biztos, hogy azok az eljárásmodok, amelyek abban a jogszabályban találhatók, ahogy említettem, nem véletlenül olyanok, nemzetközi példák, európai uniós bírósági gyakorlat, más államok tapasztalatai alapján és a magyar viszonyokra figyelemmel lettek kialakítva.

Tehát ahogy említettem, a mostani tervezet hasznos, időszzerű, és remélhetőleg egyszerűsíti az eljárást, gyorsítja is. Nem hiszek abban, hogy minden esetben gyors lenne az eljárás, mert ahol három tulajdonos van, ott lehet, hogy gyorsabb lesz, sőt biztos, de ahol háromszáz tulajdonos van, és eddig sem tudtak meg egyezni huszonév alatt, ott elképzelhető, hogy önmagában a törvényben megfogalmazott lehetőség és jó szándék sem fogja azt eredményezni, hogy holnapután egy csettintésre meg tudnak egyezni, és az osztatlan közös megszűnik.

Mindenesetre a legfontosabb célok elérését biztosítja a javaslat, és itt egyetértek az LMP szónokával abban, hogy a földek jó állapotban meg tudjuk őrizni, a művelhetőséget, a jó környezeti állapotokat. Fontos, hogy minden földnek legyen gazdája, haszonbérelője, bérlője, használója, és az is nagyon fontos, hogy minden földnek legyen konkrét tulajdonosa. Hiszen a konkrét tulajdon, a konkrét gazda vagy a gazdák körén kívül álló tulajdonos lehet csak az, aki biztosítja, hogy a termőföld mint nemzeti kincs kellően jó állapotban megmaradjon, és annak a gondját tudja viselni a mindenkori tulajdonos, használó, hasznélvező, más, a föld vonatkozásában érintett személy. Ezáltal a magyarországi földállapotok átláthatóbbak, tisztábbak lesznek, és bízom benne, hogy az a pozitív hozzáállás, amely megfogalmazódott a jogszabály kapcsán, lehetővé teszi, hogy a lehető legnagyobb parlamenti többséggel kerüljön majd elfogadásra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismételt felszólásra Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. A vezérszónoki hozzászólásomban egyértelművé tettem, hogy az LMP egyetért a törvénytervezet céljával. Most a fenntarthatóságot szolgáló szempontokra szeretném ráirányítani a figyelmet.

Elsősorban a megosztással létrejövő legkisebb területméretek, az ingatlanok kialakítása és állami kisajátítása kapcsán szeretnék új szempontokat behozni. Véleményünk szerint a termőföld és az erdők esetén nagyon eltérő megközelítést kell alkalmazni. A törvénytervezet 6. § (5) bekezdése gumiszabályt tartalmaz az önálló földrésztelként kialakuló új ingatlanokkal kapcsolatban, miszerint azoknak rendeltetésszerű mező- és erdőgazdasági művelésre alkalmasnak kell lenniük. Ez nagyon fontos kitétel, aminek a tartalmát törvényi szinten is szükséges lenne megfogalmazni.

Természetesen a legkisebb méret fontos kérdés, de mellette rögzíteni szükséges, hogy az ingatlan önálló helyrajzi számon nyilvántartott útról megközelíthető kell hogy legyen. Ennek hiánya később olyan jelentős problémát okozhat, amelyet jobb még az elején elkerülni. Ezzel összefüggésben a 10. § (1) bekezdését módosítani tartjuk szükségesnek, hogy a tulajdonosok ne rendelkezessenek, hanem rendelkezniük kelljen az ingatlanok megközelítésével kapcsolatban. Amennyiben már meglévő útról az új földrészek valamelyike nem közelíthető meg, akkor új út kijelölésére őket kell kötelezni. Az új út kialakítása tulajdoni részesedésük szerint együttes kötelezettségük. Egyezzenek meg róla már előre, mert a későbbi viták elkerülése miatt ez fontos.

(15.30)

Törvénybe kell azt is foglalni, hogy az új utak szélességét legalább 12 méterben kell meghatározni.

Emellett ugyanígy fontos, hogy az ingatlan alakjára is megfogalmazzunk törvényi megkötéseket, legalábbis a szakértőink szerint. Elsőre extrém esetnek tűnhet, de a gyakorlat sok furcsa megoldást hozhat magával, ezért fontos meghatározni, hogy szabálytalan alakú vagy hosszú keskeny csíkok ne alakulhassanak ki. Ezért célszerű megszabni, hogy az ingatlanokat lehetőleg párhuzamos és merőleges egyenes vonalakkal kelljen megosztani, és a természetes határok figyelembevételével lehetőleg négyszög alakúak legyenek. A nadrágszíjparcellák kialakulása ellen célszerű megszabni, hogy az ingatlanok átlagos hossza legfeljebb négyszerese lehet az átlagos szélességüknek. Fontosnak tartjuk azt is leszögezni, hogy ha ez az ingatlan alakja miatt nem lehetséges, akkor az ingatlant úgy kell tekinteni, hogy az nem megosztható.

A törvénytervezet 11. §-a fogalmazza meg a megosztás utáni ingatlanok legkisebb méretével kapcsolatos szabályokat. Fontosnak tartjuk, hogy termőföld esetén ne tegyen a törvény különbséget művelési ágak szerint, vagy csak nagyon megfontolt szakmai érvek alapján. Hosszú távon nem feltétlenül biztosítható, hogy egy jelenleg kertként vagy szőlőként nyilvántartott ingatlant nem szántóként vagy gyepeként fognak

használni, de ennek a fordítottja is előfordulhat. Ha csak a művelési ág szerint adunk lehetőséget kisebb ingatlanméretek kialakítására, akkor az adott esetben visszaélésekhez is vezethet.

Az LMP javaslata, hogy a legkisebb kialakítható terület bármely művelési ágban 5000 négyzetméter legyen úgy, hogy a terület átlagos szélességének legalább 40 méternek kell lennie, és önálló helyrajzi számon nyilvántartott úton megközelíthető legyen. Zártkertek esetén szerintünk elfogadható lenne a 2500 négyzetméteres, útról megközelíthető ingatlanok kialakítása.

A fenntartható erdőgazdálkodás érdekében fontosnak tartjuk, hogy elaprózott erdőterületek ne jöjjenek létre. A javaslatunk az, hogy a legkisebb, megosztással kialakítható erdőterület 5 hektár legyen. Ennél kisebb erdőterület esetén az osztatlan közös tulajdont az állam kisajátítással szüntesse meg. Az osztatlan közös földtulajdon megszüntetését a fenntarthatóság érvényesítésére kell felhasználnunk. Azt javasoljuk, hogy védett természeti területen, erdő és termőföld esetén egyaránt az állami kisajátítás legyen az alkalmazott megoldás az osztatlan közös tulajdon megszüntetésére. Javasoljuk továbbá, hogy a védőövezetekben, valamint a Natura 2000-es területeken, továbbá minden olyan erdőterületen, amelyben az állam tulajdonosi részesedéssel rendelkezik, és nem megosztható, szintén a kisajátítás legyen az osztatlan közös tulajdon megszüntetésének a módja. Véleményünk szerint a védett természeti területeken, védőövezetekben, Natura 2000-es területeken az állam tulajdonjogának biztosítása adhatja a legbiztosabb garanciát az előírásoknak megfelelő, természetkímélő gazdálkodásnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Önnek mondom: bízunk abban, hogy el fogják fogadni az LMP javaslatait, és azok figyelembevételével olyan utat választanak ezen kiemelt nemzeti ügy megoldásának, amely a legmesszebbmenőkig figyelembe veszi a fenntarthatósági szempontokat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak ismételt felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt Fazekas exminiszter úrra szeretnék reagálni, pontosítok. Ha félreérthető voltam, akkor elnézést! Nem azt mondtam, hogy komplett örültség az egész földtörvény. Azt állítottam, hogy örültem nehéz ennek a folyamata, borzasztóan adminisztratív, és még a hozzáértők vagy a földügyekben járatosak számára is nehezen átlátható sok esetben.

De ha már itt tartunk, akkor még tovább pontosítanám, ha kell, meg is ismételném a korábban elmondottakat. Igazából a helyi földbizottságok szerepét tartom kulcsfontosságúnak, ugyanis ők azok, akik

nemcsak a területet, hanem a személyeket, a földtulajdonosokat is a legjobban ismerik, jobban, mint a megyei földhivatal, a körzeti földhivatal vagy a megyei agrárkamara illetékesei, vagy jobban, mint az okiratot készítő ügyvéd. Éppen ezért ők tudnák a leghatékonyabban kiszűrni az esetleges spekulációs célú bevásárlásokat, kivásárlásokat, felvásárlásokat, éppen ezért rájuk alapozva, rájuk hagyatkozva is biztonságosan lehetne csökkenteni ezeknek az állomásoknak a számát - még egyszer nem sorolom fel, az előbb részletesen elmondtam - és az eljárási határidőket is.

Elhangzott itt több javaslat az LMP vezérszónoka részéről is. Csak a teljesség igénye nélkül: az erdőnél az 5 hektárt mint legkisebb térmértéket, ha jól értem, egy kicsit azért erősnek érzem, elég nagy ugrás, mondjuk, ha a belső arányokat nézzük. Jelen állás szerint 3000 négyzetméter a területi minimum, ezt szántónál, rétnél, legelőnél, erdőnél 1 hektárra emelik. Jelzem, jelen állás szerint is erdőnél 1 hektár és 30 méter hosszúság a legkisebb térmérték, ami alapján az erdőfelügyelés önálló erdőrészlatszámot ad egy területnek. Az erdőnél megmarad az 1 hektár, megmarad a 30 méteres hosszúság, a szántó, rét, legelő művelési ág nál növekedne 3000 négyzetméterről 1 hektárra a területi minimum; ez, ugye, egy bő háromszoros mértéknövekedés. Ha csak ezt vesszük alapul, akkor is, mondjuk, az erdők esetében 3 hektárnál nagyobb mértékre növelni a területi minimumot vagy éppen 2 hektárnál nagyobb, nem indokolt. Az 5 hektár egy olyan mértékű feltolása a lécnak, ami alatt már sokan be fognak rekedni, és az indokoltnál jóval nagyobb érdeksérlemeket okoznánk, úgyhogy ezt ilyen módon átgondolandónak tartom, és szerintem ezen a javaslaton mérsékelni kellene.

Itt többször elhangzott a „kisajátítás” szó meg a „bekebelezés” kifejezés. Lehet ezen vitatkozni, lehet, hogy az én ízlésem szerint is, mondjuk, a „megváltás” vagy a „kötelező megváltás” kifejezések kicsit pontosabbak vagy szakszerűbbek lettek volna, de most ebben nem akarok külön vitát nyitni.

Azonban itt a kisajátítást megelőzően érdemes lenne foglalkozni egy ritkán alkalmazott jogintézménnyel, a közérdekű célú adásvétellel, amikor is az állam nem egy szolidabb erőszakkal, kényszerrel, kényszerítő erővel szerzi meg az ingatlan tulajdonjogát, hanem egy korrekt alkufolyamat eredményeként, ami nem magánszemélyek közötti, hanem magánszemélyek és állam közötti jogügyletet takar. Megfontolásra javasolja a Mi Hazánk Mozgalom önöknek azt, tisztelt miniszter úr, hogy az olyan területeknél, amelyeknek a mértéke, a teljes területe eléri a területi minimumot, de a benne lévő tulajdoni hányadok egyike sem éri el az adott művelési ágra előírt minimumot, ott eleve érdemes lenne - nyilvánvalóan nem egyszerre, egy év alatt a költségvonzatai miatt - megfontolni a közérdekű célú adásvétel megkísérlését, korrekt ajánlatot tehetne az állam ezekre a területekre. És aztán, hogy most 10 hektárnál kisebb vagy 10 hektárnál nagyobb térmértékű a teljes terület, hogy ezt

speciálisan pályázatással vagy pályázatás mellőzésével értékesítenék ezt követően, mondjuk, egy adott tulajdonosnak, az már más kérdés, de lehet, hogy a gordiuszi csomót ezekben az esetekben könnyebben ketté lehetne vágni, vagy bizonyos számú tulajdonos és nagyon elaprózott tulajdoni hányadok esetén lehetne alkalmazni ennek a közérdekű adásvételnek a megkísérlését.

Sok esetben, jól tudjuk, hogy személyes ellentétek akadályozzák most is az osztatlan közös tulajdonok megszüntetését, fogják ezután is, sokan szívesebben adnák el az államnak, mint valamelyik haragosoknak. Aztán, ha esetleg pályázatással vagy anélkül majd valamelyik haragos fogja megvenni az államtól, lehet, hogy akkor Laci bácsi meg Mari néni a fejét fogja csapkodni mérgében, de mégis könnyebben keresztyülvihető lenne sok esetben ennek a tulajdoni formának az adott területeken való felszámolása vagy megszüntetése.

Az egyes tulajdonosoknak a területi minimumot el nem érő hányada esetében indokoltnak látjuk különbséget tenni a közeli hozzátartozók tulajdona és a nem közeli hozzátartozók tulajdona között, tehát a családi tulajdont a kötelező minimumot el nem érő hányadoknál is valóban érdemes lenne külön kezelni.

Elhangzott itt, hogy a területek megközelítése mennyire fontos. Ez valóban így van, személy szerint a szolgalmi jogot sokkal hatékonyabbnak tartjuk, mint az utak mindenáron való kialakítását. Egyrészt a tényleges művelt terület csökkenésével jár az út kialakítása, adminisztratív, és borzasztóan költséges, szolgalmi jogban megállapodni minden szempontból sokkal olcsóbb és sokkal egyszerűbb.

Az tény, hogy legalább egy jogorvoslati lehetőséget, többet nem, ezt mi is így gondoljuk, mindenképpen szükséges biztosítani nem csak a teljes megosztási folyamattal kapcsolatban. Tudom, hogy nehéz kérdés, és ehhez gyakorlatilag a polgári perrendtartást is szükséges lenne módosítani egy külön, kivételes, rövid határidejű eljárással, de csak és kizárólag így védheti ki a kormányzat azokat az alkotmányossági alapú támadásokat, amelyeket valószínűleg kapni fognak ezen javaslattal kapcsolatban.

(15.40)

És nehogy a legjobb szándék mellett is aztán az Alkotmánybíróság esetleges kedvezőtlen döntése folytán egy még bonyolultabb helyzet álljon elő a már megkezdett vagy éppen ezen törvény alapján lefolytatott megszüntetési eljárások után.

Sokan érintették itt a földműves minősítés kérdését. Ez valóban egy fogós kérdés, nehéz probléma, érdemes lenne megfontolni, hogy itt nem kell földművesnek lennie annak, aki ilyen jogcímen, tehát osztatlanmegszüntetés révén szerez tulajdont. Talán az lehetne az egyik megoldás, hogy a földművesse válás feltételeit igazítják ehhez a jogszabályhoz, mert valóban önmagában az is kizárná sok esetben ezen tulaj-

doni forma megszüntetését, hogy olyanok szereznének tulajdont, akik egyébként jelenleg nem szerepelnek a földműves-nyilvántartásban, és egyébként nem származik jövedelmük a mezőgazdaságból, nincs felsőfokú szakirányú végzettségük, nem szereztek „aranykalászos gazda” képesítést, ezt a közeljövőben vagy a távolabbi jövőben sem tervezik, de ezen jogcímen való szerzésre tekintettel éppen földművessé válhatnak. És akkor szerintem viszonylag szerencsésen és könnyen elfogadhatóan ezt a gordiuszi csomót is kettévágtuk.

Ugyanakkor nem hallottam arra vonatkozó érvelést, amit most szeretnék itt még a hátralévő időben feltétlenül megemlíteni, ez pedig az adó- és illetékszabályokhoz való igazítás vagy a megfelelő adó- és illetékszabályozás kérdése. Itt arra gondolok, hogy vélhetően nagyon gyakran fog ez előfordulni, hogy a kiindulási állapot szerinti tulajdoni hányadhoz képest valamelyik tulajdonos nagyobb hányadot fog az elvi megosztás során kapni, és ennek megfelelően jóval nagyobb hányadot fog kiméretni. Itt gyakorlatilag adásvétel vagy csere fog történni a jelenlegi, hagyományos jogcímeiket tekintve, azonban nem az lesz majd a bejegyzés a földhivatalban a törvényszöveg szerint, hogy osztatlan közös tulajdon megszüntetésén alapuló adásvétel vagy osztatlan közös tulajdon megszüntetésén alapuló csere, hanem egyszerűen csak az, hogy osztatlan közös tulajdon megszüntetése. Még akár ez is jó lehet, de gyakorlatilag ott egy adásvételi vagy egy cserejogügylet történik, mert egyik megveszi a másiktól adott esetben, egy erősebb, jobb képességű, tőkeerősebb gazda megvesz többektől, ott gyakorlatilag nyilvánvalóan adásvételekre fog sor kerülni, nem ingyen, nem ajándékba fogják adni egymásnak, mondjuk, közeli hozzátartozókat leszámítva. Bár, ha ezt nézzük, akkor közeli hozzátartozók között az ajándékozás is része lehet egy ilyen jogügyletnek. És akkor ezt adó- és illetékszempontból kezelni kell. Ugyanis általában az eladó, ha van értékkülönbözet a szerzés meg az eladási ár között, akkor adót fizet, a tulajdonjogot szerző fél pedig visszerhes vagyónátruházási illetéket fog fizetni, elvileg. Én azt gondolom, hogy itt érdemes lenne nagyvonalúnak lenni, és ezen jogcímen való szerzés esetén adó- és illetékmentességet beiktatni, annál is inkább, mert majdnem biztos vagyok benne, hogy nem fog annyi bevételt hozni az államnak, mint amennyibe az ezzel foglalkozó munkatársak munkabére fog kerülni abban az esetben, ha ilyen nagyon bonyolult szálat kell majd kibogozni. Főleg akkor, ha az okiratokon finoman szólva is kreatívan fogják feltüntetni az esetleges ellenértéket a plusz tulajdoni hányadokkal kapcsolatosan.

És akkor megint hadd hozzam ide az egyik, nevezük így, becsípődésemet, ami a cserékhez kapcsolódik, hogy jelen pillanatban abszolút koherenciazavar van a földtörvény és az szja-törvény szerinti birtokösszevonási célú csere esetén. A földtörvény megengedő, énszerintem helyes irányba hat ez a szabályozás, az szja-törvény szerinti fogalom viszont indoko-

latlanul megszorító, és sok esetben a kétszeres mértékű illetékekkel kell azoknak számolni, akik nem azért, mert kupeckednek meg kufárkodnak, hanem gazdasági szükségességből cserélnék öt éven belül. Ezt egyébként ettől a törvénytől függetlenül is rendezni kellene, tisztelt miniszter úr, mert ez most is rengeteg problémát okoz. Valaki vállalja, hogy öt éven belül nem adja el, megkapja az illetékmentességet, cserél, de az szja-törvény szerint ez nem minősül birtokösszevonási célú cserének, mert nem közvetlenül szomszédos földeket érint, hanem mondjuk, csak adott településen belülieket, nem kell jóváhagyni, de a kétszeres mértékű illetéket öt éven belül kénytelen kifizetni az, aki egy ilyen cserébe belemegy. Na most, ennél az osztatlanközöstulajdon-megszüntetésnél ez szintén nagyon gyakran elő fog állni. Tehát nemcsak egyszerűen az adó- és illetékmentességet kellene rendezni, tisztelt képviselőtársak, mert jelen pillanatban ez nem szerepel benne, hanem a kétszeres mértékű illeték átkát is le kell olvasni a gazdák fejéről, mert önmagában ez a körülmény is nagyon jelentősen hátráltatni fogja a megszüntetéseket, el fogja venni a gazdák kedvét attól, hogy ilyen ügyletekbe belemenjenek.

És akkor még nem beszéltünk az erdővel kapcsolatos néhány specialitásról, ami részben kapcsolódik ehhez a törvényhez, részben egyébként már az osztatlanközöstulajdon-megszüntetésektől függetlenül, akár 1/1-es adásvételeknél is óriási gyakorlati problémákat okoz. Sem a földhivatali nyilvántartásban, sem pedig sok esetben az erdőfelügyelőségek által tízévente elkészített üzemterveken nem vagy nem biztos, hogy szerepel, hogy az adott területnek az erdőgazdálkodója milyen jogcímen erdőgazdálkodó. Többlethasználati megállapodással? Megbízási szerződéssel? Erdőgazdálkodói haszonbérlettel? És úgy köttetnek adásvételi szerződések, hogy későn derül az ki, hogy erdőgazdálkodói haszonbérlettel terhelten vesznek meg vevők adott esetben értékesnek mondható erdőterületeket, hiszen az ingatlan-nyilvántartásban a földhivatalnak jelenleg nem kötelessége feltüntetni, nem is szerepel sehol, és az üzemterven is legfeljebb az szerepel, hogy erdő gazdálkodója egy kódszám és egy név alapján adott személy. De az már nem szerepel, hogy ennek pontosan mi a jogcíme. És hiába vállal aztán az eladó kellékszavatosságot meg per-, teher- és igénymentességet, utána aztán az újdonsült vevő szaladgálhat a bíróságra, az esélyei nagyjából a nullával egyenlők. Nagyon-nagyon komoly, adott esetben tízmilliós tételekkel tud ilyen módon ráfaragni valaki, úgy, hogy sokszor az eladót sem rossz szándék vezérli, mert ő maga sem tudta, hogy adott szereplőnek erdőgazdálkodói haszonbérlete van ezeken a területeken. Na, ez bekombinálva egy osztatlanközöstulajdon-megszüntetésbe, ezzel már egy nagyon bonyolult jogi helyzet állt elő. Úgyhogy próbáljuk egy füst alatt ezt is rendezni, a legnagyobb jóindulattal tudom ezt önöknek ajánlani.

Egyértelmű, hogy érdeksérelmekkel fog járni, elkerülhetetlen érdeksérelmekkel. Azt mondom én is,

hogy határozottan kell ehhez a kérdéshez hozzányúlni, hiszen oly mértékben elfajult ez a probléma, annyira elaprózódtak a tulajdoni hányadok, hogy patikamérlegesen meg lézeres mérővel nem lehet már kimérni a szabályozás mértékét. De azért a mostanihoz képest az itt elmondottak szerint jelentős finomításokat lehet is és kell is végrehajtani, hiszen nem szabad túl bő lére eresztetni a jogorvoslati lehetőségeket sem, ez is igaz; ott van a magántulajdon szentsége, de ott van az is, hogy 12 négyzetméteres erdőtulajdon dőbenetes, érthetetlen, fenntarthatatlan; még lakószobának is csekély, erdőtulajdonnak pedig a legnagyobb képzelőerővel sem nevezhető, és van ilyen ma Magyarországon. És ahogy bekövetkeznek az öröklések, úgy ez még rosszabb lesz, még inkább el fog aprózódni. Viszont azért minimálisan szükséges garanciális elemeket mégiscsak bele kell varázsolni ebbe a normaszövegbe, azzal együtt - szeretném azzal befejezni, amivel elkezdtem az előző felszólalásomat -, hogy nagyon nagy szívességet tesznek, nagyon sokat segítenek a gazdáknak, tisztelt miniszter úr, higgye el nekem, hogyha a földtörvényben a mostani szabályozáshoz képest az osztatlan közös tulajdonokon belüli adásvételek és az osztatlan közösek közötti cserék esetén a kifüggesztés- és a jóváhagyás-mentességet garantálják. Hatalmas szívességet tesznek, nagyon komoly előzetes intézkedés és előzetes segítség lesz, jelentősen meg fogja könnyíteni a megegyezéseket, az egyezségeket, ha ez a kapu már most kinyílik, amikor ezen törvény szerint el kell kezdeni a procedúrákat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy felszólalási kör végére értünk. Kérdezem, hogy kettőperces felszólalásra jelentkezik-e valaki. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megnyitjuk a következő felszólalási kört. A Fidesz képviselőcsoportjából Czerván György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

(15.50)

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Miniszter Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ha jól figyeltem, több mint két órája zajlik az előterjesztés általános vitája, egyébként igen tartalmas vitája, mégis engedjék meg nekem, hogy mielőtt a törvényjavaslattal kapcsolatos gondolataimat mondom el, engedjenek meg egy rövid történelmi visszatekintést a tisztánlátás, vagy ha úgy tetszik, inkább a tisztában látás céljából.

Szakmai nagyozolás nélkül nyugodtan kijelenthetjük, hogy a földtulajdon- és birtokstruktúra Európa, de akár az egész világ bármely országában a társadalmi, a politikai és a gazdasági kérdések középpontjában áll. Magyarországon a birtokpolitika történelmi okok miatt jóval bonyolultabb és szerteágazóbb, mint sok más, évszázadok folyamán végbement társadalmi és gazdasági fejlődést megélt nyugati országban.

A földek körül zajló vita hazánkban mintegy évezredes múltra tekint vissza. Ugyanakkor sajnálatos gyökeres történelmi fordulatoknak köszönhetően a magyar birtokstruktúra mindennek ellenére is számos olyan jellemzőt hordoz magában, amely a versenyképességet és a fejlődést akadályozza. A tömegek földhöz jutása Magyarországon a nyugati országokhoz képest mintegy 150-200 évvel megkésett polgárosodással, egészen pontosan a parasztoknak a földesúrtól való feudális jogi függőségét eltörlő 1848-as áprilisi törvényekkel vette kezdetét.

Ezt követően a kiegyezés hosszú időre stabilizálta az agrárfejlődés 1848-ban kialakult kereteit, majd a Nagyatádi Szabó István földművelésügyi miniszter nevéhez kötődő földreform kívánt adni újabb lendületet a változásoknak. A politikai háttéralkuk sajnálatosan nem engedték kiteljesedni az eredeti jó szándékú elképzeléseket, így csak a második világháborút követően, 1945-47-ben vehette kezdetét az agrárnépesség tömeges földhöz juttatása. Ennek nyomán a súlyos társadalmi és birtokpolarizáció csökkent, ugyanakkor az életképességi küszöb alsó értékét el nem érő és ezért gazdasági szempontból kevéssé előnyös méretű, 5 hold körüli birtokok száma növekedett. Ez utóbbi körülmény tudott alapot szolgáltatni a kommunista hatalomátvételt követő erőszakos kollektivizálási folyamatokhoz, amelyek alapvetően egy célt szolgáltak: a vidéki embereknek a földtől mint alapvető mezőgazdasági termelési eszköztől és vagyontárgytól való megfosztását.

A rendszerváltoztatást követően is megállapíthatjuk, hogy a földek tulajdoni és használati viszonyainak az alakítása az egyik legátpolitizáltabb területe azoknak a társadalmi viszonyoknak, amelyeknek a szabályozását minden politikai rendszer kiemelt súllyal kívánta kezelni. Ez egyaránt jellemezte a kárpótlási folyamatokat, valamint a szövetkezeti struktúra lebontásának törekvéseit, amelyek a kilencvenes évek agrárpolitikáját alapjaiban határozták meg. Az akkor akarva-akaratlanul elkövetett hibák az eltelt majdnem három évtized alatt mára akkora problémává duzzadtak, amelyek a mezőgazdaság versenyképességének egyik legnagyobb akadályát jelentik.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti ügyek kormánya 2010-től következetesen alapvető nemzetstratégiai fontosságú kérdésként tekint a földügyekre. A 2007-es megszüntetését követően 2010. szeptember 1-jével ismételten felállításra került az önálló Nemzeti Földalapkezelő Szervezet. 2011-től megindult az állam tulajdonában álló földek pályázat útján történő haszonbérbe adása a „Földet a gazdáknak!” program keretében. 2013-ban elfogadásra került a földforgalmi törvény, amely sarkalatos szabályaival hosszú távon kívánja megvédeni és hazai kézben tartani ezen nemzeti kincsünket. 2015 második felétől pedig a „Földet a gazdáknak!” program folytatásaként árverés útján az állam tulajdonában álló földek megvásárlására nyílt lehetőség, ami a korábbiakhoz képest soha nem látott létszámban és mértékben juttatott földet a gazdálkodók számára.

Fennáll még azonban számos olyan birtokpolitikát érintő akadály, amelyek az elmondottak szerint a mezőgazdaság versenyképességének gátját jelentik, és több évtizede megoldatlan problémaként tornyosulnak az agrárkormányzat előtt. Ezen problémák megoldása mára már elodázhatatlan, mert a gazdálkodók számára mindennapos problémaként, a fejlődésük akadályaként jelentkeznek. A legfontosabb ezek közül a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon mint kényszerközösség megszüntetése.

Az osztatlan közös földtulajdon vitathatatlanul a magyar agrárium fejlődésének egyik legnagyobb felszámolandó akadály. Magyarországon az adatok szerint mintegy 2 millió 400 ezer hektáron 1 millió 60 ezer földrészlet áll osztatlan közös tulajdonban. Ezek a területeken a valódi tulajdonosi szemlélet csak nagyon nehezen valósulhat meg. A gyakorlatban a földhasználat gátját jelenti az osztatlan közös tulajdon. További, az agrárgazdasági finanszírozásban megnyilvánuló hátránya, hogy a tulajdonosok nem tudnak beruházni, illetve csökkentett értékkel tudják banki hitelfedezetként használni a területet.

Az agráriumból érkező képviselőtársaim, de szinte bármelyik vidéki választókerület képviselője számtalan olyan extrém esettel találkozott és találkozik fogadóóráin rendszeresen, ahol akár a földtulajdonos vagy akár a földhasználó választópolgárok kérik a segítségünket, akik keresik a kiutat jelentő megoldást, ami mögött a föld megművelésének tisztességes szándéka áll. A probléma méretét jól jellemzi, hogy a 2012-ben indult megosztási programban mintegy negyedmillió kérelem érkezett több mint 50 ezer földrészlet megosztására.

Helyesnek és fontosnak tartom, hogy az agrárkormányzat értékelte az elmúlt időszak tapasztalatait, és átfogó megoldási javaslattal állt az Országgyűlés elé. Jó irány, hogy a törvényjavaslat a keletkezési okától függetlenül kiterjed minden osztatlan közös tulajdonú földre. Szintén előnyének tartom azt a felismerést, hogy a megosztással kapcsolatos döntéseket az érintett tulajdonosokra bízva, hiszen elsősorban a tulajdonosi akarat legteljesebb érvényesülését kell tiszteletben tartani mind a megosztás megindítása, a megosztás módja és iránya vagy az utak kialakítása tekintetében.

Korrekt módszernek tartom az egyezség alapú eljárást, mert az annak hiányában jelenleg alkalmazott sorsolás a természeténél fogva semmilyen jogos tulajdonosi igénynek vagy szakmai alapú elvárásnak nem tud eleget tenni. Ügyfélbarát és a gyors folyamatot elősegítő hozzáállás az állam részéről, hogy biztosítja a megosztáshoz szükséges adatokat és a megosztás eredményét ábrázolni képes számítógépes osztóprogramot. Innentől tényleg csak az érintett tulajdonosok szándékától függ, hogy sikeresen együttműködve hozzájussanak az önálló ingatlanként megjelenő tulajdonukhoz.

A tulajdon, különösen a földtulajdon nemcsak jogokat, hanem felelősséget is jelent. Ahogy a gazda nem hagyhatja el a jószágát, úgy a földjét sem, vagy

ha mégis megteszi, akkor annak következményeit viseli. Az ingatlan-nyilvántartás közhitelessége eleve megköveteli, hogy az abban szereplő adatok pontosak és naprakészek legyenek. Ez igaz a tulajdonosok személyi vagy címadataira, és igaz az ingatlan adataira is.

Ha a megosztáshoz mégis úgy kezdenek hozzá, hogy hibás adatokból indulnak ki a tulajdonosok, akkor ennek következményeit nem háríthatják másokra. Annak persze semmi akadálya, hogy a munkához azzal fogjanak hozzá, hogy tisztázzák a valós adatokat, és csak ezt követően vágjanak bele a megosztási eljárásba.

A törvényjavaslat nem marad adós a kisebbségbe kerülő tulajdonosokat biztosító garanciákkal sem. Rögzíti, hogy kinek-kinek a jussát ki kell adni, azaz nem kaphat kevesebbet a tulajdoni hányadánál, csak ha ebbe kifejezetten beleegyeznek. Szintén a hosszú távú működképeséget biztosítja a föld mezőgazdasági művelésre való alkalmasságának követelménye, amivel elkerülhetőek a valóban életképtelen viszonyokat teremtő nadrágszajparcellák kialakulásának veszélyei.

A törvényjavaslat előremutató elemének tartom, hogy a birtokkonszolidáció érdekében is tartalmaz lehetőségeket a tulajdonosoknak. Ilyen a megosztással egyidejűleg végrehajtott kivásárlása a másik tulajdonostársnak vagy a megosztással egybekötött csere lehetősége. Fontos ugyanis, hogy a tulajdonosoknak lehetősége legyen akár a már meglévő másik földjével egy birtoktagként használni az osztatlan megszüntetésével kialakított földrészletet.

Végül az állami szerepvállalás végső esetekre tartott formáját, azaz a kisajátítás lehetőségét is érdemes megemlíteni. Az olyan földek vonatkozásában ugyanis, ahol százas nagyságrendű tulajdonosi kör található, semmilyen józan lehetőség nem mutatkozik az előrelépésre.

(16.00)

Az ilyen földek gyakorlatilag foglyul ejtik a tulajdonosaikat, amely helyzetre csak az állam aktív szerepvállalása tud olyan megoldást adni, hogy egyszerre jussanak megfelelő értékhez a tulajdonostársak, és legyen biztosítható a föld megfelelő megművelése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat másik nagy eleméről, a „holt lelkek” kérdéséről is szeretnék pár mondatot szólni. Szintén nagy terhet tudunk levenni a gazdálkodók válláról ennek a problémának a megoldásával. Az elérhetetlen tulajdonosok és az elmulasztott hagyatéki eljárások miatt eddig súlyos adminisztratív feladatokat kellett elvégezni a termelőknek, ami a gazdálkodástól vonta el a figyelmüket és az idejüket. A javaslat hatékony módon tudja visszavezetni ezeket az ingatlanokat a földpiacra. Javaslom az eredmények figyelemmel kísérését és a tapasztalatok alapján a földnek nem minősülő további ingatlanokra való kiterjeszhetőség vizsgálatát.

Tisztelt Országgyűlés! Véleményem szerint tülzások nélkül kijelenthetjük, hogy a tárgyalt törvényjavaslat évtizedes távlatokban nézve történelmi jelentőségű. Meggyőződésem, hogy érzékelhető módon fogja javítani a mezőgazdaságunk versenyképességét, ezért kérem önöket, hogy támogassák annak elfogadását.

Ugyanakkor tisztelettel kérem a kormányt, miniszter urat, hogy ne tekintsük befejezettnak a feladatot, mert a most megkezdett intézkedésekhez és azok sikeréhez szorosan kapcsolódik a földkonszolidációt biztosító tagosítás kérdése, valamint a generációváltás és az agráröröklés szabályozásának a problémaköre. Ezek elmulasztása ugyanis néhány évtized leforgása alatt újra birtokpolitikai problémákkal állítja szembe a hazai agráriumot.

A most kitűzött irány jó, haladjunk tovább céljaink érdekében. Várjuk a módosító javaslatokat, meg fogjuk beszélni, és remélem, kedvező döntést fogunk hozni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjából Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Lassan, talán így a vita végéhez közeledve azt elmondhatom, hogy minden egyes hozzászóló, függetlenül attól, hogy melyik frakcióban ül, elmondta, hogy tudja támogatni a törvény céljait, és messzemenőig egyetért azzal, hogy ezt a problémakört valahogy kezelni kell. A kérdés az, hogy az előttünk fekvő javaslat erre mennyire alkalmas, illetve milyen áron akarja ezt megvalósítani.

Erről jutott eszembe, hogy kaptunk egy levelet - miniszter úr is megkapta -, amely összegzi azokat a problémákat, amelyek együtt járnak ezen jogszabály elfogadásával, és nem állítom, hogy ezek közül mind egyik elkerülhető akkor, ha szeretnénk megoldani az osztatlan közös földterületek problémáját mindenkorra Magyarországon, de arra mindenképpen felhívja a figyelmet és arra alkalmas, hogy elgondoljunk azon, hogy mely pontok esetében lehetséges olyan fokú módosítás, olyan módú módosítás, ami talán csökkenti a sérelmeket.

A tervezet Alaptörvénybe ütközik - ezzel legalábbis az ellenzéki felszólalók egyetértettek. Bízunk benne, hogy meg lehetne oldani ezt a gondot úgy is, hogy ezt az Alaptörvénybe ütközést megoldjuk, és nem követjük el.

A tervezet semmilyen védelmet nem nyújt a döntés során kisebbségben maradók számára - erről is már sok szó esett a vitában.

A tervezet hátrányosan megkülönbözteti azokat a tulajdonostársakat, akik a földet továbbra is közös tulajdonban kívánják tartani.

A tervezet újabb zavarokat idézhet elő a földpiacra azzal, hogy a föld vételárának egy újabb „törvényes” meghatározását adja.

A tervezet ellentétes az igazgatási szolgáltatási díjról szóló törvénnyel; mondjuk, ez még kezelhető.

A tervezet rontja a földhasználó piaci szereplők helyzetét az újabb adminisztratív kötelezettségek megállapításával. Valószínűleg ez is nehezen lehetne elkerülhető, de mindenképpen finomítható.

A tervezet törvényesíti az ingatlan-nyilvántartás közhitelességének a lerombolását. Ezzel kapcsolatban is remélem, ha más nem, a végrehajtási rendeletben lesznek megnyugtató konkrétumok, változtatások.

Épp ezért gondolja azt a levélíró és részben én is, hogy a tervezet döntéshozatalra nem alkalmas, mert a benne jelzett rendeletek nélkülözhetetlenek a tervezet szerinti törvény alkalmazásához, de e rendeleteket nem ismerhetjük. Ez általában az előttünk fekvő jogszabályokra úgy összességében igaz, de e tekintetben fontosnak tartottam ezen törvénynél még inkább hangsúlyozni ezt, mert valóban majd a részletekben fog megbújni az, hogy ezen törvény milyen arányban fogja sérteni az érintettek érdekét, és mekkora lesz az a nyereség, ami mindenképpen várható az agrárium szereplői számára.

Tehát hogy az arányt meg tudjuk ítélni, és ehhez jó döntést tudunk hozni, főleg nekünk, ellenzéki képviselőknek mindenképpen szükségünk lenne néhány válaszra az elmúlt órákból. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszter urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, miniszter úr, oné a szó.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a vitát, a hozzászólásaikat, a hozzáállásukat ehhez a súlyos társadalmi-gazdasági problémához.

Azt kell mondjam önöknek, egy szó érlelődött bennem végig, amíg hallgattam a vitát: megérte. Megérte a nagyon sok egyeztetés, megérte az emberfeletti munka, megérte a sok vita, amelyet a minisztériumon belül is, a társadalmi szervezetekkel, a szakmai szervezetekkel együtt folytattunk azért, hogy kikristályosodjon egy olyan megoldási javaslat, amely kiállja az alkotmányossági próbát, és mégiscsak megoldja azt a helyzetet, hogy a közös osztatlan tulajdonformát kivesszük a magyar földforgalomból. Hiszen mindnyájan tudjuk és érezzük - és köszönöm, hogy megerősítették bennünk ezt -, hogy igen, a probléma valós, és a problémát meg kell tudni oldani.

(Folytatás a 125/2-ben!)

Országgyűlési Napló

S látjuk, attól függ, hogy melyik oldalán állunk a problémának, hiszen képviselőtársam itt a végén idézte a MOSZ-tól kapott levelet - velük is többször egyeztettünk ebben a kérdésben -, de nem mindenki akarja, hogy megszűnjön ez a kérdés és ez a tulajdonforma, hiszen vannak előnyei bizonyos társadalmi csoportoknak, bizonyos gazdálkodóknak. Ezt is figyelembe kell venni, hogy ők a legkisebb sérelemmel ki tudjanak jönni ebből a dologból, mert az mégsem lehet, hogy jogosulatlanul jussanak előnyhöz úgy, hogy mások ne tudjanak élni azzal a lehetőséggel, ami egyébként rendelkezésükre áll, és ezt valaki ki tudja használni. És itt a válasz önnek, a második főszoalásának a kérdésére.

Tehát ezért is kell megtalálnunk azt a szűk utat, amin megtaláljuk a megoldást úgy, hogy az alkotmányosság próbáját kiállja, hiszen mégiscsak 2,4 millió hektár termőföld kérdéséről és 3,5 millió emberi érintettségről beszélünk. Tehát teljesen egyetérték Varga László képviselőtársammal, amikor azt mondta, hogy több mint szakpolitikai kérdés, ez nagyon komoly társadalmi kérdés is. Így van, hiszen 3,5 millió ember érintettsége, az nagyon sok.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Amikor Magyar Zoltán képviselőtársam kezdte a főszoalását, azt mondta, hogy roppant összetett probléma és annak a megoldása ez; valóban így van, rendkívül sokrétű, és egy folyamatot kell magunk elé képzelni, hiszen néhány héttel ezelőtt itt volt a birtokpolitikai csomag, már elkezdődött ennek a megoldása, most itt van a közös osztatlan kivezetésének a lehetősége, és amit hiányoltak többen is, és fölvetették képviselőtársaim, majd jön az agráröröklésnek is a kérdésköre, és jön a generációváltást elősegítő kérdéskörök megoldása is. Tehát mind-mind egymásra épülő folyamat, amelynek a vége az, hogy lesz egy versenyképes magyar mezőgazdaság tiszta tulajdonviszonyokkal, leszámolva a múlt terhes örökségével, mert a történelmünket nem tudjuk ellehetetleníteni, nem tudjuk meg nem történné tenni, kezelni kell az adott és kialakult helyzetet.

Azt mondta Magyar Zoltán képviselőtársam, hogy az ellentmondások törvénye ez, nem feltétel a földműves megléte, amikor ezt vesszük; igen, nem számít bele, mert 170 ezer földműves van Magyarországon, és ez a kérdéskör 3,5 millió embert érint. Olyan súlyú eltérés van a kettő között, olyan mértékű kizárása volna a megoldásnak, hogy nem lehetne jó megoldást hozni, tehát föl kell oldani azt az anomáliát, és azt alapul venni, hogy itt szerzett jog van, szerzett joga van valakinek, mégpedig az a szerzett joga, hogy neki ez a tulajdona rendelkezésre áll, csak eddig nem tudott hozzáférni, mert azt sem tudta, hogy a táblán belül hol van. Ezért oldottuk föl ezt a kérdést.

(16.10)

Majd nem számít bele a birtokmaximumba, kérdezi, és veti újra a szemünkre mindezt a kérdést. Azt

kell mondjam, hogy olyan súlyú a probléma, hogy sokkal kisebb problémát okoz egy hektárral, öt hektárral vagy három hektárral túllépni a birtokmaximumot esetleg, ha ez a kérdéskör fölmerül, mint hogy ne oldjuk meg vele ezt a problémát. Mert mégiscsak a mezőgazdaság versenyképessége és a tiszta tulajdonviszonyok vannak elsősorban. Gyakorlatilag azt kell mondanom, hogy a birtokmaximum is csak az osztatlan közös megszüntetése erejéig léphető túl. Nem tovább, csak az osztatlan közös megszüntetése erejéig, és ehhez természetesen nagyobb érdek fűződik, hogy ez így legyen. Ráadásul három éve már tulajdonosnak kell lennie annak, aki a megosztást kezdeményezi, így nem lehet visszaélés, tehát nem lehet az, hogy úgy akarja növelni a 300 hektáros birtokmaximumot, hogy akkor ő oda bevásárolta magát egytized hektárral körülbelül.

Szeretném megnyugtatni minden ellenzéki képviselőtársamat, aki fölvetette a végrehajtási rendelet szükségességét, ez természetes. Jelzem, hogy időben megérkezik. Azt vállaljuk, hogy január 1-jéig meg kell legyen, és életbe is kell lépjen, hiszen 2021. január 1-jétől ennek a mechanizmusnak, ennek a folyamatnak működni kell.

Többen fölvetették a földár-meghatározási mechanizmus kérdését is. Bevallom, azért döntöttünk emellett, mert az NFA földértékesítése e procedúra mentén zajlik, s mivel zömmel erre a hivatalra lesz rátestálva ennek az egész folyamatnak a végrehajtása, ezért is az ő mechanizmusuk szerint hajtjuk végre ennek az értékesítésnek a lebonyolítását.

A földhivatali terhek csökkenni fognak, hiszen nem kell földmérőt alkalmazni e rendszerben, hiszen a program maga eleve megrajzolja, kijelöli, a jelen lévő felfogadott ügyvéd pedig tudja hitelesíteni és a bejegyzést kezdeményezni. Tehát az egész folyamat adminisztrációja is a végtelenségig le tud egyszerűsödni.

A fiatal gazdák támogatásánál én azt szeretném fölvetni önnek, hogy tudja nagyon jól, hogy mennyire fontos az agráriumban a fiatal gazdák kérdése. A generációváltással ezért külön is kívánunk foglalkozni majd egy törvényben. De azt is vegyük már segítségül, hogy végre az a fiatalember (*Dr. Vadai Ágnes: Asszony?*), akinek az a kicsi öröklött területe ott van abban a területben, de jelenleg azt se tudja, hogy hol van, hadd tudja elkezdni a gazdálkodását. Tehát már az eleve segítség, ha megtudja, hogy hol van, ha megállhat a földje végében, ha átöleli a kedvesét vagy a gyereket, és azt mondja (*Dr. Vadai Ágnes: Vagy átöleli a férjét!*), hogy igen, innen indítjuk az életünket, ez az alapja, akkor az egy olyan erő, egy olyan lelki töltés, amellyel szerintem kell élni, és egy olyan fontos dolog, amellyel... (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Vagy a hölgy átöleli a férjét, ez a legtermészetesebb, hiszen a klasszikus családmódel mégiscsak ez, és ez egy nagyon fontos történet.

Varga László képviselőtársammal teljesen egyetérték abban, hogy sokkal több, mint szakpolitikai kérdés. Nem vitatom, hogy alkotmányos kérdéseket is fölvet, de azt állítom, hogy abban a mederben haladunk, amely kiállja az alkotmányosság próbáját.

Nagyon sokat egyeztetünk róla, hiszen a tulajdon szentségéről beszélünk, hogy hol van az a mezsgye, amin végig tudunk menni úgy, hogy ne sértsünk alkotmányos jogokat. Minden, sőt fogalmazhatok úgy, hogy a legjobb tudásunk szerint állítom azt, hogy azon az úton vagyunk, amely ki tudja állni az alkotmányos kérdéseket, máskülönben nem találunk rá megoldást, tehát nem fogjuk tudni kivezetni.

Az egyszerű többség problémája, a kisebbség védelme kérdések számunkra is nagyon fontosak, de az az igazság, hogy olyan hatékony módszert kellett találni, azt az arányt kellett megtalálnunk – és a görögök óta mégiscsak az 50 plusz 1 az, ami egy döntő kérdés ezekben a kérdésekben –, amellyel hatékonyan és gyorsan tudunk előre haladni.

A földárkérdésről itt is beszéltünk.

Hadd mondjak önöknek néhány elrettentő példát, hogy végül is mivel állunk szemben, mert nem hangzott el a Házban, és mégiscsak élő példát hadd mondjak önöknek. Szárföld, szántóföld: 8,5 hektár, 1643 tulajdonossal. Gondolják el, így gazdálkodni! Vitnyéd, ez egy rét: 9 hektár, 1209 tulajdonossal. Halásziiban egy szántó: 52 hektár, 852 tulajdonossal. Kóny, egy szántó és legelő egyben: 10 hektár, 955 tulajdonossal. Most akkor képzeljük el ezt a birtokszerkezetet! Tehát azt hiszem, van olyan komoly társadalmi igény, amit muszáj megoldanunk. Most akkor értik a probléma súlyát, amin mennünk kell, és azt a nehézséget, amin nekünk haladni kell.

Vadai Ágnes képviselőtársamnak mondom, hogy igen, nagyon jól látja azt, hogy sok személyes konfliktus is van, mert mire ezt feloldjuk, mire ennek az 1643 tulajdonosnak a 8,5 hektáron megtaláljuk a helyét, mire ott valaki meg tud állni a föld szélén, és egyáltalán élni tud a jogaival, hogy vagy a pénzt kapja, vagy a területet, szóval, nem egy egyszerű dolog. És az, hogy hányszor próbáltak már kezdeményezni birtokba jutást, hányszor lett ellenállás, mert nem találták meg az elhalt nagymamának az Új-Zélandon élő rokonát, hogy nyilatkozzék valaki. Tehát rendkívül bonyolult és rendkívül nehéz szabályozások után végre találtunk egy olyan módszert, amivel talán meg tudjuk oldani.

És köszönöm szépen azt a mondatát, hogy vannak benne előremutató és vitaindító elemek. Egy ellenzéki képviselőtől egy ilyen nyilatkozat teljesen, nagyon nagy köszönet. Az írásbeli kérdéseket várom, ez nálunk egy bevett módszer, és ígérem is, hogy szakmai válaszokat fogunk adni, mint ahogy ezt legjobb tudomásom szerint és tudásunk szerint ezt eddig is megtettük.

Az értébecslés kérdésénél, amit fölvetett, legalább annyit kell érte fizetni, tehát a minimum van megállapítva, és attól csak többet fizethet valaki. És igen, a Fejlesztési Bank újra tervez olyan hitelfelvételi lehetőséget, ami a földvásárlást tudja segíteni, hiszen minden célunk az, hogy minél könnyebben hozzá tudjanak jutni a tulajdonukhoz az érintett felek, és hogy minél inkább ki tudjanak alakulni azok a birtokok, amelyekkel a gazdák élni tudnak, hiszen változatlanul látjuk, a föld a legjobb helyen és a legnagyobb biztonságban a gazdák kezében van.

Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak tisztelettel köszönöm, hogy támogatja ennek a tulajdonformának a felszámolását, és hogy az LMP ebben minden segítséget megad. Ahhoz a felvetéséhez, hogy ingyenes legyen az eljárás, azt kell mondjam, hogy az ingyenesség uniós jogi szempontból állami támogatás, ezért ez egy tiltott állami támogatásnak felelne meg, ezért ez nem engedhető. Tehát ezért kellett kitálaljuk azt a minimális összeget, amellyel nem terheljük a gazdatársadalmat, nem visszatartó erő, mégiscsak segítség ahhoz, hogy az apparátus pedig tudja tenni a dolgát. Azt hiszem, ki tudtuk mérni úgy azt a mércét, ami mindenki számára megfelelő.

Többen fölvetették a bekebelezés kérdéskörét és a rossz asszociációt, ami hozzátartozik. Szeretném jelezni, hogy az 1908. évi XXXIX. törvénycikkben is így fogalmaztak. Ez egy régi jogi kifejezés. Abszolút nem ragaszkodunk hozzá. Ha van egy konszenzus, amit használhatunk, ami mentén továbbmegyünk, erre nyitottak vagyunk, szívesen fogadjuk, és használjuk utána tovább. A jogászaink és a szakértőink ezt a kifejezést találták ideillőnek, ezért szerepel jelen pillanatban itt.

Apáti képviselőtársamnak mondom, hogy igaza van, rendkívüli károkat okozott ez a tulajdonforma, és az a javaslata, hogy a földtörvényt módosítsuk, mintegy előkészítéseként ennek a törvénynek, azt tudom mondani, hogy gyakorlatilag 2021-től módja lesz így tenni, tehát 2021-től, amit javasolt, az pontosan így tud létrejönni, egyezés alapján kifüggesztés és minden nélkül.

(16.20)

Steinmetz képviselőtársamnak mondom, hogy jó munkához idő kell. Azért kezdtem úgy, hogy igen, megérte, mert valóban hosszú időn keresztül kellett egyeztetni. Készültek koncepciók, több is. El kellett vetni koncepciókat. Új metodika szerint dolgoztunk, új eljárásokat dolgoztunk ki ahhoz, hogy ez működjön.

Ki nyújtja be a törvényt? Jelzem, hogy a kormány nevében mindig Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr nyújtja be, miniszterként pedig én vagyok az előterjesztője a törvénynek. Ez egy sima technikai kérdés, tehát semmi hátsó szándék nincs, és hátsó tartalma nincs ennek. Ez az eljárás menete.

Az öröklést szeretném itt is jelezni. Mindazt a kérdést, amit fölvetett ő is, az agráröröklésben fogjuk tudni segíteni, hiszen akár a generációváltást elősegítő törvényben, amit majd 2021-ben hozunk, lesz meg azokra a kérdésekre a felelet, amelyek itt többük-nél fölmerültek.

Rendeltetésre alkalmas - kérdezték többen, hogy mit is jelent az a szó. Azt, hogy a nadrágparcellát, nadrágszíjparcellát tudjuk elkerülni, és valóban olyan birtokalakokat és -méreteket tudjunk meghatározni, amelyek művelésre alkalmasak tudnak lenni.

Miért 1 hektár is? Miért van a 0,5 és 0,3 benne a törvényben? Fogalmazhatnék így, hogy a különböző egyeztetések után így döntöttünk. Nyitottak vagyunk

arra a javaslatra, hogy ha jó indokolással meg lehet indokolni, hogy miért más a szám, akkor megfontoljuk, hogy miért legyen más. De a szakmai szervezetekkel való egyeztetés után ez a kompromisszumos javaslat, fogalmazhatnék így, így döntöttünk, hogy szántóföld esetében 1 hektár legyen az, mert azért legyünk őszinték, nem biztos, hogy 0,3 hektáron képzeljük el a jövő mezőgazdaságát. Tehát törekedni kell arra, hogy minél kisebb legyen az aprózódottság, hogy valamilyen szinten mégiscsak bevételhez tudjanak jutni.

Határozottan állítom, hogy van olyan rendszerünk, amely megmondja biztosan, hogy kinek hány hektár földje van, tehát a nyilvántartási rendszerünk lehetővé teszi, hogy ezt egészen pontosan meg tudjuk mondani, hogy ez így legyen.

A családon belüli földmozgás kérdése szintén az agrárörökség kérdésénél lesz, és úgy, ahogy Schmuck Erzsébet képviselőtársam előhozta, én azt teljességgel támogatom. Tehát az, hogy a családon belüli területcseréket, -összevonásokat, -egyesítéseket támogassuk, szerintem alapszabvány. Tehát nem lehet, az családellenes volna, teljes zsigereimből tiltakozom az ellen, hogy az ne így legyen. Tehát az a felvetés teljesen jogos és jogszerű, hogy testvérek egymás között méreten aluli területekben tudjanak megegyezni, tudják egymás számára átadni, hogy a családi örökség miatt is, érzelmi töltéssel is, egyszerűen az identitásképzés erejében is és nyilván a gazdasági erő miatt is a család meg tudja őrizni azt az apai, nagypai örökséget, ami évtizedek vagy évszázadok alatt a családhoz került.

Hogy útkapcsolatok biztosítása legyen, ez természetes. Azt szeretném jelezni, hogy ez a program, amit kollégáim kidolgoztak, és rendelkezésre bocsátjuk, kezeli ezt a kérdést, automatikusan már levon mindenki területéből, ha utat kell kiosztani. Tehát nem kell azon dühödni, vitatkozni, hogy akkor ki mennyit ad át meg hogyan, hanem eleve a kiosztást úgy fogja szervezni, hogy mindenkítől automatikusan arányosan lecsípi azt a területet, amivel az utat ki tudjuk jelölni. Tehát az nyilván kell, hogy az út biztosítva legyen.

Én nem félek attól, hogy magánszemélyekhez vagy gazdákhöz adjuk, és azt segítsük elő, hiszen változatlanul állítom, hogy a gazdák kezében van legjobb helyen a föld, de védett területen, megfelelő, szigorú állami ellenőrzéssel, mert, legyünk őszinték, visszaveheti az állam, magánál tarthatja, de mégiscsak ki fogja adni gazdának művelésre. És ahogy az előző törvénycsomagunkban is látszott már az, hogy a védett területeken való gazdálkodásnál van, aki felelősen gazdálkodik, attól nem érdemes visszavenni, és nem érdemes nemzeti parki tulajdonba tenni, mert nagyon jól tudja művelni, és a 20 év kellő garancia volt arra, hogy jól működjön. Aki pedig nem, attól tényleg vissza kell vásárolni, el kell venni, mert az nem megfelelően működik, mert a fenntarthatóságnak, azon szempont figyelembevételének valóban elsődlegesnek kell lenni, mert olyan korlátos jószág a föld, amelyből soha nem lesz több, az értékének megőrzése, a termőképességének fenntartása pedig a jövő generációk iránti tiszteletünk és felelősségvállalásunk is egyben.

Végezetül szeretném mindnyájuknak megköszönni azt, hogy segítettek észrevételeikkel, javaslataikkal, módosító indítványukkal, írásbeli kérdéseikkel majd kitisztázni ennek a törvénynek a még jobb voltát. Azzal, hogy ezt meg tudjuk tenni, és föl tudjuk számolni ezt a társadalmi-gazdasági problémát, amely 3,5 millió embert, 2,4 millió hektár érintett területet jelent, és ki tudjuk vezetni a magyar jogrendből a közös osztatlan tulajdon formát, ez egy olyan történelmi pillanatban, amiben jó együtt osztozni önökkel. Köszönöm szépen a munkájukat. Köszönöm. (Taps.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat, és köszönjük miniszter úrnak a részletes viszonzóválaszt. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az agráriumban létrehozandó krízisbiztosítási rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10308. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén miniszter úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A most önök előtt lévő javaslatcsomag legfontosabb eleme a mezőgazdasági termelést érintő időjárási és más természeti kockázatok kezeléséről szóló 2011. évi CLXVIII. törvény módosítása. A törvénymódosítás kiemelt célja a hazánkban már 2012 óta működő mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer eszköztárának egy újabb kockázatkezelési eszközzel történő kibővítése.

Magyarország az Európai Unió legtöbb államát megelőzve ismerte fel, hogy a mezőgazdasági kockázatkezelésben az államnak fontos szerepe van. A gazdaság sikeres működtetése, védelme a mezőgazdaságban is új eszközöket igényel, előremutató eszközöket kell tehát alkalmaznunk a koronavírus-járvány gazdasági hatásai utáni újjáépítési munkában is.

A 2012 óta dinamikus fejlődésen keresztülment hazai mezőgazdasági kockázatkezelés első pillére a megreformált agrárkárenyhítési rendszer, amely a növénytermesztést sújtó kedvezőtlen időjárási jelenségek okozta hozamcsökkenés kárainak ellentételezésére nyújt állami támogatást.

A kockázatkezelés második pillérét a mezőgazdaságibiztosításidj-támogatás jelenti, amely szintén a kedvezőtlen időjárási jelenségek okozta károkat kezeli az ezen károkat fedező növénybiztosítási szerződések díjához nyújtott vidékfejlesztési támogatással.

A kockázatkezelési eszköztár 2018-tól egy harmadik pillérrel, az Európai Unióban egyedülálló módon országos kiterjedésű jégkarmérséklési rendszerrel bővült, amely a növények jégesőkárainak csökkentésére szolgál, és amelynek kárenyhítési alapról finanszírozott működéséből a nemzetgazdaság egésze, tehát nem csak a mezőgazdaság profitál.

Az elmúlt időszakban az agrárágazat számos egyéb kihívással is találkozott, mint például az egész

Európai Uniót érintő tejkrízis, az orosz embargó, a rendszeresen visszatérő állapotbetegségek, a madárinfluenza, sertéspestis, az Escherichia coli-járvány és az igen komoly veszéllyel járó méhpusztulás is. Ezek az események rámutattak arra, hogy a növénytermesztés időjárási kockázatainak kezelésén túl az egyéb, termelők önhibáján kívül felmerülő külső, elháríthatatlan eseményekből adódó krízisek rendszerszintű kezelésére is szükség van.

Ezért a tisztelt Ház előtt lévő törvényjavaslat a megfelelő és a meglévő rendszer negyedik pillérének megteremtésére, a mezőgazdaságikrizis-biztosítási rendszer bevezetésére tesz javaslatot, amely az időjárási kockázatok kezelésén túl az állattenyésztés számára is hathatós segítséget lesz képes nyújtani.

A tervezetben bemutatott rendszer a növénytermesztést érintő szélsőséges időjárási jelenségek által okozott bevételkiesés részbeni kompenzálásán túl az állattenyésztést és a növénytermesztést érintő egyéb kockázatokból, mint például az állat- és növénybetegségekből, a piaci árak csökkenéséből, piacvesztésből, árfolyam-változtatásokból vagy akár a termelés során felmerülő költségek növekedéséből adódó bevételkiesés részbeni kompenzációjára alkalmas.

(16.30)

A javaslat alapján a krízisbiztosítási rendszerrel összefüggő feladatokat a Magyar Államkincstár hajtáná végre. A rendszerhez a mezőgazdasági termelők - működési formájuktól függetlenül - önkéntesen csatlakozhatnak. A több mint tíz éve működő agrárkárnyújtástól eltérően a rendszerben való részvétel tehát önkéntes, a csatlakozás azonban minimálisan hároméves időtartamra vonatkozó részvételt igényel. A termelők által elszenvedett károk kompenzálására a Magyar Államkincstár által kezelt krízisbiztosítási pénzeszköz nyújt fedezetet. A rendszer saját forrását a termelők által megfizetett krízisbiztosítási hozzájárulás alkotja, de lehetséges egyéb, nem állami szereplő által teljesített önkéntes befizetés is.

A javaslat törvényi szinten rögzíti, hogy a rendszer saját forrása kizárólag a termelőknek fizetendő krízisbiztosítási kompenzációra használható fel. A méltányos összegű krízisbiztosítási hozzájárulást a termelő a megművelt földterülete, illetve éves átlagos állatlétszáma alapján évente fizeti meg, melynek pontos összege majd végrehajtási rendeletben kerül meghatározásra. A termelő a rendszerhez történő csatlakozásakor adatot szolgáltat a csatlakozást megelőző három év mezőgazdasági tevékenységből elért jövedelmének adatairól. A jövedelem a mezőgazdasági tevékenységből elért valamennyi bevétel és az e tevékenység során felmerült költség különbözeteként kerül meghatározásra. Ehhez a termelő lezárt könyvelési nyilvántartásai szolgálnak majd alapul. A jövedelemszámítás részletes módszertanára pedig a végrehajtási szabályok fognak kitérni.

Abban az évben, amelyben a termelő mezőgazdasági jövedelme 30 százalékot meghaladó mértékben visszaesik az előző három év átlagos jövedelméhez, ez

a referencijövedelem, ehhez képest krízisbiztosítási kompenzációra tarthat igényt. Ez az egész javaslat generális lényege. A rendszer, így a kifizetések pénzügyi forrásainak másik lába a vidékfejlesztési programban a jövőben ehhez a programhoz társított célzott támogatás. Így a termelői kompenzáció 30 százalékban saját forrásból és 70 százalékban nemzeti társfinanszírozással megszerezhető európai uniós forrásból állhat.

A krízisbiztosítási kompenzáció összege a termelőnél kimutatott jövedelemcsökkenés legfeljebb 69,9 százaléka lehet. A rendszer fontos ismérve, hogy a mezőgazdasági termelő kompenzációra természetesen nem jogosult az után a jövedelemcsökkenés után, amely a mezőgazdasági tevékenység körében felmerülő gondatlanság, üzemméret-változás vagy a krízisbiztosítási rendszer céljaival ellentétes előnyhöz jutás érdekében a körülmények mesterséges létrehozásával következik be.

Abban az esetben, ha a termelők által benyújtott kompenzáció iránti kérelmek alapján a kompenzálható termelői jövedelemcsökkenés teljes összegének kifizetésére a rendszerben nem lenne elég fedezet, akkor a kompenzáció mértékét az adott évben valamennyi kompenzációra jogosult termelőnél arányosan csökkenteni kell. Annak érdekében, hogy a visszaosztás következtében a termelő által megszerezhető kompenzáció összege ne csökkenjen jelentős mértékben, akár pótbefizetés előírására is sor kerülhet.

A rendszerhez csatlakozó mezőgazdasági termelő csupán a Magyar Államkincstárral áll kapcsolatban. Csatlakozási kérelmét, adatszolgáltatásait, krízisbiztosítási hozzájárulását, kompenzációs kérelmét csak a krízisbiztosítási szerv irányába és elektronikus felületen kell majd teljesítenie. A krízisbiztosítási szerv a jövedelemcsökkenés ellenőrzése során az Agrárgazdasági Kutató Intézet adatait és ellenőrző algoritmusait is felhasználhatja. A mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer indulása 2021 elején, a végrehajtási részlet-szabályok megjelenését és a rendszerben érintett szervezetek felkészülését követően várható. Az Agrárminisztérium a jelenleg is elérhető kockázatkezelési eszközök sokéves működési tapasztalataiból kiindulva és a megalapozott szakmai javaslatok alapján nyitott az újonnan bevezetendő rendszer folyamatos továbbfejlesztésére.

Összefoglalva az elmondottakat, a tisztelt Ház előtt lévő törvénycsomaggal a kormány deklaráltan olyan kockázatkezelési eszköz bevezetését tervezi az Európai Unióban elsőként, amely a termelői öngondoskodást ösztönzi, és rendszerszintű megoldást nyújt a termelői krízisek részleges enyhítésére. Az új rendszer bevezetése segíti a mezőgazdaság jövedelemtermelő képességének megőrzését és növelését, ezzel pedig a vidéki térségeink gazdaságának erősödését.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az ismertett indokok alapján a törvényjavaslatot vitassa meg, tegyen rá javaslatokat, és kérem, hogy fogadja el. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, miniszter úr. Most vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Czerván Györgynek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CZERVÁN GYÖRGY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Az agrárágazat a különböző kockázati tényezők által talán a leginkább fenyegetett gazdasági ágazat. Ilyen kockázati tényezők többek között a piaci kockázatok, elsősorban itt az áringadozásokra gondolok, de az árfolyamváltozás vagy akár az olajárak kedvezőtlen változása is idetartozik. Ilyen kockázati tényező a termelési kockázatok, vagyis lemaradás a gyorsan fejlődő termelési technikák tekintetében, a növény- és állategészségügyi kockázatok, ezeket sajnos jól ismerjük. Vannak politikai jellegű kockázatok, mint például az orosz embargó, vagy a szabadkereskedelmi egyezmények, Mercosur-egyezmény, természeti kockázatok, szélsőséges időjárás, elég csak az idei évre gondolni, hiszen csapadékhiány, fagykár, homokvihar, sok minden volt már az év első részében, és akkor még a koronavírus-járványról nem is beszéltem. Egyre gyakoribb, hogy egy adott területen egymással ellentétes szélsőségek figyelhetők meg, akár egy időben van belvíz, árvíz, illetve aszály. A mezőgazdaság ilyen mértékű veszélyeztetettsége, illetve a társadalom jóléte szempontjából kiemelkedő szerepe teszi szükségessé az azt védő kockázati intézkedéseket.

Tisztelt Ház! Ahogyan önök előtt is ismeretes, Magyarország úttörő volt az Európai Unióban az állami keretek között működő kockázatkezelési rendszer kiépítésével, és mára az Európai Unió tagállamaihoz képest igen fejlett kockázatkezelési eszköztárral rendelkezünk. A 2012 óta megreformált és azóta is folyamatosan fejlődő hazai mezőgazdasági kockázatkezelési eszközöket a termelők már ismerik, és egyre tudatosabban használják. Ezt a rendszerben részt vevő tagok létszámának és a rendszer által lefedett terület nagyságának dinamikus növekedése is egyértelműen bizonyítja.

A jelenlegi rendszer kockázatkezelési eszközei, mint az agrárkárenyhítési rendszer, a mezőgazdaságibiztosítási-támogatás és az országos jégkarmérés-kló rendszer az egyre szélsőségesebben jelentkező időjárási kockázatok ellen ugyan védelmet nyújtanak a növénytermesztők számára, azonban az állattenyésztőket érintő és az időjáráson kívüli egyéb kockázatok nem kezeli. Jelenleg termelőink számára nem áll rendelkezésre semmiféle eszköz a világpiacon folyamatokból, állat- és növénybetegségekből, járványokból adódó jövedelemcsökkenés elleni biztosításra.

A kockázatkezelés terén szerzett eddigi tapasztalatok azt támasztják alá, hogy az állami kezdeményezés nélkül önkéntes termelői szerveződéssel létrejövő kölcsönös kockázatkezelési alap létrejötte nem valószínű. Sajnálatosan hazánkban a történelmi hagyományok sem erősítik a termelők önszerveződésén alapuló érdekcsoportok kialakulását, ezért a hatékony

kockázatkezelés megvalósulásában az állami szerepvállalás nélkülözhetetlen. A tervezet a meglévő kockázatkezelési rendszer újabb eszközzel történő kibővítésére, a mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer bevezetésére tesz javaslatot, amely a jövőben a mezőgazdasági termelőknek már abban az esetben is segítséget tudna nyújtani, ha jövedelmük az értékesítési piac elvesztése, a megtermelt termékek piaci árának csökkenése, a termelési költségek növekedése vagy az állategészségügyi járványok miatt kialakult válsághelyzetek következményeként csökken drasztikus mértékben.

(16.40)

A tervezetben bemutatott jövedelembiztosításnak megfelelő rendszer bevezetése esetén a közelmúlt jól ismert ágazati kríziseket okozó eseményei - miniszter úr ezeket részletesen említette - miatt nehéz helyzetbe került termelők támogatásai a nemzeti költségvetést kímélő módon rendszerszinten valósulhatnak meg. Fontos hangsúlyozni, hogy a bevezetésre javasolt rendszer még éppen a koronavírus által okozott jelenlegi piaci és gazdasági körülményekből adódó helyzet kezelésére is alkalmas.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az uniós tárgyalási eredmények fényében készülnünk kell arra, hogy a Bizottság javaslata alapján akár kötelezővé is válhat a tagállami mezőgazdasági kockázatkezelési beavatkozások alkalmazása, illetve a termelők öngondoskodását ösztönző kockázatkezelési eszközök megjelenésének erősödése várható. Azáltal, hogy az új rendszerrel összefüggő feladatokat ellátó krízisbiztosítási szerv a Magyar Államkincstár keretei között kerül kialakításra, az agrárkárenyhítési rendszerben felhalmozódott sokéves tapasztalatokra is lehet építeni. A krízisbiztosítási rendszerhez valamilyen mezőgazdasági termelő önkéntes alapon csatlakozhat, csatlakozás esetén azonban a tagsági jogviszonyt legalább három évig fenn kell tartani.

A krízisbiztosítási rendszer működésének lényege, hogy először a termelő csatlakozási kérelmet nyújt be a krízisbiztosítási szervhez, vagyis a Kincstárhoz, majd adatot szolgáltat az elmúlt három évben megszerzett mezőgazdasági tevékenységéből származó jövedelméről. A termelő évente méltányos krízisbiztosítási hozzájárulást fizet be a Kincstár erre a célra elkülönített számlájára. A csatlakozás évére vonatkozó lezárt könyvelési adatok rendelkezésre állását követően a termelő megadja a tárgyévi mezőgazdasági jövedelméből származó adatot is. Amennyiben a termelő tárgyévi jövedelme az előző három év átlagos jövedelméhez, vagyis a referencijövedelméhez képest 30 százalékot meghaladó mértékben visszaesik, a Kincstár krízisbiztosítási kompenzációt fizet a számára.

A krízisbiztosítási hozzájárulás összege a termelő által megművelt földterület, illetve a termelő által tenyésztett állatok éves átlagos létszáma alapján kerül meghatározásra. A termelők által befizetett krízisbiztosítási hozzájárulás és esetlegesen egyéb, nem állami

szereplők által befizetett összegek képezik a krízisbiztosítási rendszer saját forrását, amely kizárólag a kompenzáció kifizetésére használható fel. A rendszer saját forrása mellé a krízisbiztosítási szerv az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtott támogatást is lehívja. Az így rendelkezésre álló összes forrás a krízisbiztosítási pénzeszköz, amely nem vonható el, nem csoportosítható át, nem csökkenthető és nem zárolható.

A termelők által elszendvedett jövedelemkiesés kompenzálására a krízisbiztosítási pénzeszköz nyújt fedezetet, amelynek 30 százalékát a rendszer saját forrása, 70 százalékát pedig a nemzeti társfinanszírozással megszerezhető európai uniós forrás biztosítja. Tehát minél nagyobb a rendszer saját forrása, annál nagyobb vidékfejlesztési támogatás kapcsolódhat hozzá. Látható, hogy a termelő kismértékű öngondoskodásának eredményeként a rajta kívülálló okokból bekövetkezett jövedelemcsökkenésének meghatározó része kerülhet ellentételezésre.

A vonatkozó uniós jogszabály értelmében a krízisbiztosítási kompenzáció összege a kimutatott jövedelemcsökkenés kevesebb mint 70 százaléka lehet, vagyis maximum 69,9 százalék; ez került be a javaslatba. Tehát ha a termelő átlagos jövedelme a csatlakozást megelőző három évben elért jövedelemadatai alapján 100 egység és a tárgyévben elért jövedelme, mondjuk, csak 60 egység, akkor a 40 egységnyi jövedelemkiesésnek legfeljebb a 69,9 százaléka kerülhet kompenzálásra maximum, vagyis a kompenzáció összege mintegy 28 egység lehet.

A mezőgazdasági termelő mezőgazdasági tevékenységből elért jövedelmének számítása a számára előírt könyvvezetési kötelezettségen alapszik. A jövedelem meghatározása alapvetően úgy történik, hogy a mezőgazdasági tevékenység bevételeiből levonásra kerülnek a mezőgazdasági tevékenység során felmerült termelési költségek. A bevételbe minden piacon szerzett bevétel beleszámít, így például az értékesítés árbevétele, valamennyi állami támogatás, a káreseményre tekintettel biztosítótól kapott kifizetések és a kárenyhítő juttatás is. Például egy kizárólag mezőgazdasági tevékenységet folytató, kettős könyvvitelt vezető vállalkozás esetében ez praktikusán az eredménykimutatásból ismert üzemi tevékenység eredményének felel meg. Fontos azonban megjegyezni, hogy a termelőnek kizárólag a mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelemkiesésének meghatározott része kerülhet kompenzálásra.

A mezőgazdasági termelő krízisbiztosítási kompenzációra természetesen akkor nem jogosult, ha a jövedelemcsökkenése gondatlanság, üzemméret-változás, a körülmények mesterséges létrehozása miatt következik be. Amennyiben a termelők által benyújtott összes krízisbiztosítási kompenzáció iránti kérelem alapján a krízisbiztosítási pénzeszköz nem nyújtana elegendő fedezetet a kompenzálható termelői jövedelem csökkenésének a teljes összegére, a kompenzáció mértékét az adott évben valamennyi kompenzációra jogosult termelőnél arányosan csökkenteni kell. Nagyszámú termelői érintettség, illetve drasztikus

mértékű jövedelemkiesés esetén azonban a pótbefizetés előírására vonatkozó lehetőség mérsékelni tudja a visszaosztás mértékét. A mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszerhez való csatlakozás a törvényjavaslat Országgyűlés általi elfogadása esetén a részletszabályok kidolgozását követően akár 2021-ben elindulhat.

Összefoglalva az elmondottakat: a tisztelt Ház előtt lévő javaslat elfogadásával Magyarországnak lehetősége nyílik arra, hogy az Európai Unióban elsőként egy előremutató, az öngondoskodást is ösztönző új mezőgazdasági kockázatkezelési eszközt vezessen be, lehetőséget teremtve ezzel arra, hogy a mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmet valamennyi mezőgazdasági termelő valamennyi kockázat ellen biztosíthassa.

A törvényjavaslat a krízisbiztosítási rendszer létrehozásán túl pontosításokat is tartalmaz a mezőőri szolgálattal, illetve az úgynevezett támogatási törvénnyel kapcsolatban.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az ismertett indokok alapján a törvényjavaslatot tárgyalja meg és fogadja el. A Fidesz-frakció tagjai így fognak tenni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Magyar Zoltánnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MAGYAR ZOLTÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Miniszter Úr! Előrebocsátom, hogy fogjuk tudni támogatni ezt a törvénytervezetet, sőt szerintem nem kell hozzá egy jövőbe látás, hogy olyan nagy vita sem fog kialakulni, mint az előző órákban ezen törvény környékén. De még azért lesznek hozzászólások.

Mindenesetre azért az ördög itt is a részletekben bújik meg, tehát a végrehajtási rendeletnél nagyon kíváncsiak leszünk arra, hogy pontosan milyen összegeket és milyen végrehajtási metódust fog tartalmazni. Hiszen azért előfordult az a jelenlegi rendszerben is, hogy miközben egy bizonyos parlamenti napon az interpellációk során azon volt a szóváltás közöttünk, hogy adott termelők miért nem kapnak megfelelő mértékű kártalanítást egy-egy fagykár után, ugyan-ezen a parlamenti napon nagyon büszkén bejelentették, hogy a rendszerben maradt pénzek miatt - több mint 20 milliárd forint - tudjuk a jégkárcsökkentési rendszert ebből a forrásból finanszírozni, ami nyilván egy jó rendszer és támogatható, csak jól mutatja, hogy miközben a termelők súlyos jövedelemkiesést szenvedtek el és úgy érezték, hogy nem megfelelő arányban lettek kártalanítva, ahhoz képest a rendszer 20 milliárdos plusszal rendelkezett, és más módokra tudtuk elkölteni ezt a forrást. Még ha hasznos is volt, a termelők mindenképpen fájlalták a dolgot, és a kártalanítást aránytalanul alacsonynak érezték.

Érdekelne, hogy mennyire volt rugalmas a tekintetben Magyarország és az Európai Unió ezen törvény egyeztetése kapcsán, hogy ezt a 30:70-es arányt mennyire vehetjük majd irányadónak más tagország-

gok tekintetében, vagy esetleg előfordulhat, hogy mások ennél a termelők és a tagország számára kedvezőbb arányokat is ki tudnak esetleg majd harcolni, illetve hogy ez a 70 százalék a tagország és az Európai Unió közti költségmegosztás tekintetében mit jelent részleteiben.

(16.50)

Ezt a 70 százalékot tehát úgy kell érteni, hogy ez az európai uniós forrás, vagy ebből mennyi a nemzeti hozzáadott összeg, érték, arány?

Ahogy mondtam, fogjuk tudni tehát támogatni ezt a javaslatot. Én is úgy gondolom, hogy itt volt az ideje, sőt már korábban is jó lett volna, ha lett volna egy ilyen rendszer, amely az állattenyésztőknek is ad bizonyos fokú védelmet, és nemcsak most, a koronavírus komoly exportviisszaesést idéző hatása miatt, hanem akár - ahogy már a miniszter úr is említette - a tejtárságnál vagy éppen az orosz embargó kapcsán jó lett volna egy hasonló rendszer.

Elég, hogyha azt megnézzük, hogy milyen kitettségünk van néhány termék esetében az exportpiacok tekintetében. Már említettem egy interpellációmban, hogy például a meggykivitelünk több mint 62 százaléka Németországtól függ, a paprikánknak is több mint 60 százaléka, híresen kitettek vagyunk a juh és a sajt esetében Olaszország irányába, a sertés esetében Románia irányába, tehát ezek mind-mind olyan kockázatok, amelyeket a jövőben remélhetőleg mérsékelni tud ez a tervezet, de semmiképpen nem pótolja azt, hogy az exportpiacoknak a túl egysíkú mivoltán is kötelességünk változtatni, és ez mindenképpen egy állami feladat.

Nem tudom, hogy mennyire gyorsan fog tudni hatályba lépni ez a jogszabály, hogy mennyire gyorsan fog tudni a gyakorlatban működni, hiszen például a baromfinál most van egy elég súlyos helyzet, pedig az állattenyésztési ágazataink közül még a baromfi volt az, amely a legstabilabb és azt mondom, hogy az elmúlt években komolyabb visszaesésektől és problémáktól mentes terület volt, de gyakorlatilag ez a 230 forintos kilogrammonkénti átvételi ár most már az önköltséget sem éri el sok esetben. Jó lenne tehát itt egy sürgős hatálybalépés, és akkor a helyzetük talán kezelhető lenne. Arról nem is beszélve, hogy sajnos a madárinfluenza ismét megjelent, és az Alföldön talán több mint kétmillió szárnyast kellett ez ügyben leölni, ami, ugyan megkapták a kártalanítást, de mindenképpen egy érezhető visszaesést jelenthet a szektorban.

Nem tudom, hogy alkalmas lesz-e a rendszer erre, de bizony az olcsó import is sok helyen, sok élelmiszeripari termékünk esetében már-már a piaci összeomlást eredményezte, részben ez is összefügg a koronavírussal, de ez egy általánosan fennálló, gyakori probléma - és nem sorolom tovább azokat a problémás köröket, amelyeken talán segíthet ez a jogszabály.

Minden bizonnyal lesz hozzá módosító indítványunk. Olyan mélységében még nem tudtunk vele

foglalkozni, mint az osztatlan közös kimérését, megoldását szorgalmazó törvénnyel, de a csütörtöki határidőig biztos, hogy lesznek hozzá még javaslataink, ötleteink, és remélem, hogy azokhoz pozitívan fognak hozzáállni. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Földi Lászlónak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mezőgazdaság úgynevezett kitettséget, vagyis sérülékenységet számos tényező okozza. Az első kihívás természetesen a mindinkább kiszámíthatatlan időjárás, a klímaváltozás következtében az állandóan jelen lévő termésbefolyásoló kockázatok, úgymint most például az aszály vagy adott esetben a jégeső, ami pusztító erejű, vagy a pusztító erejű homokvihar, mint ami az elmúlt héten is volt az Alföldön, de ugyanilyen problémát jelentenek például a különböző kórterjesztők az állattenyésztésben, és a szakemberek szerint várhatóan a jövőben is különböző kórokozók jöhetnek Európába, amelyek az állattenyésztést nagymértékben befolyásolhatják.

Fontos alapvetés, hogy ezek ugyanúgy a magyar mezőgazdasági termelők önhibáján kívül eső kockázatok és következmények, amelyekről az előbb beszéltem, ezért kiemelkedően fontos, hogy az agrárkormányzat új krízisbiztosítási rendszert hoz létre. Érdemes hangsúlyoznunk, hogy ez a kibővített szisztéma közvetve minden magyar állampolgár számára hasznos, a növénytermesztés és az állattenyésztés ugyanis nem csupán egy munkahelyek százazreit adó ágazat, hanem létszükségleti termékeket gyártó, az ország élelmezését biztosító, a bruttó nemzeti össztermék jelentős részét előállító, további feldolgozási és kereskedelmi láncokat életben tartó, történelmileg és kulturálisan is mélyen beágyazott hivatásrend. Egyszerűbben szólva: mindenki a földből él, az is, aki nem tudja megkülönböztetni a búzát az árpától, a szalmát a szénától vagy az üszőt a tinótól. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*

Tisztelt Ház! Az új mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer az agráriumból élők nem tervezhető, váratlan és nagymértékű jövedelemcsökkenését érdemben képes kompenzálni, kiemelkedő erenye, hogy a termelők önkéntességére és öngondoskodására épít. A rendszer finanszírozása is megoldott: a kompenzációs alap kisebb része a termelők által befizetett krízisbiztosítási hozzájárulásból és egyéb más befizetésekből, a nagyobb hányada pedig a vidékfejlesztési program alapján az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból lehívható támogatásból áll.

Magyarországon a mezőgazdasági termelésnek és a ráépülő ágazatoknak komoly gazdasági jelentősége van. A mezőgazdaság kibocsátásának 2010 óta tartó emelkedése 2019-ben is folytatódott, meghaladta a 2700 milliárdot, az élelmiszeripari termelési

érték pedig a 3500 milliárd forintot, miközben az ágazat 350 ezer főnél többet foglalkoztatott, és közel 9 milliárd 400 millió euró exportbevételt ért el.

A korábbi időszakban, 2007 és '11 között működött ugyan a nemzeti agrárkárenyhítési rendszer, de néhány év alatt végső fokon felszámolta saját magát. 2012 előtt ugyanis csak egy pillérrel, a kárenyhítési rendszerrel működött, és a rendszer önkéntességi alapon került kialakításra, így az alap az állam által történő kiegészítéssel is forráshiányos volt. A jelenleg működő mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer annak folyamatos fejlesztése ellenére sem tud kiterjedni a mezőgazdaság valamennyi kockázatának kezelésére.

A több mint tíz éve működő agrárkárenyhítési rendszertől eltérően a krízisbiztosítási rendszerben való részvétel önkéntes, az a termelő csatlakozhat a rendszerhez, aki az EU irányelveinek megfelel, és aktív mezőgazdasági termelőnek minősül. Finanszírozási oldalról a rendszer saját forrása határozza meg az adott évben kompenzációra lehívható vidékfejlesztési támogatás és a mezőgazdasági termelők számára adott, adott évben kifizethető kompenzáció összegét.

Érdemes hangsúlyoznunk, hogy az új mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer nem előzmény nélküli, sőt biztos alapra építkezik. A jelenlegi, 2012-ben startolt mezőgazdasági kockázatkezelési rendszer három pillérről épül: a kötelező agrárkárenyhítési rendszerre, a mezőgazdaságibiztosítási-támogatásra és a 2018-ban bevezetett országos jégkarmérséklő rendszerre.

Ez a szisztéma épül most tovább. Az új rendszer potenciálisan 100 ezer termelő számára érhető el, akik közül az előzetes becslések szerint mintegy 50 ezernek érdemes önkéntesen csatlakoznia hozzá. Számukra az elmúlt évek jövedelemingadozásainak mintázatát alapul véve évente 20-30 milliárd forint kompenzáció kifizetése is jogos lehet. Ezek tisztelettel parancsoló számok.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatja a törvényjavaslatot, és azt a Háznak elfogadásra javasolja. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hétfőn, amikor megnéztem az e heti napirendünket, és foglalkoztam azokkal az előterjesztésekkel, amelyekhez szólni szerettem volna, akkor számomra is szomorú aktualitása lett ennek az előterjesztésnek. Az elmúlt hetekben... Nyilván sokan vagyunk talán itt a teremben, akiknek megadatik, hogy adott esetben a kertben vagy a ház körül tevékenykedjenek, egyéb program híján hétfőig nyilván sokan tehetünk azért, hogy egy kicsit helyrehozzuk, amit ilyenkor helyre lehet hozni. Én már azt mondtam ott, hogy talán alakul egy

kicsit, aztán szombatig végig kellett hogy nézzek egy-órás jégesőt az ablakból, és azt, hogy mit tudott okozni a kertben.

(17.00)

Úgyhogy amikor belegondoltam ennek az előterjesztésnek a szükségességébe, akkor nyilván azt is végig kellett ilyenkor gondoljam, hogy ez valakinek a hobbiában lehet, hogy egyfajta bosszúságot okoz, van, akinek meg a családja egzisztenciáját veszélyezteti nagyon komolyan. És amikor ilyet lát az ember, akkor igazán empatikus lesz az ilyen családokkal és a földművelőkkel. Tehát azt gondolom, hogy a korábban létrehozott jégkarmérséklési rendszer, és minden olyan rendszer, ami az ilyen típusú, nem kalkulálható kitérteket, természeti kockázatokat csökkenti, az jó. Voltak ilyen lépések az elmúlt években is, de az elmúlt évtizedekben is. Minden ilyet szerintem minden jó érzésű ember, aki bele tud gondolni, támogat.

Ez a konkrét javaslat az időjárási kockázatokon felüli egyéb piaci kockázatokról szól, amelyek nyilván láthatatlan ellenségek ilyen szempontból, a szó klaszszikus értelmében egy földműves számára. De legalább olyan komoly kockázatot jelentenek adott esetben, mint a nem várt időjárási fejlemények. Ebben nyilván bántó hiányosságok voltak még az elmúlt években, és különös tekintettel valóban a koronavírus-járványra, itt azért nem várt piaci folyamatok is lehetnek. Bár azt gondolom, újra meg kell köszönnünk azoknak, akik ezekben a hetekben is tették a dolgukat a földeken, és azért dolgoztak, hogy az ország élelmiszer-ellátása zavartalan legyen, a termelés folyjon. Bízunk benne, hogy a lehető legkisebb hatása lesz ennek a járványnak az élelmiszer-termelésre, de bizony vannak rossz jelek is.

Tehát azt gondolom, hogy egy ilyen rendszernek a létrehozatala hiánypótló lehet, támogatandó. Az előttem szóló kormánypárti képviselők, illetve a miniszter úr is elmondta ennek a konkrét technikáját, a belső tartalmát. Én azt gondolom, hogy akár elfogadható is lehet ennek a technikája.

Az ördög persze a részletekben van, ezt mindig elmondjuk ilyenkor. Az a kérdés, hogy ez a végrehajtási rendelet mit fog tartalmazni. Ez egyetlen okból kérdés nyilván, hogy itt a hozzájárulás mértéke milyen, pontosan hogy fog ez működni. Értem én, hogy ez lehet, hogy változhat évről évre, meg alakítható, vagy rugalmasabb, ha ezt egy végrehajtási rendelet szabályozza, de azt, hogy tényleg hányan fognak csatlakozni ehhez a fajta krízisbiztosítási rendszerhez, azért alapvetően befolyásolja, hogy ennek a mértéke milyen. Tehát jó lenne erről valamit hallani, tudni, esetleg itt az általános vita során, vagy mondjuk, legalább a végszavazásig, hogy az ember tényleg megnyugtatóan tudjon dönteni. Ugyanakkor azt remélem, önöknek sem érdeke, hogy kevesen csatlakozzanak ehhez, tehát valószínűleg valami olyan optimális mérték kerül megállapításra, ami ösztönzőleg fog hatni.

Azt meg hadd mondjam még el itt a felszólalásom végén, hogy az, hogy egyébként sürgősséggel lépjen ez akár hatályba, az egy támogatható dolog. Kicsit költői

kérdésként nyitva hagyva a végén, hogy nyilván az ilyen típusú előterjesztésekre is jó lenne látni néha kivételes eljárást vagy házszabálytól eltérést, mert lehet, hogy ebben akár konszenzusok is ki tudnának alakulni itt a Házon belül.

Még egyszer mondom, a puding próbája az evés, tehát a gyakorlatban kell működnie, de elvileg én azt gondolom, hogy ezek között a keretek között, ha jó az a végrehajtási rendelet, ösztönzőleg hat a belépésre, akkor ez is lehet egy eszköz. Mivel egy önkéntes dologról beszélünk, ezért azt mondom, hogy ez az egyik lába lehet annak, hogy azokat a piaci kockázatokat, amelyek az időjárási kockázatokon felül vannak, csökkenteni lehessen azok számára, akik ehhez a rendszerhez önkéntesen csatlakoznak. Önmagában ez egy támogatandó cél. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiból. - Szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Lehet, hogy ez nagy napja az agráriumnak, mert olyan törvényjavaslat fekszik előttünk, amit eddig valamennyi ellenzéki frakció támogatott, és azt tudom mondani, hogy első látásra - nyilván majd megvárjuk, hogy érkeznek-e be mindenféle kormánypárti módosító javaslatok - azt gondolom, hogy ez egy támogatható javaslat. Szerintem nagyon fontos, hogy az úgynevezett, a miniszter úr által is említett három pilléren túl, ami a növénytermesztés időjárási kockázatait próbálja kiszűrni, legyen egy olyan negyedik elem is, amely lehetővé teszi, hogy a piaci zavarokból, az áresésekből vagy az állat- és növénybetegségekből fakadó veszteségeket is biztosítani lehessen. Szerintem ez egy alapvetően progresszív, támogatható ötlet.

Leginkább, ahogy a miniszter úr is elmondta a bevezetőjében, a koronavírus-járvány is és egyébként az állattenyésztésben korábban megjelent, akár sertéspestis, akár madárinfluenza, ami újra megjelent sajnos Magyarországon, mutatott rá arra, hogy másfajta kockázatok is megjelennek a mezőgazdaságban, visszatérő kockázatok, amiket valamilyen úton-módon kezelni kell.

Ennek kapcsán azért szeretném felhívni a figyelmet arra, amely információt miniszter úr is tud, hogy az a nagyjából 170 milliárd forintos veszteség, ami megjelenik a dísznövényesek esetében - ezt tudja miniszter úr is, és azok is, akik foglalkoznak az agráriummal -, az olyan veszteség, amire ez a rendszer már nem biztos, hogy segítséget fog adni, lévén, hogy 2021. január 1-jétől fog beindulni. Tehát ezt nagyon fontos elmondani.

Ugyanúgy a halászat és akvakultúra tekintetében meg kell említeni, hogy ez egy másik olyan ágazat, ami most, a koronavírus-járvány idején egy veszteséges ágazat. Ezzel együtt tudom, hogy a minisztérium - szerintem nagyon előremutató módon -, ha jól

emlékszem, bruttó 800 millió forint értékben hajtott végre intervenciót. Az már nagyon szakmai, hogy harmadik nyaras pontyok felvásárlása tekintetében. Nem szeretném azt mutatni, hogy én nagy halászati szakértő vagyok, de ez nagyon fontos terület, merthogy éppen az akvakultúrák voltak azok, akiknek az éttermek bezárása miatt hatalmas veszteséget kellett elszenvedniük, hiszen az elsődleges felvásárlóik a magyar éttermek. Tehát ez egy nagyon fontos dolog, hogy az agrártárca e tekintetben lépett.

Ugyanakkor engedje meg, miniszter úr, hogy felhívjam arra a figyelmet, hogy ezeknek a kockázatoknak a kiszűrése nagyon-nagyon fontos, de nem helyettesíti azt, hogy végre arról beszéljünk és afelé irányítsuk, tereljük a mezőgazdaságban élőket, hogy muszáj diverzifikálni. Muszáj az agráriumra, az agrártevékenységre ráépülően másfajta tevékenységet is folytatni, és én tudom, hogy volt diverzifikációs VP-program, egy, és talán nagyon fontos az, hogy volt egy termelői csoportok és szervezetek létrehozása VP-felhívás, de én pont ennek a krízisnek a kapcsán szeretném arra felhívni a tisztelt Ház és talán az agrárminisztérium figyelmét is - bár az utóbbiét talán kevésbé kell -, hogy ha nem tesszük azt világossá, és nagyon erőteljesen nem kommunikáljuk, hogy az öngondoskodás nemcsak a biztosítást jelenti a károkkal, a megjelenő esetleges kockázatokkal szemben, hanem másfajta tevékenységnek az elterjesztését is, ami a mezőgazdasági tevékenységre alapul... Engedjék meg, hogy mondjak egy ilyen példát! A turizmus nemcsak azt jelenti, és ne haragudjanak meg, hogy ezt mondom, hogy Keszthelyen kikötőt épít Mészáros Lőrinc, és milliárdokat tesznek bele. A turizmus jelenti az agrár-turizmust. Ha valaki, mondjuk, szőlészettel foglalkozik, akkor miért ne szervezzen mellé borkóstolást? Emellé miért ne kapjon támogatást arra, hogy akár szálláshelyet is építsen oda, ahol ott tartja a turistát? Ez jó a mezőgazdasági termelőnek, ez jó a helyi önkormányzatnak, és ez borzasztó jó az országnak. És lehet, hogy visszatérő lesz az illető az országba mint turista, vagy a területre, mert lehetséges, hogy egyébként a belföldi turizmus is tud ezen a módon fejlődni.

Ezzel csak azt szeretném mondani, hogy miközben ez a javaslat szerintem abszolút támogatandó, elő kell azt vennünk, és kell azzal erőteljesen foglalkoznunk - és ebben talán konszenzus is tud lenni a Házban -, hogy vigyük afelé a magyar mezőgazdasági termelőket, hogy az öngondoskodás ne csak a kockázatok lefedésében jelenjen meg, hanem másfajta tevékenységekben is, és azt gondolom, az uniós források erre talán nagyon is alkalmasak tudnak lenni. Miniszter úr is említette, és kifejezetten örülök, hogy azt mondta, hogy az uniós forrásokból lehet például ezt a problémát is megoldani.

(17.10)

Arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy Brüsszel egyébként mindenféle csomagokat készített elő és fogadott el közvetlenül a válság kockázatainak, a válság veszteségeinek a kezelésére.

Talán érdemes lenne erre picit nagyobb hangsúlyt fektetni. Örülnék, ha az óriásplakátokon ezt is látnám, hiszen, ha jól tudom, éppen tegnap fogadtak el egy újabb csomagot, amely a károk enyhítését segíti.

Szeretném mondani miniszter úrnak, hogy jogtechnikai kérdés, de amikor egy ilyen fontos dologról van szó, én sokkal jobban szeretem, ha csak erről van szó a törvényjavaslatban, és nem tesznek bele még más apró módosításokat is, mert akkor saláta lesz. Az elmúlt hetekben rengeteg salátatörvényt tárgyaltunk. Az önöké még a legerényebb, a Belügyminisztérium által benyújtott maga a salátaföld, az olyan lesz. Arra szeretném még egyszer felhívni a figyelmet itt a Házban, hogy figyeljünk oda arra, hogy erőteljes legyen minden oldalon a kommunikáció a mezőgazdasági termelők irányába, hogy ez egy lehetőség, ez egy eszköz a kockázat kiküszöbölésére, de a jövedelmezőség folyamatos megtartására, esetleges növelésére másfajta tevékenységekre is szükség van.

Természetesen vannak apróbb kérdéseim, de azt gondolom, hogy a szokásos módszert fogjuk választani a miniszter úrral. Nevezetesen: írásbeli kérdéseket fogok benyújtani, már csak azért, mert ugyan volt korábban ráam panasz, de azt gondolom, hogy nagyon sokat lehet a kérdéseimből, de még többet az önök válaszaiból tanulni. Azt gondolom, hogy alapvetően ebben az Országgyűlésben azért is vagyunk, hogy egymástól tanuljunk - nem látom KDNP-s képviselőtársamat -, legyen az hibrid kukorica vagy hibrid hadviselés. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Kis kitérőként az elején szeretném elmondani, hogy olvasva Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes mezőgazdasággal kapcsolatos előterjesztéseit, fura gondolat jutott az eszembe. Miniszterelnök-helyettes úr az utóbbi időben előszeretettel nyújt be a mezőgazdasághoz kapcsolódó salátatörvényeket. Ez már többször előfordult az elmúlt időszakban, bár tudom, hogy emögött a kormány áll. Mégis azt gondolom, talán lehetséges, hogy azért szereti benyújtani ezeket, mert ilyenkor a törvényekbe egy-egy vadászokat érintő kérdést is becsempészhet. Alig néhány hete történt, hogy a földügyi salátatörvény pontjai közé javasolta a nagybirtok-tulajdonosok mintabirtokainak egyedi vadászati szabályait, csak emlékezzünk erre, most pedig ebbe a salátatörvénybe bújtatva, éppen a hivatalos vadászokat szándékozik mentesíteni a mezőőri védőszolgálatba történő bevonás lehetőségeitől. Nem tudom, a miniszter úr tud-e majd nekem válaszolni, nagyon szeretnék választ kapni arra, hogy ez az intézkedés hogyan függ össze a mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer létrehozásával.

Most rátérek a hozzászólásom második felére. Én azért nem vagyok annyira optimista, mint amit

az ellenzéki kollégáim, képviselőtársaim elmondtak. Itt talán azt is hallottam, és majdnem elbizonytalanodtam a krízisbiztosítási rendszer létrehozásával kapcsolatban, de a törvénytervezetben szerepel, hogy ez összefügg az időjárás - aláhúzom - és más kockázati tényezők miatti veszteség valamilyen módú biztosításával. De ott van az elején az „időjárás”. *(Dr. Nagy István közbeszól.)* Igen, de az időjárás egy kemény tényező. Már rögtön ott vagyunk az én fő témámnál, az éghajlatváltozás, a klímaváltozás és a mezőgazdasági összefüggéseknél. Nemcsak azért, mert ez a témám, hanem azért is, mert azt gondolom, hogy ezek nagyon keményen összefüggnek, és ha ezeket a kérdéseket nem kezeljük a helyén, akkor nem lesznek jó megoldások. Tehát ha minden ugyanúgy fog menni a mezőgazdaságban, az agráriumban, mint eddig ment, akkor azt kell mondanom, hogy persze, létre lehet hozni egy ilyen krízisbiztosítási rendszert, de lehet, hogy csak annyit fog érni, mint halottnak a csók, mert akkora kiesések lesznek, hogy nincs az a pénz, még a központi költségvetésből sem, ami ezt majd biztosítani tudja. Ezt szerettem volna az elején elmondani. De azért, remélem, egyetértünk abban, miniszter úr, hogy a mezőgazdaság Magyarországon is, persze, máshol is, a klímaváltságnak az egyik legjobban kitett ágazat.

Azt érzékelem, hogy a kormány óvakodik attól, hogy klímavészhelyzetet hirdessen ki, illetve az Országgyűlés, amely többek között keretezhetné tulajdonképpen a mezőgazdasággal kapcsolatos tényleg égető problémákat. Mondhatom azt is, hogy tényleg szó szerint is akár égetőek ezek a problémák, mert amikor egymást követő második évben kell tavasszal aszályt hirdetni az elmaradó csapadék és az eddig szokatlan perzselő meleg miatt, az már tényleg problémát jelent.

Fontos téma ez azért is, mert különösen érzékenyen érinti a nagybirtokokat, ezt tudjuk. A nagyipari, vegyszerekre, talajforgatásra és monokultúrára alapozott, a talaj humusztartalmát vesztesen csökkentő gazdálkodás ugyanis rendkívül sebezhető - azt hiszem, miniszter úr, ezt ön nagyon jól tudja -, különösen ott, ahol az értékes mezőgazdasági melléktermékeket, egyszerűbben a szalmát a földekről erőművekbe szállítják ahelyett, hogy a talaj szervesanyag-tartalmát közvetlenül vagy az állattartáson keresztül közvetve szerves trágyaként használnák, hogy azt javítsák.

Persze, tudjuk azt, hogy most nem boldog senki sem, aki növénytermesztéssel foglalkozik. Múlt héten hallottam éppen a tévében, hogy ebben az évben könnyen lehet, hogy az aszály miatt a kalászosoknál a terméseredmény-kilátások a felére csökkennek. Én nem tudom, így van-e, de ezt az információt hallottam.

Azt is tudjuk, hogy azok a nagy földbirtokok, amelyek tavasszal a termőterületük 50 százalékán drágán vásárolt hibrid kukoricát vetettek a porba, ők különösen meg fogják most érezni a problémát. Már a tavaszi szántáselmunkálás, magágykészítés során is porban járt a traktor, tényleg porzik mindenhol az út is. A szélerózió alsó becslések szerint másfél millió

hektáron pusztítja a talajainkat. Most tavasszal is ezt mindenhol teszi, ahol a hagyományos őszi szántást követően tavaszi vetésű növényeket termesztnek. Ez nagyjából az ország vetésterületének a fele. A szélerózió mellett a vízerózió is jelentősen csökkenti a talajaink szervesanyag-tartalmát, ezt nyilván akkor, amikor intenzívebb esőzések alakulnak ki. Ennek mértéke a becslések szerint a szélerózió által okozott veszteség közel kétszerese.

Hazai termőtalajaink közel 30 százaléka tartozik az erősen erodált kategóriába - biztos vagyok benne, hogy miniszter úr nagyon jól tudja ezeket a számokat, de azt gondolom, az utókornak érdemes elmondani az Országgyűlésben is -, és ez a probléma a termőterületeink közel felét érinti. Évente 80-100 millió köbméter talaj, ezzel másfél millió tonna szerves anyag pusztul el, ami természetes úton nem pótolható. Így nem csoda, hogy ezek a termelők rendkívül kitétek az extrém időjárási viszonyoknak. Ez nyilván olyan jelentőségű probléma, hogy ezzel a kormánynak is nagyon komolyan kell foglalkoznia. Nyilván, ahogy utaltam rá, nagyon hangzatos a mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer létrehozása, aminek a célja - idézem: - a mezőgazdasági termelők időjárási és más kockázatok következtében kialakuló jövedelemingadozásának mérséklése és a mezőgazdasági jövedelmek stabilizálása. Tehát a kormány pénzügyi megoldást keres vagy inkább kínál a problémára.

A klímaválság annyira súlyos következménnyel jár az okszerűtlen gazdálkodásra, hogy piaci alapon biztosító vállalkozás alig vagy rendkívül drágán kínál csak erre biztosítási terméket, és ha ez majd az elkövetkezendő években fokozódik, akkor biztos, hogy nem fogunk találni ilyet. Az lesz a válasz, hogy a kormány majd az adófizetők pénzéből fizetett lélegeztetőgépet ad ezzel a krízisbiztosítással a helytelen mezőgazdasági gyakorlatot alkalmazó nagybirtokok, meg hát esetenként nyilván a kisebb birtokok számára is ezeknek a veszteségeknek a pótlására. Elnézést, ha hozok egy olyan párhuzamot, hogy ez egy kicsit olyan, mint a rezsicsökkentés, amit annak idején a kormány bejelentett (*Németh Szilárd István: Az biztos!*), hogy megvédi a magyarokat a rezsicsökkentéssel, miközben a valós problémával, az energiafogyasztás csökkentésével, a valódi segítséget jelentő energia-korszerűsítéssel nem foglalkozik. Tehát az intézkedés eredője pontosan ellentétes a kívánt céllal. Valami ilyesmi egy kicsit a mezőgazdasági krízisbiztosítási rendszer abban az esetben, ha a klímaváltozással, az okszerű gazdálkodással és a változtatással nem foglalkozunk.

(17.20)

Mi nem állítjuk azt, hogy egy ilyen elem nem lehetne része egy klímaválság elleni mezőgazdasági intézkedési csomagnak, persze, ha azokat segítené, akik minden erőfeszítésükkel a baj elkerülésén dolgoztak, de ennek ellenére az extrém időjárási viszonyok miatt mégis károsultak. Azonban ezeket az elemeket a kormány előterjesztésében nem látjuk.

Mi mindent kellene a krízisbiztosítás címén tenni a mezőgazdaságban? Mivel lehetne a tünetek helyett a valós problémákat kezelni? Kezdjük talán a talajerózió elleni védelemmel! Persze, tudjuk, hogy az agrár-ökológiai rendszerben minden mindennel összefügg, ezért egy-egy intézkedés nem csak egy dolog miatt hasznos. Ha a kormány tanácsot szeretne adni az aggodó nagybirtok-tulajdonosoknak, hogy mivel védekezzenek, akkor első intézkedésként mi javasolnánk, hogy vezessék be, hogy a területalapú támogatás táblánként legfeljebb 30 hektárra adható, és a táblákat egymástól legalább 20 méter széles mezővédő erdőszávval válasszák el. A tiltakozóknak az agrártárca elmagyarázhatná, azáltal, hogy megszűnnek a több száz hektáros egyben művelt táblák, nagyon sokat tehetnek a szél és a víz erodáló hatásaival szemben. Az erdőszávok nemcsak a szél erejét törnék meg, de a víz lefolyását is lassítanák, javítanák a talajba való beszivárgást, mindemellett jelentős élőhelyet biztosítanak a hasznos élőlények, köztük például a beporzást végző méhek számára is.

Miniszter Úr! Most megint van önnek egy jó javaslatom: stratégiai megállapodást kezdeményezhetne Magyarország a nemzetbiztonsági szempontból is kiemelt jelentőségű ágazat kiemelt szereplőivel. A stratégiai megállapodás részeként... (*Dr. Nagy István közbeszól.*) Hát, nem csak a méhészek, itt vannak mások, nagybirtokosokra és mezőgazdasági szereplőkre gondolunk. A megállapodás részeként közös célként el lehetne fogadni, hogy támogatást csak olyan gazdálkodóknak nyújtsunk, akik a nemzetstratégiai jelentőségű termelőeszközt, a talajt megóvják a jövő generációk és gyermekeink számára.

Azonnali intézkedésként a területalapú támogatás alapfeltétele lenne a folyamatos növényborítottság biztosítása a termőföldeken. Tudom, hogy ez most még nagyon-nagyon újszerű, és idegenül hangzik Magyarországon, de azt gondolom, hogy a nem túl távoli jövőben ez majd természetessé válik; nem hiszem, hogy most ennek a napirendnek a keretében kellene a sok-sok érvemet elmondani amellet, hogy miért ebbe az irányba kellene menni. És ugye, az is fontos lenne, hogy tiltsuk meg a mezőgazdaságból származó melléktermékek eróművi égetését. Ha valóban nemzeti kincsként tekintene a kormány a talajokra, akkor a stratégiai megállapodás tartalmazná, hogy a termőföldjeinken kizárólag csökkentett talajművelést lehet alkalmazni.

Nyilván egy valódi krízisellenállást a mezőgazdaság jelentős szemléletformálása alapozna meg. Szemléletformálásra és ezzel együtt rengeteg okszerű beruházásra van szükség annak érdekében, hogy a vízgazdálkodási modellünk a vízelvezetés helyett a vízviszszatartást, a víz tájban tárolását helyezze a középpontba; nem érzékeljük, hogy a gyakorlatban ez így lenne.

A belvizek lecsapolását minden termelő érdekében meg kellene tiltani. A belvizes területeken gazdálkodókat elsősorban a gazdálkodásuk átállítására kell ösztönözni, másodsorban, mivel tevékenységük közérdekű, kompenzációs kifizetéssel kellene díjazni, akkor talán megérné, hogy ne akarják gyorsan elküldeni

onnan a vizet tőlük. És így a rendszeresen belvízzel borított területek szántóként való művelését tiltani kellene, míg a gye- és erdőtelepítést, a halastavak létrehozását ezeken a területeken kiemelten lehetne támogatni. A vízvisszatartást szolgáló tájgazdálkodási intézkedések lehetősége széles, ezeket jó lenne alkalmazni.

A szemléletformálásnak a része az is, hogy kiemelten támogatni kellene azokat a termelőket, akik a többiekhez képest a lehető legkímélőbb módon ökológiai vagy permakultúrás gazdálkodást folytatnak. Az állami szaktanácsadási rendszer átalakításával kell egy olyan tanácsadó hálózatot felépíteni, amely a multinacionális vegyipari vállalatok ügynökeinek a tevékenységével felveheti a versenyt. Nyilván olyan oktatási és tanácsadási hálózatra van szükség, amely elérhető és releváns tudást, segítséget nyújt a környezettudatos és szelíd gazdálkodási módszerek elterjesztéséhez.

Meggyőződésünk, hogy a támogatási politikában alapvető változtatásokra van szükség. A legmagasabb társadalmi haszonnal járó, a legegészségesebb termékeket előállító, vegyszermentes gazdálkodást folytatókat, akik a legtöbb ökoszisztéma-szolgáltatást tartják fenn, kell a legmagasabb támogatásban részesíteni. A támogatási forrásokat a talajpusztító, élelmiszereinket mérgező monokultúrára építő ipari nagybirtok támogatása helyett a környezettudatos családi gazdálkodók felé kell irányítani. Lássuk be, hogy a mezőgazdaságban nem egy pénzügyi krízisbiztosítási rendszer adhat igazán megoldást, hanem valódi agrárökológiai megoldásokat alkalmazó intézkedéscsomag hozhat megoldást, és enélkül semmilyen krízisbiztosítási rendszer nem fog működni.

Na most, elmondtam miniszter úrnak mindazt, amit, azt hiszem, jól tud, de még egyszer: ennek kapcsán ezt azért tartom fontosnak, hogy minél többször elhangozzon itt az Országgyűlésben, hogy minél jobban szokjunk hozzá ahhoz a gondolathoz, hogy biztos, hogy az agráriumban is nagyon komoly szerkezetváltozást kell megvalósítani. Csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy jó, nyilván egy ilyen krízisbiztosítási rendszernek az idehozatala fontos, de ha ezeken a területeken nem lesz változtatás, az nem sokat fog érni, mert olyan terméskiesések lesznek, amire nem lesz pénz, és a központi költségvetésben sem lesz annyi, hogy ezeket meg lehessen téríteni. Úgyhogy köszönöm szépen, miniszter úr, hogy meghallgatott engem. *(Taps az ellenzéki sorokból. - Dr. Nagy István: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most kétperces hozzászólásokra van lehetőség, ketten jelentkeztek. Elsőként megadom a szót Czerván György képviselő úrnak.

CZERVÁN GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hittem, a törvényjavaslat kapcsán teljes az összhang, de Schmuck Erzsébetnek sikerült egy kicsit az összhangot felborítani, egészen elképesztő

dolgot is elhangzottak. Az a baj, hogy vannak rész-igazságok is abban, amit ő mondott, és vannak olyan dolgok, amelyek, mondjuk, a közös agrárpolitikával kapcsolatosak. Ez a nagybirtokellenes kirohás - hát, a nagybirtokot is ugyanúgy érinti az aszály, mint a kisbirtokot. Elmondtam már többször, még egyszer elmondom: szükség van a magyar mezőgazdaságban kicsikre, közepesekre, nagyokra, egyéni gazdálkodókra, társas vállalkozásokra, mindenkire szükség van.

Azok a javaslatok, maradjunk ennél, amelyeket ön elmondott, cirka minimum 30-40 százalékkal csökkentenék a magyar élelmiszeralapanyag-előállítást, ha bevezetésre kerülnének, de ezt az Unióban kell megbeszélni.

Ami megihletett még itt az összhang kapcsán, Magyar Zoltán néhány konkrét kérdést tett fel. Itt a fogalmak néha kicsit keverednek: más a kártalanítás, más a kártérítés, és amiről most beszélünk, az a kárnyerítés. Ahogy a nevében benne van, nem 100 százalékos visszatérítésről, kompenzációról van szó, hanem részlegesről, amit egyébként az Európai Unió által jóvá kell hagynunk, tehát notifikáltni kellett az eddigi kárnyerítési rendszert is és a mostani rendszert is. És ahogy itt a megfogalmazásban hangzik, nem lehet kevesebb mint 70 százalék ez a kompenzáció. Tehát a maximumot adjuk, senki nem tud többet adni az Európai Unióban, mint ez a 69,9 százalék, ez a maximum.

Két része van ennek a kompenzációnak, és nem az adófizetők fizetik, hanem az alanyai, tehát a mezőgazdasági termelők a hozzájárulással, és önkéntes befizetés is lehetséges. Ez teszi ki a kompenzáció 30 százalékát és 70 százalékát az EMVA, amiben egyébként van hazai társfinanszírozás is, 15 százalék. Úgyhogy gyakorlatilag az a lényege, hogy minél többet fizet valaki be a rendszerbe, annál nagyobb kompenzációra számíthat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót két percben Simicskó István képviselő úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Négy órán keresztül részese lehettem, figyelemmel követtem itt két fontos törvénynek az agrár- és mezőgazdasági témájú vitáját. Meg kell hogy mondjam, az egyik tapasztalat az, hogy ez a mostani vita rendkívül kulturált keretek között folyt, úgyhogy elismerésem mindenki számára. Ez nyilván részben függ az előkészítéstől, nyilván függ a tárca és a miniszter úr személyes elhivatottságától, és nyilván függ önöktől is, hogy milyen módon vetették fel a kérdéseket, és milyen módosító javaslatokat mondtak el.

(17.30)

Biztonságpolitikával foglalkozó politikusként hadd mondjam el, hogy itt végül is krízisbiztosításról

van szó. Szerintem a legfontosabb ilyenkor azt látni - és az előző törvény módosítása is erről szól -, hogy igenis, az agrártárca és a kormányzat képes felismerni azokat a problémákat, bajokat, amelyek a mezőgazdaságban megmutatkoznak, és igyekszik előre menni, igyekszik reagálni, igyekszik orvosolni ezeket. Szerintem a jogalkotói szándékot mindenképpen érdemes díjazniuk, ha fogalmazhatok így, értékelniük. Ez egy értékrendet is mutat, hiszen valóban nem mindenki volt képes felismerni ezeket a bajokat, ezért példáulértékű és előremutató ez a törvényjavaslat is, enyhíteni a károkat, segíteni a mezőgazdaságban dolgozó, a mezőgazdaságból élő emberek családját, és a megélhetést biztosítani számukra.

Százszázalékos biztonság nincsen, nincsen katonai értelemben sem, gazdasági értelemben sem, mezőgazdasági értelemben sem, de az, hogy van törekvés és van szándék arra, hogy enyhítsük a károkat, megelőzzük a bajokat, amennyire lehet, ez szerintem egy egyértelmű törekvés ebben a törvénymódosító javaslatban, ebben a törvénycsomagban.

Végezetül pedig azzal zárnám, Schmuck Erzsébetre reagálva, és nem újabb vitát provokálva, istenments, hiszen már tényleg négy órája folyik itt a vita, és a honvédelmi tárgyú törvényekhez jöttem be én magam is, hogy felszólaljak (*Derűltég.*) - én is sokat tanultam ebből a mai vitából, egyrészt tényleg valóban teljesen kulturált volt -, én nagyra értékelem, képviselő asszony, hogy valóban küzd minden felszólalásában a klímaváltozás problémájának a megoldásáért. Egyetértek, de nyilván az agrártárca nagyon sokat tesz, de nem fogja tudni megoldani a globális kihívásokat, hogy a klíma megváltozása pozitív irányba alakuljon át. Nyilván a maga erejéből tud tenni, amit Magyarországon meg tud tenni, azt meg is fogja tenni.

Úgyhogy ennyit szerettem volna csak mondani. Köszönöm szépen, hogy részese lehettem ennek a vitának. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Schmuck Erzsébet képviselő asszony kíván válaszolni két percben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Csak egy ilyen rövid kétpercesre. Először szeretnék Czerván György képviselőtársamnak egy picikét válaszolni. Ön azt mondja, hogy kirohantam a nagybirtok ellen. Nem erről szól a hozzászólásom, képviselő úr, ez arról szól, hogy ha picikét az éghajlatváltozásos ügyeket követi, akkor most már a nemzetközi tudományos társaság is arra hívja fel a figyelmet, hogy az agráriummal nagy baj van, a szélsőséges időjárási viszonyok következtében és sok minden más hatására itt radikális változások lesznek. És nehogy abban gondolkodjunk még, hogy majd az elkövetkezendő időszakban Magyarország 20 millió embernek az élelmiszert biztosítani fogja tudni! Nagyon nagy gondok vannak a talaj minőségével, a talaj szerkezetével. Nem szeretnék miniszter úrra hivatkozni, de nem olyan régen a Fenntartható fejlődés bizottság ülésén mondta, hogy a talajerő 20-30 év alatt a 20 százalékára csökkent, vegyszeres élelmiszert eszünk, szermaradványok vannak benne. Arra ön például nem gondol,

hogy az immunrendszerünk legyengül, mert ilyen táplálékhoz jutunk, és ez is összefügg azzal, hogy jobban ki vagyunk téve a járványnak? Tehát ezek, azt gondolom, nagyon komoly kérdések.

Itt az éghajlatváltozásnál felhívnám arra a figyelmet, hogy az alkalmazkodás tekintetében csak itthon, Magyarországon tudunk tenni. Én most nem a széndioxid-csökkentésről beszéltem, arról beszéltem, hogy ezeket az alkalmazkodási feladatokat el kell végezni. Ha nem végezzük el, higgyék el, bármilyen krízisbiztosítási rendszert létrehozhatunk, az isten pénze nem lesz arra elegendő, hogy a terméskiesést, akik elszenvedik azt, ezt pótolni lehessen. Semmi másról nem beszéltem, remélem, kulturált módon, ahogyan Simicskó képviselőtársam mondta. Szeretném felhívni erre a figyelmet, és sürgetem a mezőgazdasági tárcát, miniszter urat, hogy minél előbb lássunk itt egy olyan programot, amely megelőzi, és valóban az okokat számolja fel. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ihletet kaptak képviselőtársaim, úgyhogy most megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak két percben. (*Dr. Nagy István: Oh, Tamás! Jó napot!*)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Jó napot kívánok! Erőt, egészséget mindenkinek! Itt biztonságpolitikai következő napirendekhez összegyűlt képviselőtársaim is becsatlakoznak. Szeretnék reagálni nagyon röviden Simicskó képviselőtársamra, hiszen nem véletlenül kaptam tapsot az ellenzéki sorokból is, hiszen méltatta a tárca munkáját, és méltatta valamennyire az ellenzék mai hangnemét és hozzászólásait. Hadd jegyezzem itt meg, és nagyon őszintén mondom képviselőtársamnak, miniszter úrnak is, hogy ez tényleg azt bizonyítja, ha egy tárca normálisan előkészít egy javaslatot; ha azon a javaslaton látni, hogy nem egy szűk politikai vagy gazdasági kör érdekét szolgálja ki, hanem az emberek széles rétegének kíván segíteni; ha egyébként egy meglévő problémára igyekszik, még nem tudjuk, hogy sikeres, de talán a hozzászólásokból is az látszik, hogy általunk is feltételezhető módon jó irányú lépéseket tenni, akkor ez az ellenzék, ugyanez az ellenzék ilyen hangnemben szólal fel, és valószínűleg, ha rajtunk múlik, meg is fogja szavazni ezt az előterjesztést.

Úgyhogy biztatnám önt is mint kormánypárti képviselőtársamat, hogy próbáljon kicsikarni a kormányból minél több ilyen törvényjavaslatot, mert tartok tőle, hogy a mai nap ez volt az egyetlen - mint majd hozzászóló ismervén is állíthatom - ilyen javaslat. Köszönöm szépen. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak két percben.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon nehéz helyzetben vagyok, mert a régi szerelmem, a honvédelem következik, de azt mondhatom,

az új szerelmem, az agrárium van napirenden. És nagyon fontos, hogy ezekről a kérdésekről egyébként érdelemmentesen, mármint politikai érzelmektől mentesen tudjunk beszélni.

Czerván képviselő úrnak szeretném mondani, hogy a nap végén minden adófizetői pénz, magyar adófizetői pénz, ebben is lesz adófizetői pénz, európai adófizetői pénz is.

Ami pedig itt vitaként elhangzott a klímaváltozással kapcsolatosan: szerintem az nagyon fontos lenne - és erre Harangozó képviselő úr is utalt -, hogy ebben az ügyben folytassunk egymással egy normális hangnemű, a jövőbe mutató beszélgetést, mert mindenkinek van ebben igazsága, az agrártermelőknek is van igazságuk, akik meg szeretnék élni, a magyar vásárlónak is van igazsága, aki olcsó, jó minőségű magyar terméket szeretne, és a jövő generációnak meg talán a mi generációnknak is van ebben igazsága, aki azt mondja, hogy szeretne tiszta környezetben élni. Én azt hiszem, hogy ez lehetne egy olyan téma, ami akár egy normális politikai vitanapot is megér, anélkül, hogy politikai álláspontokról vitatkoznánk, hanem arról - ideinvitálva akár a fiatalabb generáció tagjait is -, hogy egyébként ezek a problémák, a járvány kapcsán megjelenő krízisek hogyan enyhíthetők.

Szerintem ez most egy olyan javaslat, ami érdemes a támogatásra, még egyszer köszönjük a minisztériumnak. De a mai vita azt is mutatja, hogy nagyon sok egyéb, pártpolitikán átívelő nemzeti ügy van, és az agráriumban ez kifejezetten olyan nemzeti ügy, amelyben a Demokratikus Koalíció nagyon szívesen részt vett, de egy beszélgetésben vagy politikai vitanapban is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pad-sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Kérdem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nem érkezik jelzés.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdem miniszter urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Dr. Nagy István bólint.)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, miniszter úr.

DR. NAGY ISTVÁN agrárminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a véleményeiket, hozzászólásaikat. Megható és megindító volt és jóleső érzés, azt kell mondjam mindannyiuknak, mert azon kétségek között készült az előterjesztés, hogy olyan úton megyünk, amelyen nem járt Európában előttünk senki. Csak az a felismerés vezetett bennünket, hogy a termelés biztonsága végtelenül fontos.

Nem beszéltünk róla, de gondolják el azt az állattenyésztő telepet vagy azt üzemeltető gazdát, aki egyik évben iksz felvásárlási árral kell értékesítse a tejét, a másik évben mínusz hússzal, és közben ő hitelt szeretne, közben fejleszteni szeretne, és megy a bankhoz, és amikor a bank megnézi az ő bevételeit, akkor egy ilyen szitáló grafikont lát, és egyszerűen nem ad neki hitelt, mert nem biztos a megtérülése, hogy a következő évben hogy tudja visszafizetni. Itt egy nagy segít-

ség, hogy azt tudjuk mondani, hogy egy kiegyensúlyozott bevételi lehetőséget biztosítunk alpból, ha ő be száll ebbe a biztosítási rendszerbe. Tehát adunk neki egy támogatást.

És hogy jön Erzsike hozzászólása ehhez? *(Dr. Varga-Damm Andrea: Erzsike...)* Teljesen beillesztve úgy, hogy csak az tud fejleszteni, az tud igazából környezettudatos lenni, az tud precíziós gazdálkodásra áttérni, az tud robotokkal és olyan környezettudatossággal gazdálkodni, akinek van bevétele, akinek van pénze, akinek van biztos jövője. Mert az egész agráriumunkra pont az jellemző, hogy óriási forráshiánnyal küzdünk, hogy mindenki tudja, hogy hogy kellene előre menni, hogy mik azok a forgatás nélküli talajművelési módszerek, mik azok, amelyekkel sokkal kevesebb káros anyagot tudnánk kibocsátani, de az mind pénz, és egyszerűen a pénzünk elfogyott ott, amikor megvettünk egy gazdaságot, amikor megvettük hozzá a jószágot vagy a takarmányt. És akkor gondoljuk el, számolnánk a bevétellel, és akkor jön egy piaci zavar, mert probléma van.

(17.40)

És akkor itt jön újra a hozzászólás lényege, hogy persze, szabályozhatnánk e kérdés kapcsán azt is, csak az hova vezetne, ha azt mondanánk; tudnánk védeni a magyar termelőt úgy is, hogy nem engedünk az üzletekbe importárut. Akkor csökkentjük le az importot! Hozzájárulunk a környezet védelméhez, a klímátörténehez? Hát, hogyné! Mert azt mondjuk, hogy mi lenne, ha 200 vagy 250 kilométernél távolabbról nem lehetne beszállítani alapanyagot. Így is megközelíthetnénk a dolgot, ez is valamilyen szinten termelővédő, sőt magyar termelőt védő. Tehát ki lehetne bontani ennek az előterjesztésnek az irányait nagyon sokfelé, de annak örülök, hogy a képviselőtársaim értik, támogatásukról biztosítottak bennünket arra, hogy menjünk, gondolkozzunk, számoljunk tovább. Az AKI munkatársai ezer modellt készítettek, rengeteg adattal számolunk éjjel-nappal ahhoz, hogy hogyan lesz működőképes, hogy tud rendelkezésre állni, és hogy tudjuk az európai EMVA-forrást fölhasználni a magyar termelők biztonsága érdekében.

Itt szeretném megköszönni államtitkár úrnak is a segítségét, hiszen ez az ő idejében is mint gondolat, fölvetült, és foglalkoztunk vele már akkor, de bizony el kellett teljen ennyi idő, hogy ez idekerülhessen a Ház elé egy törvényjavaslatban megvalósulva. És a kicsi vége, azt kell mondjam, kicsi tárca, vagy szegény ember vízzel főz, ez a lehetőségünk volt, hogy ezt a kérdést szabályozni tudjuk, ezért csempesztük oda, és köszönöm a megértésüket és támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik az **egyes jogállási tárgyú és egyéb honvédelmi kérdésekkel foglalkozó törvények módosításáról** szóló előterjesz-

tés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10311. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Az előző agrár- és mezőgazdasági témájú törvény vitájának az utolsó néhány percét végighallgattam, és jóleső érzéssel töltött el, hogy a „nemzeti ügy” kifejezés előkerült ennél a törvénynél. Azt gondolom, hogy annál a törvényjavaslatnál, amelyet a honvédelmi miniszter nyújtott be a parlament elé, és amelynek most az exozóját én fogom elmondani, a „nemzeti” szó még inkább kihozható, kike-rekíthető.

A honvédelem ügye közös ügyünk, az minden magyarnak kötelessége, ha úgy tetszik, alkotmányos kötelessége a haza védelme, és a honvédelem egy sokkal bővebb fogalom, mint hogy kizárólag katonákról, a Magyar Honvédségről essen ebben szó, hiszen önmagában a hazánk védelme, amire alapozzuk Magyarország védelmét, az is legalább három pilléren alapul, úgy szokták mondani, a Magyar Honvédség hadrafoghatóságán, katonai képességein, a NATO-szövetségi elkötelezettségünkön és tagságunkon, illetve az állampolgárok hazafias elkötelezettségén.

Nost, tisztelt képviselőtársaim, ebben a nemzeti kérdésben, ebben a nemzeti ügyben, meg kell állapítanunk, hogy a mai előterjesztéskor nem mindennapi időket élünk. Olyan veszély csapott le a világra, Európára és hazánkra, amelyre a legrosszabb álmainkban sem gondoltunk volna. A mostani helyzethez hasonló bizonytalan és válságos időszakról talán csak szüleinktől, nagyszüleinktől hallottunk. Abban mindannyian egyetértünk, hogy minden nehézség ellenére az elmúlt hetek, hónapok válságos időszakában mi, magyarok olyan rendkívüli összefogásról, fegyelmettségéről tettünk tanúbizonyosságot, amely példaértékű Európában.

Engedjék meg, hogy tisztelettel szóljak a frontvonalbeli harcolókról, és külön köszönetet mondjak nekik. Legelőször is a gyógyításban küzdő egészségügyieknek, az orvosoknak, nővéreknek, ápolóknak, mentősöknek és a rendőröknek, honvédeinknek, akik mindent megtesznek azért, hogy a magyar emberek a koronavírus árnyékában is rendben élhessenek, békében, biztonságban érezhessék magukat. Továbbá köszönettel tartozunk mindazoknak, így különösen a földeken, az élelmiszer-ellátásban, a boltokban, a gyógyszertárakban, a szociális intézményekben és az áruszállítás területén dolgozóknak, akik nap mint nap értünk, a magyar emberek ellátásáért tesznek meg minden tőlük telhetőt.

Tegnap megkezdődtek és rendben folynak az érettségi vizsgák. Köszönjük a matúrát vállaló diákoknak, ne felejtjük el, hogy ez az érettségire kötelezett diákoknak több mint a 95 százaléka. És természetesen

köszönetet kell mondani az őket a digitális környezetben is kiválóan felkészítő pedagógusoknak, tanároknak, nevelőknek, akik ezt a vizsgát az iskolákban megszervezték. A honvédséget, a katonákat ez több szinten érinti, hiszen a Kratochvil Károly Honvéd Középiskolában és Kollégiumban is zajlanak ezek a vizsgák, illetve a kadétképzés és a honvédelmi alapismeretek oktatása közel száz középiskolában zajlik, és választható érettségi tárgy.

Mindannyiunk számára nagy erőpróba ez az időszak, amelyen a legkevésbé sem széthúzással, pártoskodással, hanem csakis valódi összefogással és közös erővel lehetünk úrrá. Minden magyarnak éreznie kell, hogy nincs egyedül. Ahogy Szabó Dezső fogalmazott: „Minden magyar felelős minden magyarért.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány dolgot evvel a védekezéssel kapcsolatban a honvédség szempontjából is megosszak önökkel, beszámoljak itt önöknek arról, hogy a Magyar Honvédség hogyan vesz részt a védekezésben.

A Magyar Honvédség Alaptörvényben rögzített kötelme érdekében teljes képességével, minden katonájával és rendelkezésre álló tudásával, eszközével szolgálja a magyar emberek és a haza biztonságát. A honvédek erre tesznek esküt, felajánlva akár az életüket is. A magyar katonák mindig részt vettek, részt vesznek a katasztrófák elhárításában, így lett kiemelt szerepük most a koronavírus-járvány idején is. Nem véletlen ez, hiszen a Magyar Honvédség sokszor és sokféleképpen készül az ilyen és hasonló jellegű veszélyhelyzetre az éves hazai képzések és a NATO-gyakorlatok során. Technikai eszközeink, például a légimentő képességünk és a katona-egészségügyünk fejlesztésekor ez is döntő szempont.

A XXI. században a honvédek földön, vízen, levegőben mentették az emberéletet, a természeti kincseket és az anyagi javakat a tiszai ciánszennyezéskor, a vörösiszap-katasztrófánál vagy éppen az évezred dunai árvizekor 2013 nyarán. Most egy láthatatlan, az egész földön eluralkodott, külföldről behurcolt kórral kell megküzdenünk, és ez csak a honvédeink segítségével sikerülhet. A koronavírus-járvány következtében kihirdetett különleges jogrend, a veszélyhelyzet óta naponta közel kétezer honvéd, mintegy négyszáz technikai eszköz bevetését jelenti.

Megerősítettük és hermetikusan lezártuk déli határainkat a koronavírusos világóócok felől érkező illegális migránsoktól. Részt veszünk a többi határszakasz személyforgalmának felfüggesztésében, illetve az áruforgalom és az ügynevezett humanitárius korridorok ellenőrzésében, kísérésében, logisztikájában. Katonai rendészeink már 17 helyőrségben járőröznek és ellenőrzik a kijárási korlátozás szabályainak betartását, a közterületeken és a piacokon pedig biztosítják a nyugodt, rendezett napi életmenetet.

A honvédség fegyveres alakulatai őrzik azokat a központi raktárakat is, ahol a sikeres kínai-magyar légihídon át beszerzett védekezőeszközöket, több tíz millió maszkot, kesztyűt, köpenyt és lélegeztetőgépeket tároljuk, így is készülve a járvány tömeges megbetegedéseket okozó fázisára. 13 megyében 51

kórház élén irányítja honvédtiszt, a kórházparancsnok a felkészülést, így biztosítva a kórházi ágyakat, megőrizve a készleteket, csatornázva az adatszolgáltatást. A honvédelmi irányító törzsek már 105 hadiipari, energia- és közműszolgáltatási, szállítmányozási, élelmiszeripari, gyógyszer- és gyógyászati, vegyipari, infokommunikációs és a lakosság ellátását végző cégnél koordinálják a veszélyhelyzeti működést.

Különösen kell vigyáznunk idős honfitársainkra, szüleinkre, nagyszüleinkre, a honvédség ebből is maximálisan kiveszi a részét. Vegyvédelmi és biológiai mentesítőképességeinket felhasználva több száz idősothton fertőtlenítését, vírusmentesítését kezdtük meg még húsvét vasárnapján.

(17.50)

Legelőször is az ország mindmáig egyetlen tömeges fertőzést okozó gócpontján, a Pesti úti idősothtonban - ahol mára már 329 fertőzöttet és sajnos 40 elhunytat tartanak számon - 25 vegyvédelmi katona napi 10 órában 6 napon keresztül végzett fertőtlenítést és vírusmentesítést Karácsony Gergely főpolgármester helyett. A biológiai mentesítési műveletekben bevetjük az önkéntes tartalékos erőinket is. Itt van jelentősége annak, hogy a Gyurcsány-Vadai-érából megörökölt 17 fős tartalékos állományt már 9300-ra bővítettük. *(Dr. Vadai Ágnes: Nemzeti együttműködés.)*

A kórházak, rendelőintézetek bejáratáához kérésükre már csaknem 70 nagy méretű, úgynevezett előszűrő sátrat állítottunk fel, az elsőt éppen a Heim Pál Gyermekkorháznál. Ezek szolgálnak a sürgősséggel érkező betegek és a koronavírus-gyanús háttérrel érkezők kiszűrésére és elkülönítésére. A Szent László Kórházban a NATO-ban használatos egészségügyi sátrorkomplexumot biztosítottuk, a kórházakba, szociális intézményekbe eljuttatott tábori ágyak száma pedig meghaladta a 300-at, de tábori asztalokat, székeket és nagy méretű, 60-70 literes fazekakat, lábasokat is adtunk már. Kértek rakodókat kórházon belüli anyagok átmozgatásához is, és a napokban a szentesi műszaki katonáink Szegeden végeztek földmunkát a járvány elleni védekezés részeként felépülő konténer-együttes telepítésénél.

Emellett a napi munkából, a napi kiképzésekből, a napi katonai munkából is kiveszik a részüket, hiszen a légierő továbbra is kiemelten védi Magyarországot légtérét, a Gripenek pilótái három váltásban, egymástól térben és időben is nagyon szigorúan elkülönítve állomásoznak.

A Magyar Honvédség most is eleget tesz a békeművelési feladatokból adódó missziós kötelezettségeinek. A magyar katonák jelenleg 3 földrészben, 9 országban, 11 misszióban több mint 800 fővel teljesítenek szolgálatot.

A Covid-19-járvány világméretű elterjedésével valamennyi művelési területen olyan rendszabályokat vezettünk be, amelyek csökkentik az esetleges megfertőződés kockázatát. A Magyar Honvédség rendszabályai összhangban vannak a művelési területet irányító nemzetközi szervezetek, az ENSZ, a NATO és az

EU által kiadott járványügyi intézkedésekkel. A Magyar Honvédség a katonák fokozott védelme érdekében már a koronavírus magyarországi megjelenésekor egészségügyi eljárásrendeket vezetett be. A katonai alakulatok mindent megtesznek annak érdekében, hogy megakadályozzák a betegség megjelenését, terjedését az állomány körében. Készen állunk a fertőzöttek elkülönítésére és gyógyítására. Minden katona koronavírusjárvány-oktatásban részesült, és tisztában van a megelőzéshez szükséges higiénés szabályokkal, a betegség tüneteivel és a teendőkkal azok megjelenése esetén. Kiemelt figyelmet fordítunk a közösségi terek, vizesblokkok, konyhák és étkezdék, hálókörletek tisztasági állapotára és a fertőtlenítési szabályok betartására.

A honvédség munkahelyteremtéssel, toborzással, haderejének modernizálásával készen áll arra is, hogy részt vegyen az élet újraindítását szolgáló gazdaságvédelmi akciótervben. A Magyar Honvédség az ország legnagyobb munkáltatójává és megrendelőjévé válhat, ami Magyarország nemzeti érdekeinek és értékeinek további erősítését hozhatja magával. És ahogy a honvédségi munkahelyteremtéssel kapcsolatban Orbán Viktor miniszterelnök fogalmazott: van egy hadseregünk is, és az életerős fiatalokat szívesen látjuk, toborozzuk őket fél- és egyéves képzésre, hogy ha nem találnak a termelőmunkában maguknak megfelelő állást, akkor természetesen örömmel vesszük, ha a haza szolgálatára jelentkeznek.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Az előzőekben egy képességében erősítő, a katonahagyományait folytató, a magyar emberek elismerésére és tiszteletére méltó nemzeti hadsereg, a Magyar Honvédség képe rajzolódott ki, amelynek a fejlesztését párt-hovatartozástól függetlenül nekünk, országgyűlési képviselőknél is segítenünk kell.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat több törvény módosítására irányul, amelyek egy része technikai jellegű, az egyes törvények közötti összhang megteremtésére törekszük. A módosítások elsődleges célja a bürokrácia csökkentése, az egyszerűsítés és a pontosítás, elősegítve ezzel a Magyar Honvédség fejlesztését, erősítését annak érdekében, hogy mind békeidőben, mind különleges jogrendben a lehető legmagasabb szinten tudja teljesíteni az Alaptörvényben foglalt feladatait.

A módosításra kerülő kilenc jogszabály közül szeretném kiemelni a honvédek jogállásáról szóló törvény módosítását, amelynek célja a katonállomány megtartása érdekében a szolgálati viszony létesítésének rugalmasabbá tétele, a szolgálati beosztás betöltéséhez kapcsolódó és az előmeneteli szabályok pontosítása, valamint a gyakorlati életben felmerült tapasztalatok átvezetése. A honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény módosítása lehetőséget teremt a fegyvelmi felelősségi szabályok megalkotására, valamint a törvény hatálybalépését követő gyakorlati tapasztalatok beépítésére is. Kiemelném azt a módosítást, amely az árvák kiegészítő támogatását bevezeti az elhunyt honvédelmi alkalmazotti állományra, az elhunyt katonák árváinak járó kiegészítő támogatáshoz hasonlóan.

A módosítások között szerepel Magyarország és az Amerikai Egyesült Államok közötti, a védelmi együttműködésről szóló megállapodásból fakadó adómentességi kérdések jogszabályi rendezése is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a törvénymódosításokat támogatni és elfogadni szíveskedjenek, hiszen katonáink alkotmányos kötelessége hazánk, Magyarország és a magyar emberek biztonságának és szabadságának fenntartása. Így nekünk is feladatunk, hogy a bürokrácia csökkentésével, a jogszabályi feltételek biztosításával honvédeink hazafias munkáját, katonai esküjük teljesítését elősegítsük. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezér-szónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Simon Miklósnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előterjesztői expozé után, már a vita elején szeretném leszögezni, hogy a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Nagy terjedelmű javaslatról van szó, ráadásul nem is ez az egyetlen ilyen salátatörvény-javaslat, amely a honvédelem és rendészet tárgykörében ma terítékre kerül, ezért csak nagyon röviden szeretném indokolni az álláspontunkat.

A honvéd alkalmazottak árváinak adómentesen járó kiegészítő támogatás bevezetése, a polgári életből hivatásos állományba történő átvétel folyamatának egyszerűsítése és a kezdő rendfokozat megállapítását könnyítő rendelkezések, valamint az illetményegállapítási és az előmeneteli rendre vonatkozó szabályok pontosítása egytől egyig olyan változtatások, amelyeket egyértelműen támogatni lehet.

Az átszervezéssel összefüggő szabályok megállapítását és ezzel párhuzamosan a szolgálatteljesítési időkeretben való foglalkoztatás lehetőségének megteremtését és az ezekhez kapcsolódó egyéb módosításokat véleményem szerint abból a nézőpontból kell értékelni, hogy ezek mennyiben szolgálják a honvédelem működésének a javát.

A tervezett módosítások megítélésem szerint nagyban hozzájárulnak a területet érintő új kihívásokra történő rugalmasabb és gyorsabb reagáláshoz, lehetőséget biztosítanak arra, hogy a Magyar Honvédség alkalmazkodóképessége növekedjen, ezért mindenképpen támogatandók.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kitérnék egy mondatban arra is, hogy a javaslat jelentős részében bürokráciát csökkentő intézkedéseket, technikai módosításokat, gyakorlati tapasztalatokra alapozott, javító rendelkezéseket, illetve jogszabályi koherencia megteremtését célzó változtatásokat tartalmaz az előterjesztés, amelyek szintén a működési hatékonyság növelését szolgálják.

Az előttünk fekvő javaslatcsomag egyértelműen a honvédelem érdekeit szolgálja. Kérem a képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm a szót. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Folytatjuk munkánkat, méghozzá a Jobbik vezérszónokának felszólalásával. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő T/10311-es törvényjavaslat vonatkozásában a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciójának álláspontjáról szeretnék beszélni.

Mindenekelőtt le kell szögezmem, hogy nem változott semmi akkor, amikor a honvédelmi tárca nyújt be egy javaslatot, tekintve, hogy most is sikerült azt elérni, hogy az előterjesztő 15 percéből 12 percet nem a törvényről beszélt, mindössze 3 perc jutott rá, pedig azt hiszem, hogy 9 törvénynek 61 paragrafuson keresztül való módosítása salátatörvénnyel talán a 3 percnél többet is megért volna. De természetesen írásban rendelkezésünkre áll, és ily módon tudunk ezekben a kérdésekben valamifajta nyilatkozatot tenni.

A személyi jövedelemadó módosítása a honvédelmi alkalmazottak árváinak teljesen természetes dolog. Én azt nem értem, hogy miért nem került korábban sor arra, hogy az ilyen jellegű tevékenység során életét vesztett honvédelmi alkalmazottak után az árváknak ez ne lett volna már eddig is nyújtható. Természetesen ezt a kérdést üdvözöljük.

Nem a honvédelmi tárca kérdése a központi közigazgatásra vonatkozó szabályozás, amely a kiadmányozási jogról szól. Az elmúlt években alapvetően alakították át a központi kormányzati szervezeti rendszer minden adottságát, és látjuk, hogy rendre maradtak olyan szabályok, amelyeket úgyis az élet diktál, és nagy valószínűséggel rájöttek a vezetők arra, hogy minden apró részletről való döntést is nekik kell aláírni, és most ez a jogszabályhely pótolja a kiadmányozási jog telepítését alacsonyabb szintű beosztottak felé. Szerényen megjegyzem, hogy remélem, nagyon megnézik, hogy mit kiadmányoztatnak velük, hiszen ezzel a felelősségi szabályok rájuk is hárulnak.

Az elmúlt évben, éppen egy éve, áprilisban az Egyesült Államokkal egy olyan egyezményt írt alá Magyarország, hogy tulajdonképpen az Egyesült Államok hadserege hazánkban korlátlanul gyakorlatilag mindent megcsinálhat, ami csak elképzelhető. Nagy valószínűséggel a demokráciadeficitünk ezután már annyira nem is zavarta az Egyesült Államokat. Tulajdonképpen ennek az egyezménynek következtében az elmúlt évben meghozott 2019. évi LI. törvény további módosítása, kiegészítése történik, egyrészt a teljes adómentesség, másrészt pedig különböző olyan, az itt-tartózkodásukat kiegészítő szabályaival, amiről

igazán további részleteket én magam nem szeretnék elmondani. Nagy valószínűséggel ehhez a viszonyhoz ezek hozzátartoznak.

Aztán a jogszabályjavaslat a 14. §-tól már a honvédek jogállásáról szóló törvény különböző definícióit egészíti ki. Ezek az átszervezés, a közkatona, a pályakezdő, a szolgálati érdek, a hivatásos szolgálati viszony létesítése, a szolgálati viszonyba lépés rendje, a gyakorlat rendje, a kinevezések pontosítása és a próbaidő. Az látható, hogy ezekben a definíciókban deficitje volt az eredeti jogszabálynak, és vélhetően az élet indokolta, hogy további pontosításokra kerüljön sor.

Az egyik legfontosabb eleme ennek egyébként az, hogy ne kelljen két évet várni arra, hogy hivatásos állományú katona lehessen valaki, onnan kezdve, hogy közkatonaként belép a hadseregbe. Van egy további elem, a polgári életből való átlépés úgy, hogy közvetlenül azonnal altiszti vagy tiszti beosztásba kerüljön valaki. Ha megengedik, akkor ennél a pontnál azért megállnék egy kicsit. Mindenki tudja itt a teremben, 2010-ben lehetőségem volt arra, hogy a Honvédelmi Minisztériumban dolgozzak, és miután az új Orbán-kormány egy új szervezeti struktúráját és új személyzeti politikát alakított ki, rendkívüli módon feszültséget teremtett az, hogy jó pár, a polgári életből érkező személy azonnal bizonyos igen magas szintű rangokat kapva lépett be a honvédelem rendszerébe.

Önmagában az adott személyeket illetően ezzel nem volt probléma, hiszen kvalifikált emberekről beszélünk, sőt jó páran közülük korábban voltak szolgálati viszonyban. Viszont azoknál a társaiknál, akik akár évtizedeken át folyamatosan hűséggel szolgálták a szervezetet, és bizony sokat kellett azért dolgozniuk, hogy az adott rangban és beosztásban előre kerüljenek, morálisan rendkívül komoly feszültségeket teremtett.

Itt van a teremben Simicskó István volt miniszter úr, ő is találkozott ilyen problémákkal a hivatala során, és ezért ugyan valóban üdvözlendő, ha például egy komoly szakértő kerül a honvédelem rendszerébe a polgári életből, és ezért őt valamifajta magasabb ranggal megjutalmazzák, de soha nem szabad elfelejteni, hogy azért, akik ott szolgáltak élethivatás-szerűen, hosszú évtizedeken át, azok számára bizony visszás lehet az, hogy mindjárt egy komoly, garanciákat jelentő rangot kap valaki. És ez összefüggésben áll majd egy későbbi jogszabályhellyel, mert önök is tudják, mindannyian tudjuk, hogy a rendelkezési állományt alezredestől lefelé lehet tenni, ha nem tudnak valakinek feladatot adni, ergo, ha a polgári életből azonnal egy ezredes érkezik, akkor bármi is történik, beváltja a hozzá fűzött reményt vagy sem, onnantól kezdve őt már az idők végezetéig, de legalábbis a nyugállományba vonulásáig őriznünk kell. De megyek tovább.

A rendfokozat és a szolgálati viszony összefüggését pár jogszabályi módosítással változtatja ez a javaslat, és ez pontosan ugyanazt a következményt eredményezi, amiről az előbb is beszéltem. A rendfokozat és a szolgálati viszony összefüggései szerepelnek a javaslat egy részében, amelyek már eddig is rendkívül sok igazságtalanságot teremtettek a szervezetben. Az

előbb is szoltam arról, hogy a visszatérés, tehát amikor valaki a rangját visszaadja, a polgári életbe elmegy, majd egyszer csak úgy gondolja, hogy a honvédelem rendszerébe mégis vissza szeretne kerülni, a jogszabály tartalmazza azt, hogy honvédelmi érdekből ez méltányolható lenne, de egy könnyítést tartalmaz a jogszabály, ami akkor azt mondja, hogy már a Magyar Honvédség parancsnokának nem is kell ehhez hozzájárulását adni. Azaz abba a szolgálati helybe érkező, mondjuk, egy polgári életből, akit szeretne a Magyar Honvédség az állományában tudni, az egyszerű beosztásba kerülésnek a rendszerében a közvetlen felettes eldöntheti azt, hogy neki mi legyen a sorsa, és tulajdonképpen egy olyan alacsony szintre viszi a Magyar Honvédség parancsnokához képest ezt a döntési kompetenciát, amit, én úgy gondolom, különösen esetlegesen egy magasabb rangú beosztás esetén, nem tartok indokoltnak.

Azt hiszem, ez ebben a kérdésben túl liberalizált, úgyhogy nagy tisztelettel kérem államtitkár urat, hogy tolmácsolja a miniszter úr felé, hogy ha megtennék, ezt a kérdést gondolják még egyszer végig. Egyszerűen ne tegyenek mást, csak szimulálják az esetlegesen előfordulható eseteket, és ebből következően lehetséges, hogy azt a következtetést vonják le, hogy azért ezt a részt még cizelláltabban kellene módosításként ide benyújtani vagy fenntartani.

A javaslatban szerepel a rendelkezési állomány, amely alezredestől lefelé a különböző rangú katonákkal szemben alkalmazható, és ebben az szerepel, hogy indoklás nélkül meg lehet ezt tenni. Önök is mindannyian tudják, akik az elmúlt, mondjuk, 15-20 évben a Magyar Honvédség rendszerében bármifajta beosztásban, bármifajta vezetői pozícióban vagy akár országgyűlési képviselőként a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagjaként munkálkodtak, hogy rendre, különösen, amikor politikai változás történik, rendkívül sok beosztásban lévő katona kerül rendelkezési állományba.

A Belügyminisztériumban van is egy ilyen emelet, ahol a tábornokek elefantsontornya van. Szerintem senkinek nem mondom újdonságot ebben a teremben, tábornokek sokasága beosztások nélkül, feladatok nélkül ott van, mert az adott új politikai vezetés nem gondolkodott bennük (*sic!*), még akkor sem, ha egyébként kiváló szakemberekről van szó. Szívesen javasolom önöknek, egyszer látogassanak el a Belügyminisztériumnak arra az emeletére, annak az eldugott hátsó felébe, ahol is ezeket a rendkívül kiváló embereket meg lehet találni.

(18.10)

Szóval, azt szeretném mondani, hogy a rendelkezési állomány kérdése elképesztően nagy, indokolatlan hatalmat ad a politikai vezetőknek ahhoz, illetőleg akár csak a feljebbvalónak is, hogy olyan függelmi viszonyt hozzon létre a beosztott katona és a feljebbvalója között, olyanfajta, akár elvtelen igazodást, viselkedést, tevékenységet generálhat, ami azt szolgálja, hogy ő ne kerüljön abba a helyzetbe, hogy nem tud

kapni beosztást, nem tud kapni feladatot, és ezért rendelkezési állományba kerül.

Különösen azért is, mert már látjuk, az elmúlt években elképesztő az engedélyezett létszám és a magyar hadsereg valós létszáma egymáshoz képest, tehát jelentősen kevesebb a katona, mint amennyi az engedélyezett létszám. Én úgy érzem, hogy a magyar hadseregben nem tehetjük meg, hogy katonáinkat egzisztenciális bizonytalanságban tartsuk, és úgy érezzék, hogy ők csak akkor tudják ezt az életpályát akár nyugdíjaskorukig vinni, hogyha elvtelenül, akár szakmai szabályok feladásával is próbálnak megfelelni a feljebbvalójuknak.

A konklúzió tehát az, hogy úgy érzem, ez túlzottan komoly lehetőségeket ad a feljebbvalónak arra, hogy visszaélészerűen gyakorolja a rendelkezési állomány szabályait.

Be kell látnunk, katona nem egyik percről a másikra lesz valaki, katona nem egyik hónapról a másikra lesz valaki, sőt nem is egyik évről a másikra. Hosszú évtizedet kell ahhoz eltölteni ebben a szervezeti rendszerben, hogy valaki azt mondhatta magáról, hogy én katona vagyok a szó nemes értelmében, tudom, hogy ha valamifajta támadás vagy olyanfajta katasztrófa éri hazánkat, mint mondjuk, akár jelen esetben, jelen helyzetben éppen ezt szenvedjük, akkor mi a dolgom. Ily módon mindenképpen fontos, hogy ajándékozzuk meg katonáinkat azzal, hogy nem teremtünk olyan szabályokat, amelyek túlzott visszaélésre adhatnak okot a szervezetben.

És akkor itt van a túlszolgálat évi 400 órája. No, emiatt nem fogjuk megszavazni ezt a szabályt, nem fogjuk megszavazni. Tessenek elgondolni, akárhogyan is nézzük, a 400 óra napi 8 órával 50 nap, 50 nap munkaóra. Átlagosan a magyar katonáknak - lehet, hogy tévedek, de úgy vélem - körülbelül 25 nap rendes szabadsága van egy évben, tehát átlagról beszélek. A 25 nap rendes szabadság 7 hét. Ez azt jelenti, hogy ha 400 órát tényleg a katonát túlmunkára kényszerítik, akkor 7 hónapon át heti 1 nap pihenőnapja van, a maradék 5 hónapban pedig nincs pihenőnapja, azaz 7 napból 7 napot dolgozik. Ez matematika, tehát ehhez tényleg nem kell valami komoly tudósembernek lenni. Nem tudom elképzelni egyébként, hogy a katonákkal ezt a módosító javaslatot valaki is megbeszélte volna.

Csak például felvetek önöknek bizonyos feladatokat, amiket, gondolják meg, ha nincs heti pihenőnapja, vagy az az egy pihenőnapja van... Például egy lokátoros. Biztos látták már őket dolgozni, olyan figyelemre kénytelenek, amit nem lehet szerintem még 8 órán keresztül sem folyamatosan vinni, nemhogy plusz még évi 400 óra túlmunkával. A felderítő - olyan komoly szellemi munka, annyira ott kell lenni, mert nem lehet tévedni, hogy egy ilyenfajta beosztásban dolgozónál el sem tudom képzelni, hogy pszichikailag és fizikailag végrehajtható lenne ennyi túlmunka. Vagy például a gyakorlatokat tervezők, akiknek a szellemi munkája utólrhetetlen, és nem lehet őket ilyen óriási munkateherrel terhelni.

Úgyhogy nagy tisztelettel nagyon kérem ennek megfontolását. Egyszerűen nem tudom elképzelni,

hogy bármifajta szakmai, politikai, társadalmi, szociológiai indokát ennek tudják adni. Úgyhogy nagy tisztelettel kérem, ezt felejtsek el.

A továbbiakban még a jogszabály a honvédelmi alkalmazottak fegyelmi eljárásáról szól, ami valóban egy hiány, hiszen a honvédelmi alkalmazottak az elmúlt évi jogszabály-módosítás eredményeként egy új, speciális jogviszonyba kerültek, és való igaz, hogy a korábbi szabályok rájuk már nem vonatkozhatnak, így tulajdonképpen egy hiányt pótol ez a jogszabályi javaslat.

Végül pedig egyet hadd kérjek, mert nem tudtam elképzelni, hogy egy ilyen jogszabályi javaslat előterjesztésében is Karácsony Gergelyről lesz szó. Végre szeretném leszögezni itt a Ház falai között, az 1998-as népjóléti miniszteri rendelet szerint a kormányhivatal a felelős bármifajta szociális otthonban járvány idején a feladatok meghatározása és az ellátás terén. Nem a polgármester, kormányhivatal. Tessenek szívesek lenni a saját jogszabályaikat elolvasni, és akkor legalább ilyen vita heteken át nem fog e Ház falai között kialakulni! Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Simicskó István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, egy komoly törvénycsomag fekszik előttünk, 9 törvényt érint, 61 szakaszt változtat meg és módosít.

Összességében azt kell hogy mondjam, hogy nyilván ez részben szolgálja a jogharmonizációt, az összhang megeremtését a különböző törvények között. Nagyon széles kitekintést kell alkalmazni, hogy megértsük pontosan az irányát és a lényegét, de azt tudom mondani, hogy vannak alapvető értékek, szempontok és célok a kormányzat honvédelmi politikájában.

Nyilván ezeket a kérdéseket kell föltennünk, mielőtt azt mondhatjuk, hogy megszavazzuk-e az előttünk fekvő törvénymódosító csomag valamennyi pontját, amelyek nyilván illeszkednek a nagy haderőfejlesztési programunkba - ez a 10 éves fejlesztési terv, a Zrínyi haderőfejlesztési program -, nyilván a feladat ellátását, alapfeladatát el tudja látni a Magyar Honvédség, érződik-e a megbecsülés, a gondoskodás, a megtartóképeség, a fejlesztési célok megeremtése. És azt kell hogy mondjam, végigolvasva a törvénymódosítás szövegét, hogy ez szolgálja a Magyar Honvédség ügyét és Magyarország biztonságának az erősödését.

Nyilván tartalmaz hatályon kívül helyezéseket is, tartalmaz szövegpontosításokat, egyes értelmezési rendelkezések pontosítását. Vannak technikai módosítások benne és tartalmi módosítások. Itt az előbb előttem felszólalók és nyilván államtitkár úr is elmondta az expozéjában, hogy milyen szempontok alapján fogalmazták meg a törvénymódosítási csomagot.

Hogy csak példát mondjak, hogy mennyire szer-teágazó és mennyire széles körű egyébként az elő-tünk fekvő törvénymódosító csomag. A személyi jöve-delemadóról szóló törvénytől egészen a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésének egyszerűsíté-se érdekében megfogalmazott törvények módosítá-sát is tartalmazza, a honvédségi adatkezelési törvénytől egészen a honvédek jogállásáról szóló törvényig, vagy éppen a központi államigazgatási szervektől a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló törvényt is érinti az előttünk fekvő joganyag.

Mindenképpen szeretném megjegyezni, hogy a nagy összefüggések mellett érződik a tárca törekvése arra vonatkozóan, hogy hogyan kívánja a változó világ által jelentkező kihívásokra a válaszokat megadni és megtalálni a jogszabályi háttér megteremtésével és módosításával. Ezért életszerű igények mutatkoznak alapvetően a törvénymódosító csomagban. Ezek tá-mogathatóak és támogatandóak is a KDNP frakciója részéről.

Valóban, hadd kezdjem én is azzal a részletes in-dokolást, hogy az szja-törvény módosításának a célja szép és nemes. Egyetértünk azzal, hogy az elhunyt ka-tonák árváinak járó kiegészítő támogatáshoz hason-lóan a honvédelmi alkalmazottak árváinak járó kiegé-szítő támogatás adómentességének megteremtésére is sor kerüljön.

Nyilván elhangzott Varga-Damm Andrea képviselő asszony részéről, hogy ezt már előbb is meg lehetett volna tenni. Ezért nyilván távol álljon tőlem, hogy egykori honvédelmi miniszterként én most itt magya-rázkodjak, nem is ez a célja a mostani vitának, de azért ön is tudja, hiszen valóban Hende Csaba minisz-terisége alatt dolgoztunk a minisztériumban még együtt is, hogy egyéb más feladatok is jelentkeztek, mondjuk, például a migrációs válsághelyzet, a keríté-sépítés és sok-sok minden más, miközben elkezd-tünk egy tízéves haderőfejlesztési programot írni, egy stratégiát megfogalmazni. Persze mindenre nem ter-jedhet ki a figyelme az embernek és nyilván a minisz-térium apparátusának sem, de elérkeztünk oda, hogy ezekkel a kérdésekkel is foglalkozni kell, és teljesen nemes és jó szándékú a jogalkotói kezdeményezés ezen téma körében is.

(18.20)

Azt tudom mondani, hogy egyetértünk Magyar-ország és az Egyesült Államok közötti védelmi együtt-működésről szóló megállapodás kiegészítésével. Va-lóban, a jelenleg hiányzó mentességi igazolások kiad-mányozásának jogkörét szükségesnek látjuk megte-rementeni.

Vonatkozik itt sok minden arra, hogy a Magyar Honvédség is átalakul. Utaltam a haderőfejlesztési programra, de itt azért van egy szervezeti változás is, ami szintén nem kis volumenű átalakítást igényel és jelent a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Hon-védség együttműködésében, hiszen korábban egy in-tegrált minisztériumként működött a Honvédelmi Minisztérium, és ebben tagoltan közreműködött

szakmailag a vezérkari főnökség, a vezérkari főnök, és a Magyar Honvédség állománya is ilyen módon került irányításra. Nyilván az a feladat, amit most végig kell vinni az utódomnak, abból áll, hogy született egy olyan döntés, hogy a Magyar Honvédség parancsnok-ságát ismét létrehozza a magyar kormány. Ennek ér-telmében az integrált minisztérium átalakul, nem in-tegrált minisztérium lesz. Ettől még az irányítási jog-köre megmarad a honvédelmi miniszternek és a kor-mányszatnak, a végrehajtó hatalom ilyen módon való irányítási jogköre. De ez mindenképpen komoly szer-vezeti átalakításokat eredményez, és ennek nyilván vannak jogszabályi következményei is, amelyek ész-szerűen és a pontosítás végett bekerültek ebbe a tör-vénymódosító csomagba.

Szerintem fontos, hogy a polgári életből a Magyar Honvédség meríthessen. Fontos, hogy felkészült, ta-nult és a honvédség iránt elkötelezett embereket is meg tudjon nyerni, hiszen erről szól a professzionális Magyar Honvédség felépítése is. Nyugati példákat hosszasan lehetne sorolni erre vonatkozóan. Szerin-tem nagyon fontos dolog emellett, hogy törekedjünk arra, hogy a katonák által mindig is elvárt kiszámítha-tóságot - ami az életpályát jelenti, az életpályamodell érvényesülését jelenti - szolgáljuk mindannyian. Ez a mostani módosítás is ezt a célt is szolgálja, tehát na-gyon helyes irányokat szab meg.

Szeretném elmondani, nem vitát generálva, és nem lényeges kérdés, Varga-Damm Andrea valóban dolgozott a Honvédelmi Minisztériumban, és már másodszor utalok erre. Többször elhangzott - csak azért, mert mégis jogászként szólunk hozzá, tényleg elég szűk szakmai közegben vagyunk -, a rang kifeje-zés sokszor elhangzott. A rang a gróf meg a báró, itt rendfokozat van. Többször elhangzott a rendfokozat is, de csak a pontosság kedvéért utaljunk arra, hogy a rendfokozat kérdéskörét is taglalja a törvénymódosító javaslat. Szerintem helyes, hogy rugalmasságot ad a mindenkori vezetőknek. Fontos a rendelkezési állo-mány tekintetében, de nem tudtuk, hogy a BM-ben ilyen van, majd nyilván Konrád Károly államtitkár úr erre fog válaszolni, ha tényleg létezik ilyen, de a lé-nyeg, hogy szerintem helyes, ha a rendelkezési állo-mány kérdéskörét tekintve a közvetlen felettes, a munkáltató, aki látja a tevékenységét az adott tisztnek vagy altisztnek, ő rendelkezhet erről. Szerintem nem kell mindent központosítani, és minden esetben a mi-niszternek döntenie arról, hogy éppen ki kerül rendel-kezési állományba.

Szeretném megjegyezni, hogy én hallottam előze-tesen az ellenzéki képviselőtársaim részéről, hogy ez a 400 óra - valóban a 300 óra 400 órára való felemelése a rendelkezésre állásnak vagy a túlmunkának - ré-szűkről kritikus. Én azt kell hogy mondjam, hogy egy katona nem csak 8 órában katona. Aki ezt a hivatást választja, az pontosan tudja. Ők azok, akikről egyéb-ként pont a tegnapi napirend előttiben felszólaltam, a tűzoltók, a katasztrófavédelmi dolgozók, a rendőrök, a katonák, akik esküt tesznek a haza védelmére, esküt tesznek az élet védelmére, és a magyar katona az, aki egyébként az esküjében még az életét is feláldozza. A rendőrök egyébként az életük kockáztatásával látják

el a feladatukat. Tehát ők nem csak 8 órában katonák. Ők ezt pontosan tudják. A haza szolgálata egy megtisztelő szolgálat. Ezért örvend ilyen nagy megbecsülésnek nemcsak a kormányzat részéről, hanem a magyar társadalom részéről is a Magyar Honvédség állománya. Szerintem ez a helyes dolog. Nem hinném, hogy ez a katonák számára problémát és gondot jelentene.

A matematikáról meg annyit, csak egy pillanatra azért, hogy megint pontosak legyünk. Ha jól emlékszem, és most nem akarok személyeskedni, elnézést kérek, de azt tetszett mondani, hogy 25 nap szabadságuk van átlagosan, és hogy ez 7 hetet jelent. Szerintem 5 hetet jelent, de most teljesen mindegy, ebből a szempontból megint nem lényeges. Ugye, ötször öt az 25, de teljesen mindegy. Az a lényeg, hogy én ismerek nagyon-nagyon sok katonát, megismerhettem az elmúlt 22 évben, hiszen '98 óta lehetek parlamenti képviselő, a Honvédelmi bizottságban kezdtem alelnökként, aztán nyilván miniszterként is dolgozhattam. Nagyon sok katonát megismertem, nemcsak táborno-kokat, hanem tiszthelyetteseket, altiszteket, legénységi állományba tartozó embereket is. Én azt hiszem, hogy ha valaki ezt élethivatás-szerűen gyakorolja, akkor ő megtiszteltetésnek érzi, hogy a hazáját szolgálhatja, főleg ilyen esetben, amibe most kerültünk, amiről államtitkár úr beszélt, és tényleg példaértékű a szolgálatuk, elismerés jár érte.

Fontos a hűség elismerése. Most nem akarok itt ilyen bakancslistát előhozni, de talán az alatt a 2 év 8 hónap alatt, amíg miniszterként szolgálhattam a hazámat, nem mindenre jutott idő, erre sem. A törekvés és a szándék megvolt. Ajánlom államtitkár úr figyelmébe, hogy díjazzuk őket. Tehát ne a végkielégítést célozzuk meg, mondjuk, egy szerződéses katona esetében, ha erre még sor kerülhet. Lehet, hogy nem túl elegáns most javaslatokat megfogalmazni, de talán tekintsek ezt egyfajta beismerésnek, hogy igen, nem tudtunk mindenre odafigyelni, és amit lehet még tenni, azt tegyük meg, mert a katonák ezt értékelik, az életpályát, a kiszámíthatóságot, a hűséget és az érdek elismerését, hiszen sokat várunk el tőlük. Azon a rendszeren érdemes elgondolkodni, hogy mondjuk, egy 5 éves szerződéses állományi jogviszony után kap végkielégítést, és nem adunk neki hűségpénzt, hogy maradjon még tovább, hanem inkább menjen el, és kap, ráadásul nem kerül tartalékos állományba sem, de nyilván ezeket mind-mind meg lehet oldani, és szerintem ez egy helyes irány.

Összességében azt tudnám elmondani, tisztelt államtitkár úr és tisztelt képviselőtársaim, hogy mindekképpen az élethez igazodó módosításokat tartalmaz ez a kilenc törvény, amelyet tartalmaz maga a csomag. A KDNP részéről azt tudom mondani - nyilván mint országgyűlési képviselő is -, hogy támogatjuk, az előttünk fekvő törvényjavaslat-csomagot minden egyes pontjában.

Végezetül még egy dolgot hadd mondjak el: a jövőben szerintem hangsúlyosan oda kell figyelni a jövő fiataljaira, a tisztképzésre. Ma nagyjából azt látom az ösztöndíjak vonatkozásában, hogy aki a Hadtudományi és Honvédtisztképző Karra jár, ha jól tanul, akkor

körülbelül 40 ezer forintos ösztöndíjat kap. Nyilván ott már eldöntötte a fiatalember idejekorán, hogy katonára szeretne lenni, tiszt szeretne lenni. Fontos lenne versenyképessé tenni ezt az ösztöndíjat, hiszen a követelmények igen nagyok. Amikor például behoztuk a tartalékos rendszert területvédelmi elven, és elindítottuk, ennek a munkának köszönhető, és nagyon örülök annak, hogy ez továbbra is megy lendületesen, 9300 tartalékosunk van, és nem 17, ami nagyságrendi különbség 2010-hez képest, de ha jól emlékszem, 62 ezer forint ösztöndíjat kap, ha valaki három modulban elvégzi az önkéntes tartalékos képzést a felsőfokú tanulmányai alatt.

Tehát 40 ezer forintot kap az, aki a Hadtudományi Karra jár, és 62 ezret kap, aki egyébként a civil egyetemre jár. Fontos erre odafigyelni a jövőben, mert vonzóvá szeretnénk tenni a katonai hivatást. A megbecsülést ilyen módon is ki kell fejezni. Én tudom azt, hogy most a válsághelyzet kapcsán sok-sok forrás újragondolásra kerül, de nagyon örülnék neki, ha tovább folytatódna a Magyar Honvédség fejlesztése, erősítése.

Ez a törvénymódosító javaslat, ez a csomag előremutató, támogatásra méltó és érdemes, úgyhogy a KDNP részéről azt tudom mondani, hogy támogatni fogjuk a zárószavazását is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az államtitkári expoze 15 percig tartott. Szeretném picit kijavítani a jobbikos képviselő aszszonyt, hiszen ebből nem három percet beszélt államtitkár úr a törvényjavaslatról úgy általában egy picit, hanem kettő és felet, konkrétan. Én ezt direkt figyeltem, mert tíz perc után már nagyon-nagyon nehezen viselte az ember, hogy tők másról beszél az államtitkár, ezért az órára tekintve láttam, hogy 12 perc 30 másodperckor tért át a törvényjavaslatra, és 2 perc 30 másodpercet szánt erre.

(18.30)

Tudja, államtitkár úr, ez azért baj, mert egyrészt valószínűleg nem igazán emeli az Országgyűlés tekintélyét, ha egy kormánytag bejön ide, és egy saját törvényjavaslatáról képtelen egyenes mondatokat mondani. Talán segítene a nézőknek, az érintetteknek, meg akár a történelem írásának a jegyzőkönyveken keresztül, ha egy kormánytag megtisztelné ezt az intézményt annyival, hogy a 15 percben esetleg elmondja, hogy mit és miért csinál a tárca, mit és miért javasol, és miért kéri, hogy ezt az Országgyűlés támogassa.

De ennél talán súlyosabb érv az, hogy bár a tévéközvetítéseket már 2010-ben vagy 2011-ben lekapcsolták, mégis feltételezhető, hogy ilyen szakmapolitikai törvényeknél az érintetteket, katonák tízezreit

vagy családtagjaikkal együtt százezreket érdekelhet az, hogy mi lesz az ő sorsuk, hogyan változik az életük. Ebben a törvényben bizony nem egy olyan szabály van, amely konkrétan a katonák életét, fizetését, munkaidejét és sok minden mást változtatni fog. Őket nem megtisztelni azzal, hogy a minisztérium nevében legalább nagy vonalakban elmondják, hogy miről is szól ez a törvény, szerintem nincs rendben. És mindenféle bírálattal nélkül - tudom, hogy nem a jelenlegi levezető elnök volt - a levezető elnökök éberségére szeretnék apellálni, mert szerintem ez már a házszebályon túlmenően sincs rendben.

Az első 12 perc 30 másodpercben államtitkár úr egyébként hosszan méltatta és köszönetet mondott az állományoknak, a rendvédelminek és a honvédelminek is - ez utóbbihoz szeretnék én is csatlakozni -, és nemzeti ügyként jelölte meg a honvédelmi kérdést az államtitkár úr. Mi is köszönjük a munkájukat, de az a kérdésem, hogy önök ezzel a törvényjavaslattal hogyan köszönik meg a munkájukat, államtitkár úr. Ezzel a törvényjavaslattal, amellyel a túlszolgálatot egyetlenegy tollvonással mintegy egyharmadával, háromszáztól négyszáz órára növelik - ahogy az már elhangzott, ez ötven napot jelent egy évben -, hogy köszönik meg az ő szolgálatukat? Lehet szép szavakat mondani, de önök döntenek ezeknek az embereknek a sorsáról. Ha minden rendben van a honvédségnél, és ahogy miniszterelnök úr már elmondta, hogy hány tízezren dolgoznak és szolgálnak a honvédségnél, akkor miért kell négyszáz órára emelni a törvényben?

Nem átmeneti jelleggel, nem a koronavírus-járványra hivatkozva, a mindent is eldöntő kormányzati felhatalmazással élve év végéig vagy a veszélyhelyzet elmúltáig emelik meg az elrendelhető túlórák számát, hanem innentől kezdve, köszönjük szépen, négyszáz óra. Ez jár a magyar katonának köszönetként a magyar kormánytól. Szerintem a köszönetet valahogy máshogy képzelik el az emberek, lehet, hogy inkább béremeléssel vagy túlóracökkentéssel. Bizonyára fogalmi zavarok lehetnek itt.

Most végigmegyek azokon a pontokon, amik vannak a törvényben, ha már a kormány ezt elmulasztotta, mert hátha valakit érdekel, hogy mi is van a törvényjavaslatban. Az egyik nagyon nagy kérdés, hogy jelenleg a hivatásos állományba felvenni honvéd tisztjelöltet, honvéd altisztjelöltet, HM-rendeletben meghatározottak szerint szerződéses vagy önkéntes szolgálati jogviszonyban állókat, továbbá a HM alkalmazottait lehet, illetve rendvédelmi szervtől áthelyezett hivatásost. Az új javaslatuk szerint hivatásosként állományba lehet majd venni - idézem: - polgári életből jövő személyt. Pont. Ez a törvényben körülbelül ezzel a konkrétsággal és ezzel a széles körű kifejtéssel található meg.

Miről szól ez, államtitkár úr? Azt nyilván mindenki érti, hogy ha valaki a munkája, élete során a honvédelem területével érintkezett, érintkezik, akár még csak a minisztérium munkatársaként is, az jogot formálhat arra, hogy csatlakozzon a honvédséghez. De úgy általában ezt az egy mondatot berakni a törvénybe, és mindezt rögtön úgy, hogy altisztként vagy

tisztként kezdheti a pályafutását, az minimum magyarázatra szorul.

A mi megítélésünk szerint ennek valamilyen részletét vagy garanciális szabályait illene belerakni a törvénybe, pontosan azért, amit a jobbkios vezérszónoktársam már szintén megemlített, hogy ez tényleg egy hivatás. Az emberek általában a felszerelésük, a csatlakozásuk után békeidőben a nyugdíjazásukig, akár az életük elvesztéséig, az életük végéig katonaként szolgálnak. Ebben a helyzetben azt látni, hogy aki végigküzdötte a tisztképzést, végigjárta a ranglétrát évtizedeken keresztül, majd azt látja, hogy valaki odajön és ezredesként vagy akár tábornokként egyik napról a másikra felszerel, és - bocsássa meg a kifejezést - akár osztja az ést a többi katonai vezetőnek, az nem hiszem, hogy egészséges. S még az indoklásban sem ejtenek egy szót sem róla, hogy ez miért kell.

Azt az egyet megértjük, amivel a rendvédelem is szenved, és gondolom, a honvédelem is szenved - pontosan tudjuk, hogy igen -, hogy ma már vannak olyan speciális szaktudások, amit lehet, hogy nem tud a honvédség magából kitermelni, vagy nincs is rá idő és lehetőség; ez elsősorban az informatika területén szokott előfordulni. Na de hát akkor legalább ezt írjuk már bele, vagy valamit, és ne legyen az embernek olyan érzése, hogy esetleg megint barátok, have- rok meg a Fanta is tábornok kíván lenni, és akkor a következő időszakban ezekkel fogunk majd szembe- sülni. Ezen egy mondat alapján gyakorlatilag bármi megtörténhet.

A következő pont, ami szerintünk kérdéses - illetve maradjunk annyiban, hogy nekünk nem tetszik, a kormánynak biztosan tetszik -, hogy vezénylés, nem katonai oktatási intézményben történő szolgálatteljesítés esetén is szolgálatteljesítési időkeretet lehet alkalmazni. Itt legalább nem beszélnek mellé, itt az indoklásban is leírják, hogy ez azért van - s ezt talán mindenki érteni fogja -, mert megnyílik az út a katonák részére a szombaton és vasárnap történő munkavégzésre, szolgálat teljesítésére, túlszolgálat elrendelése nélkül. Ez is biztos a köszönetnyilvánítás részeként került a törvényjavaslatba. Mi például ezt sem tudjuk támogatni, legalábbis indoklás nélkül biztos nem.

A következő pont, amit szeretnénk szóvá tenni mi is, hogy indoklás nélkül rendelkezési állományba helyezhessen katonai vezetőket, most már nemcsak a miniszter, hanem az állományilletékes parancsnok is. Nem tudom, ha esetleg a miniszter úr vagy esetleg az exminiszter úr emellett bármilyen épkezláb érvert el tudott volna mondani, ez még azok közé tartozik, amiről lehet, hogy meg lehetne minket győzni, de egyelőre még nem hallottunk ilyen érvert. Egyébként pedig bármilyen módon a vezetői megbízás indoklás nélkül való visszavonására és valaki karrierjének a derékba törésére való pluszjogosítvány a mi szívünkhez továbbra sem áll közel.

Nagy kérdés az is - eddig sem értettük -, hogy a KNBSZ-nél mit keresnek önkéntes tartalékosok. Ugye, ez a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat. Azért talán ez egy olyan speciális és zárt munka és intézmény, ahol fogalmilag nehezen képzelhető el, hogy ott

önkéntes tartalékosok mit és hogyan csinálnak. Ez a javaslat még kiterjeszti a heti szolgálati teljesítésüket, 60 órára maximálja. Jó lenne tudni, hogy milyen tapasztalatok alapján hozzák ezt a szabályt.

A közalkalmazottak kiradírozása a jogrendszerből itt is tetten érhető. Ez elvi szinten nyilvánvalóan nem támogatható. A jelen esetben annyival vannak előrébb ezek a munkavállalók, hogy nem simán a munka törvénykönyve alá sorolandók, hanem honvédelmi alkalmazottak lesznek, ami több felelősséggel is fog nekik jární, amit nem biztos, hogy akarnak, és valamilyen szinten több lehetőséggel is fog jární, mint azoknak, akiket egyszerűen csak kihajítanak az Mt. hatálya alá; láttuk, hogy a közgyűjteményi dolgozók esetében ezt egyszerűen így hajtották végre.

Abszolút támogatható a honvédelmi alkalmazottak esetében is az árvaellátás. Ha csak ezt tartalmazná a törvényjavaslat, akkor nagy örömmel megszavaznánk.

Szintén támogatható és üdvözlendő, hogy a magyar-amerikai védelmi együttműködésről szóló megállapodást törvényi szinten, a megfelelő helyén kezelve ebbe a javaslatba belevesszük.

Egy konkrét kérdésem is lenne. Az 57. § c) pontjának a javaslata kiveszi a törvényből, tehát hatályát veszti a törvényben az a rendelkezés, miszerint a honvédelmi alkalmazott a gyermeke harmadik életéve betöltéséig fizetés nélküli szabadságra jogosult, amelyet a honvédelmi alkalmazott kérésének megfelelő időpontban kell kiadni. Ha erre valaki tudna valamit mondani, mert az indoklásban egy szó sincs arról, hogy miért vezetnek ki ezt a jogintézményt. Ez így ránézésre elvileg nyilván a munkavállalóknak, főleg az anyáknak segítséget adhatott volna. Nem látszik, hogy a helyére kerülne bármi is. Ezt vajon mi indokolja?

(18.40)

Összességében - picit visszatérve inkább az agrártárgyú törvények végén való hangulathoz -, államtitkár úr, van a törvényjavaslatban néhány pont, amely támogatható, van néhány pont, amely szerintem az a kategória, amely elvi szinten nem vált ki ellenkezést, és hogyha a kormány vagy a honvédelmi vezetés úgy látja jónak, akkor csinálja úgy kategória, de van benne két, minimum két olyan pont, amely amíg benne van ebben a törvényjavaslatban, addig az részünkön nem támogatható: egyrészt, még egyszer mondom, mindenféle ellentételezés nélkül 30 százalékkal megnövelni a túlóra idejét, 300-ról 400 órára, és a jelen állapotában mindenféle megszorítás vagy indoklás nélkül a civileket tábornokká meg katonai vezetőkké kinevező javaslat.

Ez az a kettő, ami miatt erre a törvényjavaslatra nem fogunk szavazni, amennyiben ezeket nem veszik ki belőle. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most

kétperces felszólalások következnek, illetve egy, mert hogy egy képviselő jelentkezett, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm szépen. Pár gondolatot hadd mondjak Simicskó István képviselőtársamnak! A rang kapcsán rosszul tetszett mondani; a báró meg a herceg, az rend, a rang, az más, és elnézést kérek, ha a rendfokozat mellett ezt is kimondtam.

A következő a 400 óra kérdése. Az igaz, hogy katonának lenni életpálya, de már bocsássanak meg, aki nem pihen, az meghal, merthogy azt azért nem szabad elfelejtenünk, hogy a katona is biológiai lény. Miután tehát mindannyian biológiai lények vagyunk, az ehhez tartozó biológiai igények természetesen fennállnak, és hogyha önök hét napból hét napot fogják a katonát beosztásban dolgoztatni, akkor olyan módon fog az egészsége megromlani, hogy nem fogja tudni azt a több évtizedes szolgálatot teljesíteni, amelyre ő szerződött.

A másik a rendelkezési állomány kérdése, amit sajnós Simicskó István képviselőtársam negligált. Ne tessék negligálni! A rendelkezési állomány az, hogy nem tudok neki beosztást adni. Ott van, katona, képességei vannak, szükség volt rá, kiképeztük, feladatokat kapott, majd egyszer csak a feljebbvalója, akár egy szakmai nézeteltérés okán, azt mondja, hogy nincs rád szükség, és mivel a jogszabály azt is tartalmazza, hogy a rendfokozati előmenetelbe nem számít bele a rendelkezési állományban töltött idő, ez olyan mértékben megtöri az egész karrierjét, és hullámként az összes hátrányt elszenvedí, ami ebből ered, hogy azt gondolom, ez így nem maradhat.

Nem tudom elképzelni, hogy az államtitkár úr mit gondol, ebben a jogszabálycsomagban milyen gesztust kaptak a katonák, mert én azt látom, hogy gesztus nincs, viszont bizonytalanság van. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most normál szót kérő képviselők felszólalásai következnek. A Demokratikus Koalíció képviselő asszonya, Vadai Ágnes következik. Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Minden egyes alkalommal, amikor a honvédelmi tárca vezetői, akár a miniszter, akár az államtitkár - a miniszter, mondjuk, ritkábban - feláll, és arról beszél nekünk, ellenzéki képviselőknek némi kioktató hangon, hogy a honvédség ügye, az nemzeti ügy, akkor mindig egy rajzfilmkép jut eszembe, ahol egy ragadozó éppen eszi a zebrát, és magyarázza, hogy de hát vega vagyok, és legyetek ti is vegák. Csak azért szerettem volna mondani ezt a képet... Én tudom, hogy az államtitkár úr pacalpárti, nincs is azzal semmi baj *(Németh Szilárd István közbeszól.)*, azzal van baj, hogy minden egyes alkalommal idejön, és kioktat bennünket arról, hogy mi a nemzeti ügy. Mi pontosan tudjuk, hogy mi a nemzeti ügy, csak maguk azt gondolják, hogy csak maguk tudják, hogy mi a nemzeti ügy.

Ha a hadsereg ügye nemzeti ügy, mi annak tekintjük, és ha mi a nemzeti részei vagyunk - erről ma délelőtt értekeztünk, nem nagyon tudtak erre választ adni -, akkor azt gondoljuk, hogy nekünk is van közünk a hadsereg dolgához, és például amikor a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésein kérdeztünk az államtitkár úr által említett különböző beszerzésekről is, akkor nem azért kell válaszolni, mert illik válaszolni egy kérdésre, hanem azért, mert kell válaszolni ezekre a kérdésekre, mert azokra a beszerzésekre, amelyeket önök eszközölnek bármilyen törvény vagy döntés alapján, az nem az önök pénzéből van, hanem a magyar adófizetők pénzéből, és önöknek kötelességük ezzel az adófizetői pénzzel elszámolni.

Való igaz, amit képviselőtársaim mondtak, hadd pontosítsak! 14 perc 48 másodpercet beszélt az államtitkár, ebből 12 perc 32 másodpercet nem a törvényről - ezt azért fontos elmondani, merthogy ez volt a pontos mérés, én is feltekintettem -, és ez alatt az idő alatt egy része volt a mondandójának, ami szerintem lényeges volt, ez pedig az, hogy megköszönte azoknak a munkáját, akik a járvány idején, a kihirdetett veszélyhelyzet idején végzik a dolgot, úgy a katonák, mint a rendőrök, az egészségügyben dolgozók vagy éppen a mezőgazdaságban dolgozók.

Szeretném Simicskó képviselőtársamat elkeseríteni: ez a vita, ez nem olyan lesz, mint az előző vita volt, és nemcsak azért nem olyan lesz, mert a stílus az elmúlt időszakban a honvédelmi tárca részéről nem olyan volt, hanem azért sem lesz olyan, mert ellentétben az agrártárccával, ahol nyitottak tudnak lenni a javaslatainkra, itt szóba sem állnak az ellenzéki képviselőkkel.

Én nagyon örülök, hogy a képviselő úr, államtitkár úr minden egyes megszólalásában a Gyurcsány-Vadai-éréről beszél, ez nekem nagyon megtisztelő. Én a honvédelmi tárcanak 2007. július 1-jén lettem az államtitkára (*Nacsa Lőrinc tapsol.*) - köszönjük szépen -, igazából nagyon büszke vagyok rá, az első nő lehettem ebben a pozícióban, azóta sem igen láttunk női vezetőt a honvédelmi tárca élén. Engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, hogy az az éra, amelyről az államtitkár úr beszélt így, hogy Gyurcsány-Vadai-éra, az egyetlen évben tudott lenni, 2008-ban, merthogy én 2007 első félévében nem voltam államtitkár, Gyurcsány Ferenc pedig 2019 (*sic!*) második félévében nem volt miniszterelnök, tehát ha igazságosak vagyunk, a Gyurcsány-Vadai-éra 2008-ban volt.

Tájékoztatni szeretném a tisztelt Házat, hogy 2008-ban a GDP 1,2 százalékát költötte a Gyurcsány-Vadai-éra a Magyar Honvédségre, majd ezek után még 1,22 százalékot, majd amikor önök elkezdtek kormányozni, 1,14-et, majd olyan gyönyörűen csökkent ez a GDP-arányos költés, hogy sírtunk, szó szerint. És tudják, hogy mikor érte el először még egyszer a honvédelmi tárca költségvetése a GDP 1,2 százalékát? 2018-ban. Egy évtized kellett hozzá. Tehát a Gyurcsány-Vadai-éra a GDP 1,2 százalékát jelentette. (*Németh Szilárd Istvánnak:*) Az ön érájáról még nem nagyon tudok beszélni, és megígérem önnek, hogy

2022 után nem is igen fogok beszélni, ebben nyugodt lehet.

Nagyon jól kiemelte, hogy a pedagógusoknak milyen fontos szerepük van - ugyan ez a törvényjavaslatban még nem jelenik meg, mert nem igazán ezzel foglalkozik -, és kifejezetten utalt a Kratochvíl Károly Honvéd Középiskolára. Azért, ugye, elmondta többször is az államtitkár úr itt az Országgyűlés plénuma előtt meg minden más helyen is, hogy ez az a honvéd középiskola, ahol kikötőző szexjátékot játszottak az ottani növendékek az önök felügyelete alatt, és azt az igazgatót, akinek az irányítása alatt ez történt, ön is tudja, hogy mikor bocsátották el az állásából, hogy aztán kapjon egy új állást a honvédelmi tárcanál. Egyetlenegy alkalommal jöttek el a honvédelmi bizottságba, ahol beszámoltak arról, hogy mi történt ott, és azóta soha többet, pedig kértük, hogy jelentsenek erről a dologról.

Na, ha beszélünk még, mert nekem is van még legalább hét percem, hogy a törvényen kívül beszéljek a honvédelem ügyéről is, én borzasztóan fontosnak tartom a hadsereg fejlesztését.

(18.50)

Simicskó miniszter úrnak szeretném mondani, hogy a „Zrínyi 2026” program olyan - nagyon sokszor elmondtam -, mint Columbo felesége: nagyon sokszor beszélnek róla, de igazából még senki nem látta. Tudja, mit láttam én ebből a programból? Az ön minisztersége idején készült egy nagyon szép színes kiadvány, azt láttam a „Zrínyi 2026” programból, semmilyen más hivatalos kormányzati dokumentumot nem láttunk róla. Egyébként örültem a honvédelmi előterjesztésnek, mert abban reménykedtem, hogy legalább ebben szó lesz róla.

De ami még ennél is rosszabb, hogy az ehhez kapcsolódó állítólagos beszerzések ügyében sem kaptunk semmilyen információt. Legutóbb miniszterelnök úrhoz nyújtottam be írásbeli kérdést egy állítólagos török beszerzéssel kapcsolatosan. Nagyon remélem, hogy kapok rá választ. Persze, lehet azt mondani, amit a miniszter szokott írni, hogy a jogszabályoknak megfelelően megkaphatja valamennyi országgyűlési képviselő ezeket a beszerzéseket - ez nem így történik.

Na, és akkor nézzük magát a törvényjavaslatot! Szerintem a honvédelmi dolgozók árváinak esetében nem úgy szabályozták annak idején a dolgokat, ahogy azokat kellett volna - én örülök annak, hogy ezt a dolgot most rendezzi a törvény. Hozzáteszem, nagyon remélem, hogy nem lesz rá szükség. Nagyon-nagyon szeretném remélni, hogy nem lesz rá szükség. Azt azért mindenképpen el kell mondani, hogy a honvédelmi tárcanál töretlen gyakorlat volt, hogy a honvédségi dolgozók, illetve a hivatásos állomány tagjai, illetve általában az elhunyt katonák és most már a honvédségi dolgozók esetében is a tárca - tényleg pártállásra való hovatartozás nélkül - mindig figyelemmel kísérte az árvák életét, jövőjének alakulását, és mindig tett azért, hogy ezek a gyerekek azt érezzék, hogy édesapa nélkül nőnek ugyan föl, de a haza, a Magyar

Honvédség és a honvédelmi tárca nem feledkezik meg róluk; sosem tudja pótolni az elveszített szülőt, de segít annak érdekében, hogy egy picikét könnyebb legyen a jövőjük. Szerintem ez egy nagyon fontos dolog.

Ugyanígy, azt gondolom, nincs abban közöttünk vita, hogy az Amerikai Egyesült Államokkal való megállapodás ügyében legyen valamiféle továbblépés. Ha ez a két pont lenne ebben a törvényjavaslatban, ahogy elhangzott itt képviselőtársaimtól, akkor nem is lenne vita. Hozzáteszem, ha ugyanilyen felvezetőt mondott volna államtitkár úr ehhez a két módosításhoz is, akkor azért megfontolnánk a törvényjavaslat nem támogatását, mert igen bicskanyitogató, hogy ön itt beszél a nemzetről, és mindig úgy beszél, mintha mi ennek nem lennénk részei. Mindig idejön, és úgy tesz, mintha mindenkinél okosabb lenne, pedig higgye el, nem, vannak önnél is sokkal, de sokkal okosabb emberek, még a tárcánál is, akiknek érdemes lenne néhanapján meghallgatni a véleményét, de nem teszik. És ez elég nagy baj! Az agráriumban azért tud működni a dolog, mert soha nem gondolja az agrárminiszter, néhány mezőgazdasági bizottsági tag azt gondolja, de a minisztérium vezetése nem gondolja azt, hogy ők mindenkinél okosabbak. Szerintem érdemes lenne vigyázó tekintetüket néha az agrártárcára vetni.

A törvényjavaslat 9. §-a azt mondja, hogy a „minisztérium kormánytisztviselője” szövegrész helyébe a „minisztériumban kormányzati szolgálati, politikai szolgálati, biztos jogviszonyban vagy munkaviszonyban áll” szöveg lép. Engem nagyon érdekelne, hogy kik ezek a politikai szolgálati viszonyban álló személyek, mert megmondom őszintén, én még ilyenről nem hallottam, de erre nagyon kíváncsi lennék, hogy kit értenek ez alatt.

És ugyanez a c) pontban is megjelenik: politikai szolgálati viszony. Nem tudom, milyen irányba haladunk, de azért ez egészen elképesztő! Úgyhogy nagyon kíváncsi lennék államtitkár úr álláspontjára.

Több képviselőtársam is nehezmenyeezte a 12. §-ban a módosítást, miszerint a polgári életből állományba vétellel tiszti vagy altiszti állományba kerülhet bárki. Azon túlmenően, amit itt képviselőtársaim elmondtak, azért szeretném önöknek azt mondani, hogy az elmúlt tíz esztendőben láttuk azt, hogy mi lesz akkor, ha egy miniszterelnöknek van egy hobbija, nevezetesen a futball.

Ennek következtében a beruházások egy jelentős része, ami mehetett volna éppen kórházra, mehetett volna kórházieszköz-beszerzésre, az stadionokra megy. De szeretném remélni, hogy ez a módosító javaslat meg ez az elképzelés nem azért van, mert mondjuk Mészáros Lőrinc, Tiborcz István vagy Habony Árpád úgy gondolja, hogy most már kellene valami más izgalom is az életébe, de nem akarja végigjárni azt a fokozatot, amit egyébként a Magyar Honvédségben végigjárnak, és milyen jó lenne rögtön egy altiszti vagy inkább egy tiszti rendfokozatba, tiszti állományba kerülni, és a polgári életből rögtön beugrani a hadseregbe. Én ezt nem javasolnám. Tehát én ezt nem javasolnám!

Képviselőtársaim már világossá tették: az, aki tisztességesen végzi a munkáját, mert sokan vannak

olyanok a seregben, azoknak nagyon meg kell küzdeniük minden egyes rendfokozatért - minden egyes rendfokozatért! Nemcsak hogy igazságtalan, hanem ezt az életpályát degradálja, hogy ha valaki a polgári életből, aki jellemzően nyilván csókos lesz, az önk csókosa, az egyszerűen érkezik, és rögtön belelendol valami altiszti vagy éppen tiszti pozícióba. Én ezt nagyon-nagyon rossz ötletnek tartanám.

És természetesen nem mehetünk el szó nélkül a túlszolgálat mellett. Szerintem mindennél beszédesebb volt, hogy a kormánypárti képviselők közül nyilván az előterjesztő, illetve a Fidesz vezérszónoka egy árva szót sem szólt a túlóráról. Úgy beszéltek erről a törvényről, mintha itt kis virágok, meg kis madarak, meg nem tudom, milyen kis apró módosítások lennének, amiktől mindenki nagyon hepi.

Képviselőtársaim! Teljesen hülyének nézik az Országgyűlést, a Magyar Honvédség állományát meg a honvédelmi dolgozókat is?! Most éppen azt teszik, ami ellen szakszervezetek, politikusok az országban belül és kívül is tiltakoztak, hogy megemelik 400 órára a túlórákat.

Én azt gondolom, hogy akkor, amikor az emberek azt látják, hogy vannak képviselők, akik itt ülnek a parlamentben, szerintem három-négy ciklus óta, és egy árva szót sem szóltak, azok felveszik a fizetést - és kormánypárti képviselők, szeretném mondani -, és ezek után van közöttük egy olyan, akinek a hangját körülbelül egy évvel ezelőtt ismertem meg, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban, mert addig egy szót sem szólt, úgy ült ott a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban majdnem egy évtizede, hogy soha egyetlenegyszer nem szólalt meg, akkor ezek után eléggé visszatetsző és elképesztő, hogy önök azt gondolják, hogy a Magyar Honvédség katonáira - és ezek után majd nyilván mindenki másra - még plusz 100 óra túlórárt rádobnak. Én egyetértek Simicskó képviselő úrral abban, hogy aki katona, az katona otthon is, az a szívében katona, de azt gondolom, hogy munkaidő akkor is van. Tehát a kettő nem egymást kizáró tényező, attól a katonának is kell pihenni, és egy végletekig kizsigerelt katona nem lesz képes megvédeni a családját, nem lesz képes megvédeni a hazáját.

Éppen ezért arra szeretném önöket, kormánypárti képviselőket kérni, hogy ha semmi más nem módosítanak, akkor ezt gondolják át, ne vezessék be a 400 óra túlórárt, mert az nem fog jót tenni a Magyar Honvédségnek, még akkor sem, hogyha értem az indoklásban, hogy nagyon komoly létszámihiánnyal küszködik a Magyar Honvédség, ami nagyon sajnálatos. Ugyanakkor szeretném államtitkár úrnak elmondani azt, hogy ezt a problémát most nem fogják tudni megoldani. A Magyar Honvédségnek ugyanis *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* nem lehet akárki a tagja, és erről majd egy későbbi felszólalásomban fogok beszélni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselője következik vezérszónokként. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én nem fogom kibeszélni a 15 percet. Itt nagyon komoly szakmai kritikákat, elemzéseket hallhattunk a törvényjavaslat kapcsán.

Ugyanakkor szeretnék visszautalni államtitkár úr expozéjára, ha ezt tekinthetjük annak. Államtitkár úr azzal kezdte a felszólalását, hogy milyen jó volt hallgatni a megelőző agrárvita hangulatát és a hangvétele, és ezt én is meg tudom erősíteni. És hozzáteszem, hogy ebben az üléssteremben több órán keresztül olyan magas színvonalú szakmai vitát hallhattunk, ami valóban előremutató volt. (*Dr. Varga-Damm Andrea bólogat.*) Ugyanakkor, államtitkár úr, ehhez kellett Nagy István miniszter úrnak a habitusa, a hozzáállása, és az is, hogy a kormánypárti képviselők is szakpolitikai vitákkal foglalkoztak, így szóltak hozzá, megfelelő hangvételt használtak; nem Karácsony Gergelyről beszéltek, nem próbáltak meg egy ilyen témából aktuálpolitikai felszólalást, vitát generálni.

A törvényjavaslat kapcsán ellenzéki képviselőtársaim, gyakorlatilag egymást megismételve, már nagyjából elmondták azt, amit mi is gondolunk, hogy mik azok a pozitívumok, amiket természetesen támogatni lehet, fontos és előremutató lépések; ugyanakkor azt is, hogy melyek azok a lépések, amelyek miatt ezt a javaslatot nem lehet megszavazni, és az LMP frakciója sem tudja megszavazni.

(19.00)

Itt kiemelném én is a túlszolgálat mértékét, annak növelését, illetve azt is, ami már szintén elhangzott az előttem felszólaló képviselő részéről, hogy olyan módosítást is tartalmaz, hogy hétvégén is foglalkoztatható az állományos, és az nem is számít túlórának, túlszolgálatnak.

Egyértelmű, hogy ez a javaslat, ahogy képviselőtársam is megfogalmazta, egy romló helyzethez próbálja igazítani a szabályozást, és ez semmiképpen nem elfogadható. Valóban ideje lenne megbecsülni az állományt, megbecsülni azokat az embereket, akik valóban hivatásként tekintenek a haza szolgálatára, és kockázatot vállalnak, adott esetben az életüket is kockáztatják, hogy a magyar emberek biztonságát megvédjék.

Nem kívánom elemezni, hogy államtitkár úr a 15 perces expozéjában hány percig beszélt a törvényjavaslatról, ha 15 percig beszélt volna arról, hogy meg kell köszönni a szolgálatát ezeknek az embereknek és nemcsak a katonáknak, hanem mindenkinek, aki a biztonságunkért dolgozik, a rendvédelmi dolgozóknak, tűzoltóknak, akkor, azt gondolom, 15 percet is megér egy államtitkár részéről ez a köszönet. Ugyanakkor az lenne az előremutató a vita jelenlegi állásában, mivel nagyon fontos kérdéseket fogalmaztak meg képviselőtársaim, konkrétan Harangozó képviselő úr is, ha államtitkár úr most ezekre a kérdésekre a vita közben megpróbálna választ adni, megpróbálna megindokolni, hogy ezek a javaslatok miért kerültek

ilyen módon a Ház elé, és nem csak egy újabb politikai felszólalást hallhatnánk zárszóként, amire már az ellenzék nem tud reagálni.

Én magam is szeretnék azokhoz csatlakozni, akik megköszönik az áldozatos munkáját, főleg egy ilyen járványhelyzetben mindenkinek, aki a magyar emberek biztonságáért dolgozik. Picit vissza kell utalnom nekem is Simicskó képviselő úr, egykori miniszter úr felszólalására. Én azt gondolom, hogy itt valóban hivatástudatról van szó, valóban ezek az emberek esküt tettek a haza szolgálatára, és ezért óriási megbecsülés kell hogy a részünkről megtörténjen feléjük, ugyanakkor indokolt a megbecsülést az anyagiak tekintetében is kifejezni, amire viszont most önöknek van lehetőségük. Azt gondolom, az elmúlt tíz évben bőven lett volna lehetőség erre, és ez most egy feladat önök előtt, hogy ezt a megbecsülést megadják. A katonáknak is van családjuk, a katonáknak is gondoskodniuk kell a gyermekeikről. Ezt a tisztességes megbecsülést meg kell adni nekik, nem várthat magára ez a feladat.

Az elmúlt időszakban Kásler miniszter úrnak az egészségügyi dolgozók bérrendezésével kapcsolatban volt egy egészen döbbenetes kiszólása, hogy ezt az elkötelezett munkát nem lehet pénzzel megfizetni. Valóban, ezt az elkötelezettséget és ezt a hivatástudatot nem lehet pénzzel megfizetni, de azért meg lehet próbálni. Meg lehet próbálni azt a honoráriumot és bérezést megadni, amely arányban áll azzal, vagy legalább közelít ahhoz a mértékhez, ami arányban azzal, amilyen szolgálatot és amilyen elkötelezettséget a magyar emberek és a magyar nemzet elvár ezektől az emberektől, akik valóban ezt hivatásként űzik. Tehát én is azt tudom mondani, hogy ugyan vannak a törvénynek pozitív elemei, ugyanakkor az említett két pont miatt, alapvetően a túlszolgálat kiterjesztése miatt az LMP-frakció ezt nem tudja megszavazni.

Ismét szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét arra, hogy van olyan minisztérium, például az Agrárminisztérium, amely nyitott arra, hogy az ellenzék partnernek tekintse, nyitott a szakpolitikai vitákra, a javaslatok érdemi megvitatására, esetleges befogadására. Azt javaslom önöknek is, hogy tegyenek egy próbát, hátha ez önöknek is sikerül, hátha önök is a nyitottságuk után azt tapasztalják, hogy az ellenzék képes és hajlandó egy nemzeti ügy kapcsán együttműködni önökkel. Azt gondolom, erre már voltak pozitív példák. Úgyhogy önök tanulhatnak például az Agrárminisztériumtól e tekintetben is.

Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Megkérdem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdem államtitkár urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni. (*Németh Szilárd István: Igen.*) Igen, parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Csak néhány

gondolatban szeretnék azokra a hozzászólásokra reagálni, amelyek itt elhangzottak. Köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását. Sorrendben válaszolnék.

Varga-Damm Andrea megkérdezi, hogy miért nem arról a törvényről beszélek, amely előttünk fekszik. Hát, arról beszéltem egész végig. Tizenöt percig pontosan a törvény hatásáról beszéltem, illetve azokról a feladatokról, amelyek egy ilyen veszélyhelyzetben, egy különleges jogrendben a Magyar Honvédség előtt vannak. Ezeket a feladatokat a katonáink, honvédeink naprakészen, pontosan, elszámolhatóan - mondhatnék még egyéb szuperlatívuszokat is - végzik el. Vannak olyan feladatok, amelyeket nélkülük nem végezhetnénk el.

Naponta kapok egy jelentést, amit természetesen a bizottság tagjai is megkapnak. Csak mondom Vadai Ágnes képviselő asszonynak, aki például számonkéri rajtunk a tájékoztatást, de a Honvédelmi és rendészeti bizottság utolsó ülésére el sem jött. *(Nacsza Lőrinc: Nana! - Dr. Vadai Ágnes: Te nem voltál ott!)* Úgy néhez a bizottság ülésén tájékozódni, ha nem vagyok ott. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem volt tájékoztatás!)* De minden egyes ilyen jelentést természetesen a bizottság is megkap és ők is elolvashatják a bizottsági titkárságon. Ott azok a feladatok részletesen, napi szinten ki vannak bontva, amelyekről beszéltem, nem véletlen beszéltem. Nem jogszabályokról kell beszélnünk a parlamentben, az itt van előttünk.

Harangozó képviselő úr már el is párolgott innen, de ő volt, aki számonkérte, hogy miért nincsenek a katonák a képernyők előtt, meg én miért nem mondom el, hogy mi van ebben a törvényben. Elnézést kérek, fordítva ül a lovon! Nem most kell nekem elmondani a katonáknak, mi egyeztetünk erről. *(Dr. Vadai Ágnes: Ó!)* Ez a törvényjavaslat nem úgy jött ide a parlament elé *(Dr. Harangozó Tamás az ülésterembe lép. - Nacsza Lőrinc: Itt van!)*, nem úgy jött be a törvényjavaslat a parlament elé, hogy ma reggel úgy ébredtünk, hogy ezt be kéne nyújtani és akkor majd itt megvitátjuk.

Ez hosszú hónapok munkája. Ez egy nagyon hosszú elemzőmunka, jogi szinten is elemzőmunka volt, és természetesen a napi működés szintjén is. Mondtam a legelején, hogy a tapasztalatokat összegyűjtöttük, és ami hiátust jelentett, többek között az áruellátást az elhunyt honvédelmi alkalmazottak gyermekei, árvái részére, azt most be tudtuk építeni. Eddig egyébként ezt nem kellett volna alkalmaznunk szerencsére, és abban egyetérttek, hogy reméljük, a jövőben sem kell, de a jogi lehetőséget most jogi szinten is megteremtettük.

Mi a célja ennek? Elmondtam, hogy mi a célja, és abban a célmeghatározásban világossá tettem, hogy mit gondolok arról, hogy nemzeti ügy, nemzeti kérdés a honvédelem. Ezt még egyszer elmondanám. *(Dr. Vadai Ágnes: Több pacalt!)* Lehet pacalozni, lehet ilyen szintre is süllyeszteni, de szerintem nem érdemes, kedves volt elődöm. Egyébként a hölgy itt, aki pacalozik, politikai államtitkára volt annak a minisztériumnak, amelyben ma én töltöttem be a parlamenti államtitkári tisztet. Elődöm volt mindenféleképpen.

Szerintem ez nagyon megviselte egyébként a Magyar Honvédséget.

Hallottunk öntől mindenféle GDP-számokat, amiben természetesen elfelejtette bemondani, hogy azokban a GDP-számokban benne voltak a katonák nyugellátásának biztosítása is, ma meg ez nincs benne. Az egy jelentős összeg, és jelentősen módosítja a GDP-t. Azonkívül az a GDP, amely csökkent folyamatosan, nehezen tudott annyi pénzt juttatni a honvédséghez, mint az a GDP, amely egyébként most folyamatosan nő. Aztán az akarathiány is ellenkező volt, hiszen nem egy erős nemzeti hadseregben gondolkodtak, hanem pont az egész hadseregnek a legatyásításában. *(Dr. Vadai Ágnes: Egy személyben! Én, én gondolkodtam!)* Látható ez akkor, amikor az összes haditechnikai eszközt elkótyavetyélték, eladták *(Dr. Vadai Ágnes: Én adtam el!)*, laktanyákat, 20 laktanyát zártak be *(Dr. Vadai Ágnes: Én bezártam! Soros!)*, bezárták az összes honvéd középiskolát *(Dr. Vadai Ágnes: Mindet én!)* és kollégiumot, és így tovább, folytathatnánk. Egy olyan blódséggel tették az embereket, hogy ha valami baj lesz *(Dr. Vadai Ágnes: Blódséggel? Az egészséges.)* Magyarországon, akkor majd a NATO megvéd bennünket. Ez persze, természetesen nem igaz.

De azt gondolom, kár ezekre pazarolni az energiákat. Még egyszer elmondanám, hogy én mit mondtam. Egyébként az a helyzet, hogy ebben a kérdésben önök teljes egészében folytatják azt, amivel folyamatosan meg szoktak velünk küzdeni: folyamatosan hazudnak, egészen mást mondanak. Én elmondom szó szerint, hogy mi volt - jó? Az előzőekben egy képességében erősödő, a katonahagyományait folytató, a magyar emberek elismerésére és tiszteletre méltó nemzeti hadsereg, a Magyar Honvédség képe rajzolódott ki, amelynek a fejlesztését, párhovatarozástól függetlenül nekünk, országgyűlési képviselőknek is segítenünk kell. Itt idéztem még Szabó Dezsőt is, hogy minden magyar felelős minden magyarért. Minden magyar felelős minden magyarért! *(Dr. Vadai Ágnes: Akkor maga is értem?)* Természetesen, erről beszélünk. *(Dr. Vadai Ágnes: Itt kezdődnek a problémák!)* De ön ennek az ellenkezőjét hazudja be!

Elnök úr, én meghallgattam a képviselő asszony összes rágalját. Itt ültem csendben. Lett volna mondanivalóm nekem is. Kérem, figyelmeztesse a képviselő asszonyt.

(19.10)

ELNÖK: Az a helyzet, hogy mindenkit figyelmeztetek államtitkár úron kívül, aki most éppen beszél.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: *(Párhuzamosan az elnökkel:)* A módosítások elsődleges célja a bürokrácia csökkentése, az egyszerűsítés és a pontosítás, elősegítve ezzel a Magyar Honvédség fejlesztését - nem találok itt Varga-Damm Andráét sem, nem látom, pedig neki mondom, mert szerinte nem határoztuk meg a célt -, erősítését annak érdekében, hogy mind békeidőben, mind különleges jogrendben, ami ma van, a

lehető legmagasabb szinten tudja teljesíteni az Alaptörvényben foglalt feladatait.

És az a kilenc törvény, amelynek a módosítása szerepel ebben a törvényjavaslatban, pontosan ezt a célt szolgálja: egyszerűbbé tenné az életet, egyszerűbbé tenné a hadseregbe való bejutást, és az ott megmaradást pedig rögzítené. Azt szeretnénk, hogy a toborzás sikeres legyen, és a toborzás akkor sikeres, ha azok, akik bejöttek a Magyar Honvédségbe, egy nagyon erős esküben, amelyben az életük feláldozását ajánlják fel a haza védelmében, vállalják ezt a feladatot, ott is tudjanak maradni, és egy egész életre szóló pályát tudjanak magukénak tudni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a polgárok biztonságát erősítő módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10309. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, az előterjesztőnek. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirend pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A világválság okozta nehéz időkben különösen fontos közösségi értékévé vált a biztonság. A jelen tárgyalásra kerülő törvényjavaslat számos olyan módosítást tartalmaz, amelynek célja az állampolgárok biztonságának növelése, illetve az egyes közügyek intézésének egyszerűbbé tétele, egyszerűsítése, az elektronikus ügyintézés elősegítése.

Gyakorlat a Belügyminisztérium törvény-előkészítő munkájában, hogy a kétharmados törvények esetében előzetesen kérjük a parlamenti pártok véleményét. Az egyeztetés célja, hogy Magyarország és a magyar emberek számára a legjobb szabályozást alkossuk meg. Ennek keretében figyelembe vesszük azokat a javaslatokat, amelyek megítélésünk szerint ezt a célt szolgálják. Erre való tekintettel 2020. április 23-án hétpárti konzultációt tartottunk a parlamenti pártok részvételével a Belügyminisztériumban, ahol a tisztelt Ház elé terjesztett jelen törvénycsomagot közösen megvitattuk. Ennek során kértük a résztvevőket, hogy javaslataikat, véleményeiket küldjék meg. Dr. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, dr. Harangozó Tamás képviselő úr és Kósa Lajos képviselő úr részéről érkezett módosító javaslat, amelyeket ezúton is köszönünk.

A határidőre való tekintettel dr. Varga-Damm Andrea képviselő asszony javaslatait a benyújtás előtt figyelembe tudtuk venni. Javaslatát elfogadva a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény tekintetében, a hivatásos állomány tagjának összeférhetlensége kapcsán a normaszövegben 2025 helyett

2022. december 31-éig tartó átmeneti időszakot szerepeltettünk.

Kósa Lajos elnök úr javaslatát támogatni fogjuk, azt a részletes vita során befogadjuk.

Dr. Harangozó Tamás képviselő úr javaslatai később érkeztek, ezekre most reagálnék. Az autósiskolákra vonatkozó felvetését köszönjük, az abban foglaltakat támogatandónak tartjuk, ezért megküldtük a szakmai irányítást végző Innovációs és Technológiai Minisztérium részére megfontolásra.

Ami a törvényjavaslat szétbontását illeti, jelen vitaszakaszban erre már nincs lehetőség. Megjegyzem azonban, hogy a szóban forgó jogalkotási technika számos hatályos jogszabály meghatározott szempont szerinti felülvizsgálatára irányul, egy szabályozási céllal különböző törvények egyes pontjai módosulnak csupán, így önálló kezelésük jelentősen leterhelné az Országgyűlést.

Átérve a javaslatra a sarkalatos rendelkezésekkel kezdeném az ismertetést. Kiemelten fontos megemlíteni a sarkalatos rendelkezések között a rendőrségről szóló törvény módosítását. Először is: megbízhatósági vizsgálatot érintő módosítást tartalmaz, ugyanis bővíti a védett állomány körét egyes szervezeteknél, konkrétan a javaslat szerint a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatos hatáskört gyakorló munkavállalókkal, illetve a járművek műszaki vizsgáztatásával, környezetvédelmi felülvizsgálatával kapcsolatos feladatokat ellátó munkavállalókkal. Ennek oka, hogy olyan bűncselekmény-sorozatára bukkant a rendőrség, amelyben vesztegetéssel jutottak hozzá forgalmi engedélyhez. Fontos számunkra, hogy olyan gépjárművel ne vegyenek részt a forgalomban, amellyel a járművezető saját és mások életét és testi épségét veszélyezteti.

Egy technikai jellegűnek tekinthető módosítás is került a törvényjavaslatba, amely a Nemzeti Védelmi Szolgálathoz kötődik. A korábban „tárgycsapdának” nevezett fogalmat „mesterséges élethelyzet tárgyi kialakítására” nevezzük át.

A rendőrök oktatását érintő változtatás a rendőrség által készített kép- és hangfelvételek azonosításra alkalmatlanná tétele és felhasználása. Ez a képzés az élethelyzetek bemutatásához szükséges, ez személyiségi jogokat sérthet, mégis szeretnénk lehetővé tenni, természetesen annak biztosítása mellett, hogy a felvételen szereplő személyek ne legyenek felismerhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A másik sarkalatos rendelkezés a javaslatban a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása. Ennek körében szükséges a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat szervezetében a Kiberbiztonsági Központ és Kutatóintézet létrehozása, amely az informatika fejlődésével lépést tud tartani. A legnagyobb kihívás az informatikai fejlődés során azoknak a támadásoknak az elhárítása, amelyek különféle vírusokat akarnak bejuttatni a központi számítógépekbe. Ez kiemelten azokon a területeken tud hatalmas károkat okozni, ahol például életmentő gépek használatára van szükség.

A cél az, hogy amennyiben ilyen támadás érkezik, ezekre megfelelő választ tudjunk adni. Jelen pillanat-

ban a jogsegélyegyezmény keretében van erre lehetőség, ezzel azonban az a probléma, hogy egy ilyen támadás körülbelül 10-15, maximum 20 perc alatt lezajlik, az elhárítása viszont ennél sokkal több időt vesz igénybe, ezért szükséges a gyors és egyszerű fellépés az ilyen támadásokkal szemben. A szervezet ilyenkor elrendelheti az elektronikus hírközlő hálózat útján közzétett adatnak vagy szolgáltatásnak az ideiglenes hozzáférhetetlenné tételét akkor, ha a kibertér biztonságát fenyegető eseményt észlel. Ezen intézkedés kötelezttje az elektronikus hírközlési szolgáltató, végrehajtásában a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság is részt vesz. Az ideiglenesen hozzáférhetetlenné tétel időtartama maximum 90 nap lehet, amely indokolt esetben további 90 nappal meghosszabbítható.

Itt reagálnék Harangozó képviselő úr ezzel kapcsolatos kritikájára, amit az egyeztetésen elmondott. Az ideiglenes hozzáférhetetlenné tétellel kapcsolatban tájékoztatjuk, hogy a tervezett szabályozás analógiájaként nem a büntetőeljárásról szóló törvény szolgál, hanem a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény szerinti elektronikus adat ideiglenes hozzáférhetetlenné tétele. A javasolt rendelkezés célja a szükséges ideig és mértékben hozzáférhetetlenné tétel, nem pedig a végleges hozzáférhetetlenné tétel vagy pedig az eltávolítás, illetve a büntetőjogi felelősségre vonás kezdeményezése. A normaszöveg koncepcionális újragondolása álláspontunk szerint nem szükséges, mivel az alkalmazása kizárólag konkrét biztonsági eseményhez kötődően a szükséges ideig történik.

A kibertérből érkező támadás megszakítása érdekében a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat intézkedéseire vonatkozóan az az álláspontunk, hogy az alapvető szabályokat és eljárásrendet, a garanciális biztosítókat a javasolt szabályozás megfelelően tartalmazza. Garanciális szabály, hogy a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat a szóban forgó intézkedések tekintetében kizárólag arra kapna jogosultságot, hogy azokat végrehajtsa, mivel az intézkedések elrendelése nem tartozna a feladatkörébe, illetve biztosíték a fokozatosság, a szükségesség és az arányosság elvének érvényesítése is.

A törvényjavaslat lehetőséget teremt továbbá arra, hogy a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, a TIBEK azonosíthassa az egyéb szervek és az ügyészségek által párhuzamosan folytatott titkos információgyűjtéseket, nyomozásokat, illetve leplezett eszközalkalmazásokat.

Ami Harangozó képviselő úr ezzel kapcsolatos felvetését illeti, a miniszter úr a hétpárti egyeztetésen már elmondta az érveket, amelyek az előterjesztést erősítik, ezt én is megerősíteném. A módosítás tudatosan nem teszi az ügyészséget az Nbtv. szerinti együttműködő szervvé, ezzel is kiemelve, hogy az ügyészség vonatkozásában a TIBEK hatásköre kizárólag a párhuzamosan folytatott nyomozások, előkészítő eljárások, titkos információgyűjtések és leplezett eszközalkalmazások azonosítására, illetve pontosító információk biztosításával az ügyészségi eljárások hatékonyságának növelésére terjed ki. Fontos garancia, hogy a TIBEK az ügyészség által rendelkezésre bocsátott információkat más célra nem használhatja fel.

Ezenfelül a módosítás kibővíti a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső munkakörök csoportját. Fontos kiemelni, hogy a módosítás a nemzetbiztonsági védelem alá eső tisztségek köre alatt nevesíti a Gazdasági Versenyhivatal elnökét és elnökhelyettesét.

(19.20)

Szintén sarkalatos rendelkezéseket érint a menedékjogról szóló törvény módosítása. A dublini őrizetet a jövőben nemcsak a dublini eljárás eredményeként jelentkező átadás érdekében lehet majd alkalmazni, hanem magának a dublini eljárás lefolytatásának érdekében is. Erre abban az esetben kerülhet sor, ha külföldi állampolgár nem terjesztett elő Magyarországon menedékjogi kérelmet, egyben feltételezhető, hogy a dublini átadásnak lehet helye az esetében, mi több, szökésnek komoly veszélye is fennáll.

Szükségesnek tartjuk továbbá, hogy a menekültügyi őrizetet a jövőben a menekültügyi hatóság a rendőrség közreműködésével kivételesen indokolt esetben egészségügyi intézményben is végrehajthassa, ha az érintett egészségi állapota, betegsége, sérülése ilyen intézményben történő elhelyezését teszi szükségessé.

További sarkalatos rendelkezést érint a létfontosságú rendszerek és létesítmények azonosításáról, kijelöléséről és védelméről szóló törvény módosítása is, a törvény kiegészül a különleges jogrendben bevezethető rendkívüli intézkedésekre vonatkozó alcímmel. Magyarországon több gyár van a gyógyszeripar területén, amely alapanyagokat, tablettákat, injekciókat gyárt, amelyek a koronavírus-járvány idején létfontosságúak a betegek megfelelő ellátásához. Több ország esetében tapasztalhattuk, hogy a szükséges alapanyagokat igyekeznek a sajt részükre zárni annak érdekében, hogy a saját állampolgárait el tudják látni, ezért elengedhetetlen, hogy a járvány idejére kifejezetten a várható megbetegedések arányában szükséges gyógyszer mennyiséget lefoglaljuk. E módosításra itt kiemelten nagy szükség van a magyar emberek egészségének védelme érdekében.

Tisztelt Országgyűlés! Ha elfogadnánk Harangozó képviselő úr javaslatát a speciális jogrend és a korlátlan felhatalmazás tekintetében, akkor minden egyes különleges jogrend tekintetében már előre meghatároznánk egy olyan statikus kritériumrendszert, amely egy folyamatosan, dinamikusan változó helyzetre próbálna szabályozást kínálni. Az egyes különleges jogrendek esetében más és más jogosultságokat kell biztosítani az adott különleges jogrendben megjelenő helyzetre reagálva.

Ezek voltak a sarkalatos rendelkezéseket érintő módosítások. A továbbiakban, engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, tisztelt Országgyűlés, hogy ismeressem önökkel az egyéb fontosabb más módosításokat is.

A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása értelmében 2023. január 1-jétől a gépjárművezetőknek nem lesz kötelező maguknál tartaniuk a vezetői

engedélyt és a forgalmi engedélyt, a járművezetéshez szükséges okmányok meglétét és érvényességét az elektronikus nyilvántartásból lehet majd ellenőrizni. A módosítás egyszerűbbé teszi a rendőri igazoltatás lebonyolítását. Ugyanakkor, mivel a rendelkezés a belföldi járművezetésre vonatkozik, külföldön továbbra is szükségünk lesz arra, hogy ezek az okmányok továbbra is kéznél legyenek.

A módosítás továbbá egyszerűbbé teszi a járművezetők ügyintézését is: 2021. február 1-jétől az első vezetői engedély és forgalmi engedély kiadása iránti eljárás teljes mértékben elektronikus lesz. Ennek célja, hogy a vizsgázott személy mihamarabb megkapja a forgalmi engedélyt és a vezetői engedélyt. A sikeres vizsga letételének pillanatában az informatikai rendszerben annak ténye rögzítésre kerül, így a sikeres vizsga után közvetlenül lesz lehetőség a vezetői engedélyt és a forgalmi engedélyt érvényesíteni. Úgy gondoljuk, hogy ez egy olyan javaslat, amelyet mindenki tud támogatni, hiszen ez mindenkit egyformán kedvezően érint. Erre törekedtünk egyébként a törvényjavaslat valamennyi részének összeállításában is.

Tisztelt Országgyűlés! A bűnügyi nyilvántartási rendszerről szóló törvény módosításában kapott helyet egy új nyilvántartás létrehozása, melynek célja a vétlen nyomszennyezés kiszűrése, illetve ezáltal egyszerűbbé válik az elkövető azonosítása. Az így lefolytatott eljárás idő- és költséghatékonyabb lesz.

A körözési nyilvántartási rendszerről szóló törvényben rögzítésre kerül a célhoz kötött adatkezelés törvényes alapja. A módosítás célja, hogy elősegítse az eltűnt személyek felkutatását és személyazonosságuk megállapítását. A szükségesség és célhoz kötöttség elvét kellett segítségül hívni az eltűnt személyek, ismeretlen holttestek és hozzátartozók DNS-profiljának célhoz kötött adatkezeléséhez, megnövelve az esélyét a holttestek beazonosításának, valamint az elhunyt személyek sikeres és eredményes felkutatásának.

Az arcképelemzési nyilvántartásról szóló törvény módosításai azt a célt szolgálják, hogy az arcképelemző tevékenység eredménye növekedjen. Ennek keretében az arcképprofil-nyilvántartás forrásnyilvántartása bővítésre kerül, ami segítséget nyújt a bűnüldözés, bűnmegelőzés és a migrációs folyamatok során felmerülő cselekmények szakmai támogatásában.

Tisztelt Országgyűlés! Több törvény módosítását tartalmazza a nemzeti adatvédelmi nyilvántartások szakrendszerének továbbfejlesztése, megújítása elnevezésű NAVASZ-projekt, amelynek célkitűzése az egyes meghatározott ügycsoportok tekintetében az ügyintézési eljárás újjászervezése, valamint az ügyek elektronizálása, ami mind az ügyintézői, mind pedig az ügyfél oldalán időhatékonyt eredményez. A projekt keretében a lakcím-, okmány- és járműigazgatási nyilvántartások szakrendszere megújul, ezáltal az informatikai biztonsági szint emelkedni fog, és a nyilvántartások együttműködése fokozódik.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosításának keretében kiemelendő, hogy a

közforgalmú személyszállítási szolgáltatások is igénybe vehetők lesznek az elektronikus személyazonosító igazolvánnyal. Ezzel az utazási jogosultság egyszerűbben ellenőrizhető.

A közfoglalkoztatásról szóló törvény módosításának értelmében a rendezetlen lakókörnyezet miatt jogerősen megállapított jogsértés esetén kerülhet sor a három hónapig tartó, közfoglalkoztatásból való kizárásra. A korábbi szabályozással ellentétben eljárási garancia, még egyszer mondom, eljárási garancia, hogy a kizárásra csak és kizárólag végleges hatósági határozatban kerülhet sor; a tisztai főorvos, a kormányhivatal, illetve a jegyző adhatja ki megállapított jogsértés esetén, és a rendezetlen környezet jelentette veszélyhelyzet megállapítása esetén kerülhet sor.

A kizárás vagyoni, szociális helyzetű, valamint nemtől és életkortól függetlenül bármely közfoglalkoztatotti körben részt vevő személlyel szemben alkalmazható. Cél a környezetünk és a közvetlen élőhelyünk rendben tartása, valamint az ország képének javítása.

A benyújtás előtt került be a csomagba, ebbe a törvényjavaslatba pozitív intézkedésként a vízgazdálkodásról szóló törvény keretében a felszín alatti vízkivételt biztosító vízi létesítmények, kutak engedélyeztetési határidejének a meghosszabbítása. A világvárvány miatt a vízügy területén is indokolt az állampolgárok kötelezettségének könnyítése, a felszín alatti vízkivételt biztosító, engedély nélkül létesített vagy üzemeltetett kutak bejelentésére a jogalkotó három évvel hosszabb határidőt biztosítana. A javaslat szerint ez az úgynevezett kútbejelentési moratórium. Így az illegálisan kialakított kutak utólagos egyeztetése az eddigi 2020. december 31-éig tartó határidő helyett 2023. december 31-éig kezdeményezhető bírságmentesen. Tehát három évvel meghosszabbodik a javaslat elfogadása esetén ez a határidő. Kérem, támogassák ezt is.

A határidő meghosszabbítása - és ez bírságmentesen tehető meg - a kérelmezőre nézve kedvező szabályt állapít meg, ezért a már folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell. Ezen intézkedés célja, hogy ösztönözze az illegális vízhasználókat kútjaik hatóságknál történő engedélyeztetésére, hogy a háztartási vízigényt kielégítő kutak nyilvántartása pontosításra kerüljön. További cél a mélyebb és rosszul kialakított kutak felderítése, a tisztább ivóvizet biztosító rétegek elszennyeződésének visszaszorítása miatt.

Az Európai Unió jogharmonizációs elvárásainak is meg kíván felelni a javaslat. Ennek keretében egyes törvények jogharmonizációs záradékának kiegészítésére is sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadása erősítené az állampolgárok biztonságát, és azzal kezdtem, hogy a biztonság ebben a világvárványos időben is és minden időben a legfontosabb közösségi érték. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a javaslatot vitassák meg és támogassák.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Simon Miklós képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka az első. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, tisztelt elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogyan az államtitkár úr előterjesztői expozéjában hallottuk, a törvényjavaslat egy kifejezetten átfogó módosítási csomag, összesen 38 törvény van megnyitva a javaslatban, és ezeknek a módosításoknak jelentős része csupán technikai jellegű.

Államtitkár úr már kiemelte a javaslat legjelentősebb módosításait. Én csak néhány olyan részletre térnék ki, amelyek az elhangzottakkal összhangban a javaslattal kapcsolatos előzetes egyeztetések során már szóba kerültek.

Összességében mindenképpen fontosnak tartom megjegyezni, hogy a módosítások minden esetben a különféle munkafolyamatok, együttműködések hatékonyabbá tétele érdekében történnek, vagy olyan problémákat kezelnek, amelyek a jogalkalmazás eddigi gyakorlata során merültek fel.

(19.30)

Az első pont, amelyet kiemelek, a jogosítványt és a forgalmi engedélyt érintő változások. Ezeknek az okmányoknak a kiadási eljárása véleményem szerint egy év múlva ilyenkor már teljesen elektronikus úton fog történni, ami lehetővé teszi, hogy a járművezetőknek ne kelljen az okmányokat feltétlenül maguknál tartani, illetve egy közúti ellenőrzés során azt felmutatni. Ez a változtatás minden hazai járművezető számára nagy könnyebbséget fog jelenteni. Ezzel párhuzamosan a személyszállításban bevezetendő szolgáltatásazonosító egy újabb lépést jelent abban az irányban, hogy a tömegközlekedésben csupán az e-személyi használatával ellenőrizhető legyen az utazási jogosultság.

Így tehát elmondható, hogy az előttünk fekvő javaslatcsomag szinte minden magyar közlekedő számára jelentőséggel bír, utazzanak akár saját autóval, akár tömegközlekedéssel.

Ugyanilyen, sok honfitársunk számára érzékelhető pozitív változást hozó módosításokat tartalmaz a javaslat az egyes állami nyilvántartások racionalizálását célzó NAVASZ-projekt kapcsán. Egyszerűsödik és elektronikus úton is elérhetővé válik bizonyos okmányok igénylése, pótlása.

Fontosnak tartom azokat a módosításokat is, amelyek a nyomozati szervek munkájának hatékonyabbá tételét szolgálják. Az eliminációs nyilvántartás létrehozása, az arcképelemzési nyilvántartás adatforrási körének bővítése, az eltűnt személyek és a hozzátartozóik biometrikus adatainak kezelésére vonatkozó új szabályok, de még a menedékjogi törvény zár alá vételre vonatkozó szabályokkal történő kiegészítése is ezt a célt szolgálja. Ez utóbbinak van

talán a legnagyobb szerepe a polgárok biztonságának erősítésében, hiszen a migrációs nyomás az elmúlt időszakban ismét folyamatosan növekszik, még akkor is, ha azt a jelenlegi járványhelyzet miatt kevésbé érzékeljük, és továbbra is rendkívüli fontosságú a menedékkérők pontos személyazonosságának minél gyorsabb megállapítása. Rendkívül sokszor fordul elő, hogy a menedékkérők ilyen vagy olyan okból el akarják titkolni a hatóságok előtt a személyazonosságukat, ezt próbálja ez a javaslat orvosolni.

Szeretném még kiemelni a kiberbiztonsági központ és kutatóintézet létrehozását célzó módosításokat, illetve a kibertámadások elleni hatékonyabb fellépést biztosító rendelkezéseket, amelyek a korábbinál sokkal gyorsabb és hatékonyabb reagálást fognak lehetővé tenni olyan esetekben, amikor valamilyen létfontosságú informatikai rendszerünket éri támadás.

Szeretném megköszönni az előterjesztőknek ezen átfogó javaslat benyújtását, a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Tisztelettel kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy szakmai alapon döntsenek a javaslat támogatásával kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Való igaz, amit államtitkár úr expozéjában elmondott, hogy a belügyminiszter úr lehetőséget adott mind a hét frakció képviselőjének arra, hogy a benyújtás előtt valamelyest ezt a törvényjavaslatot meg tudjuk ismerni, illetőleg igyekezzünk megtenni azokat a módosító javaslatainkat, amelyekről úgy érezzük, hogy a javaslatot javítani tudják.

Az is megtisztelő volt, hogy az egyeztetésen miniszter úr Harangozó Tamás képviselőtársam és az én nevemet emelte ki, amikor is arról beszélt, hogy azért döntött úgy, hogy benyújtás előtt egyeztetés lesz, mert mi korábban, amikor később, már benyújtás után tartották meg az egyeztetést, ezt némileg, különösen a nagy terjedelmű salátatörvények alkalmazásával kifogásoltuk. Ritka ez egyébként a kormányzatban, hogy egyáltalán egy ellenzéki képviselő kérését vagy észrevételét elfogadják.

Amikor ezt a 192 paragrafusból álló, 37 törvényt módosító javaslatot a kezembe fogtam, akkor az a mondas jutott eszembe, hogy ha a természetnek annyi törvénye lenne, mint az államnak, az Isten sem tudna rajta uralkodni. Merthogy egyébként függetlenül attól, hogy ezekben a javaslatokban is indokolt-e mindaz a változtatás, amit szolgál, azt azért meg kell állapítanunk, hogy a törvényhozás már olyan mennyiségű új törvényt, új szabályrendszert vezet be, amit el nem tudom képzelni, hogy az egyszerű alkalmazottak, mindazok, akiknek végre kell hajtania ezeket a rendkívül bonyolult szabályokat, valóban

meg tudnak vele küzdeni, és nem a bizonytalanságot generálja. De az is tény, hogy mindig az élet igazolja, hogy egy-egy javaslat majd a gyakorlatban miként váltja be a hozzáfűzött reményeket.

Rendkívül sokfajta életviszonyt szabályoz, és nem is szeretném mind a 37 törvény rendelkezéseit kiemelni, ezért csak párat hozok ide. Az elektronikus információbiztonság az egyik javaslatrész, ami azért született, mert a 2019/2213-as kötelezettségszegési eljárásban azt állapították meg, hogy nem teljesítették azokat az információátadásokat, amelyek alapján a Bizottság értékelést tudott volna készíteni arról, hogy az irányelvet, amely előírja a működés feltételrendszerét, megvalósítottuk-e. Úgyhogy ily módon a javaslatnak ez a része mindenképpen a kötelezettségszegési eljárás következménye.

Komoly és részletes terjedelmű eleme a körözési nyilvántartási rendszer szervezeti és jogi fejlesztése, amely mindenképpen üdvözlendő, amikor arról beszélünk, hogy szeretnénk a bűncselekmények felderítési hatékonyságát növelni, és szeretnénk azt, hogy azok a polgárok, akik bűnre adják a fejüket, ne tudjanak kibújni a körözési rendszer eredményessége alól. Ezekről a javaslatokról mindig az élet fogja bebizonyítani, hogy indokolt volt-e vagy sem. Én belügyminiszter úrnak is mindig azt szoktam mondani, hogy azt kérem, hogy valamilyen módon a személyek autonómiáját korlátozó rendelkezések soha ne lépjék át azt a határt, hogy már zaklatásnak lehessen minősíteni. Eddig úgy láttuk, hogy a gyakorlat efelé haladt, és nincsenek oktalanul zaklató eljárásrendek.

Az állami nyilvántartások racionalizálása is egy fontos eleme ennek a javaslatnak, a különböző igazolványok kiadásának gyorsítása valójában egy társadalmi igény, és ma, az informatika világában azt gondolom, hogy amíg technikailag ezt meg lehet oldani, akkor jó, ha jogszabályi javaslat is ezt szolgálja.

A rendőrségi törvény módosításában volt egy olyan paragrafusrész, a rendőrségi törvény 7. § (1c) bekezdésének aa) pontja, amit nemcsak én, hanem Kósa Lajos honvédelmi bizottsági elnök úr is kifogásolt, mely szerint a megbízhatósági vizsgálat alól kivételt jelentene a speciális finanszírozású gyógyszerek és orvostechikail eszközök mint beszállítók munkavállalóinak, illetőleg magának a szervezetnek a megbízhatósági vizsgálata. Én magam is kértem, hogy ez a módosítás szülessék meg, azaz vegyék ki mint kivételt. Nem akceptálta a minisztérium. Igazából az egyeztetésen magyarázatot nem kaptunk rá, de azért azt tudni kell, ha most például én dönthetnék arról, hogy megbízhatósági vizsgálatot kívül szemben alkalmaznék, pont azért, mert a speciális finanszírozású gyógyszereknek és orvostechikail eszközöknek, ha más miatt nem, legalább az értéke miatt komoly kockázata van, hiszen a hatékonyság és az érték az ilyenfajta kezeléseknél nagyon is együtt jár, úgy gondolom, hogy ezek a szervezetek még lehet, hogy még inkább indokolnák, hogy ezt a vizsgálatot elvégezzék.

Nem nagyon kaptunk magyarázatot, csak reménykedni tudok, hogy nem valamifajta lobbierő generálta ezt a kivételt.

(19.40)

Nagyon fontos eleme a javaslatnak a vízgazdálkodásról szóló jogszabály, és ennek van egy nagyon érdekes eleme, ez pedig a csatornarendszerek felújítása. Az országunkban a csatornák vagy a csatornarendszerek nagy részét állami vagy uniós forrásból finanszírozzák, és bizony nagyon sokszor szembetalálkozunk azzal a kérdéssel, hogy a csatornarendszer vagy annak egy része nem állami, hanem magántulajdonban van. Miután pedig az állami finanszírozás vagy az uniós finanszírozás fő szabály szerint állami tulajdonon lehetséges, ezért egy új javaslat került benyújtásra azért, hogy valamilyen módon ezt feloldják. A vagyontörvény tiltja azt, hogy vegyes tulajdon keletkezzen, tehát állami és magántulajdon például egy ilyen beruházás eredményeként, hiszen már a polgári törvénykönyv is mondja, hogy a ráépítés eredményeként tulajdon keletkezhet, úgyhogy az a célja a javaslatnak, hogy abban az esetben, ha magánberuházásokat állami vagy uniós forrásból finanszíroznak, akkor valamilyen módon állami tulajdonba kerüljenek ezek a csatornarendszerek.

Azt azért meg kell mondjam, az indokláshoz hadd fűzzem azt az ellenzéki képviselői gondolatot, hogy bár igaz, hogy az uniós és állami támogatások ne magánvagyonokon történjenek, de azért amikor több száz milliárd forint kerül magáncégek fejlesztésére közpénzekből úgy, hogy azok magántulajdonban maradnak, akkor azért ennek a gondolatsornak - és hangsúlyozom, ez nem a Belügyminisztériumnak és nem államtitkár úrnak szól - az egész kormányzatban szemléletként kellene uralkodnia. Hiszen ha megnézzük, hogy például akik az állami támogatásokat kapják, azokat a mértékeket és azt a vagyont, ami abból létrejön, és azt a hozzájárulást, amit a magánember vagy magánszervezet szolgáltatott, ha azokat az arányokat megnézem, akkor Magyarországon tombol az állami források magántulajdon növelésére való felhasználása.

Itt jön egy következő elem, ez a közfoglalkoztatási kérdés. Azt pontosan tudom, hogy még ellenzéki oldalon egymás között is lesz vitánk arról a részéről, amikor is azt mondja, hogy a közfoglalkoztatottat ki lehet zárni, ha a saját portája rendetlen. Meg kell mondjam, hogy én ezt támogatom - és ezt a belügyminiszter úr előtt is elmondtam -, nem azért, mert bármilyen módon gondolom, hogy a közfoglalkoztatott ezt a lehetőségét - hiszen más munkát nem tud találni - elveszítse, de be kell látnunk, hogy az egész országban a rendetlenség és a kosz uralkodó. Nem pénz kérdése rendet rakni magunk körül. Nem pénz kérdése lekaszálni a füvet. Nem pénz kérdése, ecet és víz kérdése tisztán tartani a környezetet.

Én ügyvédként, meg kell mondjam, azért is vagyok ennyire érzékeny erre a kérdésre, mert számtalan helyszíni szemlén voltam a gyakorlatom alatt, méghezá nagyon sokszor magas értelmiségi emberek portáján vagy lakásában is, és elképedtem a rendetlenségen és a koszon nagyon sokszor. Azt gondolom, hogy akinek a környezete rendetlen, annak a

szelleme is az, tehát nem hiszem el, hogy egy rendetlen közegben élő embernek tiszta az agya. Nem hiszem el! És nekem azt se magyarázza senki, hogy a zseni körül mindig rendtelenség van. Az igaz, hogy az én íróasztalomon is mindig rendtelenség van, de az íróasztal körül viszont rend van és tisztaság.

Bocsássanak meg, hogy ilyen szólamot hozok ide a Ház elé vezérszónoklatomban, de hát mégiscsak az élet jön be a Parlamentbe, és a Parlament falai közül meg azt szeretnénk, hogy olyan dolgok menjenek ki, amik az életet, az emberek mindennapi életét kedvezően befolyásolják.

Én azt kértem a belügyminiszter úrtól, hogy ezt a gondolatsort vezesse majd tovább, tehát ne csak a közalkalmazottakat (*sic!*) büntessük azzal, ha a portájuk nincs rendben - bár azért azt gondolom, hogy elég kevés közalkalmazottnak (*Nacsa Lőrinc: Közfoglalkoztatott.*) van saját portája -, mindenképpen azt gondolom, hogy pont azért, hogy a települések képe valóban szép legyen. Amikor Ausztriából - ahol rendkívül szép porták vannak, lehet, hogy hátul az udvar rendetlen, de az utca felé tisztaság és felújított homlokzatok vannak - átjövünk, akkor ne az legyen az első benyomása a külföldinek, hogy ó, biztos átjöttem egy másik országba, mert itt aztán olyan telkek vannak, ahol méteres magasságban mindenféle építőanyagtól kezdve a szemét uralkodik.

Úgyhogy ebben a kérdésben nagy valószínűséggel nem fogunk az ellenzéki pártok képviselőivel egyetérteni, de én ebben a kérdésben mindenképpen a szigorúság pártján állok.

A másik kérdés Paks, minősített adatvédelem. Meg kell mondjam, hogy sajnos az egyeztetésen sem nagyon értettem, hogy miről van szó, és a javaslatból sem nagyon derült ki számomra. Annyit hadd kérjek államtitkár úrtól, hogy erről a kérdésről, ha máskor nem, a zárszavában egy picit cizelláltabban beszéljen, mert azt értjük, hogy a biztonsági tanúsítványt, ha nem találtak kifogást, ki kell adni, idáig ezt értem, csak azt nem értem, hogy ez most miért ebben a pillanatban aktuális, és azt nem értem, hogy akkor mi az a garancia, ami mindenképpen biztonságot jelent a polgároknak, hogy az ilyenfajta, rendkívül veszélyes üzemből eredően nem lehetnek olyan balesetek, amelyek aztán emberéleteket olthatnak ki. Az is igaz - ezt mondtam is az egyeztetésen -, hogy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnek olyan szigorú a feltételrendszere, hogy adhat ki valamilyen magyar hatóság bármilyen biztonsági tanúsítványt, ha ő ezt felülbírálja, és azt mondja, hogy ez nem elégséges, tehát azért van egy erős biztonsági elem.

A jogszabálynak komoly eleme a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat hatékonyabb működését szolgáló szabályok; nem lehet vele vitatkozni, nagyon fontos, hogy az ebben a szervezetben dolgozók és az eljárásrend olyan magas színvonalú legyen, hogy hatékonyan tudjanak dolgozni.

A bünyügyi nyilvántartási rendszer fejlesztése a technikai fejlődés által és ezáltal a jogszabályokban való leképezése indokolt, majd az élet fogja eldönteni, hogy mennyire volt sikeres.

A szabálysértési törvény módosítása valóban igényelte a felvetett témákban a változtatást és a fejlesztést. A nemzetközi jogsegélyek állandó vita kérdése, és a gyakorlatban nagyon gyakran nem hatékony, tehát megértem ezt a szabályozási igényt.

A létfontosságú rendszerek azonosítása és kijelölése. A koronavírus-járvány hozta magával azt, hogy a kormányzat ezt a jogszabályt, ami egyébként nem is tegnapi, hiszen ez egy 8 éves jogszabály; egyszer csak ott álltunk a koronavírus-járvány miatt az előtt, hogy azok a létfontosságú rendszerek, intézmények, amelyek szolgálhatják a felszámolását, az ellenállását és aztán a következmények elhárítását a koronavírus-járványban, előtérbe kerültek, és a kormányzat elég bátran alkalmazta is azokat a szabályokat, amelyeket bevezetett. Nem kérdés, hogy minden országban ezeket az intézményeket nyilván kell tartani, azonosítani kell és igénybe kell venni akkor, ha egy katasztrófát kell leküzdenünk. Szerintem ezek a szabályok nagyon szigorúak, nagyon korlátozók, de azt reméljük, hogy a gyakorlatban mindig méltányosak lesznek.

Két kérdést fogadott el az én javaslataimból a kormányzat. Az egyik az elbocsátás lehetősége a minősítést követően. Nagyon szigorúnak találtuk többen is azt a feltételrendszert, hogy ha már az első minősítés nem annyira megfelelő, akkor el lehessen bocsátani a szolgálati viszonyban állót. Az enyhébb rendelkezések kerültek be ebbe a javaslatba, úgyhogy én már azt köszönöm, hogy egyáltalán tudtuk befolyásolni a tárca álláspontját.

Végül pedig, amit megköszönök, hogy akceptálta a tárca, ez pedig az, hogy a hivatásos állomány képviselői több gazdálkodó szervezetben betöltenek vezető tisztséget vagy felügyelőbizottsági tagságot, és a szakmailag felügyelt állami cégeken kívül e tisztségviselőknél meg kell szüntetni ezt a jogviszonyát. Nagyon liberális volt a javaslat, 2025. december 31-ig szeretne volna, én erre azt válaszoltam, hogy ha már ez az igény megszületett, akkor miért is kell erre öt évet várni, úgyhogy végül is egy sokkal rövidebb, de hatékonyabb időt határozott meg a tárca.

Azt kell mondjam, hogy mindig felüdülés különösen egy honvédelmi tárca után a belügyi tárca javaslatait tárgyalni. Reméljük, hogy mindaz, ami a tárca célja, az a jogszabályok által megvalósul, és mindaz, ami cél volt, az a polgárok érdekeit szolgálja. Köszönöm a figyelmüket. (*Szörványos taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(19.50)

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy ezt korábban képviselőtársaim is elmondták, egy igen terjedelmes, nagymértékű törvénymódosítással állunk itt szemben.

Egyrészt a hálózati és információs rendszerek biztonságának uniós jogharmonizációs célú módosítása, a létfontosságú rendszer elemek kijelölési eljárásának, szervezetrendszerének módosítása, továbbá tartalmaz számos jogkövető magatartást támogató módosítást is, amelyet külön üdvözlünk.

Másrészt a törvényjavaslat célja az eliminációs nyilvántartással kapcsolatos szabályozás megteremtése is. Továbbá megteremtésre kerül az eltűnt személyek, az ismeretlen holttestek és holttestrészek biometrikus adatainak, valamint az eltűnt személyek vér szerinti rokonainak DNS-profiljához köthető kezelésére vonatkozó törvényes jogalap, az ismeretlen holttestek azonosítása, illetve az eltűnt személyek felkutatása érdekében.

Módosításra kerül az arcképprofil-nyilvántartás forrásnyilvántartásának bővítése céljából az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvény is. A törvényjavaslat tartalmazza az úgynevezett NAVASZ-projekt, a „nemzeti adatvagyon szolgáltatásfejlesztés” projekt megvalósítása érdekében szükséges módosítások elvégzését, valamint számos olyan kisebb módosítást is tartalmaz a mostani törvényjavaslat, amik minimális szövegpontosító, egyszerűsítő jellegű és uniós jogharmonizációs módosítások, melyeket önálló törvényjavaslatban indokolatlan lenne tárgyalni, olyan kis mértékűek, olyan technikaiak, szövegszerűek és jogharmonizációs célúak.

A jelen törvényjavaslat elkészítését - ahogy ezt ellenzéki képviselőtársam is elismerte - komoly szakmai munka előzte meg, komoly egyeztetések, komoly felkészülés, ezért köszönetet is mondunk a Belügyminisztérium munkatársainak. A törvényjavaslat számos fejezetében az a közös pont, hogy mindegyik módosítás az állampolgárok és a hatóságok mindennapi életét egyszerűsíti, könnyíti meg, csökkentve a bürokráciát, az adminisztrációs terheket, valamint a magyar emberek biztonságát szolgálják.

Én személyesen minden olyan törvényjavaslatnak nagy és lelkes támogatója vagyok, ami a bürokráciacsökkentést vagy az adminisztratív terhek csökkentését célozza, hiszen azt gondolom, hogy bár rengeteg lépést tettünk meg az elmúlt években a bürokráciacsökkentés útján, még mindig vannak előttünk álló területek, ahol további lépéseket meg lehet tenni. Szerintem az állampolgárok életét azzal könnyítjük meg leginkább, ha számos adminisztratív terhet, főleg bürokratikus lépéseket leveszünk a vállukról, nem fárasztjuk őket ezzel, így az állami rendszer is hatékonyabban tud működni, és az állampolgároknak is könnyebb lesz az élete. Tehát minden olyan törvényjavaslatot nagy lelkesedéssel olvasok, ami adminisztratív vagy bürokráciacsökkentést tartalmaz.

A módosítások közül kettő, az emberek minden napjait érintő változást szeretnék kiemelni, a NAVASZ-projektet és a vezetői engedélyt érintő módosításokat. A NAVASZ-projekt célkitűzése, hogy bizonyos ügycsoportok esetében az ügyek elektronizálásával mind az ügyintéző, mind az ügyfél részéről jelentősen lecsökkenjen az ügyintézési idő. Ezáltal mind az állampolgárok, mind az ügyintéző hatóságok

jelentős időt, energiát takaríthatnak meg, csökkennek a terhek, és a korábbiakhoz képest több ügy is elintézhető lesz elektronikus formában. Az egyszerű, átlátható elektronikus ügyintézés Magyarországon ma már az ügyek széles körében elérhető, köszönhetően az elmúlt években végzett jelentős bürokráciacsökkentési munkáknak.

Én is üdvözlöm a közfoglalkoztatottak körében bevezetett változást. Varga-Damm Andrea képviselőtársam közalkalmazottakat mondott, de a közfoglalkoztatottakra vonatkozik ez a módosítás (*Dr. Varga-Damm Andrea: Jaj, bocsnat!*), amit a képviselő asszony által felsorolt érvek miatt is én is abszolút támogatok, és egyetértek ebben vele is.

Amíg 2010-ben egy egyszerű személyi okmány igénylése is végtelenül hosszú és bonyolult tortúrát vett igénybe, ráadásul szinte minden ügyintézés, okmány illetékköteles volt, addigra napjainkra a legtöbb ügyet kényelmesen online intézhetjük ingyenesen, egyszerű, átlátható és felhasználóbarát felületeken. A minél szélesebb körű elektronikus ügyintézés a jelenlegi veszélyhelyzetben különösen aktuális, amikor minimálisra kell csökkentenünk a személyes jelenléttel járó ügyintéзések számát.

A törvényjavaslat a vezetői engedélyhez kapcsolódó eljárások további egyszerűsítését szolgálja. 2021. február 1-jétől megvalósul az első vezetői engedély kiadására irányuló eljárás teljes mértékű elektronizálása. A módosítás célja, hogy a már kiállított vezetői engedélyt és a forgalmi engedélyt a belföldi járművezetés során a járművezető ne legyen köteles magánál tartani, az okmányok megléte a nyilvántartásból ellenőrizhető legyen. Folytatódik továbbá az illetékcsoökkentési tendencia, ezúttal az elveszített útlevelek pótlása esetén csökkentett tétel kerül majd megállapításra. Az elmúlt években ingyenessé vált többek között a felsőoktatási felvételi eljárás, az első jogosítvány megszerzése, a személyi igazolvány, a lakcímkártya és a diákigazolvány, valamint számos ügyintézési eljárás is illetékmentessé vált minden magyar állampolgár számára.

A KDNP-frakció támogatja a bürokráciacsökkentő, adminisztratív terheket csökkentő, informatikai rendszereket fejlesztő és az állampolgárok biztonságát erősítő törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó Tamás képviselő úr az MSZP vezérszónoka. Tessék!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Valóban egy nagyon nagy javaslatcsomag van előttünk, ugye, 37 - szerintünk - törvényből áll a salátatörvény, és ezek közül azért amikről beszélni is fogok, a döntő többsége egymástól jól elkülöníthető, teljesen különböző tárgykörben van, ráadásul olyan komoly eszközöket ad például a nemzetbiztonság területén, amik, azt gondoljuk, hogy megértek volna külön törvényt, külön vitát, és mint ahogy az eddigi, akár államtitkár úr expozéjából vagy az eddigi ellenzéki vezérszónoklatból is kiderült, a 15

percbe igen nehezen lehet összesűríteni még a jogos kritikákat is, nem azt, hogy ezt rendesen, érdemben ki tudjuk beszélni. Gyakorlatilag, ha a 37 törvény címét és az első két sort felolvassuk, eltelne a 15 perc. De akkor hadd emeljek ki pár, továbbra is számunkra kétséges dolgot!

Először is, hosszan nem fogok arról beszélni - és bocsássák meg ezt nekem -, ami támogatható. Kiemelem például az imént említett okmányokra vonatkozó egyszerűsítést vagy éppen a jogharmonizációs kérdéseket, vagy éppen a koherenciát, vagy egyéb más egyszerűsítést, deregulációt érintő kérdéseket. Ezek támogathatóak, nyilván ezt most külön nem fogom szóba hozni.

Ami szerintem fontos, hogy a parlamentben elhangozzon, az egyik a Terrorrelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, azaz a TIBEK tekintetében, hogy a felállításakor az ügyészség nyomós indok miatt maradt ki azon együttműködő szervek felsorolásából a nemzetbiztonsági törvényben, akikre kiterjesztették az új nemzetbiztonsági szolgálat elemző, tájékoztató és koordinációs tevékenységét. Ugyanis az ügyészségek nyomozótevékenysége jelentős részét képezi a rendvédelmi szervek állományába tartozó személyekkel és a mentelmi joggal rendelkező személyekkel - itt egyáltalán nem elsősorban magunkról, képviselőkről, bírálókról, ügyészekről beszélek elsősorban - szemben lefolytatott eljárások. Tehát nyilvánvalóan súlyosan sérthetné az az eljárások érdekét, ha például - és ez nyilván az egyeztetésen is elhangzott kritikaként - a nyomozó ügyészek, ha egy rendőrré, ha egy hivatásosra dolgoznak rá, akár korrupciós bűncselekmény miatt is, egy másik rendvédelmi szerv ehhez az adathoz, információhoz hozzájutna, hogy ez a titkos nyomozás, titkos felderítő munka vele szemben folyik.

Ezt önök a törvényjavaslatban úgy kívánják megoldani - mert azt elismerik, hogy ez problémát okoz -, hogy nemzetbiztonsági, legdurvábban a polgárok magánéletét is és mindenféle garanciális védettségét sértő titkosszolgálati eszközökkel kapcsolatos szabályozásba azt írják bele, hogy a két szerv együttműködési megállapodásban majd lefekteti, hogy milyen körű adatokat adnak át egymásnak, és milyen nem.

Ilyen tárgykörben továbbra is azt állítom, államtitkár úr, hogy lehet, hogy bonyolult szabályozás, lehet, hogy több idő kéne rá, lehet, hogy sokat kéne még rajta gondolkodni, vagy egy picit több energiát befektetni, de szerintem nonszensz, hogy az egyik legfontosabb garanciális szabályokkal körülvett tárgyban a titkosszolgálati eszközök használata, és az, hogy ezeket az információkat ki kivel osztja meg, ebben a témakörben beírunk egy kétharmados törvénybe egy olyan mondatot, hogy majd ezek egymás között megállapodnak, hogy mit osztanak meg egymással, meg mit nem. Ennyi erővel állhatna az egész nemzetbiztonsági törvény ebből az egy passzusból, hogy majd mindenki mindenről megállapodik, azt csókolom. Szerintem ez nem jó, államtitkár úr, és továbbra is azt javasoljuk, hogy ez ne maradjon így. Nem lehet a mindenkori rendőri vagy TIBEK-vezetőre és a mindenkori legfőbb ügyészre bízni azt,

hogy milyen megállapodásokat köthetnek. A magyar Országgyűlés szerintem a polgárai védelmében ezt a garanciális szabályt egy ilyen elnagyolt mondattal nem adhatja ki a kezéből. Nekünk ez a meglátásunk.

A kibervédelem a XXI. század egyik legfontosabb stratégiai kérdése, ebben is egyetértünk; abban is, hogy a nemzetbiztonsági szolgálatoknak nagyobb eszközt kell adni arra, hogy meg tudják védeni az államot, vagy akár konkrétan meg tudják védeni az állampolgárok életét és biztonságát bizonyos támadásokkal szemben.

(20.00)

Ebben a tekintetben a javaslat a nemzetbiztonsági törvény 8. § új (7) bekezdésének b) pontjában nagyon erőteljes eszközt hoz a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat kezébe, hiszen a támadásokkal szembeni aktív fellépés lehetőségének megteremtése önmagában nem kifogásolható, ugyanakkor az alkalmazásának törvényi feltételeiről a tervezetben foglaltaktól részletesebben indokolt rendelkezni. Ennek szükségességét jól mutatja, hogy miközben az Ibtv. igen szélesen meghatározza például a fenyegetés, a kockázat, a biztonsági esemény fogalmait, addig a nemzetbiztonsági törvény még az aktív fellépés feltételeinek és az igazolásul szolgáló támadás körülírását sem tartalmazza. Biztos marha unalmas, ahogy így mondom, próbálom magyarul mondani, hogy mindenki értse. Tehát nincs benne a törvényben az, hogy mi az az eset, amikor a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat ezeket a nagyon erőteljes eszközöket használhatja, míg egyébként az Ibtv.-ben ezek konkrétan meg vannak határozva, hogy mit ért a költő ezeken az eseteken. Addig így csak úgy általában egy támadás. De hogy mi az a támadás, mikor éri el azt a szintet, azt nagyjából az dönti el, aki ezt az eszközt használhatja. Ebben is jó lett volna még valamilyen garanciát belerakni.

Ugyancsak az információbiztonsággal és kibervédelemmel van összefüggésben az Ibtv.-be iktatott rendelkezés, ez a 146. §-a a javaslatnak, ami szerint a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat vagy a Katonai Nemzetbiztonsági Hivatal - attól függően, hogy polgári vagy katonai jellegű a támadás - 90 plusz 90 napra elrendelheti annak az elektronikus hírközlő hálózat útján továbbított adatnak vagy egyéb, információs társadalommal összefüggő szolgáltatásnak az ideiglenes hozzáférhetetlenné tételét, amely a magyar kibertér biztonságára fenyegetést jelent, és amellyel kapcsolatban az eseménykezelő központ biztonsági eseménykezelést folytathat.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Itt jegyzem meg, hogy a honvédelmi résznél én is átsiklottam az egyeztetésen, de jobban elolvastam azt a javaslatot, államtitkár úr, ami azt mondja, hogy honvédelmi érdeket sért vagy veszélyeztet, ebben az esetben kétszer 90 napra bármilyen adatot vagy adatot

közli szolgáltatót, azaz szerveret, internetszolgáltatót, az egész Telekomot, bármit le lehet kapcsolni. Az számomra például biztos, hogy elfogadhatatlan, hogy honvédelmi érdeket sért vagy veszélyeztet.

Egy olyan országban élünk, ahol a képviselőtársunk azért áll büntetőbíróság előtt, mert országgyűlési képviselőként egy nem nyilvános honvédelmi adatot az ügyészség szerint nyilvánosságra hozott, nyilván az ő megítélése szerint nem ő hozta nyilvánosságra, de ezért büntetőbíróság előtt áll országgyűlési képviselőként, hogy most akkor melyik katona, vagy nem az a katona, vagy annak a katonának a gyereke volt vagy nem volt ott. Egy olyan időszakban, ahol országgyűlési képviselőként folyamatosan kvázi fenyegetnek minket, hogy ne is érdekeljen minket, de ha meg is tudjuk, ne merjük nyilvánosan megmondani, hogy mi a Magyar Honvédség tényleges létszáma, mert az a honvédelmi érdeket sérti, abban az esetben nekem ez a kifejezés teljesen parttalannak tűnik, hiszen - még egyszer - ezen törvény alapján, ha valaki honvédelmi érdeket sért vagy csak veszélyeztet, kétszer 90 napra le lehet lóni azt a szolgáltatást, szolgáltatót, szerveret, internetes portált, gondolom, bármit, ami veszélyeztet, mondjuk, esetleg azért, mert megír egy cikket a honvédséggel kapcsolatban, ami nem tetszik. Ebből a szövegből nem derül ki, államtitkár úr, még egyszer mondom.

Ami az ideiglenes jelleget illeti: valaki elárulja nekem, hogy kétszer 90 nap hol ideiglenes? Az internetes szolgáltatás tekintetében kétszer 90 napra ellehetetleníteni a szolgáltatást a bolygó melyik részén tekintik ideiglenesnek? A kétszer 90 nap, az fél év, az alatt bármelyik vállalkozás tönkremegy, az végleges. Hogy milyen célból és miért akarják ezt az eszközt használni, arról hallhattunk ott bent, de azt inkább hadd ne mondjam most itt el nyilvános ülésen, azzal se értek egyet. Szerintem nem lehet a jogalkotást és a jogalkalmazást furkósbotként használni senkivel szemben.

Ha valaki megtámadja hazánkat, és ideiglenesen el kell lehetetleníteni azt a szolgáltatót, az nem kétszer 90 nap. Ott az egyeztetésen is elhangzott, hogy ezek percekig, órákig, maximum egy vagy két napig tartó támadások. Hogy ezért miért kell törvényben 180 napos lehetőséget adni, ezt továbbra sem értjük, és nem is tudjuk elfogadni, még egyszer mondom, az ideje miatt, nem azért, mert van ilyen intézmény; az ideje parttalan számunkra.

A következő témakör, amiben biztos nem fogunk egyetérteni, az a létfontosságú rendszerekkel kapcsolatos új szabályozás, amiben a javaslat 136. §-a az Lrtv. kiegészítéséből a különleges jogrend honvédelmi törvényben és katasztrófavédelmi törvényben meghatározott szabályaitól eltérő speciális rendelkezéseket állapít meg a létfontosságú rendszerek tekintetében, amelyek gyakorlatilag korlátlan beavatkozási jogosultságot adnak a kormánynak. A javaslat szerint a delegált kormányzati összekötő szakemberek - megint megjelennek, ez egy nagyon nagy divat mostanában - feladat- és hatáskörét, az érintett létfontosságú rendszer együttműködési kötelezettségének tartalmát, valamint felügyelete átvételének feltételeit és

rendjét teljes egészében kormányrendelet fogja majd valamikor megállapítani. Tehát ma a parlament csak azt mondja, hogy a jövőben a kormány azt csinál, amit akar.

Majd rendeletben szabályozza, hogy ezeknek a cégeknek, amelyek magáncégek és állami cégek is, létfontosságú rendszer, talán mindenki érti, energetika, alapvető szolgáltatások biztosítása - még egyszer mondom, nagyon komoly magáncégek is vannak benne -, ezek feletti felügyeletet a kormány hogyan és miként fogja átvenni, az a törvénybe nem kerül bele, hanem rendeleti úton majd azt csinál, amit akar. Nem tudunk vele egyetérteni. Tehát mi azt gondoljuk, hogy ezt valamilyen korlátok közé kellene szorítani.

Elhangzott az a szerintünk cinikus válasz az egyeztetésen, hogy hát, most miért mondjuk ezt, ezek legalább törvénybe kerülnek, és ezek további korlátokat fognak jelenteni, hiszen jelenleg az itt a parlamentben elfogadott felhatalmazási törvény értelmében a kormány ma azt csinál, amit akar. Ezt csak azért szerettem volna itt is idézni, mert ezt sokan a kormánypárti képviselőtársaim közül meg a kormánytagjai közül egyfolytában próbálják tompítani meg azt mondani, hogy az ellenzék nem mond igazat. De hát a hétpárti egyeztetésen maga a Belügyminisztérium fejezte ki érvként, hogy gyakorlatilag ma a kormány azt csinál, amit akar bármely területen, ez egyébként így van, örülünk neki, hogy ez most legalább törvénybe kerül.

Államtitkár úr, nem örülünk neki, mert egyébként a Covid-törvény addig adja ezt a lehetőséget a magyar kormánynak, amíg a kormány ezt vissza nem vonja, de előbb-utóbb, gondolom, csak vége lesz, ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása pedig minden következő időszakban lévő rendkívüli veszélyhelyzetben vagy rendkívüli helyzetben a kormánynak ezt a korlátlan jogkört odaadja, hogy a legfontosabb cégek fölött átvegye az irányítást. Mi ennek nem látjuk az értelmét.

A közfoglalkoztatással kapcsolatban, kimondottan csak a közfoglalkoztatás és a nemzetbiztonsági megbízhatósági vizsgálat kapcsán: államtitkár úr, szerintem, vagy nem tudom, nem biztos, szerintem a parlament többsége egyetért azzal, hogy Magyarországon is jó lenne olyan rendezett, szép portákat látni, mint a tőlünk, mondjuk, nem olyan távoli Ausztriában. Ehhez, amilyen eszközöket föl tud használni az állam, a kormány, az Országgyűlés, azt érdemes használni. Én azt állítom, azon túlmenően, hogy a jogi problémáit is mindjárt elmondom, hogy ez egy teljesen alkalmatlan eszköz.

Ha valaki nekem megmondja, hogy attól, hogy mondjuk, derékig ér a gaz K. József háza előtt, és ő azt nem vágja le, ezért elveszem tőle a közmunkát és azt a lehetőséget, hogy bevételhez jusson, hogyan fog el-tűnni a gaz K. József háza elől; mert ha K. Józsefet megbüntetem, aki, mondjuk, nem fizeti ki - egy kicsit rendpárti lesz a dolog, amit mondok, de így gondolom -, és ezért közérdekű munkában odaviszem K. Józsefet, és levágatom vele a saját háza előtt a füvet, akkor legalább le lesz vágva a fű. Jelen javaslat szerint

se a fű nem lesz levágva, se K. József nem kap lehetőséget arra az életében, hogy egyáltalán egyről a kettőre jusson.

Szerintünk alkalmatlan eszköz, ez a legnagyobb bajunk vele. Nem az, hogy nem szeretnénk, ha az ország ilyen szempontból előrébb tudna lépni. Jogilag meg az a probléma, hogy három évvel ezelőtt hajította ki ez az Alkotmánybíróság ezt a javaslatot úgy, ahogy van. Nem tudom, azon kívül miben bíznak, hogy cserelgették az Alkotmánybíróság tagjait. Nagyon kíváncsiak leszünk, hogy három év alatt bármi változott-e ebben.

Végezetül a megbízhatósági vizsgálattal kapcsolatban, ami kiterjeszteni további területekre: elmondtuk, hogy aki hisz ezekben a megbízhatósági vizsgálatokban, annak biztosan tetszik ez a javaslat. Mi az első perctől kezdve azt mondtuk, hogy amíg a megbízhatósági vizsgálatot, ami azt jelenti, hogy bűncselekménnyel provokálva lehet rendőrököt, rendvédelmi szervek munkatársait korrupció csapdájába rakni, és megnézni, hogy hogy viselkedik, amíg ez a szabály, államtitkár úr, az államtitkárokra, a miniszterekre, a miniszterelnökre és népi zenekarának a környezetére, oligarcháira nem terjesztődik ki, addig szerintünk teljesen indokolatlan a rendvédelmi állományt ezzel vegzálni.

Szerintünk ott kellene kezdeni, ahol valódi korrupció van. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki sorokból.)*

(20.10)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Én is köszöntöm újból képviselőtársaimat. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hadd kezdjem államtitkár úr bevezető mondataira egy pontosítással. Államtitkár úr, nem volt hétpárti egyeztetés a Belügyminisztériumban, maximum hatpárti volt. Ezt azért tudom, mert a Demokratikus Koalíció nem volt jelen ezen az egyeztetésen. Ez egy nagyon fontos dolog. Ön úgy kezdte a mondandóját, hogy hétpárti, és a Magyar Távirati Iroda ezt fogja leírni. Úgyhogy kérem majd, a záró szavában pontosítsa, hogy hatpárti, de lehet, hogy még ennél is kevesebb párti volt. Nem azért nem mentünk el az egyeztetésre, mert udvariatlanok vagyunk, hanem azért, mert voltunk már ilyen egyeztetésen, és pont semmit nem ért. Pont semmit nem ért!

Úgy látom, ellentétben néhány ellenzéki képviselőtársammal, hogy most is ugyanez a helyzet, hogy egy-két ügyben hajlandóak engedni, de a minimálisat, egyébként pedig a legfontosabb kérdésekben nem hajlandóak a törvény benyújtása előtt, a törvény elkészítése előtt megkérdezni az ellenzék véleményét ezekben az ügyben. Nyilván úgy vannak ezzel, hogy kétharmaduk van, úgyis át fognak nyomni

mindent az Országgyűlésen. Éppen ezért nagyon elegánsan elbábozzák az ellenzékkel való egyeztetést, de igazából nem egyeztetnek, mondom, ezt már tapasztaltam.

Mi úgy gondoljuk, hogy ez a törvényjavaslat 37 törvényből áll. A Fidesz vezérszónoka 38 törvényről beszélt, ő már lehet, tudja, hogy van még egy plusz törvénymódosítás, amit terveznek benyújtani. Mindenesetre szerintünk megtévesztő a törvényjavaslat címe, mert azt mondja, hogy egyes törvényeknek a polgárok biztonságát erősítő módosításáról szóló törvényjavaslatról van szó. Szerintünk ez egy nagyon csúnya salátatörvény. A módosuló törvények között olyan nagy koherencia nincsen. Nem látunk olyan egyértelmű koncepciót, elérendő célt, ami mentén maga a javaslat felépülne. Csak néhány olyan törvényjavaslat van, amelyik köthető a polgárok biztonságához. Sokkal inkább azt érzékeljük, a Belügyminisztérium úgy érezte, hogy van neki elmaradása, ezért mindent ebbe az egy törvényjavaslatba zsúfolt bele. Ha jól olvastam, maga az indoklás is nagyjából 13 nagy, egymástól eltérő és egymástól független témakört jelölt meg módosításként. Ezek mindegyike megérne vagy legalábbis jelentős része megérne egy külön törvényjavaslatot, és mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy a vezérszónoki felszólalásokból senki, beleértve a nyilván sokkal informáltabb, a törvényjavaslatot nálunk sokkal jobban ismerő kormánypárti képviselők sem tudtak kitérni valamennyi törvénymódosításra.

Én is csak néhányat szeretnék említeni, amelyekről egyébként képviselőtársaim már beszéltek. Az első a 11. §-ban az úgynevezett megbízhatósági vizsgálat. Talán nem újdonság, hogy ahogy korábban sem, most sem támogatjuk ezt a paragrafust. Azért nem támogatjuk, mert ugyanazt gondoljuk, mint sokan ebben az országban. A korrupció visszaszorításának az állami rendszeren belül ez láthatóan nem jó eszköze, és azért nem jó eszköze, merthogy egyébként éppen önközött ülnek olyanok, akik korrupció gyanújával álldogálnak most hamarosan majd bíróság előtt. Nem a megbízhatósági vizsgálat az, ami csökkenteni fogja a korrupciót az állami szinteken, hanem egy magatartás-változás. Az önközött magatartásának változása a feltevéle. Erről viszont nem szerepel a törvényjavaslatban egyetlenegy szó sem.

Szintén egy következő pont, amiről beszélni kell, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat feladatainak bővülése. Én azt nagyon nagy mértékben támogatom, hogy a kibertbiztonság kérdésével foglalkozunk. Talán államtitkár urat ez nem lepi meg, a honvédelmi tárcát is mindig ezzel ostromoztam, hogy foglalkozzunk a kibertérből jövő támadásokkal. Egyébként a NATO maga is nagyon erőteljesen foglalkozik ezzel a kérdéssel. Én fontosnak tartanám azt, hogy egy elég erőteljes állami szintű koordináció legyen ezekben az ügyekben, ahol nyilván a kritikus infrastruktúrát és a kritikus infrastruktúra mellett az állampolgárokat is védi.

Ugyanakkor úgy érzem, talán abból adódik, hogy ezen a területen az államapparátus úgy általában még nincsen annyira felvértezve a tudással, hogy nagyon pontosan meghatározná, mi is például az a konkrét

kockázat, fenyegetés, támadás. Államtitkár úr, ebben a kérdésben a NATO parlamenti közgyűlésében sok vita folyt közöttünk, de nem is vita, inkább beszélgetés folyt különböző képviselőkkel, illetve a NATO képviselőivel arról, hogy bizony egy olyan világ érkezett már el, ahol olyan személyek tudására van szükség a kibertérből érkező támadások és kockázatok elhárítására, akik nem köztisztviselők és közalkalmazottak, akik nem beszélnek ezt a nyelvet, sőt hozzáteszem, lehet, hogy megbuknának egy nemzetbiztonsági ellenőrzésen. Ez egy nagy probléma. Ezt valamilyen úton-módon az államapparátusnak kell majd tudni kezelni.

Talán érdemes lenne, azt gondolom, a Belügyminisztérium állományának vagy éppen a magyar rendőrség azon tagjainak beszélgetni ezzel a fiatalabb generációval, akik nagyon máshogy néznek a kibervilágra, és akik egyébként segítségünkre tudnak lennie ezekben az ügyekben. Ők pontosan meg tudják mondani azt, hogy hol sebezhető akár a kritikus infrastruktúra, hogy mit jelent a támadás, hogy milyen típusú támadásról van szó, hogy milyen típusú kockázatról van szó. Azt kell hogy mondjam, ők nagyon máshogy néznek ki, mint a Belügyminisztérium munkatársai, nagyon máshogy öltözködnek, és nagyon máshogy beszélnek. Valószínűleg sem ön, sem én nem értjük azt a beszédmódot, ahogyan ők beszélnek egymással, de ők azok az emberek, akik rendelkeznek azzal a tudással, hogy meg tudják határozni, mi az a kockázat például egy kritikus infrastruktúra esetében. Úgyhogy nekem az lenne a javaslatom, hogy a törvényalkotói szándékot is értve, ki kell lépni a kibertér tekintetében a megszokott jogalkotási világból, és kell ezekkel az emberekkel beszélgetni, mert ők pontosan meg fogják tudni határozni, hogy mit jelent a kockázat, mit jelent a támadás, mik azok a szükséges intézkedések, merthogy így meglehetősen elnagyolt maga a törvényjavaslat.

A 23. §-ban beszélnek először a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központról, és ehhez szorosan kapcsolódik a 24. §. Erről több képviselőtársam is beszélt már. A TIBEK létrejöttét, emlékszem, az első alkalommal még sikerült megakadályozni, de aztán utána belügyminiszter úr erősebbnek bizonyult, mint a házelnök úr ezekben az ügyekben, és létrejött ez a nagy, monstre társulat, ez a nagy, monstre központ, amit akkor sem támogattunk. Most azt gondoljuk, hogy az ügyészség szerepe erősödni látszik ebben a történetben, és ezt egyáltalán semmilyen módon nem tudjuk támogatni.

A 28. § kimondja, hogy a Nemzetbiztonsági Szolgálatok külső engedély alapján mit tehetnek, információs rendszerben kezelt adatokat titokban megismerhetnek, az észlelteket technikai eszközzel rögzíthetik, lakásban, egyéb helyiségben, s a többi, s a többi, milyen tárgyakat helyezhetnek el, valamint az információs rendszerbe beavatkozhatnak. Tessenek már nekem megmondani, ez mit jelent. Mit jelent az, hogy információs rendszerbe beavatkozhatnak? Én értem, hogy külső engedély alapján, de mégis ez egészen pontosan mit jelent? Oda fotót tehetnek be? Oda szöveget tehetnek be? Mit jelent? Ezt szerintem nagyon-nagyon fontos dolog lenne tisztázni.

A 29. §-t üdvözölni szeretném. Bővítik végre a nemzetbiztonsági ellenőrzés alá eső személyek körét, méghozzá a külképviseleti vezetőket. Feltételezem, hogy ez a Kaleta-paragrafus, Kaleta Gábor korábbi nagykövet pedofilbotránya kapcsán került ez be. Korábban is szorgalmaztuk, hogy legyen valamiféle ellenőrzés. Amikor bizottsági ülés volt erről, akkor még nagyon máshogy nyilatkoztak az illetékesek, de én örülök, hogy ez a paragrafus bekerült a törvényjavaslatba.

A következő paragrafus, amiről szeretnék szót ejteni, a 106. §, a közfoglalkoztatásról szól, amely azt mondja, hogy az álláskeresőt három hónap időtartamra ki kell zárni határozatban a közfoglalkoztatásból, ha a közvetlen lakókörnyezetének rendezetlen az állapota.

(20.20)

Államtitkár úr, én tökéletesen osztom azoknak az álláspontját, akik azt mondják, hogy Magyarországon az lenne a kívánatos, ha valamennyi állampolgár megfelelő lakhatással rendelkezne, azok a házak, lakások, amelyekben laknak, közművesítettek lennének, összkomfortosak lennének. A helyzet az, hogy ma Magyarországon nem ez a helyzet. Nem ez a helyzet. Én annak is nagyon örülnék, egyetérték önnel, és mindazokkal, akik azt mondják, hogy milyen jó lenne, ha Magyarország olyan lenne, mint Ausztria. Én is nagyon örülnék, ha Magyarország olyan lenne, mint Ausztria, mert akkor néhány paragrafust be se tehetek volna ebbe a törvényjavaslatba, de sajnos nem olyan, mint Ausztria.

Osztom Harangozó képviselő úr azon álláspontját, hogy ez a problémát nem fogja megoldani. Tehát ezekkel a kvázi büntetési eszközökkel ezt a dolgot nem lehet megoldani. Miközben a céllal egyetértünk, szerintem nincs ebben a parlamentben olyan, aki ne mondaná azt, hogy vágja le mindenki a füvet, legyen rend és legyen takaros. Hozzáteszem, nagyon szeretném, ha ez igaz lenne az állami földterületeken a parlamenti levágásával kapcsolatban, és szeretném, ha takaros helyzet lenne a vasút mentén a szemét összegyűjtésével kapcsolatban, és még lehetne sorolni. Ez mind nagyon jó lenne.

Én azt gondolom, hogy beszélgetéssel, párbeszéddel lehet ezeket a dolgokat megoldani, rávenni arra embereket, hogy bizonyos dolgokat tegyenek meg. Az biztos nem fogja segíteni a „tisztá udvar, rendes ház” projektjüket, ha ezeket az embereket kizárják a munkából. Ráadásul, és ez való igaz, a magyar Alkotmánybírósága mondta ki a 30/2017-es határozatában, hogy ez bizony diszkrimináció. Attól, hogy önök beleírják a törvénybe, hogy nem az, meg hogy nincs igaza az Alkotmánybíróságnak, én ezt értem, csakhogy ez valószínűleg megint menni fog az Alkotmánybíróságra, és olyan furcsa lesz, hogy eltelt nem egészen három év, és az Alkotmánybíróság meg fogja változtatni az álláspontját. Még akkor is, ha megváltozott az alkotmánybírók személye. Szerintem az Alaptörvényben, amely gránitszilárdságú, de

sokszor módosították, én nem emlékszem olyan módosításra, amelybe beleírták volna, hogy ez lehetséges.

Hozzáteszem, a cél, hogy Magyarország tiszta legyen, hogy Magyarország ne legyen szemetes, hogy szelektíven legyen gyűjtve a hulladék, hogy ne dobjanak el szemetet az emberek az erdőben a védett területen, az nagyon jó. Én nagyon örülnék, ha ez például korábban Mészáros Lőrinc-re is vonatkozott volna, és nem szennyezné a Mátrai Erőmű környékén az ott élők mindennapjait. Szerintem ez nagyon fontos dolog. Ez mindenkire kell hogy vonatkozzon. Én ezt támogatom. Szerintem próbáljanak más megoldást találni erre a dologra.

A 136. §, amely a különleges jogrend esetében alkalmazható eljárásokról szól, lényegében - ahogy itt már említésre került - a 86/2020. kormányrendeletük törvénybe iktatása. Én azt tudom támogatni, és a DK is el tudja fogadni, hiszen van korábbi kormányzati tapasztalatom, hogy bizonyos esetekben kell hogy az állam segítse a különböző cégeket annak érdekében, hogy normális, gördülékeny munka legyen. Csak azt nem értem, hogy ehhez miért kell különleges adatot megismerniük olyanoknak, akiknek alapvetően nincs cégirányítási gyakorlatuk. Mert hiába mondják, a kiküldött fegyveres és rendvédelmi szervek dolgozói, akik kimentek alezredesi, ezredesi rendfokozattal akár a különböző energetikai cégekhez, akár a nagy áruházakhoz, életükben nem láttak még egy multinacionális céget működni.

Tehát nem tudják, hogyan kell ezt működtetni. Igazából bele se szólnak a cég működtetésébe, de nem is ez a dolguk, államtitkár úr, hanem az a dolguk, hogy elősegítsék, hogy például az élelmiszer-elátás akadálymentes legyen Magyarországon. És ha ehhez kell állami segítség, akkor kvázi összekötőként ezek az állami alkalmazottak, jelen esetben akár rendőrök, katonák, megadják a segítséget. De ehhez miért kell megismerni banki titkot meg üzleti titkot? Ahhoz, hogy bejöjjön egy kamion paradicsom, nincs szükség arra, hogy ismerjék, hogy ki mennyit keres egy cégnél. Ahhoz arra van szükség, hogy a cégvezető mondja az összekötő tisztnek, hogy ott áll a kamionunk a határon, és nem tudunk bejönni, mert olyan intézkedéseket hoztak, ami miatt nem tudnak bejönni. Ehhez nem kell ismerni az üzleti titkokat. Én szerintem túlságosan széles az így megismerhető adatok köre.

A 146. §-ban - erről már szó esett - az információbiztonságról szóló törvény módosítása van, ahol el lehet rendelni az ideiglenes hozzáférhetetlenné tételt. Ennek végrehajtását a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szervezi, ellenőrzi és bírságot szabhat ki. Azt szeretném mondani, hogy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság mindennek tekinthető, csak független állami szervnek nem. Az az önök újabb kis szerve, az egy fideszes társaság. Én azt gondolom, hogy biztosan vissza fognak élni ezzel a lehetőséggel.

Végül a rendvédelmi alkalmazottak teljesítményértékelése kapcsán szeretném elmondani, államtitkár úr, hogy én értem a szándékot, de ez egy meglehetősen szubjektív dolog. Ezek miatt és sok más miatt az

önök által benyújtott salátatörvény nem támogatható. Köszönöm szépen. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ilyen késői órán mindenképpen törekedni fogok arra, hogy elkerüljem az ismétléseket, hiszen képviselőtársaim nagyon részletesen, paragrafusról paragrafusra értékelték ezt a jogszabályt. Ugyanakkor néhány dologra szeretnék ráerősíteni.

Mindjárt azzal kezdem, hogy beszéltek képviselőtársaim a Belügyminisztériumban tartott egyeztetésről. Ez ötpárti egyeztetés volt, de ez nem a Belügyminisztérium hibája volt, én is kaptam meghívót, amit köszönettel vettem, de az utolsó pillanatban kellett egyéb irányú elfoglaltságok miatt lemondanom a részvételt. E tekintetben egy picit vitatkoznék Vadai képviselő asszonnyal, és sokkal inkább egyetértek Varga-Damm Andrea képviselő asszonnyal, hogy a Honvédelmi Minisztériummal összevetésben a Belügyminisztérium sokkal konstruktívabb. Ebben a helyzetben már a szándékot is értékeljük, hogy vannak ilyen egyeztetések, amely egyeztetések általában érdemi egyeztetések, még ha viszonylag ritkán is jutunk egyezségekre. Én is jártam már úgy - és ez mindenképpen pozitívum a Fidesz elmúlt tízéves kormányzásának a mérlegében -, hogy volt már olyan javaslatom, amit beépítettek jogszabályba és elfogadtak, akár még a jogszabály benyújtása előtt is. Tehát azt mindenképpen szerettem volna elmondani, hogy ég és föld a különbség a Belügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium hozzáállásában. A Fidesz-kormányzati struktúrában mindenképpen a jó példák közé sorolandó ez a hozzáállás.

Ugyanakkor mivel nem tudtam részt venni ezen az egyeztetésen, próbáltam érdeklődni képviselőtársaimnál, akik ott voltak, mert nem minden információ került ki. Varga-Damm Andrea képviselő asszony is utalt az atomenergiával kapcsolatos jogszabály-módosításokra. Azt szeretném kérni államtitkár úrtól, hogy ha van rá lehetőség, ne csak a zárszóban reagáljon erre, mert én konkrét kérdéseket is szeretnék feltenni, és szeretném, ha a vita közben egy kis pontosítást kapnánk erre vonatkozóan.

Mint már mondtam, szeretném elkerülni az ismétléseket, ugyanakkor egy picit ráerősítenék egy konkrét problémafelvetésre, amivel valószínűleg némi vitát fogok generálni, mondjuk, Varga-Damm Andrea képviselő asszonnyal bizonyosan. Azt megállapíthatjuk, hogy nem a célok tekintetében van vita, hanem abban, hogy ez az eszköz alkalmas-e a célok elérésére. Itt a már többször említett közfoglalkoztatással kapcsolatos rendelkezésről van szó. Egész pontosan, ahogy azt már idézte képviselőtársam, itt arról van szó, hogy az álláskeresőt három hónapra ki kell zárni a közfoglalkoztatás lehetőségéből, ha a lakókörnyezete rendezetlen. Már Harangozó képviselő úr is

pedzegette, hogy néhány éve is volt egy ilyen próbálkozás, de az Alkotmánybíróság 2017-ben valóban megsemmisítette azt a rendelkezést, 2017. november 15-én hatályukat veszítették ezek a rendelkezések.

Érdemes egy kicsit belemenni abba, hogy mi volt akkor az Alkotmánybíróság indoklása. Megállapították, hogy a közfoglalkoztatottak esetében az elsődleges munkaerőpiacra történő átvezetés a cél. Már a jogalkotói elképzelés is az volt, azt feltételezte a jogalkotó is, hogy alapvetően a rászoruló csoportokat érinti a közfoglalkoztatás, s hogy tipikusan nehéz anyagi helyzetben lévő, a társadalom legkiszolgáltatottabb rétegeihez tartozó személyekről van szó; ugye, a minimálbérnél is alacsonyabb a közfoglalkoztatási jogviszonyban megkereshető összeg. Az Alkotmánybíróság álláspontja akkor az volt, hogy nincs semmiféle észszerű indoka annak, hogy az álláskeresőket pusztán ilyen különleges életvezetési előírások miatt megkülönböztessék. Arra a következtetésre jutottak, hogy a vagyoni helyzet szerinti rejtett diszkrimináció esete áll fenn egy ilyen rendelkezés kapcsán, és semmiképpen nem indokolható, hogy a munkavégzéstől független lakókörnyezeti feltételekhez kössék ezt a lehetőséget. Azt gondolom, hogy itt ugyanezzel a helyzettel szembesülünk. Szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy hogyan viszonyulnak ehhez a kérdéshez, számítanak-e arra, hogy az Alkotmánybíróság ugyanerről a kérdéstről most majd másképpen fog rendelkezni.

Szeretném aláhúzni azt, amire képviselőtársaim már utaltak, hogy itt nem a céllal vitatkozunk. Varga-Damm Andrea képviselő asszony is azt mondta, hogy ez mindenképpen üdvözlendő. Nagyon jó lenne minden eszközt felhasználni arra vonatkozóan, hogy szebb legyen a környezet, és ezt valóban el is lehessen érni.

(20.30)

Ugyanakkor ez az eszköz jól láthatóan alkalmas, és most itt ezeket a korábban elhangzott érveket nem szeretném megismételni, ugyanakkor látszik az, hogy konkrétan az elérendő cél tekintetében vannak egyéb lehetőségek, amelyekkel már lehetne élni. Ugye, például a hulladékfelhalmozás kapcsán a hulladékokról szóló törvény lehetőséget ad erre, hasonlóképpen a balesetveszélyes építmények tekintetében az építési szabályozások is lehetőséget adnak, a gyom kapcsán az eredeti javaslatban az szerepelt, hogy a terület nagy részét gyom fedi, erre is vannak különböző jogszabályok, hogy ezzel is lehet élni, illetve az önkormányzatoknak vannak olyan lehetőségeik, számtalan lehetőségük van, amelyekkel megint csak helyi szinten lehetne kezelni ezt a problémát.

Itt mondjuk, a közösségi együttélés szabályaira vonatkozó, elég tág mozgástér, ami az önkormányzatok rendelkezésére áll, ezt a lehetőséget célozza, kezeli. Mi tehát nem értünk egyet azzal, hogy ugyan a céllal egyet lehet érteni, de hogy ez a fajta jogalkotás lehetőséget biztosít arra, és valóban, nem indokolja, hogy ilyen helyzetben, mondjuk, kizárják a közfoglalkoztatásból az érintetteket.

Úgyhogy ezt mindenképpen kockázatosnak és hibásnak tartjuk, arról nem is beszélve, hogy itt a jogszabálytervezetben elég pongyola fogalmazás volt a tekintetben, hogy mi számít rendezett környezetnek, vagy mi nem számít rendezett környezetnek, és azért ez mindenképpen aggodalomra ad okot a tekintetben, hogy pontosan a pongyola szabályozás miatt itt szubjektív értékítéletekre is lehet lehetőség, és ne forduljon elő, de elképzelhető, hogy ezek visszaélnek, és ilyen módon nagyon sokan... - vagy kerülhetnek emberek hátrányos helyzetbe. Ezt tehát semmiképpen nem tartjuk jónak, és mindenképpen örülnék annak, hogyha az államtitkár úr még a zárzó előtt reagálna erre röviden, hogy az alkotmányossági aggályokkal kapcsolatban miképpen és hogyan vélekednek most.

Akkor ami konkrét kérésem vagy kérdésem lenne: ugye, itt több ponton is foglalkozik a jogszabály, ez a salátatörvény az atomenergia használatával kapcsolatos kérdésekkel, a nukleáris létesítmények biztonságával, ideértve nemcsak az atomerőmű biztonságával, hanem a nukleáris hulladék-tárolók kérdésével vagy azok őrzésével kapcsolatban, illetve, ugye, itt a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartásával kapcsolatos beruházásokkal is.

Én erre szeretnék rákérdezni - mi is próbáltuk értelmezni ezeket a rendelkezéseket -, hogy pontosan mi indokolja ezeket, és hogy ezt így lefordítva kicsit konyhanyelvre hogyan kell értelmezni, és miért van szükség konkrétan ezekre az atomenergiát, nukleáris energiát, radioaktív hulladékok tárolását érintő módosításokra.

Tudjuk azt, hogy ez egy nagyon-nagyon forró kérdés, és sehol a világon nem megoldott a nagy aktivitású nukleáris hulladékok elhelyezése, a kiegészítő fűtőelemek és az ilyen nagy aktivitású hulladékok most is egy ilyen átmeneti tározóban vannak a Paksi Atomerőmű területén, illetve az országban a kis és közepes aktivitású nukleáris hulladéknak több tárolója és végleges tároló is van. Bataapátiban van már egy ilyen mélygeológiai tároló, ahol a kis és közepes aktivitású hulladékokat elhelyezik, nagyon régóta folynak kutatások Boda térségében a nagy aktivitású hulladékok kezelésére vonatkozóan, és itt-ott látni jeleit annak, hogy különböző jogszabályokban foglalkoznak ezzel a kérdéssel, itt, ebben a jogszabályban is a kiegészítő fűtőelemek és a nagy aktivitású hulladékok kezelésének nemzeti programjára is van utalás. Erre szeretnék pontosabban rákérdezni, hogy ezt a vitát, mondjuk, még itt tudjuk folytatni e tekintetben.

Összességében viszont azt tudom mondani, hogy én most konkrétan néhány dologra utaltam, de a módosítások, a javaslatban lévő módosítások jelentős részét indokoltnak és támogathatónak tartjuk. Ugye, itt néhány problémára felhívtuk a figyelmet, amelyben nem értünk egyet, de összességében én azt tudom mondani, hogy a javaslat jelentős része viszont támogatható, de mindenképpen szükséges látnunk, hogy például az atomenergia tekintetében mi a módosítási szándék, mi van emögött. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most két-perces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Keresztes Lóránt képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy az etalon az ellenzékkel történő egyeztetésben nem a honvédelmi tárca (*Derűtség az ellenzék soraiban.*), tehát az a nulla, ahhoz képest mindenki csak jobb. A honvédelmi tárca nemhogy nem egyeztet, hanem Harangozó képviselő úr, Varga-Damm Andrea alelnök asszony és jómagam több alkalommal írásban fordultunk a tárcához annak érdekében, hogy információkat tudjunk meg honvédelmi beszerzésekről, és ilyen információt soha nem kaptunk. Ön itt volt akkor, amikor az ez előtti törvényjavaslatnál a honvédelmi ügyekről vitatkoztunk, láthatta a hozzáállást. Azt gondolom, hogy a példa e tekintetben sokkal inkább az agrártárca, amellyel valóban lehet érdemi párbeszédet folytatni, és valóban lehet változtatásokat eszközölni.

Ezzel együtt mi elfogadjuk, mert tudomásul vesszük, hiszen nincsen más lehetőség, hogy van egy kormányzati szándék és akarat, amely így is, úgy is, nélkülünk is - mert, ugye, ezt hallottuk - átviszi az akaratát az Országgyűlésen, ez történik most is. Ha ez nem így lett volna, hanem meghallgatták volna az ellenzéki képviselőket, akkor ebben a salátatörvényben nem lenne benne a TIBEK, nem lenne benne a megbízhatósági vizsgálat, és a nemzetbiztonsági törvény módosítása, amely korábban mindig közös megállapodás alapján történt, nem történt volna meg az elmúlt három évben vagy az elmúlt tíz évben nem tudom, hányszor, anélkül, hogy az ellenzékkel egyeztettek volna.

Én tehát értem a jó szándékot, de a pokolba vezető út is jó szándékkal van kiköveztve. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Keresztes Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak adom meg a szót két percre.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék erre reagálni. Valóban nem a honvédelmi tárca az etalon, és én sem szerettem volna védelmembe venni a Belügyminisztériumot, de - és erre is utaltam - azért az elmúlt tízéves fideszes kormányzat stílusa és hozzáállása tekintetében, én azt gondolom, mindenképpen emelni, hogyha legalább vannak olyan egyeztetések, amelyeken részt vesz a miniszter (*Dr. Varga-Damm Andrea: Szuper!*), és úgy vesz részt a miniszter, hogy felkészül tartalmilag.

És, igen, ezeknek az egyeztetéseknek a jelentős része úgy ér véget, hogy nem jutunk egyezségekre, de legalább van lehetőség, és már volt példa arra, hogy befogadtak javaslatokat.

És igen, valóban, az agrártárca egy üdítő példa, és én is azt szeretném kérni akár a belügyminiszter

úrtól is - illetve Németh Szilárd államtitkár úr esetében nincsenek illúzióim -, hogy próbáljanak példát venni a tekintetben, hogy az ellenzéki képviselőket vagy az ellenzéki képviselők javaslatait úgy tekintsék, hogy azok jó szándékúak, és mi is a nemzet érdekeit szolgáljuk, és bízom benne, hogy akkor minél több olyan szavazás lesz, amelyben egyet tudunk voksolni, és együtt tudunk részt venni, esetleg még közösen is el tudunk fogadni javaslatokat. E tekintetben, én azt hiszem, azt is hangsúlyozni kell, hogy nem a Belügyminisztérium a rossz, a legrosszabb példa a jelenlegi kormányzati struktúrában. Köszönöm. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak két percben.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagyon röviden egy dolgot szeretnék jelezni, amit nem értettünk, tisztelt alelnök asszony, Vadai Ágnes. Százegzerszer el tetszett mondani honvédelmi bizottsági ülésen, hogy szeretné megtekinteni a honvédség új eszközeit, ugye, a repülőgépeket, a helikoptereket, és amikor lehetőség nyílt rá, tisztelt alelnök asszony, Kecskeméten, akkor pedig nem tetszett eljönni. Én tehát álszentnek tartom azt a hozzáállást, ami ön a Honvédelmi Minisztérium ügyében mondott. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most Vadai Ágnes, gondolom, megmagyarázza, miért nem volt ott a helyszínen. (*Derűtség.*) Öné a szó, kedves képviselő asszony.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem, Simon Miklós képviselő úr nem érti. Engem nem érdekelnek ezek a repülőeszközök, ilyeneket már láttam, engem a szerződések érdekelnek, meg hogy mennyibe kerülnek, képviselő úr, és ez nagy különbség. Én értem, hogy ön élvezzi a repülőgépek megtekintését, önnek vannak ilyen megtekintő kollégái a Fidesz-frakcióban, én láttam már ilyen gépeket, sokkal inkább fontosabb az, hogy milyen paraméterek alapján kötötték meg a szerződést.

Ugyan nem tartozom beszámolási kötelezettséggel, de engedje meg, hogy tájékoztassam önt arról, hogy aznap, amikor önök Kecskeméten jártak, én éppen a NATO tudományos és technológiai bizottságában ültem Svédországban, ahol az önök Gripen-beszerzéséről is érdeklődtem, mert hát kiderült, ugye, hogy annak idején az sem volt tökéletes, ahogy, úgy gondolom, hogy azoknak a business jeteknek és a repülőgépeknek a beszerzése sem, amelyeket ön valószínűleg látott - én nagyon örülök, hogy végre megismerkedett egy ilyen géppel.

Tudja, miben tudna nekem segíteni? Ha megmondaná, hogy ezek mennyibe kerültek. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, így az időpontok le lettek rendezve. Most Harangozó Tamás képviselő úr kapja meg két percre a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Simon Miklós alelnök úr hozzászólása inspirált engem is, hogy azért néhány dolgot tisztába tegyünk, még ha nem is annyira ezzel a törvényjavaslattal függ össze, de képviselőtársam itt a honvédelmi bizottság működésével meg a kormány működésével, átláthatóságával kapcsolatban kért ki magának néhány dolgot.

Először is: alelnök úr, ha egy országgyűlési képviselő közpénzből megvásárolt honvédelmi eszközöket meg kíván tekinteni, akkor az nem járja, hogy egy éven keresztül nem teszik neki ezt lehetővé, és az nem válasz, hogy egy vagy másfél év után van egy délelőtt, amikor odamehet az ember, és ha éppen külföldön van hivatalos kiküldetésben, akkor nem láthatja.

(20.40)

Vadai képviselőtársamnak szeretném mondani, hogy biztosan sokféle repülőt látott már, de higgye el nekem, ezeknek a business jeteknek a megtekintése a magyar adófizető állampolgárok mindegyikét izgalomba hozta volna. Biztos vagyok benne, hogy a kormány tagjainak és a delegációi tagjainak hátsó felét nem töri az a vajszerű bőrlés meg a mahagóni berakás a bárpultban, amit ezeken a honvédségi repülőgépeken tapasztalni lehetett.

Végezetül azt szeretném mondani, alelnök úr, hogy ha egy picit is aggódik a bizottságunk tekintélyéért, akkor legyen kedves arról beszélni nekünk, hogy a szerződéseket mikor lehet megnézni. Úgy örülnék annak is, ha esetleg az életben egyszer egy fideszes vagy KDNP-s képviselőben felmerülne az igény, önökben is, hogy amikor arról van szó, hogy honvédelmi beszerzés a következő öt évben, nem tudom én, hány ezer milliárd forintért, akkor legalább egy A4-es papírra egyszer valaki írja le előre, hogy mit tervez a kormány ennyi ezer milliárd forintért megvásárolni; előre, hogy lássuk, ez egy valódi kormányzati terv, nem mutyi és nem pillanatnyi érdekek alapján történő beszerzések. Ebben még hiányzik némi dolog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Vadai Ágnes képviselő asszonynak adom meg újból két percben a szót. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogy Kontrát államtitkár úr ne érezze magát olyan egyedül és elveszetten ebben a honvédelmi vitában, engedje meg, hogy megbízhatósági vizsgálat kapcsán a figyelmébe ajánljak önnek egy személyt, akit akár nemzetbiztonsági ellenőrzés alá is lehetne vetni. Maróth Gáspárnak hívják, és ő a magyar kormány fegyverneperre. Azt gondolom, ő az, aki azokért a dolgokért, amelyeket most Simon Miklós képviselő megpróbált a fejemre olvasni, felelős.

Nem tudom, hogy Törökországból mit vásárolt. Azt tudjuk, hogy egészségügyi eszközöket már bevásárolt korábban. Én javasolnám, hogy például akár

megbízhatósági vizsgálat, akár nemzetbiztonsági ellenőrzés tekintetében Maróth Gáspár ellenőrzését ejtsék meg. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Harangozó Tamás képviselő úr kért szót két percben.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az előbbi felszólalásomban nem volt időm a másik vitaponthoz hozzászólni. Államtitkár úrnak is mondanám, de leginkább mindenki másnak: ha minden minisztérium csak annyit egyeztetne, mint a Belügyminisztérium, akkor szerintem is eggyel normálisabb és boldogabb országban élénk. Minőségi különbség van a között, hogy egy ilyen törvényt a benyújtása előtt a képviselőkhöz eljuttatnak, és legalább egy körben személyesen tanácskoznak róla, még ha egyébként valódi foganatja a mi tekintetünkben nem sok minden volt, ezért nem is tudjuk támogatni ezt a törvényt, meg aközött, hogy ide törvényjavaslatok, határozati javaslatok meg politikai nyilatkozatok repülnek be hétfő reggel 9-kor, amit aznap még a parlament megtárgyal és másnap már el is fogad. Az szégyene ennek az országnak, maga az eljárás is szégyene ennek az intézménynek, amit magyar Országgyűlésnek hívnak.

Ehhez képest, még egyszer mondom, az elmúlt tíz évben a Belügyminisztérium tekintetében legalább ez a gesztus megvolt. Azt gondolom, hogy ezt normális képviselőként el kell és el illik ismerni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Államtitkár urat megkérdezem, hogy kíván-e hozzászólni. *(Kontrát Károly: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a vitában megszólaló valamennyi képviselőnek, hogy elmondta a véleményét.

Vadai képviselőtársunknak azt szeretném elmondani, hogy hétpártira terveztük azt az április 23-ai egyeztetést, de valóban nem lett, mert önök sem voltak jelen. Ezt sajnáljuk, mi megadtuk a lehetőséget egyébként, és bízunk abban, hogy a következő alkalommal a későbbiekben önök is részt vesznek ezeken az egyeztetéseken. Mi komolyan gondoljuk, mondhatom ezt nyugodtan Pintér belügyminiszter úrra és a Belügyminisztérium valamennyi vezetőjére is, hogy az a célunk ezekkel az egyeztetésekkel, hogy a törvényjavaslatok, amelyeket éppen benyújtunk, a lehető legjobb szabályozást tartalmazzák.

Ellenzéki képviselőtársunk, Varga-Damm Andrea javaslatainak egy részét be is fogadtuk, Harangozó képviselő úr gépjárműoktatókkal kapcsolatos javaslatát pedig továbbítottuk támogatólag az ITM felé. De azt is szeretném megemlíteni, és ezzel kezdeni, hogy

módosító javaslatok benyújtására van lehetőség és azt tudom ígérni, hogy minden módosító javaslatot érdemben meg fogunk vizsgálni. Ezt szeretném elmondani a tisztelt Ház előtt.

Ami Varga-Damm Andrea képviselő asszony javaslatait illeti, a megbízhatósági vizsgálatokkal kapcsolatban szeretném elmondani, hogy a javaslatát Kósa Lajos képviselő úr módosító indítványa tartalmazza, tehát azok a követelmények ebben szerepelnek. Ezt be is fogadtuk.

Ami a Pakssal kapcsolatos javaslatát illeti, szeretném elmondani: a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvényt módosító törvényjavaslat 100-105. §-ai foglalkoznak ezzel a módosítással, a telephelybiztonsági tanúsítványokkal kapcsolatos szabályozás egyszerűsödik azáltal, hogy a Paksi Atomerőmű beruházásához köthető gazdálkodó szervezetek részére megszűnik a speciális telephelybiztonsági tanúsítvány kiállítása. Rájuk vonatkoztatva is az általános szabályok alapján a Nemzeti Biztonsági Felügyelet telephelybiztonsági tanúsítványt vagy egyszerűsített telephelybiztonsági tanúsítványt ad ki. Ezt szerettem volna a képviselő asszonynak elmondani. Egyébként köszönöm a hozzászólását, ami a törvényjavaslat céljaival való egyetértést illeti, és azt a véleményét is, amely a biztonság javítását szolgálja.

Köszönöm azon képviselőtársaim hozzászólását, így Simon Miklósnak, a Fidesz és Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének, akik egyértelmű támogatásukról biztosították a javaslatot. Köszönöm szépen. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a szavazás során is támogassák a javaslatot.

Harangozó képviselő úrnak köszönöm a hozzászólását. A Belügyminisztériumban mindig arra törekedtünk, hogy a biztonságot szolgáló előterjesztéseink minél szélesebb támogatásnak örvendjenek, és minél több véleményt tudjunk ebbe becsatornázni annak érdekében, hogy a legjobb szabályozást fogadjuk el. Ezt komolyan gondoljuk.

Ami a TIBEK-kel kapcsolatos, illetve a TIBEK és az ügyészség viszonyával kapcsolatos helyzetet illeti, én az expozémban erre világosan kitértem, legalábbis reméltem, hogy ez a megfogalmazás egyértelmű lesz. Itt is szeretném megerősíteni, hogy az ügyészség vonatkozásában a TIBEK hatásköre kizárólagosan a párhuzamosan folytatott nyomozások, előkészítő eljárások, titkos információgyűjtések és leplezettesköz-alkalmazások azonosítására, illetve pontosító információk biztosításával az ügyészségi eljárások hatékonyságának növelésére terjed ki. Fontos garancia, hogy a TIBEK az ügyészség által rendelkezésre bocsátott információkat más célra nem használhatja fel. Tehát azt gondolom, képviselő úr - és arra kérem, hogy fontolja meg ezzel kapcsolatos álláspontját -, hogy ez egy világos garancia, ezt a miniszter úr is elmondta, és én is megerősítem a parlamentben is.

A Nemzetbiztonsági Szakszolgálat eszközhasználatát túlzónak tartja, erről szólt a hozzászólása egyik része. Azt gondoljuk, hogy ez a lehetőség, amit ebben a törvényjavaslatban megnyitunk, összességében nem túlzó, és úgy gondoljuk, hogy a biztonságot ezzel

tudjuk növelni, ha ezeket az eszközöket az NBSZ rendelkezésére bocsátjuk.

Elhangzott az a költői kérdés, hogy hogyan tűnik el K. József háza elől a gaz, így fogalmazott, bocsánat, hogy szó szerint idéztem, és több képviselőtársunk is szóvá tette, kritizálta ennek a lehetőségét.

(20.50)

Szeretném elmondani, nem az a cél, hogy bárkit is az erre jogosultak kizárjanak a közfoglalkoztatásból három hónapra vagy akár egyetlen napra is. Az a cél, hogy egyrészt a közfoglalkoztatás betöltse a szerepét, másrészt pedig a közfoglalkoztatott is tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a portája rendben legyen.

Keresztes képviselő úr ezzel kapcsolatos hozzászólására reagálok, hogy ez a javaslat nem ugyanazokat a szabályokat tartalmazza, amelyeket az Alkotmánybíróság korábban véleményezett, és döntést hozott ezzel kapcsolatban; ez más szabályokat tartalmaz. És azt is elmondtam, hogy garanciális elemeket is tartalmaz a tekintetben, azonnal idézem az expozémban elmondottakat, hogy jogerősen megállapított jogsértés esetén kerülhet erre sor; tehát jogerősen. Az április 23-ai egyeztetésen is szóba került, talán Harangozó képviselő úr tette szóvá, hogy most akkor mit jelent ez a fogalom, amelyet a törvényjavaslatban az előterjesztő használ.

Szeretném elmondani, és itt utalok megint a Keresztes képviselőtársam által elmondottakra, vagy a kérdésére válaszolok, hogy a korábbi szabályozással ellentétben eljárási garancia az, hogy csak és kizárólag a végleges hatósági határozatban a tisztí főorvos, tehát kormányhivatal, illetőleg a jegyző adhatja ki megállapított jogsértés esetén és a rendezetlen környezet jelentette tényleges veszélyhelyzet megállapítása esetén. Tehát több feltétel együttes teljesítése esetén, de nem ez a cél, szeretném elmondani. Az a cél, hogy Magyarország rendezettebb legyen, és ennek érdekében a közfoglalkoztatottak is megtegyék azt, ami a törvényjavaslat szerint tőlük elvárható. Tehát nem a szankciók megállapítása a lényeg, hanem az a cél, hogy rendezettebb legyen e tekintetben is annak a portája, aki közfoglalkoztatotti feladatot lát el vagy közfoglalkoztatotti jogviszonyban van.

Vadai Ágnes képviselő asszonynak is köszönöm a hozzászólását, ami nem nélkülözte a kritikát egyébként. Szeretném emlékeztetni arra, és visszagondoltam, hogy én 2002 és 2010 között ellenzéki képviselő voltam, és elég sok módosító indítványt adtam be először 2002 és 2006 között a Rendészeti bizottság, illetőleg 2006 és 2010 között a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjaként, és bizony-bizony nagyon meg kell erőltetnem az emlékezőtehetségemet annak érdekében, hogy azt mondhassam, milyen javaslatomat fogadott el az akkori kormánytöbbség. (Dr. Vadai Ágnes: *Simicskó úrét elfogadtuk!*) Én csak magamról beszélek, de vissza fogok gondolni rá csak a teljes korrektség kedvéért.

Elhangzott, hogy mi a mérce, az Agrárminisztérium a mérce, a Honvédelmi Minisztérium vagy a Belügyminisztérium a mérce, vagy mihez képest viszonyítjuk mi a hozzáállásunkat a mostani vitában. Szeretném elmondani, mi mindig arra törekedtünk, hogy egyrészt az a viszony, az a normális viszony legyen a minisztérium és a minisztériummal együtt dolgozó vagy a minisztérium tevékenységét ellenőrző parlamenti bizottságok között, mert ezt nagyon fontosnak tartom, ami az eredményes működést elősegíti. Tehát ezt a nexust szeretjük volna eddig is fenn tartani, és a jövőben is erre törekszünk, ezt szeretném megerősíteni itt a tisztelt Ház előtt is, ezt nagyon fontosnak tartjuk.

Még visszatérve Harangozó képviselőtársamra az Ibtv.-vel, az információbiztonságról szóló törvénnyel, tehát a 90 nappal kapcsolatban, ezt szintén elmondta a hétpárti egyeztetésen: teljeskörűen definiálja az Ibtv. azokat a fogalmakat, amelyek az információbiztonság tekintetében relevánsak, ezért az információbiztonsági törvény fogalomrendszerét irányadónak és alkalmazandónak kell tekinteni valamennyi állami információbiztonsági feladatkörben. A maximum 90 nap nem végleges, ezt megvitatták a hétpártin is. A szerencsejátéknál 365 nap van, ami szintén nem végleges.

Ami pedig, Harangozó képviselő úr, a különleges jogrenddel kapcsolatos: az expozéban én erre már kitértem, illetve arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy a különleges jogrend megszűnését követően általános felülvizsgálati kötelezettség van. Azt gondolom, ez egy olyan garanciális elem, ami nem vitatható e tekintetben sem.

Vadai képviselő asszony közfoglalkoztatással kapcsolatos hozzászólására itt is megerősítem, hogy az Alkotmánybíróság döntése óta a javaslat pontosításra került, tehát annak a döntésnek megfelelően foglalmaztuk meg, hogy csak végleges határozattal törtenhet ez a szankció, ezt szeretném kiemelni itt is.

Őn egy egykori diplomatát említett, hogy amiatt került módosításra a törvényjavaslat egy része. *(Dr. Vadai Ágnes: Nem?)* Pontosítottuk a külszolgálati törvénnyel való koherencia érdekében, ezt szeretném elmondani. *(Dr. Vadai Ágnes: Úgy is jó, csak pedofilok nem... Kiberügy?)*

Végezetül, köszönöm szépen képviselőtársaimnak még egyszer a hozzászólásokat. Én azt szűrtem le az elhangzottakból, hogy megvan a szándék annak érdekében, hogy a biztonságot javítsuk. Az is elhangzott több hozzászólótól, Vadai Ágnes, Harangozó Tamás is említette, hogy harminc-egynéhány törvény került módosításra. Mi azért vállaltuk ezeknek a törvényeknek a módosítását, hogy ezzel is hozzájáruljunk Magyarország és a magyar emberek biztonságához. Úgyhogy arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek az **egyes törvényeknek a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzésére vonatkozó európai uniós jogi szabályozás módosításával összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10310. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalandó törvényjavaslat célja az európai uniós jogharmonizáció teljesítése. Szükséges a fegyverek megszerzésének és tartásának az ellenőrzéséről szóló európai uniós irányelv módosításának hazai jogrendszerbe történő átültetése annak érdekében, hogy ennek elmulasztása miatt a Magyarországgal szemben folyamatban lévő kötelezettségszegési eljárás hazánk számára kedvezően záruljon.

A hatályos fegyverjogi szabályozás szigorítása csak az uniós normákhoz igazodva történik, figyelemmel arra, hogy ennél nagyobb többletterheket ne rójon az érintettek. A javaslat a módosítások időbeli hatályát főszabály szerint a jövőre nézve ismeri el, a legtöbb esetben egyáltalán nem érintve a lakossági kézben lévő eszközök előzőleg fennálló jogi státuszát. Ezen túlmenően az indítvány megfelelő mértékű türelmi időt biztosít a megváltozó körülményekre való felkészüléshez, hogy egyetlen érintett eszközfajta, tevékenység, illetve fegyvertartói csoport esetében se eredményezzen méltánytalan szigorítást.

A főbb módosítások a következők. A javaslat szerint megszűnik a hatástalanított tűzfegyvereknek a valóban működőképes eszközöktől elkülönítő jogi besorolása. E módosítás nem érinti a 2016. április 8. napját megelőzően hatástalanított fegyverpéldányokat. Az ezt követően deaktivált lőfegyverek birtokosainak lőfegyver tartására jogosító engedély megszerzése helyett elegendő lesz bejelentést tenniük a hatóság számára 2022. december 31. napjáig.

Az irányelv megköveteli bizonyos műszaki paramétereknek meg nem felelő egyes fegyverfajták kötelező tűzfegyverre nyilvánítását. E módosítás az úgynevezett színházi fegyvereket, valamint a gáz- és riasztófegyverek egyes fajtáit érinti. A színházi fegyverek tartására jogosító engedélyeket legkésőbb 2023. január 1. napjáig lőfegyvertartási engedélyekre kell cserélni, az érintett gáz- és riasztófegyverek esetében pedig gondoskodni kell az újabb műszaki követelményeknek megfelelő átalakításról.

(21.00)

Ennek hiányában ezek az eszközök 2022. december 31. napját követően már csak valódi tűzfegyverekként lesznek kereskedelmi forgalomba hozhatók.

A 2022. december 31. napjáig a gáz- és riasztófegyvereknél forgalomba kerülő darabokra ugyanak-

kor a tűzfegyverre minősítési kötelezettség nem vonatkozik, a lakossági kézben levő, a türelmi időszak lejártáig jogszerűen megszerzett eszközökkel birtokosoknak ezután sem lesz teendőjük.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elvégzi a tűzfegyverek besorolásának felülvizsgálatát. E módosítások nem érintik a jogosultak birtokában már meglévő eszközök besorolását, így ez nem jelent érdemi szigorítást a jelenlegi szabályozáshoz képest.

A lőfegyverek központi nyilvántartásának a felépítésére és működésére vonatkozó követelmények érvényesítéséről a hazai szabályozásban is gondoskodni kell, ezért kiegészül a hatósági nyilvántartás adattartalma, továbbá húsz évről harminc évre emelkedik a tűzfegyverekkel és a hozzájuk tartozó fődarabokkal kapcsolatos adatok kötelező megőrzési ideje.

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat biztosítja továbbá, hogy a kereskedők a szerződéskötés egyoldalú megtagadásával visszautasíthassák a lőszeres vagy a lőszeralkatrészek megszerzésével kapcsolatos egyes, jellegük vagy nagyságrendjük miatt bizonytalan ügyletek teljesítését. Biztosítja részükre továbbá a hatóság részére történő adatszolgáltatást is. A jogkövető magatartást tanúsító fegyvertartók érdekeit védő garanciális elemként a törvény ugyanakkor azt is rögzíti, hogy a szerződéskötés egyoldalú megtagadásának alapjául nem szolgálhat olyan tény, esemény, cselekmény vagy körülmény, amelyre a hatóság engedélye kiterjed.

Az indítvány a büntető törvénykönyv és a szabálysértési törvény egyidejű pontosítására is javaslatot tesz, a szankciós normák és az igazgatási tárgyú előírások összhangjának megteremtése céljából.

Tisztelt Országgyűlés! Bízom abban, hogy a törvényjavaslat segíti a terrorizmus elleni küzdelmet, a közbiztonságra nézve veszélyt jelentő esetleges visszaélésekkel szembeni hatósági fellépés eredményességét. Ezt úgy éri el, hogy a szükséges garanciák mentén megőrzi az állampolgári fegyverbirtoklás biztonsági célú korlátozása és az e tevékenység létjogosultságának elismeréséhez fűződő érdekek közötti kívánatos mértékű egyensúlyt.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem önöket, hogy a javaslatot támogassák, vitassák meg, és fogadják el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Simon Miklósnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Véleményem szerint társadalmi szinten kissé vitatott javaslat tárgyalásához érkezünk, a törvényjavaslattal bevezetni tervezett szigorítások minden bizonnyal érzékenyen fogják érinteni a magyar társadalom egy bizonyos rétegét. *(Dr. Vadai Ágnes: Kit?)* Nehéz lenne pontosabban körülhatárolni ezt a csoportot, viszont fogalmazhatnék úgy, hogy a jelenlegi fegyvervásárlásra és fegyvertartásra

vonatkozó szabályokat túlzottan szigorúnak értékelők biztosan nem lesznek elégedettek az általunk tárgyalt javaslat módosításával. Ugyanakkor látnunk kell, hogy Magyarországgal szemben jelenleg kötelezettségsegzési eljárás van folyamatban, mivel a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzéséről szóló 91/477/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2017. május 17-ei 2017/853-as európai parlamenti és tanácsi irányelv által meghatározott jogharmonizációs kötelezettségeknek még nem tettünk eleget.

A javaslatot tanulmányozva látható, hogy az előterjesztő az uniós irányelveknek csak azokat a részleteit ülteti át a hazai jogrendbe, amit a szabályozás a tagállamoktól feltétlenül megkövetel. Látszik az igyekezet abba az irányba, hogy a kötelezettségeknek mértéktartóan és a lehetőségekhez mérten, a jelenlegi szabályokat minél csekélyebb mértékben módosítva tegyünk eleget. A jelenlegi szabályozási keretek ugyanis jók *(Dr. Vadai Ágnes: Ja!)*, kifejezetten jól szolgálják a polgárok biztonságát, hiszen jól beállt, megfelelő egyensúlyt teremtenek a fegyvertartás iránti különféle igények és a közbiztonság megkívánta korlátozások viszonyrendszerében. Értékelendő tehát az az igyekezet, hogy ezt a rendszert a tervezett módosítás lehetőleg minél kevésbé befolyásolja.

A módosítások minden bizonnyal erősíteni fogják az illegális átalakításokkal éleslőszer kilövésére alkalmassá tett fegyverekkel szembeni védelmünket, úgy, hogy közben némileg szűkítik a polgárok számára a jövőben elérhető önvédelmi fegyverek körét. Ez a szűkítés azonban talán nem nevezhető drasztikusnak, marad azért bőven lehetőség, s a biztonság pedig reményeink szerint növekszik.

Az adatkezelési szabályok módosítása és a kereskedőkre vonatkozó, a gyanús ügyletek kapcsán bevezetésre kerülő szabályok szintén a lakosság biztonságát fogják növelni. Összességében tehát az elmondottak alapján a Fidesz-frakció támogatja a javaslat elfogadását, és erre kérem tisztelettel ellenzéki képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Stummer Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Látjuk és értjük, hogy az előtünk fekvő törvényjavaslat európai uniós jogharmonizációs célokat szolgál. Az is világos számunkra, hogy a javaslat mindig csak annyi változtatást eszközöl a jelenlegi szabályozáson, amennyi feltétlenül szükségesnek mutatkozik, és egyértelmű számunkra, hogy ez a bizonyos uniós tagság bizonyos kötelezettségeket von maga után, amelyeknek meg kell tudni felelni.

Mindezzel együtt azonban az a helyes és az a felelős viselkedés, ha ezt a javaslatot a szükséges helyeken mégis kritikával illetjük. A körülöttünk lévő világ ugyanis nem abba az irányba halad, hogy ezt a módosítást időszerűnek és helyesnek tekinthessük. Azt hiszem, ezt nem kell különösebben mélyen boncolgatni,

nem is ennek a felszólalásnak a tárgya ez, de az utóbbi időszakban, néhány hét alatt gyökeresen megváltozott körülöttünk nagyon sok minden, és át kellett értékelnünk a biztonságról, a nemzet biztonságáról és az egyes állampolgárok biztonságáról alkotott nézetünket.

A nemzetközi terrorizmus a kétezres évek eleje óta, a migráció a 2010-es évek közepétől, az globális egészségügyi vészhelyzet, illetve az ezekből a hatásokból fakadó kihívások a mostani hetektől írják, illetve az utóbbi években írták át a biztonságról alkotott fogalmainkat nemzetközi, nemzeti és egyéni állampolgári szinteken egyaránt. Ebben a mostani helyzetben ez az elsősorban eddig engedély nélküli fegyvereket érintő jogszabály ismeretlen és értelmezhetetlen társadalmi érdekek érvényesülését célozta. Akkor, amikor a világ egyre veszélyesebb helyé válik, gondolok itt a nemzetközi terrorizmuson át a koronavírus által okozott egészségügyi vészhelyzetből fakadó biztonsági kihívásokra, amikor széles társadalmi rétegek Európa-szerte a személyük és vagyontárgyaik védelme érdekében egyre jobban szeretnék bebiztosítani magukat, akkor ilyen korlátozásokat bevezetni az élet kioltására nem alkalmas eszközök tarthatóságát érintően, ez teljesen szembemegy a jogos és széles társadalmi igényekkel.

Nem arról van szó, hogy az indokolatlanul fegyverkező lakossági igényeket megzabolázzák, hanem arról, hogy az EU-s túlszabályozás teljesen védtelenné és kiszolgáltatottá teszi saját állampolgárait. Teszi ezt úgy, hogy nem mellékesen évtizedek óta képtelen az Európai Unió olyan rendvédelmi szervet hatékonyan üzemeltetni, amely képes megvédeni az Európai Unió polgárait, és nem tud egy olyan európai uniós hadserget létrehozni, amely ugyancsak ezt a célt szolgálná.

(21.10)

Mint ahogyan az már korábban elhangzott az egyes korábbi tudósításokban, a párizsi Bataclan támadói által is használt kiskapukat zárják be az eltérő tagállami szabályok között ezzel a módosítással. Itt azonban két szempontra szeretném az önök figyelmét felhívni. Egyrészt a hazai hatástalanítási követelmények világviszonylatban is szigorúak és hatékonyak, talán abban a tagállamban kellett volna szigorítani, ahol ez enyhe. Másrészt: amennyiben, ha valóban az a nagy közös cél, hogy az Európai Unió szeretné felszámolni az erőszakos cselekmények elkövetéséhez használt eszközöket, akkor ebből a logikából következően be lehetne tiltani akár a konyhakést is, mivel mostanában a késes támadások azok, amelyek egy jellemző elkövetési formáivá váltak a nemzetközi terrorizmusnak.

A tervezet szerint már kint lévő gáz- és riasztófegyverek tekintetében nem lesz változás. Bár az új direktíva és az új magyar szabályozás szerint 2023. január 1-jétől csak szigorúbb technikai kritériumoknak megfelelő gáz- és riasztófegyvereket lehet majd szabadon forgalomba hozni, ez a rendelkezés tehát a gyártókat és kereskedőket érinti rendkívül súlyosan,

mert a gumiképes gázriasztókat átsorolja a C kategóriába, piacuk ezzel megszűnik. Különösen fájdalmas lehet ez az Európa-szerte ismert és elismert hazai gyártású gumilövedékes fegyverek gyártásának vonatkozásában, mivel rendkívül közkedvelt, az élet kioltására nem alkalmas otthonvédelmi eszközök tűnhetnek el.

Összességében világos, hogy miért kell ez a törvény, de álláspontunk szerint a társadalom azon jogos igényével szembemegy, hogy ki-ki szabadon eldöntheti, hogy az otthona védelmében tart-e az élet kioltására nem alkalmas, ugyanakkor egy esetleges támadás elhárítására megfelelő eszközöket. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy államtitkár úr is elmondta, a jelen törvényjavaslat európai uniós jogharmonizációs célú, az európai uniós szabályozás Magyarországra is jogharmonizációs kötelezettséget ró, ugyanakkor a jelen törvényjavaslatnak nem célja a magyarországi fegyverjogszabályok teljes körű újraszabályozása. Magyarországon az állampolgárokat védő, szigorú szabályozás jellemző, Magyarország Európa egyik legbiztonságosabb országa, nálunk szerencsére nem jellemzőek kiemelkedő számban fegyveres rablások, gyilkosságok.

Magyarországon évről évre csökken az egy év alatt elkövetett bűncselekmények száma. Az egy év alatt Magyarországon elkövetett összes regisztrált bűncselekmény több mint felére csökkent a Gyurcsány-kormányok idejéhez képest *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)*, 2018-ban már 200 ezer alá, 199 830 volt a regisztrált bűncselekmények száma, szemben a Gyurcsány-kormányok éveivel, amikor stabilan 400 ezer fölött volt ez a szám. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Ezen belül is kedvező mértékben csökkent az elmúlt években az emberölések száma Magyarországon. A rendőri eljárásban regisztrált, szándékos befejezett emberölések száma 2017-ben 90 volt az országban, 2018-ban 78, 2019-ben pedig 58 ilyen eset akadt. Összehasonlításképpen, 2006-ban 174 befejezett emberölés történt.

A magyar közbiztonság tehát jelentősen javult, a bűnözés nagymértékben visszaszorult, a rendőrség hatékonyan végzi a munkáját, amiért köszönettel tartozunk. A magyar kormány számára a magyar emberek biztonsága az első, ezért is mondunk nemet az ellenőrizetlen illegális bevándorlásra, ami az elmúlt években növelte a terrorista merényletek számát Nyugat-Európában. A 2016 márciusában történt brüsszeli terrortámadás óta 37 terrortámadást hajtottak végre bevándorlók vagy migrációs háttérű személyek Európában. A 37 terrortámadásban 231 ember vesztette életét, valamint 1828 személy sérült meg.

A jelen jogharmonizációs célú törvényjavaslat módosítja a hatástalanított lőfegyverek jogszabályi besorolását, mellyel megszűnik a hatástalanított lőfegyvereknek a tűzfegyverekétől elkülönülő besorolása. Ezáltal a hatástalanított lőfegyverekre is ugyanazok a szigorú szabályok vonatkoznak majd, mint a valódi működőképes tűzfegyverekre. A törvényjavaslat módosítja a fegyverek kategoriális besorolását is, módosítja és egységes európai szabályozást állapít meg a tűzfegyverek tartására és birtoklására vonatkozóan.

Ez a törvényjavaslat módosítja a fegyverek nyilvántartásának szabályait, ahol részletesebb adatok, információk feljegyzését írja majd elő. A törvényjavaslat továbbá előírja, hogy a tranzakció során felmerülő gyanús eseteket a közvetítőknél köteleességük jelenteni a hatóságok felé. A módosító részletszabályok európai jogharmonizációs célúak, erősítik és kiegészítik a jelenlegi szigorú magyar szabályozást, ezáltal növelik és hozzájárulnak a magyar emberek biztonságához, ezért a KDNP-frakció támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Hiszékeny Dezsőnek, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Tapasztalataim szerint a különböző országok és államok fontos jogszabályként tartják nyilván a fegyverekkel kapcsolatos jogszabályokat, illetve a különböző jogviszonyokat. Ha nem is ezen a földrészen, de erre láthatunk olyan példát is, például az amerikai földrészen, hogy akár választásokat is képes eldönteni az, hogy melyik aspiráns milyen módon viszonyul a fegyvertartáshoz. Most is egy ilyen jellegű témával foglalkozunk, bár egészen más a helyzet.

Tekintettel arra, hogy ebben a témában a valós érdemi vita nem itt folyt, nem itt folyik majd vagy folyik, hanem ez már az Unióban lezajlott, az Unió különböző jogalkotó fórumain megszülettek különböző döntések, ezért úgynevezett jogharmonizációs célú ez a jogszabály.

A jogszabályt elolvasva számomra világossá vált, hogy vannak olyan kérdések, amelyeket lehet uniós szinten szabályozni, és vannak olyan kérdések, amelyekben egyszerűen nem tudtak megegyezni uniós szinten a különböző tagállamok, ezért az összes többi kérdést tagállami hatáskörben hagyták. Ez az a két terület, amelyről ebben a törvényben olvashatunk, és amelyekben, hogy úgy mondjam, a legkisebb közös többszörösésként megfogalmazták azt, ami uniós szinten megalkotható volt. Ez a két terület a fegyverek megszerzésének és birtoklása ellenőrzésének, tartásának a körülményeire vonatkozik.

Azt gondolom, hogy az a törekvés az Unió részéről, hogy ezeket a jogszabályokat valamilyen módon próbálják egységesíteni, egy helyes törekvés. Én akár bátorítanám is arra, hogy több ilyen területe legyen a

fegyverrel kapcsolatos jogszabályoknak, amelyeket nem tagállami hatáskörben szabályoznak, hanem uniós szinten. Világossá vált az is, hogy azok a jogszabályelemek, amelyeket olvashatunk ebben a törvényben, azt szolgálják, hogy érthetőbbek és kezelhetőbbek legyenek a különböző jogviszonyok, amelyeket ez a jogszabály próbál megfogalmazni.

Ez egy irányba mutat a mi elképzeléseinkkel is, ezért várhatóan támogatni fogjuk ennek a jogszabálynak a megalkotását és megszavazását is. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnesnek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azzal szeretném kezdeni, Simon képviselő úrnak mondom, hogy tévedtem az előző törvényjavaslatnál, és ezért elnézést kérek a Háztól. Ugyanis akkor, amikor a Honvédelmi bizottság Kecskeméten ülésezett, én nem Svédországban voltam. Ázsiában voltam, Burmában az Interparlamentáris Unió humanitárius jogi bizottsági elnökeként voltam ott, egy olyan országban, ahova egy év után sikerült bejutnom. Egyébként hamarabb sikerült bejutnom, mint a Honvédelmi Minisztérium azon helyiségébe, ahol a beszerzett eszközökkel kapcsolatos szerződések vannak. Ezért a tévedésemért elnézést szeretnék kérni.

Mindenesetre a törvényjavaslat kapcsán, amely előttünk fekszik, és ahogy elhangzott, ez egy jogharmonizációs célú módosítás, a következőt szeretném mondani. Mikor beérkeztem a terembe, és meghallgattam államtitkár úr exozóját, akkor azon az állásponton voltam, hogy ez egy támogatható törvényjavaslat. Aztán először felállt Simon Miklós képviselő úr, de az igazi tördőfést a KDNP vezérszónoka adta meg, aki csak Sorost nem említette, volt minden más. Azt gondolom, hogy tényleg - lehet, hogy már késői az óra, sokan reggel óta itt vagyunk -, szerintem, ha van egy ilyen jogharmonizációs célú módosítás, amely lehet, hogy sért érdekeket, ugyanakkor az én személyes álláspontommal nagyon is összhangban van; és örülök annak, egyetértve természetesen azzal, hogy a Házat védeni kell, de ezt más eszközökkel kell megtenni; és én hiszek az állami erőszakszervezetben és az állami erőszak monopóliumában alapvetően, ebben hiszek, mindig örülök annak, amikor sokkal szabályozottabbá válik egy helyzet.

(21.20)

Ebben az esetben is megértem és tudom, hogy a magyar törvények kellően szabályozottak, de mindig örülök annak, ha e tekintetben az Európai Unió területén megpróbálunk valamiféle közös szabályokat kialakítani. De ehhez, Nacsa képviselő úr, szeretném mondani, nincsen szükség gyurcsányozásra, tényleg, nincsen. Most álljunk neki és soroljuk föl, hogy mi a rosszabb, és hogy miben hamisítottak statisztikát?

Akkor megint elkezdünk egy teljesen felesleges vitát, miközben alapvetően az a szándék érződik ki az ellenzéki pártok részéről, hogy szeretnék támogatni ezt a törvényjavaslatot. Mondják meg nekem, hogy a vezérszónoklataikkal miért akarnak bennünket erről lebeszélni - tényleg! (*Derűtlenség az ellenzéki pártok soraiban.*) -, ahelyett, hogy azzal lehetett volna kezdeni, hogy igen, valóban ez egy uniós célú jogharmonizációs javaslat, amely nyilvánvalóan különböző szabályozásokat tartalmaz, amely nyilvánvalóan a szabálysértési törvény és a büntető törvénykönyv módosításával egyetemben összhangot és egységet próbál teremteni az uniós igénnyel kapcsolatban.

Én azt gondolom, amikor az Európai Unióban, például az Európai Parlamentben erről vitatkoztak a képviselők, higgyék el, nem olvastam az akkori jegyzőkönyveket, de majdnem biztos vagyok, hogy senki sem sorosozott, gyurcsányozott, orbánózott, hanem sokkal inkább arról beszélt, hogy milyen eszközöket találjon Európa közösen annak érdekében, hogy ezek az eszközök nyomon követhetőek legyenek. Énszerintem a párbeszédben az borzasztó fontos, hogy nem rögtön, eleve feltételezzük, hogy mi valamit nem támogatunk, és nem vetítik ki ránk a meglévő frusztrációikat, hanem megkérdezik bennünket, hogy mit gondolunk erről.

Én azt tudom önöknek mondani, hogy ha ez a törvényjavaslat ebben a formájában marad, és nem csempésznek be valami módosítást, mert azért ilyeneket szoktak, esetleg nem találják ki, hogy valami más módosítanak, mi támogatni tudjuk ezt a javaslatot, és én azt gondolom, hogy majdnem egy szép ívet tudnánk leírni, de sajnos még lesz egy törvényjavaslat, ahol azt gondolom, hogy egészen biztosan még ennél is nagyobb vita lesz, és nem lesz az a fajta nagy konszenzus, de ma már azért, szeretném mondani, ez a második törvényjavaslat, ahol van esély arra, hogy ellenzék és kormány együtt szavazzon, és szerintem ez egy fontos dolog.

Önök mindig azt szeretnék, hogy fogjunk össze. Na, itt a lehetőség. Egyet szeretnék kérni: a vezérszónoklataikkal ne beszéljenek le bennünket erről az összefogásról. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, normál időkeretben.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ilyen kései órán én mindenképpen szeretnék elvonatkoztatni az ilyen pártpolitikai hozzászólásoktól, bár nagyon érdekes, hogy lassan fél tíz van, és Vadai Ágnestől összefogásról, nemzeti együttműködésről hallunk gondolatokat, szerintem ez sokkoló az Országgyűlésben (*Dr. Vadai Ágnes: Miért?*), de mindenképpen pozitív, és örülök, hogy azért erre is van példa a sok-sok késhegyre menő vita mellett. (*Dr. Vadai Ágnes közbeszól.*) Tudom, tudom, hogy reagálni fog képviselő asszony erre.

De most vegyük komolyan ezt a jogszabályt. Egyértelmű - elmondták képviselőtársaim - az EU-jogharmonizáció, és az is látható, hogy igyekeztek ezen belül a legenyhébb beavatkozásokkal élni. Én is arra szerettem volna rákérdezni, amire Stummer képviselő úr. Én konkrétan akkor szeretnék még egy kérdést föltenni, amire talán kapunk is választ. Valóban, itt piacot vesztenek gyártók, tehát konkrétan ezek a szigorítások, ezek az átsorolások itt a gyártást fogják leállítani valószínűleg az élet kioltására nem alkalmas, gumiképes gáz-riasztó fegyverek esetében. Milyen jellegű egyeztetéseket vagy kommunikációt folytattak az érintettekkel? Ennek mi volt a tapasztalata?

Illetve azzal kapcsolatban szeretnék még kérdést feltenni, hogy nagyon sok részletszabályt majd kormányzati hatáskörben kell kidolgozni. Ezzel kapcsolatban javaslok - bár a Belügyminisztériumot már dicsértük a mai napon e tekintetben -, hogy itt is az érintettekkel nagyon fontos lenne a konkrét egyeztetés, hogy ezek a részletszabályozások majd az indokoltnál komolyabb károkat és problémákat ne okozzanak az érintettek esetében.

Mi magunk is egyébként támogatni fogjuk ezt a javaslatot, tehát az LMP-frakció igennel fog szavazni erre a javaslatra. Én megfogadtam az erre vonatkozó kérést, bár nem azért támogatjuk, hanem azért, mert egyetértünk vele. Ugyanakkor, bár a részletekbe most nem kívánok belemenni, én egyetértek azokkal az aggályokkal, amelyeket Stummer képviselő úr is megfogalmazott, nyilván erre gondolni kell, de azt gondolom, hogy ebben az esetben, mivel egy ilyen jogharmonizációs kötelezettségről van szó, itt nem tudunk mást tenni, mint hogy ezt a javaslatot támogatjuk. Köszönöm. (*Szórványos taps.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Nincs jelzés.*) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezáró, és megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, köszönöm a támogatást, az elhangzott támogató nyilatkozatokat, szavakat a frakciók képviselőitől. Úgy gondolom, hogy ez egy olyan törvényjavaslat, ami az uniós jogharmonizációs kötelezettség teljesítését jelenti, és hadd válaszoljak Stummer képviselőtársunk felvetésére: két kötelezettségzegési eljárás van folyamatban Magyarország ellen, a határidő már lejárt, nem halasztható tovább ennek a jogszabálynak az elfogadása. Az első határidő, átültetési dátum 2018. szeptember 14-e, a második pedig 2019. december 14-e volt, tehát időszerű ennek a törvényjavaslatnak a megtárgyalása és elfogadása.

Ami Keresztes képviselőtársunk kérdésével illeti, arra én most nem tudok válaszolni, de ahogy a választ meg tudom adni, ezt személyesen el fogom neki mondani. Egyebek mellett pedig kérem a tisztelt Házat, hogy a javaslatot támogassa. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10316. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót a pontosan érkező Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha menteni akarnám magam, akkor azzal takaroznék, hogy ez a feltétlen tisztelet jele a Ház felé, de ez egyébként így is van. Örülök, hogy itt lehetek, sok szeretettel köszöntök mindenkit.

Magyarország Alaptörvénye értelmében mindenkinek alkotmányos joga van szervezeteket létrehozni, szervezetekhez csatlakozni. Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény preambuluma pedig azt mondja, hogy az emberek önkéntes összefogása nélkülözhetetlen Magyarország fejlődéséhez, a civil szervezetek a társadalom alapvető egységei, amelyek folyamatosan hozzájárulnak közös értékeink mindennapi megvalósulásához. Az előttünk fekvő törvényjavaslat ezen civil törvény módosítására tesz javaslatot.

Mi úgy gondoljuk, hogy a civil szervezetek támogatásának ösztönöznie kell ezen szervezetek tevékenységét és a preambulumban foglalt céloknek a megvalósulását. A szervezetek igényeit figyelembe vevő támogatási környezet megteremtése elengedhetetlen a civil szervezetek támogatására vonatkozó szabályok folyamatos felülvizsgálatával kapcsolatban, a gyakorlati tapasztalatok beépítése, a pályázóbarát eljárási szabályok megalkotása kulcsfontosságú.

Ha áttekintjük az utóbbi években a civil szervezetek támogatási környezetét érintő hazai változásokat, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy a civil és a nonprofit szervezeteknek - nagyjából 61 ezer ilyen szervezetről beszélünk - nyújtott állami támogatás összege a 2010-es 144 milliárd forinthez képest több mint 2,5-szeresére, 370 milliárd forintra nőtt. A Nemzeti Együttműködési Alap kifejezetten a civil szervezetek működését és szakmai tevékenységét támogató, speciális finanszírozási alap, kerete 2012 és 2020 között 3,4 milliárd forintra 7,7 milliárd forintra nőtt, 2021-re pedig a tervek szerint közel 9,3 milliárd forintra növekszik. Ez a keret a személyi jövedelemadó civil 1 százaléka felajánlásának függvénye, ugyanis egy része közvetlenül az adózók rendelkezésének megfelelően, a maradék pedig a NEA támogatásain keresztül jut el a szervezetekhez.

A 2020. évi „Magyar falu” program új alprogramja, a Falusi Civil Alap a helyi, kistelepüléseken

működő, vagyis ott székhellyel rendelkező civil közösségek tevékenységének és működési feltételeinek támogatását célozza 5 milliárd forint összegben.

(21.30)

A keretek megteremtésén túl megítélésünk szerint a megfelelő pályázati formák kialakítására is szükség van, annak érdekében, hogy a sokszínű civil szféra különféle tevékenységi körű, eltérő nagyságú bevételű szervezetei megtalálhassák azt a pályázati formát, amelynek keretein belül a leghatékonyabban kaphatnak támogatást. Ezeknek a pályázatoknak a mi megítélésünk szerint kettős célt kell megvalósítaniuk, egyrészt segítséget kell nyújtani a szakmai programok lebonyolításához és a működési feltételek biztosításához, ugyanakkor ösztönözni szükséges azt, hogy a szervezetek minden lehetőséget megragadjanak saját bevételeik növelésére is.

Ilyen pályázati lehetőség a civil szervezetek társadalmi felelősségvállalásának előmozdítására, az adományszerző tevékenységük ösztönzésére az adományok összege után járó úgynevezett kiegészítő támogatás, amelynek teljes elnyerhető összege 2020-ban 500 ezer forintról 750 ezer forintra növekedne. Az egyszerűsített támogatás, ami a helyi hatókörű, jellemzően kistelepülésen működő civil szervezetek számára biztosít jogosultsági alapú szervezetek alapcél szerinti tevékenységéhez működő támogatást, a tervezet szerint 2020-ban 200 ezer forintról 300 ezer forintra növekedne. Évente a normatív támogatás mintegy 700 civil szervezet számára 150-200 millió forint összegben, egyszerűsített támogatás pedig mintegy 3000-4000 szervezet számára 500-600 millió forint összegben nyújt kiegészítő támogatást.

A civil szervezetek által választható megfelelő számú pályázati lehetőség mellett folyamatos szerepe van a pályázati feltételek felülvizsgálatának és a különböző pályázóbarát megoldások előmozdításának is. Jelentősen csökkenhet az idő a szakmai célok megvalósítására, ha ezeknek a szervezeteknek komoly pályázati adminisztrációt, bürokráciát kell teljesíteniük.

A pályázati feltételek körébe tartozó módosítás az 5000 fő és az az alatti lakosságszámú településeken működő civil szervezetek számára teremti meg a támogatási lehetőséget abban az esetben, ha a szervezet vezető tisztségviselője egyben a polgármester is. Nyilvántartási adatok alapján 15 ezer olyan szervezet van, amely 5000 főnél kevesebb lakosú településen van bejegyezve, és körülbelül 2500 olyan település van, amely 5000 fő alatti lélekszámú.

A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a helyi hatókörű, jellemzően a települések jövőjéért, hagyományainak megőrzéséért, helyi családok segítéséért, a szabadidő hasznos eltöltéséért tevékenykedő civil szervezetekben a helyi sajátosságokról a legtöbb információval rendelkező polgármesterek több esetben vezető szerepet vállalnak. Mindezek alapján az az életszerű megoldás, hogy a helyi sajátosságok miatt kialakult civil szervezeti felépítés ne jelentsen hátrányt ezeken a településeken.

Tájékoztatom önöket, hogy a Nemzeti Együttműködési Alap keretében kiírt, civil szervezetek hatókörét, tevékenységét, bevételeit, adománygyűjtő tevékenységét is figyelembe vevő pályázatokon részt vevő szervezetek száma is évről évre növekszik, 2020-ban 10 384 pályázatot nyújtottak be.

A döntéshozó testületek kiemelt figyelmet fordítanak az értékteremtő, valódi társadalmi beágyazottsággal rendelkező egyesületek, alapítványok működésének és szakmai tevékenységének támogatására.

A kollégiumi tagok a bírálatot külső szakértők bevonása nélkül bírálópárokban végzik, a módosítás szerint munkájukért az adminisztrációigényes költségterítés kivezetésével úgynevezett költségátalányt kapnak, ami a mindenkori kötelező legkisebb munkabér havi összegének kétharmadára növekszik azzal, hogy az öt kollégium elnöke és a NEA-tanács elnöke az összeg száz százalékára lenne jogosult. Megítélésünk szerint az emelést indokolja az évről évre emelkedő pályázati szám, és a NEA keretének emelkedésével járó munkateher fedezetéül a kezelői díj szolgál, így többlet költségvetési forrást nem igényel.

A civil információs centrumok elnevezésének módosítása civil közösségi szolgáltató központokra azt a törekvést hangsúlyozza, hogy ezek a centrumok egy országos civil szervezeti hálózat részeként, térítésmentes szolgáltatásokkal segítik a hozzájuk forduló egyéb szervezeteket, ahogy az a gyakorlatban is történik.

Végző soron azt gondolom, hogy ez a módosítás is megerősíti és mutatja az elköteleződésünket a civil szektor irányába, a civiltörvény hatálybalépése óta a civil szervezetek támogatási környezetében olyan pozitív változások történtek, amelyek nemcsak a támogatási keret több milliárd forintos emelésével vagy növekedésével fejezhetők ki, hanem a civil szervezeteket figyelembe vevő pályázóbarát bürokráciacsökkentést jelentő intézményrendszer megteremtését is szolgálják. A törvényjavaslat ezen vonal mentén kíván továbbhaladni, ezért kérem önöktől a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Nagy Csabának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

NAGY CSABA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/10316. számon szereplő, az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvénnyel kapcsolatban szeretném önöknek elmondani, hogy a polgármesteri összeférhetetlenség vonatkozásában a „Magyar falu” program egy olyan társadalompolitikai, nemzetpolitikai, fejlesztéspolitikai és demográfiai célokat meghatározó intézkedéscsomag, amely minden alapprogramjában teljes egészében kifejezi, hogy a kormány elhivatott a magyar települések fejlődése, jelen esetben különösen a kistélepülések fejlesztése iránt.

A „Magyar falu” program több értelemben is új lábakon áll. A „Magyar falu” program példa nélküli, mert a rendszerváltozás óta az első olyan lényeges, a vidéki Magyarország és a kistélepülések felemeléséért indított program, ami teljes egészében magyar forrásból valósul meg. Példa nélküli azért is, mert a valódi és rendszeres konzultáció mellett törekszik a magyarországi kistélepülések problémáinak megoldására. A program, köszönhetően annak, hogy jó kezekben van, olyan kérdésekre ad, mondhatni, azonnali válaszokat, amelyek egyenesen a kistélepülésekről jönnek. Az eddigi tapasztalatok alapján elmondható, hogy a kistélepülések által felvetett problémákra folyamatosan reagálnak a kiírások, és a kormányzat is igyekszik úgy harmonizálni a jogi környezetet, hogy a „Magyar falu” program által a kistélepülések még ütemesebben fejlődhessenek, azért, hogy a vidéki élet ne életminőség közötti, hanem életstílus közötti választás legyen.

2020-ban a „Magyar falu” program várhatóan új alapprogrammal bővül. Az 5000 lélekszám alatti településeken működő, ott székhellyel rendelkező civil szervezetek pályázhatnak majd rendezvényekre, programokra, ingatlanvásárlásra, ingatlanfejlesztésre, motorral hajtott jármű beszerzésére, egyéb eszközbeszerzésekre. A Nemzeti Együttműködési Alap, amely a civiltörvény által létrehozott, a civil szervezetek működését és szakmai tevékenységét támogató finanszírozási alap, itt már államtitkár úrtól hallhattuk ezeket az összegeket, 2012-20 között 3,4 milliárd forintból gazdálkodott. Ez 2021-re, a következő költségvetési évre közel 10 milliárd forintra, 9,3 milliárd forintra fog nőni.

A Nemzeti Együttműködési Alap keretében kiírt, a civil szervezetek hatókörét, tevékenységét, bevételeit, adománygyűjtő tevékenységét is figyelembe vevő pályázatok száma évről évre növekszik. Ebben az évben 10 384 pályázatot nyújtottak be a civil szervezetek. A kollégiumok által kiírt pályázatok kiemelt figyelmet fordítanak az értékteremtő és a valódi társadalmi beágyazottsággal rendelkező egyesületek és alapítványok működésének és szakmai tevékenységének támogatására.

2019-ben megteremtődött a pályázóbarát egységes pályázati eljárás, amellyel jelentősen csökkent az az idő, amelyet a szervezeteknek a pályázati adminisztrációra kellett fordítaniuk. A jelenlegi módosító rendelkezés az 5000 fő és az az alatti lakosságú településeken működő civil szervezetek számára teremti meg a támogatási lehetőséget abban az esetben, ha a szervezet vezető tisztségviselője egyben polgármester is. A nyilvántartási adatok alapján 15 ezer olyan szervezet van, amelynek 5000 főnél kevesebb lakosú településen van a székhelye. A helyi hatókörű, jellemzően a települések jövőjéért, a hagyományaik megőrzéséért, a helyi családok megsegítéséért, a szabadidő hasznos eltöltéséért tevékenykedő civil szervezetek a szervezetek bejegyzéséhez, kötelezettségeinek teljesítéséhez - például ilyen a számviteli beszámoló benyújtása - sok esetben a helyi önkormányzatok segítségét kérték, a helyi sajtóságokról legteljesebb információval rendelkező polgármesterek pedig vezető szerepet vállaltak ezen szervezetekben.

(21.40)

Ha megengedik, én ezt elmondanám, hiszen egy olyan körzet képviselője vagyok itt az Országgyűlésben, Baranya megyének a 4. számú választókerületében, amely egy speciális településszerkezettel, az ország legnagyobb választókerületével rendelkezik. A települések számát tekintve Baranya megyének több mint a fele, 174 önkormányzat alkotja. Ebből a 174 önkormányzathoz 171 felel meg a „Magyar falu” program legtöbb kiírásának, azaz a települések 98 százaléka.

Teljesen más a falusi, kistelepülési élet, mint egy nagyvárosi. Mindenki ismer mindenkit, és mivel kevesebben laknak egy-egy településen, ezért sokkal szorosabbak, emberibbek a kapcsolatok is, így mondhatni, talán erősebb a közösség is. Ezekben a településeken a polgármesterek a legtöbb esetben pártoktól függetlenül és nem főállásban látják el a településvezetői feladataikat. Ez is lehet annak az oka, hogy a polgármesterekkel közvetlenebb kapcsolatba kerülnek a civil szervezetek is, sőt sokszor a polgármesterek maguk a civil szervezeti vezetők, így aktív részesei a civil életnek is.

Mindezek alapján indokoltnak tartjuk, tartom, hogy a helyi sajátosságok miatt kialakult civil szervezeti felépítés ne jelentsen hátrányt az 5 ezer fő és az az alatti lakosságú településeken működő civil szervezetek számára a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásai esetében.

A „Magyar falu” program támogatásainak célja az 5 ezer fő lakosságú alatti települések hátrányainak enyhítése, így többek között az alapvető szükségletek kielégítését segítő szolgáltatásokhoz, közszolgáltatásokhoz való hozzájárulás biztosítása, illetve olyan fejlesztések megvalósítása, amelyek vonzóvá teszik az ott élők, illetve a letelepedni szándékozók számára ezeket a településeket is.

A civil szervezeteket érintő, éppen a hátrányokat enyhítő támogatások esetében sem életszerű, hogy éppen azok a szervezetek nem részesülhetnek támogatásban, amelyeknek vezető tisztségviselője egyben polgármester is. Tisztelt Ház! A fentiekben túl egy felesleges, az egyesületeket, alapítványokat terhelő adminisztrációs kötelezettséget is megszüntet a törvényjavaslat.

Az előttünk fekvő törvénymódosítási javaslatot a Fidesz-frakció támogatja, mert az nagymértékben segíti a vidéki kistelepüléseken élő polgárok önszerveződéseinek, azaz a civil szervezeteknek az erősödését. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Nacsa Lőrinc tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Fontos témához érkezünk, és fontos törvényjavaslat van itt előttünk. Azt gondolom,

hogy a magyar emberek életminőségét javítja a szabadidő hasznos, minőségi eltöltése közösségi programok, tevékenységek keretében, amik az egyéneket összetartó, szolidáris közösséggé formálják. A társadalom közösségekből épül fel, a művészeti, sport-, tudományos, kulturális, lokálpatrióta, ifjúsági, nyugdíjas-, vallási, karitatív, hagyományőrző, kézműves, természetjáró, szociális és családi közösségek a nemzet tartóoszlopai szerte a Kárpát-medencében.

A közösségek egyaránt fontosak a kistelepülések, falvak lakóinak, akik a helyi művelődési házakban is őrizni, ápolni tudják a kultúrát, a hagyományokat, és egyaránt fontos a nagyvárosok elidegenedő légkörében élők számára, biztonságot és a valahova tartozás élményét nyújtó közösségek. A közösségek tevékenységei hatékony és szervezett elvégzése érdekében szabadon hozhatnak létre valódi civil szervezeteket, egyesületeket.

A civil élet Magyarországon erős, és itt most a valódi 61 ezer civil szervezetről beszélek, nem arról a pár tucat külföldről finanszírozott civil szervezetről, amelyek mindenféle politikai befolyást próbálnak szerezni a magyar közéletben társadalmi beágyazottság nélkül, hanem a 61 ezer valódi, értékteremtő civil szervezetről beszélünk most itt.

A központi költségvetés is támogatja a civil szervezeteket. Örömteli, hogy immár 370 milliárd forintba nőtt az a támogatási keretösszeg, amely önkormányzati, állami vagy uniós forrásból rendelkezésre áll civil szervezeteknek. Ez korábban 114 milliárd forint volt. Azt gondolom, hogy a jelentős emelkedés is segítheti a magyarországi civil élet és a közösségek fejlesztését, építését, és ezen az úton kell továbbhaladni, hiszen a Nemzeti Együttműködési Alap keretösszege 2012-2020 között 3,4 milliárd forintból 7,7 milliárd forintba nőtt, 2021-re pedig terveink szerint még tovább, 9 milliárd fölötti összegre növekszik majd.

Ezzel együtt azt látjuk, ez is egy örömteli folyamat, hogy a beérkezett pályázatok száma is évről évre növekszik, tehát a 61 ezer civil szervezetből egyre több az aktív, egyre több, amely erőt érez magában programok megvalósítására, pályázatokra, és amelyek igénylik az állam ilyenfajta segítségét.

A civil szervezetekről szóló szabályozást időről időre felül kell vizsgálni, ezért rendszeres az egyeztetés a civil szervezetek képviselőivel, hiszen a mindennapi működésük gyakorlati tapasztalatai alapján szükség esetén az eljárási szabályokat is módosítani, egyszerűsíteni kell. Erről 2017 végén már egy nagyobb törvénycsomagot fogadott el az Országgyűlés a civil szervezetek eljárási szabályainak egyszerűsítésére, törvényszéki, bírósági határidők lecsökkentésére, amely időt, energiát és költségeket spórol meg a civil szervezeteknek, hiszen a civil szervezetekben Magyarországon több mint félmillió ember dolgozik önkéntesként, és nyilvánvalóan az ő életüket a közösségépítés, közösségfejlesztés kell hogy kitöltse, minél kevesebb időt kell hogy töltsenek adminisztratív tevékenységekkel. Akkor sajnálatos módon az MSZP nem támogatta ezt az egyszerűsítési javaslatot, de remé-

lem, hogy azóta egyetértenelek vele, hiszen bebizonyosult a gyakorlatban, a való életben, hogy számít a civil szervezeteknek a határidők rövidítése, az adminisztratív terhek csökkentése.

A mostani módosítás célja minden esetben az egyesülési jog zavartalan gyakorlásának a biztosítása, lehetőleg a minél nagyobb mértékben. Jelen törvényjavaslat célja lehetővé tenni, hogy minél több civil szervezet minél több támogatást kapjon.

A törvényjavaslat a következő konkrét módosításokat is tartalmazza: a civil szervezetek egyszerűsített támogatásának összegének megemlése 200 ezer forintról 300 ezer forintra; a kedvezményezett kör kibővítése azokkal az 5 ezer fő és az az alatti lakosság-számú településeken működő civil szervezetekkel, amelyek vezető tisztségviselője egyben polgármester is. A civil információs centrumok elnevezésének módosítása azt hangsúlyozza, hogy az értékteremtő és valódi társadalmi beágyazottsággal rendelkező egyesületek és alapítványok tevékenységét a civil közösségi szolgáltató központok térítésmentes szolgáltatásokkal segítik.

Több alkalommal volt lehetőségem és alkalmam belepillantani a - mai napon még hatályban lévő törvény szerint - civil információs centrumok működésébe, hiszen minden megyében és Budapesten is működik pályázat alapján kiválasztott civil információs centrum, amit egy civil szervezet lát el. Ennek a címnek a birtoklása rengeteg feladattal jár, pályázati útmutatókat tartanak, képzéseket tartanak a megyékben működő civil szervezeteknek, különböző programokat szerveznek, jogi tanácsadással, pályázati tanácsadással segítik őket. Azt gondolom, hogy nagyon fontos munkát végeznek abból a szempontból, hogy a magyarországi civil társadalom egy horizontális társadalom. Nem tudjuk megmondani, hogy kik... Ha azt mondjuk, hogy a civilekkel szeretnénk egyeztetni, akkor az egy rendkívül szerteágazó terület, ezért fontos, hogy a megyékben fölkarolják ezeket a civil szervezeteket, segítsék ezeket a civil szervezeteket, segítsék a közösségteremtő, közösségépítő működésükben.

Az elmúlt évek tapasztalataiból, hiszen ez a civil információs centrum program első három évében egy európai uniós programként indult el, és aztán magyar költségvetési programmá változott át, hiszen értékes volt, érdemes volt megtartani, fontos program, én azt javaslom minden civil szervezetnek, hogy ha még nincs kapcsolata, akkor keresse föl a megyéjében működő információs centrumot vagy most már közösségi szolgáltató központot, mert a térítésmentes szolgáltatással is hozzájárulnak ahhoz, hogy egy civil szervezet minél nagyobb hatékonysággal tudjon működni és pályázni.

A közösségek támogatása, megerősítése különösen időszerű, ugyanis a karanténban töltött hetek, hónapok után az emberek vágyanak majd a közösségi élet újraindítására. Azt gondolom, hogy ebben is példaértékűek a Miniszterelnökség különböző döntései, amik az elmúlt napokban láttak napvilágot, és a civil szervezeteket érintik, hiszen a civil világból mindenki ismerheti azokat a kötelezettségeket, amelyek mind a

társaság vezető tisztségviselőinek összehívását, a beszámoló elkészítését, letétbe helyezését vagy a bíróságra benyújtását jelentik. A mostani helyzet lehetővé teszi azt, a mostani veszélyhelyzetben a kormány lehetővé tette azt, hogy elektronikusan is megszervezhetik a működésükhöz szükséges fórumokat, elektronikusan is működhetnek most ebben a helyzetben a civil szervezetek, illetve számviteli beszámolóikat elég lesz majd szeptember 30-áig benyújtaniuk a civil szervezeteknek a május 31-ei határidő helyett. Azt gondolom, hogy mindenképpen megkönnyítik ezeket a civil szervezeteknek az életét ezek a könnyítések vagy határidő-kitolások.

Ami talán még fontosabb ennél, hogy haladékat kapnak a már megnyert pályázatok programjainak megvalósítására későbbi időpontban, hiszen teljesen logikus, hogy a tavalyi NEA-kiírásokban elnyert pályázatokban rendkívül sokan szerettek volna megvalósítani a mostani tavasszal vagy nyáron különböző közösségi programokat, tábortokat, eseményeket, amelyek a koronavírus-járvány okozta helyzet miatt nyilvánvalóan nem megvalósíthatóak.

(21.50)

Nagyon fontos, hogy ezeknek a támogatási idejét kitoljuk, és ősszel, jövő tavasszal, vagy amikor erre lehetőség lesz, meg tudják majd szervezni ezeket a programokat, ne vesszen el egyetlen értékes program sem, amit a civil szervezetek szerveznek, ne vesszen el egyetlen értékteremtő esemény sem, így fontos, hogy ezeket később meg lehessen tartani. Ebben is segített a kormány iránymutatása. Nyilvánvalóan az a célunk, hogy a közösségi élet majd vissza tudjon térni, és a közösségek legalább olyan erősek legyenek, ha nem erősebbek, mint a járvány előtti időben. A KDNP-frakció támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Próbáltam követni az expozéját, de néha annyira belegabalyodott, meg olyan gyorsan eldarálta, hogy nem tudtam mindent leírni, azért néhány idézetet fogok majd idézni.

Nyilvánvalóan nem a törvényjavaslat jogharmonizációs részéről beszélek, hanem a nemzeti együttműködés részéről. Ebben a tekintetben az, hogy mondjuk, a kistelepüléseknek, az ötezer fő alatti kistelepüléseknek - és azon belül főleg a civileknek - a kormány a költségvetésből több pénzt adjon, azt maximálisan lehetne támogatni. Hogy egyébként ezt politikai viszonyok kialakítására, politikai kiszolgáltatottságra és gyakorlatilag a társadalom végtelenségig történő fideszes megszállására használják, egyszerűen elképesztő. *(Derültség a kormánypárti*

sorokból.) Én elhiszem, hogy mulatságos a képviselő-társamnak (*Nacsa Lőrinc: Igen, az!*), és bizonyára élvezi is ezt, de ennek nem lesz jó vége. (*Nagy Csaba: Sajnos nem élvezzük!*) Ennek nem lesz jó vége.

Szóval az van, hogy államtitkár úr ilyeneket mondott az expozéjában, hogy a társadalom hasznos alappillérei a civil szervezetek, nagyon fontos a sokszínű tevékenység, az értékkeremtő munka. Árulja már el nekem, államtitkár úr, hogy ehhez miért kell előírni, hogy csak a polgármesterek kaphatják ezt a pénzt, csak az általuk vezetett civil szervezet? Hol van itt a sokszínű tevékenység? Hol van itt az önkéntes értékkeremtő munka? Hogy fér ez a kettő össze? Bizonyára ismer civil szervezeteket, hogy ezek mivel foglalkoznak. Ebbe miért kell belekeverni a polgármestereket kizárólagos alapon? (*Nacsa Lőrinc: Micsoda? - Dr. Orbán Balázs: Miért kell olyat mondani, ami nem igaz?*)

Azt mondja államtitkár úr, hogy 15 ezer civil szervezet van ötezer fős település alatt. Ott volt valami probléma, de a fideszes vezérszónoktól ezt konkrétan így hallottam. Azt is mondta államtitkár úr, hogy több esetben - ezt mondta szó szerint - polgármester a civil szervezet vezetője. Meg tudja-e mondani, hogy a 15 ezerből mennyi az a több eset? Öt? Nyolc? Tízezer? (*Nacsa Lőrinc: A kettő között!*) Gondolom, ha megírták ezt a törvényt, akkor bizonyára csak megnézték.

Két része van a javaslatnak, a „Magyar falu” program kiterjesztése és a Nemzeti Együttműködési Alap támogatásának kiterjesztése, és itt írják elő azt, hogy a programba való pályázat akkor lehetséges - akkor lehetséges -, ha a civil szervezet vezető tisztségviselője a település polgármestere. Ez van a törvényben. (*Dr. Orbán Balázs: Olvasd már el a javaslatot, képviselő úr!*) Jó! Olvasom a neten, a „Magyar falu” program - szeretném kérdezni, államtitkár úr - pályázat falusi civil szervezeteknek, már fenn van a neten. Azt mondja, hogy a vissza nem térítendő támogatásként elnyerhető összeg maximum 6 millió forint, kistelepülés, ötezer fő alatti, civil szervezeteknek, minimum 2 millió, maximum 6 millió forint. Itt is leírják, amit képviselőtársam mondott, hogy ebből bizony autót lehet venni, meg különböző járművek karbantartására, felújítására, nem gépi meghajtású járművek beszerzésére, ingatlan tulajdon szerzésre, tulajdonban lévő ingatlan felújítására lehet felhasználni, s a többi, s a többi, mondom, darabonként 2-6 millió forint között.

A pályázati kiírás fent van a neten, nyilvános kiírás: rendelkezzen minimum egy lezárt üzleti évvel, rendelkezék az utolsó lezárt évről szóló, bírósági hivatalnál letétbe helyezett számviteli beszámolóval. Itt még nincs, de ha majd elfogadjuk ezt a törvényt, akkor majd átírják ezeket a pályázatokat, és belekerülnek a polgármesterek, nem? Nem kerülnek bele? (*Dr. Orbán Balázs: Nem! Lehet ezt mondani, képviselő úr, de nem, ilyen nincs!*) Nincs benne polgármester, nincs a törvényjavaslatban polgármester... (*Dr. Orbán Balázs: Benne van, de nem kötelező!*) Ja, értem, csak nincsenek kizárva a polgármesterek. (*Dr. Orbán Balázs: A szocialisták sincsenek kizárva! - Derűlség a Jobbik soraiból.*) Értem! Értem.

A „Magyar falu” program ilyen tekintetben ezzel a kiírással együtt az eddigi időszakban - most ezeket a gépjárműbeszerzéseket leszámítva - közterület, járda, játszótér, útkarbantartás, orvosi eszközök beszerzésére volt kiírva. Ez egy jó kérdés egyébként, hogy ezeket miért nem a településeken keresztül csinálják, de ezt inkább csak kérdezem. Ebben a civil szervezeteknek miért van nagyobb rutinja például, mint direktben az önkormányzatoknak? A másik a Nemzeti Együttműködési Alap, és azon belül most már hallottuk a 10 milliárd forintos megemelt összeget. A Nemzeti Együttműködési Alap Tanácsának Kollégiuma tagjai tiszteletdíjának megemeléséről szól ez a javaslat az adminisztrációs terhek növekedésével együtt.

Egy-két dolgot hadd mondjunk el arról, hogy ez mennyire tekinthető objektív szervezetnek. A Nemzeti Együttműködési Alap elnöke - talán az utóbbi hetekig bezárólag - a Civil Összefogás Fórum elnöke, Csizmadia László volt. Ha jól tudom, néhány héttel ezelőtt került leváltásra a méltán elfogulatlan Civil Összefogás Fórum elnöke. A szervezet munkájában továbbra is szerepet kap Heizler Norbert László, a CÖKA kuratóriumának volt tagja is. A NEA vezetését ellátó tanács tagjai például a kiskunmajsai Fidesz-al-elnök, Bozókiné Veszelovszki Szilvia, a Fidesz humán kabinetjének egykori kabinetvezetője, Bodrogi Richárd. Most hosszan mondhatnám még, de ezek úgy világosan és egyértelműen bemutatják, és egyébként a sajtóban az elmúlt években megjelent támogatási konkrét történetek is, hogy sok minden ez a tanács, csak független civil nem.

Államtitkár úr, mi nem nagyon tudjuk támogatni azokat a törvényjavaslatokat, amelyek a választások előtt két évvel megjelennek, és arról szólnak, hogy politikailag egyértelműen, bizonyíthatóan elfogult pénz-osztó műhelyek fognak nekiállni közpénzeket osztogatni, nem pontosan látható módon és nem pontosan látható értékek szerint. Szerintünk sokkal jobb megoldás az, amikor a civilek maguk osztják szét egymás között vagy maguk között a pénzt a saját maguk által választott vezetőkkel egyrészt, másrészt pedig ezt az egészet kontrollálni lehet és nyilvánosan lehet kezelni. Egyébként még egyszer mondom, magával a támogatási összeg megemelésével és azzal, hogy a kistelepüléseknek direktben juttassunk több pénzt, maximálisan egyetértünk, de hogy ezt a Nemzeti Civil Alapon keresztül, illetve bocsánat, a Nemzeti Együttműködési Alapon - ez a jó szó, valahogy nem jön a számra - keresztül juttassák el, azzal meg nem nagyon tudunk egyetérteni.

Ismerjük az eszközeiket, és ismerjük azt, hogy mondjuk, egy tisztességes választási lebonyolításban a Fidesz milyen eszközöket és hogyan használt az elmúlt időszakban. Mi is ebben az országban élünk, mi is találkozunk kistelepülési polgármesterekkel, elmesélik ők nekünk is, hogy kinek és minek kell megfelelni ebben az országban, hogy a településük pénzhez jusson. Ezt az eljárást, ezt az ilyen típusú szervezett társadalmat mi nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps az LMP és a DK padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK részéről.

(22.00)

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azzal kezdeném a hozzászólásom, hogy szerintem minden törvény módosításakor érdemes egy kicsit kitekintően foglalkozni a kérdéssel, magyarán áttekinteni a szabályozni kívánt terület problémáit, aktuális helyzetét, még akkor is, ha a konkrét módosítás esetleg csak annak egy kis szelét érinti. Én is most így járnék el. Hadd említsek a felszólalásom első perceiben olyan dolgokat, ami az egész civil szférára jellemző vagy jellemző volt az elmúlt tíz évben.

Onnan indulnék ki, hogy miről is szól ez a világ, a civil szféra kapcsán miről is beszélünk. A civil szervezetek olyan feladatot látnak el, amit az állam nem tud vagy nem akar ellátni. Ezek között nagyon sok olyan szervezet van - amit többen felhoztak példaként is -, amelyek a közösség szervezését látják el bármiféle szempontból, a sportegyesületektől a kulturális egyesületeken át sok-sok mindenről beszélünk. Velük kapcsolatban azon lehetne lamentálni, hogy hol húzódik az állami feladatok határa, és mi az, amikor már a civil szervezetek szerepe az, amelyik üdvözítő. De a lényeg az, hogy természetesen minden országban, minden társadalomban vannak ilyen típusú közösségszervező civil szervezetek.

Én azonban említenék egy másik csoportot is, még akkor is, hogyha az expozéban nem hangzott el ez. Bizony a civil szervezetek közé tartoznak azok a szervezetek, amelyek valamilyen módon az aktuális hatalom ellenőrzését, számonkérését, kritizálását végzik. Igen, ők is civil szervezetek, még ha ez a törvényjavaslat nem is rájuk van írva. Ráadásul a civil szervezetek, a civil világ velejárója, hogy nem hierarchikusan épül fel, nem tagolható be jellemzően semmilyen klasszikus szervezeti rendszerbe, nem lehet őket utasítani egy jól működő és rendben lévő országban. Ha úgy tetszik, ezek az ellenőrző civil szervezetek tüskék a köröm alatt, a hatalom körme alatt, és természetesen jól is van ez így, hogy ez így működik, normális országban.

Na, de mi történt Magyarországon az elmúlt tíz évben? Tudjuk, rengeteg sztorink van arról, hogy hogyan és miképp torzította el ezt a rendszert az Orbán-kormány. Az elmúlt tíz évben egyfelől megpróbált tudatosan építkezve a saját érdekeinek megfelelő civil szervezeteket a) létrehozni, b) ha már léteztek, akkor mindenféle anyagi és egyéb szabályozó eszközökkel még erősebbé tenni és még jelentősebbé tenni, kista-
fírozni anyagilag is. Míg a másik oldalon álló, neki nem tetsző, behódolni nem hajlandó, a kormány politikáját akár valamely szakpolitikai szempontból kritizáló szervezeteket pedig igyekeztek ellehetetleníteni, megakadályozni a működésükben, pellengérré állítani a sajtójukban.

Konkrétan néhány történés. Mindannyian emlékszünk arra, hogy amikor a menekültválság elérte Magyarországot, akkor a menekülteken emberiességi szempontból segítő szervezetek ellen milyen kampány indult a médiában, de itt a Házban is milyen hecckampány volt ellenük, majd utána a jogszabályi megbélyegzésükre is sor került. A kormány eszközei közé tartozott, hogy a 2011-ben létrehozott törvény, amelynek a módosításáról most beszélünk, amikor a Nemzeti Civil Alapprogram helyett létrejött a Nemzeti Együttműködési Alap, akkor az addigi nagyjából kétharmados civil részvétel, irányítás lecsökkent egyharmadra. Tehát korábban nagyjából a civilek döntöttek a pénzekekről, a támogatásról, ehelyett most a civil tagok helyett kormányzati mandátummal bíró delegáltak kerültek többségbe, mondom, nagyjából kétharmados többségbe.

A források terén itt több szám elhangzott. Bizony ám, lehet hova emelkedni, hiszen 2010 után volt egy jó nagy visszaesés. Nagyjából 7-7,5 milliárd forint volt 2009-2010-ben az erre költött összeg, ez aztán visszaesett - most néztem meg - 2,8 milliárdra. Lehet örülni, hogy ez most már újra 10 milliárd fölé fog jutni, csak az a probléma, hogy ezt majdnem kizárólag a kormányhoz hú, a kormány politikájával kompatibilis szervezetek kapják meg. Bizony ám, kedves uraim! És ezt segítette az is, hogy létrejött egy olyan, ami korábban nem volt, van egy miniszteri keret, amely mintegy 10 százalékat adja ki a támogatásoknak, ahol aztán teljesen nyilvánvalóan nyers pártpolitikai érdek alapján dől el, hogy ki kapja azt a támogatást.

A nem támogatott szervezetekre nézve létrehozták a várólistát, hogy ha esetleg valaki nem kéri a pénzt, akkor majd a várólistás szervezetek megkaphatják. Nyilván illúzió volt ez is.

Tudom, hogy ez nem hatja meg a tisztelt kormánypárti képviselőket, de a civilség ethosza is sérült ebben a tíz évben. De bizony, akármennyire is ingatja a fejét Nacsa képviselő úr. Ugyanis civil köntösbe bújt kormányzati szereplők jelentek meg, politikai aktorok váltak olyan civil szervezetek, amelyek valójában nem is civil szervezetek, csak névleg azok. Gondoljunk a békemenetet szervező CÖF-re, vagy az MNB különböző alapítványaira, amelyek aztán a műkincsvásárlástól az ingatlanbefektetésen át mindenfélét csinálnak, köztük magánszemélyek támogatását is, s mindent nem transzparensen, de adóforintokból, ellenőrizetlenül, nyilvános kontroll nélkül.

Már csak egy dolgot említenék általánosságként a civil szervezetek helyzetéről, az adminisztratív terhet. Itt ugyan elhangzott, hogy ez jelentősen csökkent. Hát, nekem van szerencsém jó sok civil szervezetet ismerni, ők nem erről számolnak be. Konkrétan azt mesélik, hogy majdhogynem céggé kell működniük, s közel olyan beszámolási és pénzügyi, gazdálkodási előírások vonatkoznak rájuk, mint a cégekre, csak közben nekik nincs meg az a lehetőségük, hogy mondjuk, a bevételeikből olyan szakembergárdát vagy olyan egyéb segítséget igénybe vegyenek, ami miatt hátrányok érik őket.

Ezek után térjünk rá a konkrét javaslatra. Miről szól ez a javaslat, ami előttünk van? A javaslat lényegi

eleme az, hogy kibővíti a kedvezményezett kört, vagyis akik kaphatnak pénzt, azok mostantól az 5 ezer fő alatti településeken működő civil szervezetek közül azok is, akiknek a polgármester a vezetője. Nem szól ez másról, hiszen tudjuk, hogy a kistélepléseken a Fidesz jelentősen felülreprezentált, és a polgármesterek körében is jelentősen felülreprezentált a Fidesz. Tudjuk, hogy a kistéleplési polgármesterek jelentős része fideszes, vagy ha független is, azok között is jelentős számban ott vannak a Fidesz által támogatottak. Bizony ám, ez nem szól másról, mint a 2022-es kampányra és választásra való felkészülésről ezeken a településeken. Pénzt ad a kormány azoknak a szervezeteknek, amelyekre majd számíthat akkor, amikor eljön a kampány. Ez pedig nem kevés pénz. Olyan 9-10 milliárd forint hangzott itt el több képviselő szájából is.

Az átláthatóság is csökken, hiszen az alapkezelő nem lesz köteles biztosítani a nyilvánosságát a nyertes pályázatnak, illetve az elnyert támogatással kapcsolatban. Kiveszik a törvényből ezt a vonatkozó részt.

A jelentős költségvetési támogatásban részesülő civil szervezetek képviseletre jogosult vezetői már nem lesznek kötelesek vagyony nyilatkozatot tenni. Ezeket a részeket is úgy, ahogy van, kiveszik a törvényből.

Végül szintén kikerül a törvényből az, hogy ha rosszul gazdálkodnak, és visszatérítési kötelezettség alá eső költségvetési támogatás keletkezik, akkor azt már nem adó módjára mint köztartozást hajtják be. Ezeket a részeket is törölték ebből. De ugyanez történik akkor is, ha nem úgy használják fel a pénzt, ahogy az a támogatási szerződésben szerepel.

Összefoglalva tehát, a Fidesz ezzel a javaslattal is a hozzá közel álló álcivil, kamucivil szervezeteket fogja megerősíteni anyagilag, több tízmilliárd forinttal a következő két évben. Hallottuk, ne haragudjanak, szégyen, gyalázat, drága kormánypárti képviselők és előterjesztők, a DK nem fogja ezt támogatni, nem fogja megszavazni, és mindenhol tiltakozik ellene. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetérték azzal, hogy ha egy törvényjavaslatról beszélünk, akkor érdemes áttekinteni annak a háttérét és a céljait is. Erről beszélt a Fidesz vezérszónoka, Nagy Csaba képviselő úr is. Szeretném kihasználni néhány kérdés erejéig a lehetőséget, hogy itt van a Miniszterelnökség államtitkára, Orbán Balázs államtitkár úr, hátha választ kapunk néhány kérdésre.

Én egy kicsit más irányból közelíteném meg a kérdést. Sokat hallhattunk itt Nagy Csabától a „Magyar falu” programról. Bár mind a ketten pécsiek vagyunk, azt gondolom, nem vonhatjuk kétségbe - bocsánat, Nagy Csaba képviselő úr már nem pécsi - egymás kapcsán azt, hogy mind a ketten elkötelezettek vagyunk a kistéleplések sorsa tekintetében. Baranyaiak vagyunk, és Baranya egy speciális

teleplésrendszerű megye, amely 301 településből áll, és egészen elaprózott a településszerkezet. Itt 5 ezer főről van szó a kistéleplések összefüggésében, és tudjuk, hogy baranyai viszonylatban - de beszélhetnénk Zaláról vagy akár Borsod-Abaúj-Zemplén megyéről is - az 5 ezer fő nem hozható összefüggésbe a kistéleplésekkel. Baranyában 301 település van, és ezek közül talán hét haladja meg a lakosság tekintetében az 5 ezer főt, az összes többi ennél kisebb.

A lényeg az, hogy én nagyon-nagyon egyetérték, és egyetértünk azzal, hogy óriási szükség van arra, hogy a leszakadó térségekben a kistélepléseket támogatassuk. Akkor beszélhetünk egyáltalán kiegyensúlyozott fejlődésről egy ország tekintetében, ha az kiterjed a kistéleplésekre is, ha újra meg tudjuk adni a kistélepléseknek is, a legkisebb településeknek is a jövőt, az ő működésük, fennmaradásuk alapját. Tudjuk azt, hogy e tekintetben óriási lemaradás van ott, és nagyon rossz folyamatokat tapasztalhatunk gyakorlatilag folyamatosan a rendszerváltás óta, de nyilván azelőtt is, gyakorlatilag a hetvenes-nyolcvanas évektől kezdve. Akkor meg egy olyan szocialista elkötelezés volt, hogy a kistélepléseket nem hatékony településeknek tekintették, és nem is támogatták a fejlesztésüket. A rendszerváltás után pedig sajnos a kormányok jellemzően nem fordítottak kellő figyelmet a kistéleplések támogatására.

(22.10)

A 2010 előtti balliberális kormányokat a Fidesz - akkor még ellenzékben - mindig jogosan kritizálta e tekintetben, de sajnos azt tudjuk mondani, 2010 után sem változott meg alapvetően; a retorika megváltozott, de a cselekvés nem, és így elég borzalmas és tragikus társadalmi folyamatok figyelhetők meg, óriási az elvándorlás a legkisebb településekről is.

Hogy azért néhány szóban emlékezzünk meg arról, hogy 2010 után az Orbán-kormány milyen lépéseket tett, láthatjuk, hogy óriási mértékben csökkentette az önkormányzatoknak a jogköreit, a forrásait, a kistéleplések esetében majdhogynem kiürítette ezeket a jogköröket, és a... *(Nacsa Lórin: Adósságvállalás!)* Az adósságvállalás, ami nem kormányzati, hanem állami adósságvállalás volt, az igazából együtt járt a források, a lehetőségek és a jogkörök elvonásával, ebben, én azt gondolom, egyetértünk, tisztelt Nacsa képviselő úr.

Elképesztő mértékben pusztult le 2010 óta is az az infrastruktúra, amely alapvetően fontos ahhoz, hogy a kistéleplések fenn tudjanak maradni. Folyamatosan romlott és romlik a legfontosabb közszolgáltatásokhoz való hozzájutás, romlik egyébként a közösségi közlekedési ellátottság, és e tekintetben sem tett semmiféle érdemi lépést a kormányzat. Az elmúlt években felerősödtek azok a tendenciák, és ezt is látjuk, és szintén hétről hétre tapasztaljuk, hogy az extrém időjárás körülményeknek, az éghajlatváltozás hatásainak is nagyon sok tekintetben kitéttek a kistéleplések. Mindennek a hatása, ennek a nem falubarát, mondhatjuk, hogy faluromboló kormányzati

politikának az, hogy nagyon rosszak, borzalmasak a demográfiai folyamatok, örületes az elvándorlás ezekről a településekről, és hogyha nem tesznek, mondjuk, a következő kormányok hathatós intézkedéseket egy valódi vidékbarát politika tekintetében, akkor nagyon nehezen megváltoztatható vagy megfordítható demográfiai folyamatoknak leszünk a tanúi.

E tekintetben viszont fel kell hívnom a figyelmet, tisztelt képviselőtársaim, arra, hogy az elmúlt hetekben hozott intézkedéseknek is milyen hatásai lesznek. Ugye, itt a koronavírus-járvány elleni intézkedések során önök súlyos megszorító intézkedésekkel éltek az önkormányzatok felé, és ez a kistelepülések kétharmada esetében alapvető likviditási problémákat jelent. Néhány héttel ezelőtt egy vizsgálat eredményeként láthattuk azt, hogy a kistelepülések kétharmada számít arra, hogy nem fogja tudni kigazdálkodni ezt az elvonást - az egyik legfontosabb forrást a gépjárműadó tekintetében elvonták -, és így rengeteg olyan feladatot nem lesznek képesek ellátni, amely kötelező vagy önkéntes önkormányzati feladat, aminek beláthatatlan következményei lesznek.

Én azt gondolom, hogy ezt mérlegelniük kéne, és ezt mondom az államtitkár úr felé, hogy ezt a brutális megszorítást vonják vissza, hiszen azokat a forrásokat a költségvetésből más sorokról át lehetne csoportosítani, tehát a kistelepüléseket nem kéne ilyen kezelhetetlen, számukra kezelhetetlen megszorító intézkedésekkel illetni.

A „Magyar falu” program a tekintetben, a kimondott célok tekintetében nagyon fontos és támogandó, és mondhatjuk, hogy egy hiánypótló fejlesztéspolitikai eszköz, ugyanakkor láthatjuk, hogy sajnos nincsenek mögötte azok a költségvetési források, amelyek által a hatásait ki tudná fejteni ez a program. Csak egy példát mondok: az idei évben az alsóbbrendű úthálózat fejlesztése tekintetében a „Magyar falu” programban annyi forrás van, hogy mindössze 450 kilométer út felújítására elegendő, holott 17 ezer kilométernyi mellékút várja az azonnali felújítást, ugye, 17 ezer kilométernyi út van a legrosszabb két kategóriában. Látszik tehát a nagyságrendből is, hogy a program elindult, a deklarált célokkal egyet lehet érteni, ugyanakkor nincsenek mögötte azok a költségvetési források, amelyek alapján a valódi hatást ki lehetne fejteni.

Áttérve erre a javaslatra, már említettem, hogy ha kistelepülésekről beszélünk, akkor az 5 ezer fős kategória nem igazán passzol össze. Tehát az 5 ezer főt már semmiképpen nem lehet kistelepülésnek tekinteni, az alföldi térségben vannak még ilyen falvak, de én azt gondolom, hogy 5 ezer fő felett már jellemzően városokról beszélünk, nem kistelepülésekről. És azzal együtt is - én ezt elismerem -, hogy nyilván rengeteg olyan civil szervezet van, amelynek, mondjuk, vezető tisztségviselője polgármester, és amelyek esetében indokolt lehet ez a módosítás, ugyanakkor mégis aggodalommal tölt el minket, hogy ilyen módon ezt az öszszeférhetetlenséget megszüntetik, és mi is félünk attól - és egyébként nem a leírt törvényszöveg alapján, hanem a tapasztalat alapján -, hogy esetleg itt érvényesülhet az, hogy a szakmaiság és a hatékonyság

szempontjait felülírja, mondjuk, egyfajta ilyen politikai szempont, és nem feltétlenül pártpolitikai szempont, hanem helyi politikai szempont. Mert nyilvánvaló, hogy ha van egy kistelepülés, és ott egy polgármester rendelkezik egy civil szervezettel, akkor egy helyi kisközösségben neki van olyan domináns súlya, hogy ilyen esetben, mondjuk, megnehezíti más civil szervezeteknek a forrásokhoz való hozzájutást, nyilván a lobbierő tekintetében egy kistelepülésen a polgármester megkerülhetetlen. Mi sem tartjuk tehát jónak ezt a szabályozást.

Amire képviselőtársam utalt, az pedig egészen indokolhatatlan és érthetetlen, és erről nem is beszéltek az előterjesztők, illetve a kormánypárti képviselők, hogy a javaslat hatályon kívül helyezi a jelentős költségvetési támogatásban részesülő vezető tisztségviselők vagyonyilatkozati kötelezettségét, tehát nem kell tenniük. Ezt magyarázzák meg, erre miért van szükség! Én azt gondolom, hogy minden ilyen, közpénzekből indított fejlesztéspolitikai eszközök esetében is indokolt a nagyobb átláthatóság, és a vagyonyilatkozati eljárások tekintetében amúgy is, a jelenlegi rendszer tekintetében is nagyon sok kritikát tudunk megfogalmazni, úgyhogy ezt nem lazítani kéne, hanem sokkal inkább szigorítani, az lenne az indokolt.

Nekem tehát az lenne a kérdésem, hogy mi indokolja ezeket a módosításokat, főleg hogyha a „Magyar falu” programról beszélünk, illetve ha már itt van az államtitkár úr, akkor én arra szeretnék egy választ kapni, hogy milyen esélyek vannak arra, hogy a következő időszakban érdemi források kerülnek majd a „Magyar falu” program mögé, és végül egy olyan kormányzati politika valósul meg, amely nemcsak szavakban, hanem tettekben, intézkedésekben is támogatja a magyar falvak megmaradását, ami meggyőződésünk szerint egy nemzeti sorskérdés. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Most kétperces hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr, reagálnék két-három dologra. Én megértem, hogy Harangozó képviselő úrnak nem tetszik a kistelepüléseken a választási végeredmény, de a kistelepülések felzárkóztatása és a kistelepüléseken lévő civil élet is ugyanolyan fontos, mint a városokban, kérem, hogy ezt ne tagadja el tőlük, és ne állítson olyanokat a jegyzőkönyvben se, hogy csak polgármesterek által vezetett civil szervezetek pályázhatnak. Szó sincs erről! Ez a lehetőség kinyílik pluszban az eddigiek mellé. Ne mondja azt, hogy kizárólag polgármesterek pályázhatnak!

A Nemzeti Együttműködési Alap kapcsán arról beszélt, hogy ön szerint fideszes pártkatonák vannak benne, vagy választották meg az elektori rendszerbe, vagy vannak feltöltve. A jobboldalisággal nem vádolható Index még 2002 és 2010 között, amikor az ország számára egy jóval kedvezőtlenebb időszak volt itt Magyarországon, akkor az önök szervezési igazgatója

körbeküldte az összes MSZP-s párt szervezetnek, hogy pártkatonákat toborozzanak a civil alapprogramba, a levél is kiszivárgott, és az Index hozta címlapon. Önök azok, akik pártkatonákat akartak az akkori civil alapprogramba beültetni jelentős sikerrel, Index-címlapon volt ez akkor, és a teljes levél is itt volt, és önök toborozták a baloldali pártkatonákat, hogy beültessék őket bizonyos civil szervezetekbe.

És ha már felvetette itt a DK-s képviselő úr is a különböző álcivileket meg a politikai aktivistákhoz köthető civil szervezeteket, elég megnézni a mostani, a legutóbbi önkormányzati választást, hogy önök minden alkalommal mindenhol MSZP-s, SZDSZ-es, gyurcsányista kötődésű emberekkel feltöltött civil szervezetek mögé bújtatták a polgármesterjelöltjeiket. Így volt ez Zuglóban, így volt ez Botka Lászlónál, a Ligetvédőknél, akiket önök civileknek hívnak, a Ligetvédőknél gyurcsányista kabinetttag, MSZP-s volt sajtófőnök, PM-es pártkatoná, ezek voltak az ön által civilnek nevezett emberek; csak hogy kinél vannak pártokhoz köthető civil emberek, és hogyan bújnak be ők a civil szervezetekbe - önök. *(Az elnök csenget.)* Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most ugyancsak kétperces hozzászólásra Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak a jegyzőkönyv kedvéért: rosszul fogalmaztam a polgármesterek szerepével kapcsolatban, elnézést kérek, ezt tisztázzuk, ettől még a fenntartásainkat talán jobban és pontosabban, szabatosabban fogalmazta meg Keresztes frakcióvezető úr ezzel kapcsolatban, azt nem ismétlem meg.

Azt még Nacsa úrtól sem tűröm el, hogy kiforgassa a szavaimat, és olyanokat adjon az én számba, hogy nekünk vagy nekem személy szerint a kistéleplésen élők vagy az ott lévő civil szervezetek támogatása nem fontos. Nagyon fontos - ezzel kezdtem. Semmi ezzel ellentéteset nem tud tőlem idézni. Nekem legalábbis legalább annyira fontos, hogy ezek a pénzek tisztességgel, átláthatóan és jó helyre kerüljenek, és jelenleg - bár lehet, hogy Index-címlapon volt bármi, és valami kiszivárgott - most nem kell Index-címlapon lenni, mert effektíve a Fidesz háttérszervezeteinek, civil szervezeteinek a vezetői ülnek ebben a testületben.

(22.20)

Tehát nem kell ilyen kiszivárgott leveleket keresgetni, mert az emberek arcába rakják önök ezt, ráadásul büszkén. Ez nekem nem tetszik, ne haragudjon! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most normál időkeretben Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Így negyed 11 körül beszélünk arról, hogy ez a javaslat mennyire indokolt, jogszerű-e, életszerű-e és milyen célt szolgál. Azt mindannyian tudjuk, hogy a Fideszben semmi nem történik véletlenül. Azt hiszem, az elmúlt tíz évben ezt már megtanultuk és lesozgezhetjük.

Az is tény, hogy ha Magyarországon egy felelős politikus nem azon az állásponton van, hogy nincs az a pénz, amit ne érdemelnének meg a kistéleplések, akkor az nem felelős politikus. Sajnos, a szocialista rendszerben elkezdődött a kistéleplések kinyírása, és senkit nem akarok bántani, de az elmúlt harminc évben, bármennyire is egymásra tetszenek mutogatni, a tevékenységük nem hozta el az üdvösséget ezeken a településeken. Akik járjuk az országot, önök is, én is így vagyunk, olyan kistélepléseken látunk fejlődést, ahol az adott településvezető vagy esetleg valamely komoly vállalkozó erős lobbierővel bír az aktuális kormányzatnál. Sem nem az igazságosság, sem nem a célszerűség, sem nem a szükség diktálta általában a támogatások elnyerését, hanem valamifajta politikai vagy gazdasági befolyás.

Azt gondolom, igazából teljesen mindegy, hogy milyen jogszabályi háttér vagy jogszabályi alap rendezi ezeknek a támogatásoknak a lehetőségét, mindig azt nézem és azt tekintem, és az én politikai közösségem is azt tekinti, hogy hasznos-e az annak a társadalmi közösségnek, akit jelen esetben megcélzunk. Az mindenképpen hasznos a „Magyar falu” programban, hogy a civil szervezetek, akik, nagyon remélem, hogy nem az állami feladatokat látják el... - hiszen legtöbbször az is probléma, hogy állami feladatokat civil szervezetek látnak el. Ne építsen a civil szervezet utat, közművet, könyvtárat, orvosi rendelőt, állatorvosi rendelőt vagy bármi olyat, ami egyébként egy közösségi szolgáltatás része, hanem valóban maradjon meg a sport, a kultúra, a tudományos fejlődés, esetleg gyermekeknek különfoglalkozások területén, amelyet az iskolarendszerben nem lehet megvalósítani. Tehát mindenképpen az lenne a cél, hogy a civil szervezetek a társadalom érzelmi, mentális, fizikai fejlődését szolgálják, és semmiképpen ne az állami feladatokat hajtásák végre.

Mit tapasztalunk az elmúlt tíz évben? Bármennyire is azt gondolom, hogy lehet ennek a javaslatnak őszinte, tisztességes célja, de értsék már meg, tudjuk, hogy soha semmi nincs véletlenül. Befordulunk, befordultunk a ciklus második felére, és mindenki '22-re készül. Mindenki, ezt nem kell tagadni. Nem hiszem, hogy ez a javaslat ne azért született volna, mert jó pár, a Fidesznél erős lobbierővel bíró önkormányzati vezető ne panaszkodott volna arról, hogy valamifajta lehetőségéből kimaradnak. Természetesen a kormányzat kapott az alkalmon, hú, tényleg, nehogy az legyen, hogy majd esetleg azért nem mondja meg Kati néni, Juli néni, hogy a településvezető, hogy '22-ben a Fideszre szavazzon, mert lám-lám nem tudtuk megcsinálni - mit tudom én - a szövnőkört, mert nem kaptuk meg a támogatást, mert a település egyetlen értelmiségije, a polgármester a civil szervezet vezetője.

Tehát álszent dolog ezt úgy előadni, hogy hú, most hirtelen rájöttünk arra, hogy kicsoda felelőtlenül szabályoztunk vagy nem figyeltünk valamire. Szépen metódussal végigment ez a folyamat. Panaszkodtak a településvezetők, azt közvetítette például Nagy Csaba képviselő úr, aki százhetvenvalahány településnek a képviselője, hogy figyeljetelek gyerekek, annyira becsületesek akartatok lenni, hogy ennyi és ennyi civil szervezetet kizárunk ennek a lehetőségéből. Tehát teljesen felesleges ezt ilyen mázba önteni, megmondom önöknek, nincs az a pénz, amit ne adnék oda a kistelepeknek. Nincs az a pénz!

Hétéves kutatása volt az Európai Unió egyik intézményének arról, hogy az európai népek közül az urbanizáció miként alakult, mennyire természetközeli a népek, a civilizáció ártalmi vagy előnyei miként hatottak, és az jött ki belőle, hogy a magyar társadalom, hiába szaladt a városok felé az elmúlt 50-60 évben, megmaradt természeti népként. Ha valaki, én például azt támogatom, hogy minél több ember költözzön vissza kistelepekre, és teremtsük meg ott azt az infrastruktúrát, amivel közel olyan szolgáltatást tud venni, mintha városban lakna, mert a magyar társadalom urbanizációja komoly identitásválsággal, személyiségzavarral, depresszióval, talajtalansággal, szocializációs problémákkal jár. Az összes társadalmi problémánknak ez egy nagyon fontos része. Tehát egy felelős politikusnak azt kell mondania, hogy minden pénzt a kistelepekre, hátha visszavonz rengeteg embert, aki ott tud boldogulni és az ottani élethelyzet visszaviszi őt abba az eredeti természetközelségbe, amit soha nem veszített el, még ha városba is került. Tehát velem önök és az én politikai közösségem erről mindig beszélhet, ezt mindig támogatni fogjuk. Csak azt tényleg ne érzék el, hogy 2020 májusában bárki is azt kezdje feltételezni, hogy azért ebben nagy valószínűséggel már a leendő kampány egy-egy eleme is megjelenik.

Azt hiszem, hogy ezt a javaslatot nagyon rontják a hatályon kívül helyezett jogszabályok, merthogy ezeknek üzenete van. Mondhatják önök, hogy más jogszabályban szerepelnek ezek a kötelezettségvállalások, hogy átláthatóság, elszámolhatóság legyen, ne hogy öncélúan használják fel ezeket a támogatásokat, a magánvagyonokat növelje. Egyébként számtalan olyan jogszabály van, amely pótolja ezeknek az intézkedéseknek a meglétét, nem vitás. *(Nacsa Lőrinc: Így van!)* Csak az is igaz, és ezt tessenek megérteni, kormánypárti politikások, hogy amíg ellenzék van és az üzeni a társadalomnak, hogy mit tapasztal az ország Házában, nyugodtan továbbadhatja most például a jogszabályi javaslatnál azt, hogy el akarják tüntetni a lehetőségét annak, hogy ellenőrizzük, mit mire használtak fel.

Tessenek megérteni, néha a látszatra is adni kell! Méghozzá arra a látszatra, hogy a kormány elkötelezett abban, hogy a támogatások és bármiféle, a közpénzből folyó támogatások felhasználásában senki ne tudjon visszaélni a helyzetével, ne tudja öncélúan felhasználni ezeket a támogatásokat, és nem az eredeti célra, hanem magánvagyon növelésére fordítódjék.

Illetőleg a valós támogatások felhasználásában semmiképpen ne tudjanak jogellenes módon közpénzeket magánzsebekbe juttatni.

Tehát azt meg kell érteniük, hogy amikor ez a fajta vélelem egy ellenzéki képviselőben keletkezik, az egyszerűen azért van, mert a társadalomnak legalább a fele elvárja, hogy ne csak tisztességesek legyünk, hanem látsszunk is annak. Hányszor szokták önök ezt idézni, amikor a szocialistákat akarják bántani, és ők hányszor szokták önök felé idézni?! Látjuk ezt a bokszolást, ezt az évtizeden átnyúló bokszolást. Úgy érzem, például amikor a költségátalányról beszél, hogy most mennyit adnak a tanácstagoknak, érdektelen, minimális összegekről van szó, dolgoznak, munkáért pénz jár, nem lehet belekötöni. Én nagyon nem szeretnék ilyen piti szintig lemenni, hogy most akkor jár költségtérítés vagy nem, és hogy mennyi. Minimális összegekről van szó. Tehát aki ebben elkezd kötözködni, az tényleg buta. De van igenis ennek a javaslatnak olyan látszata, hogy ez nem azért született meg, mert most hirtelen rájöttek, hogy hú, valamit a szabályozásból kihagytunk vagy nem jól írtunk, hanem itt tényleg valamifajta lobbitevékenység torkollott ebbe.

Én egyet kérek önöktől tisztelettel, önkönel van a kormányrúd: a kistelepeknek fejlődésre van szükségük minden tekintetben, nemcsak infrastruktúrában, nemcsak szolgáltatásokban, hanem mindenképpen emberi minőségben. Elhagyatott magyar társadalom él a kistelepeken; magába fordul, gyakorlatilag az M1 propagandacsatornáján felnövő és élő, pszichésen rendkívüli módon kiszolgáltatott ember-tömegek. Mi általában vagy az átlagos városi ember nem is találkozik velük, pedig a legnehezebb társadalmi csoport a magyar társadalomban.

(22.30)

És ha már úgy gondolják, hogy ilyen komoly pénzeket juttatnak azért, hogy a civil szervezetek útján valamifajta fejlődés történjék, tekintsék ezt valóban szent ügynek, ne váltódjék aprópénzre. Olyan nagy pénzek mozognak a költségvetésben, uniós támogatásokban, megrendelésekben, legyen ott az a pénz, amit valaki meg akar keresni, de ebben a szegmensben ne sajnálják a pénzt, és ebből a szegmensből irtódjon ki minden korrupció gyanúja, illetőleg olyan befolyás gyanúja, ami nem helyénvaló.

Önök is tudják, látják, a korrupció zajlik, már nem is tagadják; az más kérdés, hogy mindig azt mondják, bizonyítsuk. De én most nem ezzel akarok foglalkozni, hanem azzal, hogy ha már Orbán Balázs államtitkár úr szent ügyként adta ezt elő, és küldetésként adta ezt elő, amiért ezt a jogszabályi módosítást idehozták, akkor tegyék már meg, hogy a gyakorlat során is ilyen szent ügy legyen ez, és végre egyszer, mondjuk, azt tudjuk mondani egy év múlva, másfél év múlva, hogy az elkészítő küldetéssel bíró Nacsa Lőrinc képviselőtársunknak igaza volt, és nem kell ebben semmi hibát vagy nem tisztességes szándékot feltételezni. *(Nacsa Lőrinc: Most is mondhatja!)*

Nem tudom megmondani ebben a pillanatban egyébként, hogy fogjuk-e támogatni, mert az emberben egy iszonyatos kettősség dúl. Elmondtam önöknek, hogy nincs az a pénz, amit ne érdemelne meg a kistelepülések közössége, óriási pénz kéne egyébként költségvetési forrásból is a valódi, érdemi fejlesztésekre, és nem civil szervezetek segítségével, hanem valóban állami költségvetésből. Nem mindig sikerül azt a mértéket kicsikarni a költségvetési törvényből, ami nekik kellene, de ha önök valóban hosszú távon felelősséget éreznek a kistelepüléseken élő társadalommal szemben, és azon társadalommal szemben is, akik úgy urbánusak, hogy soha nem lesznek azok, és tényleg segíteni kellene visszatérniük abba a természeti környezetbe, ahol az ő valódi személyiségfejlődésüket ki tudják bontakoztatni, akkor ez az Orbán Balázs államtitkár által előadott szent ügy maradjon is az. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót két percben Nacsa Lőrinc képviselő úrnak.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! A jobbkios képviselőtársak évtizedek óta nézik a bokszolást a vörös sarok és köztünk. Sajnálom, hogy a képviselő asszonyék választották azt a vörös sarkot, odaálltak melléjük, és most már nem nézik ezt a bokszolást kívülről, hanem beálltak abba a sarokba, és onnan folytatják. Azok mellé álltak be egyébként a sarokba, akiknél kormányzati politika volt az állami vagyon magánvagyonná válása és a rablóprivatizáció. Tehát pont minket vádol most ezzel? Senki ne növelhesse a magánvagyont semmilyen állami támogatásból, civil szervezeti támogatásból, ebben az egy pontban teljesen egyetértek önnel, és minden közpénz elköltése legyen teljesen tiszta a civil szervezeteknél is, az olyan civil szervezeteknél is, amelyeket egy kistelepülésen esetleg a polgármester vezet. Legyen tiszta, és senkinek ne növelhesse a magánvagyont! Csak ön összeállt azokkal, akik pontosan ezt csinálták, akinél ez volt az alapvető kormányzati politika.

Büszkén hallottam azt a mondatát, hogy a Fideszben nem történik semmi véletlenül. Én büszke vagyok arra, hogy olyan kormány van Magyarországon, aki nem véletlenekre bízta a kormányzást, és nem úgy történnek a dolgok, ahogy felébred reggel, hanem tudatos stratégia, a nemzetépítés stratégiája, a nemzetegyesítés stratégiája és az országépítés stratégiája alapján haladunk előre. Én büszke vagyok arra, hogy nem egy véletlen kormányzás folyik, ahogy a Gyurcsány-Bajnai-időszakban történt, ahol éppen a sukorói befektetőket, vagy éppen, nem tudom, az orosz érdekeket kellett kiszolgálni. Én örülök, hogy nem így folyik a kormányzás, és nem véletlenek történnek a Fidesz-KDNP-ben és a kormányzásban.

Képviselő Asszony! Ön azt mondja, hogy felelős politikus minden forrást meg kell hogy adjon a kistelepüléseknek. Ebben teljesen egyetértünk, csak a sza-

vakat tettekre kellene váltani. Hol voltak önök, amikor ezeket a javaslatokat támogatni kellett volna, amikor el kellett volna fogadni egy olyan költségvetést, amely sok tíz milliárd forintot hagy a „Magyar falu” programon keresztül egészségügyi fejlesztésekre, egyházi fejlesztésekre, oktatási fejlesztésre, útfejlesztésre pont a leglemaradottabb térségben, pont a kistelepüléseknél? Mert szépen hangzanak ezek a szavak, és ön szent ügyként jellemzi ezt, csak a szent ügynek valóssággá kéne válnia önöknél is, nemcsak itt, mert a mi szavazatunkkal ez megtörtént, az önökével sajnos nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most Nagy Csaba képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem szeretnék képviselői nevet mondani, elnök úr, hanem egy általános, szerintem egyébként a magyar parlamentből most hiányzó vitakultúrát szeretném egy kicsit pótolni, mert szerintem, ha vitatkozni akarunk egymással, akkor jó lenne, ha figyelnénk egymás mondanivalójára.

Én azt gondolom, hogy a kistelepüléseknél - mindig elhangzik ez az ötezer fős létszám, tehát ha végignézzük a választási eredményeket, akkor talán tizenegynéhány fős az a közösség, ahol a legkevesebben szavaznak a helyi közélet jövőbeli alakulásáról -, ezekenél a közösségeknél például, ha már a „Magyar falu” szóba került, egy pályázatot úgy lehet benyújtani, hogy a testület ezt megtárgyalja, tehát nem egy ember, nem a polgármester, hanem a testület. A kistelepülésen meg lehet nézni azt, hogy megvették-e az orvosi eszközöket, ott van-e az orvosi rendelőben, megvették-e a falubuszt, ott van-e kint az utcán, azt is látják, hogy mire használják, ha egy útpépítésre vagy járdaépítésre pályáznak, az látszik. A „Magyar falu” program vonatkozásában az ellenőrzést ott helyben az összes ott élő polgár meg tudja csinálni, el tudja végezni, és szemmel láthatóan, kézzelfoghatóan tapasztalható, hogy mire pályáztak. Nyilvános testületi ülésen jegyzőkönyvet készítenek róla, biztos, hogy a helyi hírmondóban is elmondják, vagy a falugyűlésen, vagy egymásnak ott lent az utcán, vagy a kocsmában. Mindenki tud mindent, mindenki ismer mindent.

Most ezeket a településeket, ezeket a települési vezetőket ilyenformán megszólítani, mint ahogy itt önök egy-ketten megszólították, azt gondolom, ez a sértés kategóriája, én szeretném az ő nevükben ezt kikérni magunknak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adom meg a szót két percre.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Azt mondta Nacsa Lőrinc képviselőtársam, hogy mi kívül álltunk össze. Egyrészt nem álltunk össze senkivel, de akkor azt szeretném kérdezni, hogy álljunk-e össze önökkel. Azzal a párttal, aki a miniszterelnök gyerek-

kori haverját öt év alatt a világ tíz leggazdagabb embere közé emelte, és irányítottan a közpénzek nagy részét oda folyatta, és ahol aranyárban építenek autópályát? (Nacsa Lőrinc: M6-os!) Mert már a 2 milliárd forintos is aranyár volt, de most már ott tartunk, hogy 17 milliárd forintból építenek egy kilométer autópályát. Ön azt mondja, hogy önökkel álljunk össze (Nacsa Lőrinc: Én ilyet nem mondtam!), ahol minden sokkal többbe kerül, mint ami a valóságos mértéke?

Ahol visszaosztanak 30-40-50-70 százalékot? Ahol pontosan tudom, hogy az ilyen megbízások, vélemény- meg javaslatmegbízások 90 százalékát kell visszafolytatni, és azért lett a magyar vállalkozói kar offshore lovag, mert máshogy nem tudják, mint offshore cégek beszámolásai legalizálni a visszaosztott pénzeket? Hát, egy komoly bűncselekménysorozat van tíz éve! Strómanok rendszere van! Nézzük meg, olyan emberek vagyonsodtak meg, akiknek az IQ-juk 18, életükben nem dolgoztak sehol! Megnézzük, hogyan, és kiderül, hogy azt a rengeteg illegális vagyont legalizáló tömegről beszélünk.

Én annyira imádkozom azért, hogy Nacsa Lőrinc képviselőtársam az életében egyszer szembesüljön azzal a valósággal, ami körülveszi. Én annyira szeretem, hogy ön hisz, én annyira örülök annak, hogy ön mindent elhisz, amit mutatnak, de higgye el, nem az a valóság! Köszönöm szépen. (Taps az ellenzéki sorokból.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Hát, ez sokkal komolyabb kérdés annál, mint hogy egy ilyen pártpolitikai csatározásba belemenjünk, de azért muszáj reagálnom Nacsa képviselő úr felszólalására. Ön egy ilyen narancs-vörös bokszmeccshez hasonlította a Fidesz-MSZP-váltógazdálkodást. Azt hiszem, elmondhatjuk, hogy egy ország látja kárát ezeknek az egymást követő kormányzati ciklusoknak.

Ön azzal vádolja a képviselő asszonyt, hogy a vörösök mellé állt. Én azt tudom mondani önnek, tisztelt Nacsa képviselő úr, hogy ha az eredményeket nézzük és az önök cselekvését nézzük, akkor önök egyre több mindenben, így már a vidékpolitikában is leutánozzák a vörösöket, a szellemi elődeiket.

Ugyanakkor egy konkrét kérdést szeretnék feltenni. Ön arról beszél, hogy cselekedni kell, tehát nemcsak beszélni kell, mondjuk, vidékpolitikáról, hanem cselekedni kell. Államtitkár úrtól kérdeztem, de öntől is megkérdezem. Önök hoztak megszorító intézkedéseket most az önkormányzatokat érintően, és látható, hogy a kistélepülések kétharmada nem tud mit kezdeni ezzel, nem fogja tudni kigazdálkodni ezt az elvonást.

Van-e szándék önben, a KDNP-frakcióban, hogy mérlegelik azt, hogy visszavonják ezt a megszorítást, és legalább ebben a helyzetben, amikor a védekezés szempontjából óriási felelőssége van és rengeteg feladata van a kistélepüléseknek is, visszavonják ezt a

megszorító intézkedést, és megadják a lehetőséget a kistélepüléseknek, hogy fennmaradjanak, működőképese maradjanak, és tudjanak küzdeni az ott élő emberek érdekében egy ilyen súlyos járványügyi helyzetben. Köszönöm.

(22.40)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. (Nem érkezik jelzés.) Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e hozzászólni az elhangzottakhoz. (Dr. Orbán Balázs jelzésére:) Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Hölgyek és Urak! Köszönöm szépen a vitát, a konstruktív és a kevésbé konstruktív hozzászólásokat. Ha ebből jól szublimálok, akkor talán úgy lehet - és nem elfogultan - összegezni, hogy a törvényjavaslattal kapcsolatban komoly fenntartások nem fogalmazódtak meg, egy általános vidékfejlesztési civil szektort érintő politikai jellegű vitát hallottunk. Azt remélem ezért, van arra esély, hogy pártpolitikai logikán túlmutató módon tudjuk ezt a törvényjavaslatot elfogadni, ami, még egyszer mondom, bürokráciacsökkentést és egyszerűsítést hoz ennek a több tízezer szervezetnek.

Ha megengedik, a konstruktív, tényszerűen nem tartható állításokra azért mindenképpen reagálnék. Harangozó képviselő úr elment, de a jegyzőkönyv kedvéért azt elmondanám, azt mondta, hogy ő a javaslattal kapcsolatban a jogharmonizációs összefüggésekről nem szeretne beszélni. Én örülök ennek, mert ilyen összefüggései nincsenek a javaslatnak.

Aztán azt is mondta, amiről itt korábban is volt már szó, csak én is szeretném megerősíteni, hogy olyan módosítást szeretnénk előterjeszteni, amelyik kizárólag polgármesterek vezető tisztségviselőisége melletti civil szervezetek számára nyitja meg a pályázati lehetőségeket. Ez egészen egyszerűen nem igaz. Annak nagyon örülök, hogy a kormányzati honlapról felolvasta a pályázati feltételeket, ezáltal ez az Országgyűlés jegyzőkönyvében is megjelenik, teljesen egyértelmű, hogy ott ilyen feltétel nincsen, és erre vonatkozóan a módosítás sem tartalmaz javaslatot.

Ha az önök által megfogalmazott, alapvetően politikai felvetésekre is szabad röviden reagálni, hogy pontosabban ki a civil, ki a nem civil: én meglehetősen szomorúan hallgattam az ellenzéki felszólalásoknak ezt a vonulatát, ugyanis egy ország sokkal szebb és sokkal színesebb annál, mint ahogy az ön torz képében ez kinéz. Tehát itt nincs bináris kód, itt nincs bárát, ellenség; az országban élnek olyan emberek, akik nem is foglalkoznak politikával; élnek olyan emberek, akik az akaratukat nem nyilvánítják ki a választásokon; élnek olyan emberek, akik egyszer jobboldali, másszor baloldali pártokat támogatnak, de ezek az emberek is közösségben működnek, közösségi tevékenységet végeznek, és az ország érdekét - teljesen

függetlenül, hogy ők milyen szavazók - az szolgálja, hogy ők valamilyen civil tevékenységi körben, alapítvány, nonprofit egyesület, részt vegyenek.

És azt hiszem, hogy ez az Országgyűlés és a mi szegénységi bizonyítványunk, ha ezeket az embereket megpróbáljuk egy ilyen bináris kód logikába beleteszni, hogy ők most jobboldaliak vagy baloldaliak. Szerintem nem így van. A Varga-Damm Andrea képviselő asszony által említett szövönökör: én nem tudom elképzelni azt a helyzetet, ahol az alapján rangsorolják egymást a szövönökör tagjai, hogy ki a kormánypárti és ki az ellenzéki szavazó. Valószínűleg az alapján rangsorolják egymást, hogy ki tud szebben és jobban szólni, és így van helyesen. És őket megéri támogatni, azért éri meg támogatni, mert az a tevékenység, amit ők végeznek - Sebián-Petrovszki képviselő úrnak mondom - egyszerűen hasznos az országnak. És az, hogy Demokratikus Koalícióra szavazók vagy Fideszre szavazók, ez teljes mértékben irreleváns ebből a szempontból.

Szomorúan hallom, annyira nem ismerik ezt a világot, hogy el nem tudják képzelni azt, hogy ezek a szervezetek mikkel foglalkoznak. Hogy ezek oktatási, sport... (*Közbeszólás az ellenzéki padosorokból.*) Nem minden képviselőre vonatkozik ez, az ellenzéki képviselők egy részének a felszólalására kívánok ezzel reagálni; hogy ezek sporttevékenységet, ezek oktatási tevékenységet, ezek különböző szociális tevékenységet végeznek, ők nem politizálnak.

Valóban, abban egyetértünk, hogy meg kell különböztetni ezért két típusú szervezetet e tekintetben, és biztos, hogy itt vita lesz köztünk, merthogy egy bélyeggyűjtő egyesületet vagy egy szövönökört ne hasonlítsunk már egy nemzetközi lobbierót képviselő hatalmi konglomerátumhoz, amíg azok az NGO-k, azok a nonprofit non-governmental organizationok, azok a Soros-szervezetek, amelyeket önök támogatnak. Azért a bélyeggyűjtő kör erőforrásait, céljait, lehetőségeit ne hasonlítsuk már ezekhez a szervezetekhez!

És valóban, én azt tudom, hogy ezek a szervezetek önöket támogatják, ezt én is látom, éppen ezért mi nem értünk egyet az ő tevékenységükkel, mert azt gondoljuk, hogy az a tevékenység, amit ők folytatnak, az nem jó az országnak. De ettől még a politikai vita köztünk megmaradna. A probléma az az, hogy ők elbújnak, ők nem vállalnak népképviselési alapon felelősséget, hanem ők úgy próbálnak politikai hatalmat szerezni informális, nemzetközi csatornákon keresztül, hogy egy ilyen semlegesnek látszó civil álca mögé bújnak. (*Nacsa Lőrinc: Így van!*) És mi ezt nem támogatjuk. És mi egy olyan rendszert hoztunk létre, ahol ezek a szervezetek nem kapnak állami forrást, mert az a tevékenység, amit ők végeznek, az Magyarország számára nem hasznos. És én azt megértem, hogy ön mint ezeknek a szervezeteknek a fizetett ügynöke (*Derűtség az ellenzék sorai-ban.*) itt a politikában és a parlamentben ezt szónvá teszi, de itt egy olyan véleménykülönbség fog fennmaradni közöttünk, amit, bármeddig ülünk itt, nem fogunk tudni megoldani, és ennek én kifejezetten örülök.

Azzal az ellentmondással vagy azzal a paradoxonnal pedig nem tudok mit kezdeni, hogy egyrészt minden ellenzéki felszólalótól hallottam azt a mondatot, hogy amikor ők civil szervezetek vezetőivel beszélnek (*Dr. Varga-Damm Andrea: Nem mondtam!*), amikor ők civil szervezetek vezetőitől informálódnak, olyan szervezetek vezetőitől és olyan szervezetektől, amelyek ebben a pályáztatási rendszerben részt vesznek. Ez van az egyik oldalon, ez az egyik mondat. A másik mondat pedig az, hogy ezen a struktúrán keresztül csak fideszes pártszervezetek kaphatnak 2022-es választásra való felkészüléssel összefüggésben pártpénzt. Most akkor önök ilyen szervezetekkel kommunikálnak és vannak együttműködésben? Ez egy feloldhatatlan ellentét, ez egy logikai bukfcenc, ez egy paradoxon.

Tehát önök is elismerik azt, hogy azok a szervezetek, amelyekkel beszélnek, lehet, hogy ők panaszkodnak, hogy bürokratikus a szervezet, lehet, hogy ők panaszkodnak, hogy talán lehetne adminisztratív teherkönnyítést végezni, erről szól a törvényjavaslat, de önök maguk erősítik azt meg, hogy ezeknek a szervezeteknek semmi közük a politikához, hiszen ugyanúgy szóba állnak Nacsa képviselő úrral, mint mondjuk, Keresztes frakcióvezető úrral, és így a helyes, mert ők szövéssel foglalkoznak, bélyeggyűjtéssel foglalkoznak, kulturális programok szervezésével és minden más dologgal foglalkoznak. Csak ez egy olyan logikai ellentmondás az önök felszólalásában - és ezt több felszólalásban hallottam -, amit jó lenne feloldani, és az jót tenne a parlamentben zajló vita minőségének.

Keresztes frakcióvezető úr - és végül ezzel fejezném be - két, a törvényjavaslat szövegéhez konkrétan nem kapcsolódó, de mégis a témakörhöz kapcsolódó kérdést tett fel, engedje meg, hogy erre röviden hadd válaszoljak. Az egyik a „Magyar falu” program. Én azt gondolom hogy a „Magyar falu” program - minden pátosz nélkül mondom - egy korszakos kezdeményezés, mert nem volt olyan nem külföldi fejlesztési forrásból, hanem hazai költségvetésből megvalósuló, célzott program, amely kifejezetten a legkisebb településekre fókuszált volna, ráirányította volna az egész adminisztrációnak, az egész közigazgatásnak, az egész kormányzatnak a figyelmét ezeknek a településeknek a problémáira, egy olyan struktúrát hozott volna létre, amelyen keresztül ezeknek a településeknek a hangja direkt módon megjelenik a Miniszterelnökségen is, tehát a kormányzás centrumában. Ez szerintem egy példamutató dolog.

(22.50)

Én, amikor a „Magyar falu” programról beszélgettünk, vitatkoztunk, eszmét cseréltünk a parlamentben, minden alkalommal elmondtam azt, hogy ugyan büszke vagyok arra, hogy 150 milliárd forintot szántunk erre a programra a tavalyi évben, és 150 milliárdot szánunk az idei évben is a költségvetésben erre a programra, de ennek az egésznek - egyetértek frakcióvezető úrral - akkor van értelme, ha ezt jövőre,

jövő utánra, azt követően és azt követően is oda tudjuk adni, minimum ennyit, de ha lehet, még többet ezeknek a településeknek.

Sajnos, a fejlesztési programok ilyenek, azok hosszú távban gondolkodnak, nem kormányzati ciklusokban. De én azt szeretném, annak örülnék, ha kialakulna egy olyan egyetértés itt a pártok között, hogy ők mindig figyelnek a költségvetés ezen sorát, és mindig örömmel nyugtáznák, ha ott van a következő költségvetésben, sőt azért lobbiznának, hogy minél több forrás legyen itt. Gondoljunk bele, tíz év alatt ez ezeknek a településeknek már nem 150 milliárd forintot, hanem 1500 milliárd forintot jelent, ami egy komoly segítség, olyan, amit soha nem kaptak még meg.

Az útfelújítással összefüggő megjegyzésével és a magyar úthálózat állapotára vonatkozó megjegyzésével alapvetően egyetérttek. Ez egy komoly adósság, ami nem most keletkezett. Most ebből az adósságból sikerült törleszteni, de kétségtelenül igaza van abban, hogy ez a következő időszaknak egy fontos feladata lesz. Annyival szeretném pontosítani azt, amit ön elmondott, hogy itt nemcsak arról van szó, hogy a „Magyar falu” program keretein belül a belterületi utak közül azt a 450 kilométert fel tudjuk újítani, hanem itt arról is van szó, hogy a „Magyar falu” program 150 milliárdjából egy útalap képződik, amelyből a négyes, ötös számjegyű utak felújítását is tudjuk támogatni és finanszírozni, azon túl, hogy egy olyan autópálya-építési és gyorsítépesítési program zajlik, amely pontosan azokat az elzárt településrészeket és országrészeket érinti, amelyeket egyébként részben ön is, illetőleg az itt a Házban most jelen lévő más képviselők is képviselnek, és amelyeknek komoly probléma az, hogy ők nincsenek bekötve az úthálózatba.

Tehát arra szeretném kérni, hogy amikor a kritikákat megfogalmazza, azokkal én nem tudok mást tenni, csak egyetérttek, csak akkor meg a másik oldalon lássa a fejlődést, lássa a pozitív tendenciát, és ne csak ezt a forrást hozza föl, mint amit erre a célra fordítunk, mert ha önmagában csak ezt a forrást nézi, akkor egy megtévesztően alacsony számot fogunk kapni, és megint egy ilyen politikai adok-kapok mocsarába süllyedünk.

Az utolsó megjegyzésem az lenne, bocsánat, hogy rabolom az idejüket, hogy szintén Keresztes képviselő úr említette az önkormányzatok finanszírozását. Mi a koronavírus-járvánnyal összefüggésben valamennyi esetben egyértelművé tettük, hogy szolidaritásra, közös teherviselésre van szükség. Magunkon kezdtük a spórolást és a közös teherviselést, a legnagyobb arányban a központi költségvetés és a kormányzati szektor részesült abból az átcsoportosításból, amelyből a védekezés költségeit igyekszünk fedezni. De kétségtelenül igaza van abban is önnek, hogy más szereplőket is kértünk erre a közös teherviselésre, így a politikai szférának, az Országgyűlésnek és az önkormányzati szférának, a multinacionális vállalatoknak és a bankoknak is részt kell venni ebben a közös teherviselésben. Mi azt gondoljuk, ez jó. Azt gondoljuk, hogy az önkormányzatoknál ez likviditási vagy költségvetési problémákat nem okoz. Sokszor el szoktuk mondani, és itt most a vitában is elhangzott,

de ettől még ez így van, hogy 2010 után bizonyos feladatokat átvállalt az állam, megszabadította ezeket az önkormányzatokat az adósságoktól, és ha megnézi a számokat, akkor azt fogja látni, hogy emellett az önkormányzatok saját bevételei ebben az időszakban a duplájára emelkedtek. Tehát úgy, hogy eltűnt az adósság, úgy, hogy bizonyos feladatokat az állam látott el, így a saját bevételek duplájára emelkedtek.

Természetesen, ha lesz olyan önkormányzat, bár a gépjárműadóval összefüggő elvonás alapvetően nem a legkisebb településeket érinti, ezt képviselő úr is pontosan tudja, de ha lesz olyan település, ahol ez problémát fog okozni, és ez a probléma nem a településvezetés felelőtlen gazdálkodására vezethető vissza, hanem az egy strukturális probléma, akkor a kormány ezekben a helyzetekben ugyanúgy, ahogy eddig minden alkalommal, segíteni tud. Úgyhogy e tekintetben szeretném képviselő úr aggodalmát eloszlatni.

Még egyszer köszönöm mindenkinek a hozzászólásokat, köszönöm a támogató hozzászólásokat a kormánypárti oldalról és az ellenzéki oldalról a hozzászólások konstruktív részét, és kérem önöket, hogy a későbbiekben támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr jelentkezett **ügyrendi felszólalásra**. Igazából akkor van erre most lehetőség, ha személyes érintettség volt az utolsó mondatokban, máskülönben nincs jogszabályi lehetősége, házszabályi lehetősége. *(Jelzésre:)* De kíváncsi vagyok mégis, hogy mi az indok.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr. csak egy mondatot szeretnék elmondani. Államtitkár úr, politikai vitáknak itt lehet helye, de úgy gondolom, hogy az súlyosan sérti a Ház méltóságát, ha ön államtitkárként fizetett ügynöknek nevez egy magyar országgyűlési képviselőt. Én azt gondolom, hogy ez egy helytelen kijelentés volt. És elnézést, elnök úr, ezt fontosnak tartottam frakcióvezetőként megjegyezni akkor is, ha nem az én frakció cím képviselőjét érintette ez a kiszólás. Kérem államtitkár urat, önhöz sem méltó egyébként ez a stílus, remélem, hogy kerülni fogja a jövőben ezt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rendben. Köszönjük, ez nem volt ügyrendi javaslat, de meghallgattuk. Jó. Köszönöm szépen.

Ezzel a mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk, így most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Elsőként napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr: „A mi városunk Pécs, 2.” címmel.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. E késői órán otthonomról,

Pécsről szeretnék beszélni, illetve egy konkrét együttműködési szándékot szeretnék bejelenteni itt az Országgyűlés plenáris ülésének lezárta követően.

Tudjuk azt, hogy ebben a nehéz helyzetben a legfontosabb a járvány elleni védekezés, a legfontosabb az emberi élet és az egészség védelme, és szintén óriási kiemelt feladat a kibontakozó gazdasági válság hatásaival való szembenézés és küzdelem és a nehéz helyzetbe került emberek és családok támogatása. Tudjuk azt is, és rengetegszer beszéltünk a mai ülésen is arról, hogy ebben óriási feladata és felelőssége van a magyar önkormányzatoknak, mondhatjuk, hogy a védekezés első számú bástyái az önkormányzatok. E tekintetben óriási feladatokkal szembesülnek azok a települések és azok a városok is, amelyek a járványtól és a gazdasági válságtól függetlenül is nagyon nehéz helyzetben vannak.

Ilyen helyzetben van lakóhelyem, Pécs városa is. Tudjuk azt, hogy az elmúlt években gyakorlatilag a csőd szélére, a gazdasági összeomlás helyzetébe került a város. Ennek vannak helyi politikai összefüggései, illetve vannak az országos szabályozásokkal kapcsolatos összefüggései is. Tudjuk, hogy tíz évig kormánypárti vezetése volt városunknak, októberben változott ez a helyzet. Ilyen helyzetben érték Pécsot a kormányzat megszorító intézkedései. Még messze messze a járvány előtt történt meg az az intézkedés, amely gyakorlatilag megszüntette a helyi közösségi közlekedés állami támogatását, ennek állami kiegészítését, ami önmagában egy óriási érvágás egyébként nemcsak városomnak, Pécsnek, hanem minden olyan városnak, amely maga kell hogy ezt az egyik legfontosabb közszolgáltatást fenntartsa. S már a járványügyi helyzetben a sokat vitatott, önkormányzatokat érintő megszorítás is kifejezetten súlyosan érintette Pécs városát, amely igen nehezen tudja a költségvetési egyensúlyt amúgy is, ilyen megszorító intézkedések nélkül is megtartani. Konkrétan Pécs városától ez a kormányzati intézkedés 480 millió forintot vont el. Ez súlyosan nehezíti a városnak nemcsak a gazdálkodását, de egyébként a járvány elleni védekezését is. Ez óriási felelőtlenség volt a kormányzat részéről.

Hasonlóképpen nagyon súlyos és távolba mutató, de már a jelenben is jelentkező probléma az, hogy nem kaptak haladékot a víziközműcégek a közműadó befizetése tekintetében, és nem kapnak támogatást az alapvető karbantartási és pótlási munkák elvégzésére. Egy számot mondok, ami megdöbbentő, Pécs esetében 15 éves távlatban a most meglévő forrásokon túl 20 milliárd forintot kellene valahonnét megteremteni ahhoz, hogy a legfontosabb közszolgáltatás, az ivóvízellátás és a szennyvíz elvezetése megoldható legyen.

Egészen döbbenetes mértékűvé fajult az a vita a pécsi városvezetés és a kormány között, ami a nagyszerű pécsi kulturális intézmények fenntartásával kapcsolatos. Tudjuk azt, hogy két évvel ezelőtt egy tízéves megállapodást kötött Pécs városa, akkor még a fideszes városvezetés a kormányzattal a tekintetben, hogy a kormány jelentős részt vállal a pécsi kulturális intézmények fenntartásából. Az idei év elején viszont tapasztalhattuk azt, hogy a soron következő technikai

szerződést nem volt hajlandó megkötni a kormány, nem érkeztek meg a források, és tulajdonképpen veszélybe került még a munkavállalók bérfizetése is. Szerencsére ez megoldódott, tehát áthidaló megoldás született, ugyanakkor a hosszú távú megoldás még nem jelent meg. Látjuk azt is, hogy ez egy kimondott szándék volt Hoppál Péter pécsi fideszes képviselő részéről, hogy ők államosítani kívánnak egy nagyon-nagyon fontos pécsi kulturális intézményt. Ezt mi elfogadhatatlannak tartjuk.

Most egy újabb veszélyforrás jelent meg, láthatjuk azt, hogy a kormány már nemcsak az önkormányzatokat akarja megszorítással sújtani a járványügyi helyzetben, hanem az egyetemeket is.

(23.00)

Több egyetemről milliárdos nagyságrendben kívánnak megvonni korábban odaítélt, a fenntartáshoz alapvetően fontos forrásokat, és a hírek szerint a pécsi egyetemről több mint 3,5 milliárd forintot kívánnak elvonni. El tudom mondani, hogy ezt gyakorlatilag a pécsi egyetem - ami város a városban - nem fogja tudni kigazdálkodni, és egészen biztos, hogy ilyen formában nem fog tudni tovább működni, tehát ilyen nagy, jelentős vidéki egyetemként, és óriási elbocsátásokra lehet számítani. Ez óriási érvágás nemcsak önmagában az egyetemnek, hanem a városnak is. Tudjuk, hogy a város legnagyobb, messze legnagyobb munkáltatója az egyetem, és alapvetően a városi gazdaság, a kulturális élet és az innováció fontos szereplői az egyetem hallgatói is és az egyetem jelenléte is. Ez rendkívül súlyos és beláthatatlan következményekkel jár.

Sokat beszélnek fideszes képviselőtársaim arról, hogy egy ilyen nehéz helyzetben a legfontosabb az együttműködés. Hohn Krisztina képviselőtársammal egy javaslattal fogunk élni kormánypárti és ellenzéki, pécsi, Pécsen élő és Pécshez kötődő országgyűlési képviselők felé, és mi arra fogjuk őket felszólítani és arra fogjuk őket felkérni, hogy Pécs városa és a pécsi emberek érdekében egy közös nyilatkozattal forduljunk a kormányzathoz, mindenféle pártpolitikát félretéve, annak érdekében, hogy ne a pécsi embereket és ne Pécs városát büntesse a kormány megszorító intézkedésekkel.

Nagyon bízom benne, hogy a pécsi kormánypárti és ellenzéki képviselők mindegyike csatlakozni fog ehhez a közös nyilatkozathoz, és közösen tudjuk a kormány felé érvényesíteni Pécs város és az ott élők érdekeit. Köszönöm a türelmet, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr: „Magyar Sport Napja” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Május 6-a a magyar sport napja, a mi közös ünnepünk. Ezért most nem beszélek a kisvárdai fociról, maradok inkább a

sportnál. 1875-ben e napon rendezték meg Európa első szabadtéri sportversenyét Budapesten. Köszönet az Országgyűlésnek, amiért 2017-ben ennek emlékére teljes egyetértésben fogadták el azt az ötpárti javaslatot, amely május 6-át a magyar sport napjává nyilvánította.

A magyar sportsikerek növelik országunk ismertségét és büszkeséggel töltik el nemzetünket. Hazánk 177 olimpiai aranyérmével, 151 ezüstérmével és 174 bronzérmével a világranglistán igen előkelő helyen áll, ami óriási teljesítmény egy relatív kis létszámú nemzet esetén. Köszönet érte minden magyar sportolónak és sportszakembernek.

Magam is sportoló vagyok és az is maradok, amíg élek, és olimpiai bajnokként talán meglepő, amit mondani fogok, de a sportot üzni és a sportot csinálni két különböző szakma, és szomorúan tapasztalom, hogy az elmúlt tíz évben az ország vezetői ezt nem így gondolták. Ma Magyarországon alig-alig találni olyan sportszövetséget, nagy múltú sportklubot, ahol az elnök vagy a főtákos ne kötődne ezer szállal a jelenlegi hatalomhoz. Megengedhetetlen és elfogadhatatlan az a gyakorlat, ahogy a Fidesz átpolitikálja a sportot, az életnek már azt a területét is, ahol csak és kizárólag a teljesítmény számít, nem pedig a párthoz való lojalitás. Javasolom ezért, hogy az országgyűlési és önkormányzati képviselők, polgármesterek, kormánytagok ne lehessenek sportszövetségek, sportklubok döntéshozó testületének tagjai. Ha segíteni akarnak, hát segítsenek, de a szakmai döntésekben ne vegyenek részt. El a kezekkel a sporttól, hadd csinálják a sportot azok, akik értenek hozzá!

Rendre megdöbbenek azon is, amikor egy-egy hazai rendezésű világversenyen azt a reklámtáblát látom, hogy „Magyarország Kormányának támogatásával”. Hát, ennyi erővel minden adófizető nevét és képét is kitehetnék ezekre a molinókra, hiszen ez a mi közös pénzünk! Hát ez méltatlan! Meg kell szüntetni a politikai kampányolást a sportversenyeken!

Fontos célkitűzés, hogy sportszerető nemzetből sportoló nemzetté váljunk. Igaz, hogy többen sportolnak hazánkban, mint tették azt korábban, de sajnos az előbb említett okok miatt egyre többen ítélik el a sportot, és emellett mi vagyunk Európa elhízott bajnokai is. Pedig a mindennapos testnevelés bevezetése jó és hasznos döntés volt, de meg kell teremteni ennek infrastrukturális feltételeit minden iskolában. Miután a Fidesz államosította a közoktatást, így ez a kormány dolga lenne, de ők inkább stadionokat építenek tornatermek helyett. És mit is csinált a Fidesz az elmúlt tíz évben a sportban? Tao, stadionrekonstrukciós program, hazai rendezésű világversenyes - talán ezek azok a területek, amelyekkel legtöbbször dicsekednek, és amelyekért egyre többen szídják őket.

Tisztelt Honfitársaim! Lehet, meg fognak lepődni, én mindhárom területen pozitív és támogató vagyok. Igen, azt gondolom, a tao jó ötlet, hasznos lenne a magyar sportnak, ha az eredeti terv szerint a helyi vállalkozók támogatnák a helyi sportot úgy, hogy az nekik is megéri. A valóság azonban az, hogy a tao a rablás szinonimájává vált. Mivel törvényellenesen nem adják ki az adatokat, nem tudhatjuk meg,

mennyi pénz ment el a tao címén jó célra, és mennyi pénz ment el sportszakmailag haszontalanra.

Támogatom a fenntartható sportlétesítmények felújítását, építését, de csak átlátható, transzparens finanszírozással. Építsünk, de játsszunk tisztán, s mindezt itthon tegyük! Fejezzük be a külföldi beruházásokat ott, ahol nem élnek magyarok! A világversenyek ügyében pedig nem ártana megkérdezni az emberek véleményét, akkor talán rendezhetnénk olimpiát is.

Végezetül pedig a magyar sport napja alkalmából egy kérés. Tartsák tiszteletben a sport törvényszerűségeit! Legyen jól körülhatárolt játéktér, és a szabályok mindenkire egyformán vonatkozzanak! Éljen a magyar sport!

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „185 éve futnak Európában a közforgalomban a vonatok, s mi mégsem aknázzuk ki az ebben rejlő lehetőségeket” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, ma napirend után egy megemlékezés, de ez a megemlékezés némileg öncélú is, mert szeretném felhívni a jogalkotó és a kormány figyelmét azokra a hátrányokra, amelyeket a vasút szenved el Magyarországon.

185 éve fut közforgalmú vonat Európában a kontinensen. 1835. május 5-én Brüsszel és Mechelen között indult el ez a mozdony. 1825-ben kezdődött a közforgalmú, gőzvontatású vasút története, a gőzmozdony pedig 1804-re készült el. George Stephenson 17-féle kísérleti mozdonyt épített, és 1825-ben a Locomotion 1-gyel debütált, amely mozdonnyal nyitották meg a világ első közforgalmú, gőzüzemű vasútját Stockton és Darlington között, 1835-re pedig kifejlesztette a Rocket nevű mozdonyát, ez lett a sikere, és ez a mozdony vezette azt a vasutat, amelyet 185 éve a mai napon indítottak el.

A XX. században már a közúti járműforgalom és a repülés átvette a szállítás - mind a személyszállítás, mind az áruszállítás - nagy részét, jelentős részét, de amint látjuk, a károsanyag-kibocsátás ártalmi és a vasút kiszámíthatósága új reneszánszot indíthatna el a vasút történetében. Azt látjuk ma, hogy Magyarországon a vasút fejlesztése bizony jelentősen elmarad, holott Magyarországon született meg - nagyon sokan vélhetően nem tudják - a Brüsszel-Mechelen vasút megalapítása és elindítása után elsőként a vasúttörvény. 1836-ban a XXV. törvénycikkkel Magyarország már az első vasúttörvényt megalkotta. Ilyen fejlett volt a magyar társadalom és a magyar gazdaság a XIX. században.

A fejlett európai országok a vasút gyorsaságának növelésével, a komfortfokozatok növelésével, a közúti-vasúti kombinált fuvarozás előnyben részesítésével próbálják a vasút új reneszánszát megteremteni.

Ehhez képest Magyarországon vasútvonalak sokaságát szüntetik meg, felszedtek rengeteg vasúti sínt, kiirtva az írmagját is annak, hogy ott újra vasút közlekedhessen. Hagyják érintetlenül a Magyarországon átzúduló, iszonyatos kamionforgalmat, nem fejlesztenek sem komfortfokozatban, sem vonalakkal, hagyják előtérben azt a közúti lobbít, amely rendkívül sok kárt okoz Magyarországnak elsősorban a károsanyag-kibocsátással, másodsorban a rendkívül komoly biztonsági faktorról bíró, közúti hálózatban megjelenő, iszonyatos mennyiségű kamionnal.

(23.10)

Páneurópai korridorokat kellene létrehozni, vagyis azokat fejleszteni, és az lenne a cél, hogy mind a személy-, mind az áru fuvarozásban minél több ember és vállalat a vasutat vegye igénybe a szállításhoz.

Magyarországon a hazai települések közötti kisvasúti fejlesztést kellene megvalósítani, és az áru fuvarozásban kellene követni Svájcot, amely nem engedi át a tranzitúton menő kamionokat a közutakon, hanem kötelező, hogy vasúton szállítsák azokat.

Úgy gondolom, hogy egy ilyen napon, amikor emlékezhetünk egy ilyen fantasztikus fejlesztésre, amely a XIX. század első felében volt, akkor meg kell tennünk azt az önvizsgálatot is Magyarországon, a magyar politikusok, hogy mit tettünk azért a lehetőségért, ami a vasútban, mind a személy-, mind az áru fuvarozásban rejlik, figyeltünk-e eléggé arra, hogy ezt a kincset, ezt a lehetőséget ne tudják rombolni, ne tudják a repülés és a közúti fuvarozás javára megszüntetni.

Azért tartom fontosnak, hogy mindig-mindig, akár emlékezőként, akár valamely törvényjavaslat-hoz való hozzászólásként a vasút fejlesztését proponáljuk, mert amint a koronavírus-járvány is mutatta, amint a közúti forgalom és a repülés ilyen mértékben csökkent a leállások miatt, mennyire tisztult a levegő, mennyire egészségesebb lett a környezet, mennyire lettek aktívabbak az állatok, ami egészen fantasztikus, mert nem zavarja őket ez a rengeteg műszaki eszköz, és mennyire lettünk ebben az időszakban is annak a bölcsességnek a birtokában, hogy a kötöttpályás vasutat fejleszteni kell. Köszönöm szépen. *(Dr. Steinmetz Ádám tapsol.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr: „A Fidesz nők elleni indított háborújáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! A Fidesz nők ellen viselt háborúja nem most kezdődött, de most szintet lépett. A Fidesz mindig is egy kirekesztő férfiklub volt, talán nem is a Bibó Szakkollégiumban alapították, hanem egy focipálya férfioltózójében.

A Fidesz nőellenes politikájának az ősforrása, a kútfeje maga Orbán Viktor, hiszen itt is a fejétől büzik a hal. Pontosan tudjuk, hogy mit gondol Orbán Viktor a nőkről, tudjuk, hogy szerinte a konyhában van a helyük, de semmiképpen sem a politikában. A kormányaiba gyakorlatilag soha nem engedi be őket, és szűk körben el is mondta, hogy talán néhányan meg bírnák oldani a miniszterség feladatát, de nem csodálkozik, hogy nem jelentkezik a feladatra, mert nem bírnák a gyűródést.

Annyira árulkodó, hogy még Lászlóból is több volt a 2018-as Fidesz választási listáján, mint nőből, mégpedig kétharmaddal több! Lehet, hogy ez már Kóvér László lobbieréjének betudható. Ő a másik ősforrása ennek a fideszes nőellenességnek. Ő az, aki már 2015-ben is azt mondta, hogy „azt szeretnénk, ha lányaink az önmegvalósítás legmagasabb minőségének azt tartanák, hogyha unokákat szülhetnének nekünk”. Majd most folytatta az öt éve megalapozott ámokfutását, amikor azt mondta, hogy „szánalommal tekint ezekre a képviselőkre, különösen azokra, akiknek a személyi száma 2-vel kezdődik”. Majd folytatta a Házbizottság ülésén: „Erkölcsei és mentális értelemben pedig nem minősíthető nőnek az, aki nem teljesíti a női princípiumot.” Ez az a nőgyűlölő beszédmód, ez az az ámokfutás, ez az a nők ellenes háború, ami most anyák napja táján lépett szintet a Fideszben.

Szembeköppve az európai értékrendet és saját hat évvel ezelőtti vállalásukat, kiállásukat, kiátkozzák az Európai Tanács nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak megelőzéséről és hatékony kezeléséről szóló egyezményét, vagyis az isztambuli egyezményt, mindezt akkor, amikor a járvány miatti kijárási korlátozások idején durván megugrik a nők elleni erőszak, a családon belüli erőszak aránya. Teszik mindezt akkor, amikor állítólag az áldozatsegítés évében járunk, ahogy azt a miniszter asszony mondta.

De az ezzel kapcsolatos teljesen képtelen migrációs és genderezés sem tudja elleplezni azt, hogy tulajdonképpen itt nettó nőellenességről van szó. És látjuk ennek a következményeit, látjuk ennek a lenyomatát, halljuk a fideszes megszólalók mondatait; például Varga István, aki azt mondta: „Ha mindenki megszülte a maga két, három vagy négy gyermekét, akkor mehet önmegvalósítani meg emancipálódni, és akkor fel sem merülhetne a családon belüli erőszak.” Vagy amikor a fideszes államtitkár azt mondja egy képviselőtársának, egy hölgynek: „Attól, hogy ön szép, abból még nem következik, hogy okos.” Fideszes képviselőtől hangzott el a „Vetközz, Ági!” felszólítás itt a parlamentben is. Vagy szintén fideszestől az az okfejtés, hogy „az asszony nem ember”, 2015, Tuszványos. És Tasó László, aki Szabó Timeának azt bírta mondani, hogy „mit pofázol bele, kisanyám”.

Látjuk, hogy ez az attitűd nemcsak verbális erőszakba, hanem időnként konkrét fizikai erőszakba torkollik. Balogh József, a vak komondoros Balogh József olyan szinten verte meg a feleségét, hogy több arccsontja eltört, és kórházi kezelésre szorult. El is ítélték ezért.

Ez a Fidesz kultúrája a nőkkel kapcsolatban. Itt ok és okozat egyszerre a közhatalomban való részese-
désben megmutatkozó egyenlőtlenség, hiszen Ma-
gyarország szégyenteljesen lent van, a világranglistán
a 148. a nők parlamenti helyeit tekintve. A bérkülön-
b-ségeket nézve 68 ezer forinttal keres kevesebbet ma
egy nő, mint egy férfi. A legnagyobb szegénységi koc-
kázata a gyerekeit egyedül nevelő nőknek, anyáknak
van ma Magyarországon. Betiltják a nemek közti
egyenlőtlenségeket vizsgáló egyetemi szakokat.

Idevezet az, hogy egy nőellenes politikát folytat a
Fidesz, idevezet az, hogy Orbán Viktor és Kóvér
László lenézi és megveti a nőket. Durván meglátszik a
politikájukon, látjuk a következményeket, látjuk az
ország állapotát. Ez egy nagyon nem nőbarát ország.

És ráadásul a Fideszben annyira lenézik a nőket,
hogy azt hiszik, hogy ők ezt nem is fogják észrevenni,
nem fogják látni a Fidesz politikájának a nőellenes

voltát. Van egy rossz hírem a fideszes kollégák szá-
mára: a magyar nők közül egyre többen átlátnak a szí-
tán, kiismerik a kenetteljes szavak mögött a Fidesz va-
lód természetét, a nőellenes, kirekesztő, macsó poli-
tikát. Márpedig amikor a magyar nők tömegével
mondják ki, hogy elég volt, akkor a Fidesz hatalmának
vége szakad. Már alig várjuk. (Dr. Varga-Damm
Andrea és dr. Steinmetz Ádám tapsol.)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a napi-
rend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm
a munkájukat.

Az Országgyűlés holnap reggel 9 órakor folytatja
az ülését. Az **ülésnapot bezárom**.

(Az ülésnap 23 óra 17 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Tordai Bence s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)